

لبه نام خداوند علیم و حکیم



فصلنامه علمی - پژوهشی
زراعت و اصلاح نباتات ایران

جلد ۱۱، شماره ۴، زمستان ۹۴

انتشار این فصلنامه طی نامه شماره ۷۸/۱۵۵۵۰۹ مورد تأیید کمیسیون بررسی و تأییدنشريات علمی دانشگاه آزاد اسلامی قرار گرفته است.

صاحب امتیاز: دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

مدیر مسئول: دکتر محمد رضا اردکانی

سر دبیر: دکتر داود حبیبی

مدیر داخلی: دکتر خداداد مصطفوی

ویراستاران این شماره:

(به ترتیب حروف الفبا):

دکتر داود حبیبی

دکتر خداداد مصطفوی

دکتر عبدالله محمدی

دکتر قاسم توحیدلو

دکتر محمدرضا اردکانی

دکتر مهدی رضایی

دکتر مهدی صادقی شعاع

دکتر سعید وزان

دکتر فیاض آقایی

دکتر داریوش فتح الله طالقانی

گروه دبیران (هیات تحریریه) (به ترتیب حروف الفبا):

دکتر محمد رضا اردکانی دانشیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

دکتر داود حبیبی دانشیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

دکتر ناصر خدابنده استاد دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

دکتر داریوش فتح اله طالقانی دانشیار موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندر قند

دکتر محمد رضا بی همتا استاد دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

دکتر اسلام مجیدی هروان استاد پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی وزارت جهاد کشاورزی

دکتر شیر محمد معز اردلان استاد دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

دکتر سعید وزان دانشیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

مدیر وب سایت: مهندس نیلوفر حسینی اصفهانی

طراح جلد: خانم نگین منوچهری

نایب کامپیوتری: دفتر مجله زراعت و اصلاح نباتات ایران

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: اداره انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

نشانی: کرج-مهرشهر- بلوار ارم - بلوار آزادی- دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

تلفن: ۰۲۶۳-۳۲۰۰۲۲۰ فاکس: ۰۲۶۳-۳۲۰۲۵۲۳

مجله زراعت و اصلاح نباتات ایران، سالانه در چهار شماره منتشر می شود حق اشتراک سالانه برای هر جلد (۴ شماره) ۲۴۰۰۰ ریال است که برای دانشجویان ۵۰٪ تخفیف داده می شود. از علاقمندان اشتراک درخواست می شود، مبلغ اشتراک را به حساب جاری شماره ۱۱۵۰- بانک ملی - شعبه دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج به نام دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج واریز واصل رسید را با نشانی کامل به دفتر مجله ارسال دارند (فرم اشتراک ضمیمه می باشد)



تاییدیه درجه عملی

به استناد مصوبات کمیسیون بررسی و تایید مجلات عملی دانشگاه آزاد اسلامی و بر اساس رای سی و ششمین و سی و هفتمین جلسه مورخ ۱۳۸۶/۴/۲۸ کمیسیون مذکور مجله **زراعت و اصلاح نباتات** دانشگاه آزاد اسلامی واد کرج حائز شرایط دریافت درجه علمی پژوهشی شناخته شد.
این تاییدیه از تاریخ تصویب به مدت یک سال معتبر است.

دکتر تقی نورانی
معاون پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی

درج درجه علمی بر روی جلد و شماره پروانه در داخل مجله الزامی است.

به نام خدا راهنمای تهیه مقاله برای «مجله زراعت و اصلاح نباتات»

«مجله زراعت و اصلاح نباتات» مقاله های تحقیقی تهیه شده در زمینه علوم کشاورزی (زراعت، اصلاح نباتات، فیزیولوژی، ژنتیک، سیتولوژی، متابولیسم، اکولوژی، علف های هرز، بیوتکنولوژی گیاهان زراعی و رشته های مرتبط با این علوم) را که به زبان فارسی نوشته شده و قبلا در هیچ مجله ای انتشار نیافته باشند با رعایت نکات زیر جهت درج در مجله می پذیرد.

روش نگارش

تمام مقاله باید روی کاغذ به قطع ۲۱*۲۸ سانتیمتر A4 و با فاصله سطور ۱ و رعایت سه سانتیمتر حاشیه در چهار طرف تایپ شده باشد. اسامی علمی لاتین بایستی به صورت ایتالیک در پرانتز نوشته شوند. اسامی نگارنده (گان) مرجع با ذکر تاریخ بعد از فارسی آن به لاتین در متن قید می گردد. تا حد امکان از نوشتن پاورقی اجتناب گردد مگر در مواردی مثل مرتبه علمی و محل کار نگارنده (گان) که با اعداد ۱ و ۲ و ... در پاورقی مشخص می گردد. محتوای مقاله نباید از ۱۵ صفحه تجاوز کند. از هر مقاله باید چهار نسخه کامل تایپ شده کامپیوتری (Word 2003) جهت بررسی به نشانی دفتر مجله ارسال گردد.

ترتیب بخش ها

بخش های مختلف مقاله به ترتیب عبارتند از: عنوان، چکیده، واژه های کلیدی، مقدمه و بررسی منابع، مواد و روش ها، نتایج و بحث، نتیجه گیری کلی، سپاسگذاری، منابع مورد استفاده و چکیده به زبان انگلیسی.

برگ شناسه

عنوان مقاله، نام، نام خانوادگی و سمت نگارنده (گان)، نام دانشگاه و مؤسسه پژوهشی که نگارنده (گان) در آن به پژوهش اشتغال دارند و آدرس نگارنده (گان) روی صفحه درج گردد.

عنوان

عنوان باید فشرده و گویا باشد و از ۲۵ کلمه تجاوز نکند. ترجمه انگلیسی عنوان (با حروف کوچک) نیز باید در زیر عنوان فارسی نوشته شود.

چکیده

چکیده باید فشرده ی گویایی از مقاله با تاکید بر هدف، مواد و روش کار و نتایج باشد و از ۲۰۰ کلمه نباید فراتر رود.

مقدمه و بررسی منابع

در این بخش پس از اشاره کافی به منابع و پژوهش های اجرا شده قبلی (داخلی و خارجی) در زمینه مورد بحث، هدف بررسی به طور واضح مطرح گردد.

مواد و روش ها

در این قسمت باید مواد طرح آزمایشی و روش های مورد استفاده به طور کامل بیان شود ولی در عین حال نیازی به شرح کامل روش های اقتباس شده نبوده و باید به ذکر اصول و مآخذ اکتفا گردد.

نتایج و بحث

نتایج تحقیق به صورت نوشتار جدول، شکل و نمودار در این قسمت ارائه می شود. مضمون جداول به هر نحو و یا به هر شکل نباید در مقاله تکرار گردد. هر جدول از شماره، عنوان، سر ستون و متن جدول تشکیل می شود. هر جدول با یک خط افقی از شماره و عنوان جدول متمایز می شود. همچنین سر جدول با یک خط افقی از متن جدول جدا شده و در زیر متن جدول نیز یک خط افقی ترسیم می شود.

در صورت لزوم می توان برای تقسیم سر جدول از خطوط افقی در داخل کادر سر جدول استفاده کرد. در بالای کادر جدول پس از کلمه جدول و شماره آن، خط تیره و سپس عنوان ذکر می شود. در متن جدول تا حد امکان نباید از خطوط افقی و عمودی استفاده کرد. هر ستون باید دارای عنوان و واحد مربوط به آن ستون باشد. چنانچه تمام ارقام متن جدول دارای واحد مشترک باشند می توان واحد را در عنوان اصلی جدول ذکر نمود. توضیحات اضافی عنوان و متن جدول به صورت زیر نویس ارائه می شوند و ارتباط آن ها با جدول به صورت اعداد یا حروف انگلیسی در بالا و سمت راست جملات و اعداد مشخص می گردد.

نتایج و بررسی های آماری باید به یکی از روش های علمی در جدول منعکس شود، چنانچه محاسبات آماری منجر به اختلاف معنی داری شده باشد در سطوح ۵% و ۱% به ترتیب با یک و دو ستاره نشان داده شده و در صورتی که اختلاف معنی دار نباشد با علامت «ns» مشخص می گردد. برای اینکه جدول های مربوط به نتایج برای خوانندگان غیر فارسی زبان نیز قابل استفاده باشد، عنوان و شماره جدول، متن جدول، سرستون های و کلیه علائم و توضیحات پایین جدول باید به انگلیسی ترجمه شده و در زیر شرح فارسی نوشته شود.

تاریخ های مورد اشاره در متن جدول از تاریخ هجری خورشیدی به میلادی تبدیل و در جدول ارائه گردد. طبعاً اعداد متن جدول نیز باید به انگلیسی نوشته شده و کلیه مندرجات جدول از چپ به راست تنظیم شود. نمودارها و کارهای ترسیمی باید روی کاغذ سفید و یا کالک، خوانا و با مرکب مشکی تهیه شوند. اندازه جدول حتی المقدور از ۲۰*۱۲ سانتیمتر نباید تجاوز کند.

در مورد شکل و نمودار، نوشتار بایستی در زیر شکل یا نمودار باشد. عکس ها معمولاً باید به صورت سیاه و سفید تهیه گردند. در پشت عکس ها و نمودارها نام نویسنده، عنوان مقاله و شماره عکس، عکس یا نمودارها و شرح موضوع با مداد کم رنگ نوشته شود. نمودارها نیز باید با اعداد انگلیسی تنظیم شوند و ترجمه انگلیسی شرح نمودار و یا شکل در زیر شرح فارسی ارائه گردد. بدیهی است که جدول ها و شکل ها دو زبانه خواهند بود و اعداد آن ها به لاتین نوشته می شوند.

در این قسمت نتایج حاصل تجزیه و تحلیل علمی می شوند و با توجه به هدف تحقیق و کارهای پژوهشی انجام شده دیگران بحث و نتیجه گیری به عمل می آید.

سپاسگزاری

در این بخش که حداکثر در چهار سطر تنظیم می شود، می توان از اشخاص و افرادی که در راهنمایی و یا انجام تحقیق مساعدت نموده و یا در تامین بودجه، امکانات و لوازم کار نقش موثری داشته اند، سپاسگزاری نمود.

منابع مورد استفاده

ارجاع معمولاً پس از یک مطلب مهم قید می‌شود. طرز نوشتن ارجاع در متن بر اساس زیر خواهد بود. به این ترتیب که ابتدا باید پس از اتمام دستنویست مجله، فهرست منابع مورد استفاده بر حسب حروف الفبا تنظیم گردد و سپس منبع مورد نظر که مطلب به آن ارجاع داده می‌شوند در پایان جمله در داخل پرانتز به فارسی و لاتین گذاشته شود. مراجعی که دو نویسنده دارند، ابتدا اسم نفر اول و پس از آن در فارسی از واژه «همکاران» و تاریخ در انگلیسی «*et al.*» و تاریخ استفاده می‌شود.

فهرست منابع مورد استفاده در آخر به صورت پیوسته، نخست برای منابع فارسی، سپس برای منابع خارجی تنظیم می‌گردد. منابع مورد استفاده بر حسب حروف الفبای نام خانوادگی نگارنده (یا اولین نگارنده برای منابعی که بیش از یک نگارنده دارند) زیر هم آورده می‌شوند. چنانچه از یک نگارنده چندین منبع مورد مراجعه قرار گرفته باشد، ترتیب درج آن‌ها بر حسب سال انتشار، از قدیم به جدید خواهد بود. اگر از نگارنده ای چندین منبع همسال وجود داشته باشد، با گذاشتن حروف a، b و c در جلو سال انتشار از یکدیگر متمایز خواهند شد. در صورتی که مقالات منفرد و مشترک از یک نگارنده ارائه شود، ابتدا مقالات منفرد و سپس مقاله‌های مشترک به ترتیب حروف الفبای نام نگارندگان بعدی مرتب می‌شوند. در مورد مقاله به ترتیب نام خانوادگی نگارنده، حرف اول اسم کوچک نگارنده، تاریخ انتشار مقاله، عنوان مقاله، عنوان اختصاری یا کامل مجله، شماره جلد، شماره مجله در داخل پرانتز و اولین و آخرین صفحه مقاله خواهد آمد. در مورد مقاله یا کتاب‌هایی که بیش از یک نفر نویسنده دارند به ترتیب نام خانوادگی و حرف اول اسم اولین نویسنده و سپس اول اسم دومین و... نویسنده و پس از آن نام خانوادگی آن‌ها ذکر می‌گردد.

در مورد مقاله ای که از یک مجموعه استخراج شده است، بعد از ذکر نام نگارنده (گان) و سال انتشار کتاب عنوان مقاله نوشته می‌شود و پس از قرار دادن یک نقطه و حرف «ص» یا «pp» شماره صفحه‌های آغاز و پایان آن قسمت با خط فاصله میان این دو، یک نقطه گذاشته می‌شود. سپس با نوشتن عبارت «زیر نظر» و گذاشتن دو نقطه، نام ویراستار (ان) کتاب، عنوان کتاب، شماره جلد، نام ناشر و محل چاپ خواهد آمد. در منابع مشابه خارجی به جای «زیر نظر» فقط «in» نوشته و «eds» مخفف «editors» آورده می‌شود.

در مورد مراجعی که نویسنده آن مشخص نیست به جای نام نگارنده کلمه «بی‌نام» و در مرجع خارجی کلمه «Anonymous» ذکر خواهد شد. مرجع یا مراجعی که ترجمه باشند در فهرست منابع بایستی ابتدا نام نویسنده (گان) کتاب اصلی، عنوان مشخصات فارسی آن و سپس نام مترجم (مترجمان) ذکر گردد.

چکیده به زبان انگلیسی

چکیده مقاله به زبان انگلیسی باید ترجمه کامل چکیده فارسی باشد.

سایر نکات

نگارندگان مسئول نظراتی هستند که در مقاله‌های خود بیان می‌کنند. اعضای هیات تحریریه از پذیرش مقاله‌هایی که قبلاً به صورت تک‌نگاشت و یا سایر انتشارات چاپ و توزیع شده اند معذور است. بدیهی است مقاله‌های ارائه شده در کنگره‌ها، سمپوزیم‌ها و یا سمینارهای داخلی و خارجی که فقط خلاصه آن‌ها چاپ و منتشر شده باشد مستثنی هستند.

اعضای هیات تحریریه حق قبول، رد و ویرایش مقاله‌ها را دارد. مقاله‌های رسیده توسط اعضا؛ هیات تحریریه با

همکاری متخصصان، داوری شده و در صورت تصویب با رعایت نوبت به چاپ می‌رسند.

اثرات مقادیر مختلف هورمون اکسین بر میزان پروتئین و مولفه های عملکردی سیب زمینی در شرایط آب و هوایی دشت آزادگان

Effects of different levels of Auxin on protein percentage and parameters of yield in potato in Dashte Azadegan condition

عبدالحمید جهان بخشی^۱، علیرضا شکوه فر^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۴/۱۹

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۶/۱۳

چکیده

به منظور بررسی اثرات هورمون اکسین بر عملکرد کمی و کیفی گیاه سیب زمینی واریته سانه ، آزمایشی در شرایط آب و هوایی دشت آزادگان، استان خوزستان انجام شد. آزمایش به صورت اسپلیت پلات بر پایه طرح بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار صورت گرفت. فاکتورهای اصلی شامل سه مرحله از رشد گیاه ، هنگام کاشت ، ۴۲ و ۷۰ روز بعد از کاشت بودند. فاکتورهای فرعی شامل چهار سطح هورمون ایندول -۳- استیک اسید (فرآورده اکسینی) با غلظت های صفر، ۵، ۱۵ و ۲۵ پی پی ام بودند. بیشترین تعداد ساقه در متر مربع ، حداکثر عملکرد غده ، بیشترین درصد ماده خشک و حداکثر تولید پروتئین در تیمار ۲۵ پی پی ام هورمون و به هنگام کاشت حاصل گردید. اثر سطوح هورمونی و مراحل زمانی بر صفات مورد بررسی در سطح ۱٪ تفاوت معنی دار داشت. با توجه به این بررسی توصیه می شود در شرایط آب و هوایی دشت آزادگان استان خوزستان، در مرحله کاشت سیب زمینی واریته سانه ، هورمون ایندول -۳- استیک اسید با غلظت ۲۵ پی پی ام به کار برده شود.

واژه های کلیدی: عملکرد سیب زمینی ، واریته سانه ، ایندول -۳- استیک اسید، درصد ماده خشک و پروتئین.

۱- فارغ التحصیل کارشناسی ارشد، گروه زراعت ، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی ، اهواز، ایران

۲- استادیار گروه زراعت ، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی ، اهواز ، ایران

* مسئول مکاتبات : alireza_shokuhfar@yahoo.com

مقدمه

کیفی این گیاه در شرایط آب و هوایی جنوب استان خوزستان می باشد.

عبادی و همکاران (۱۳۹۰) در تحقیقات خود چنین گزارش دادند با استفاده از روش الکتروفوروز پروتئین، تفاوت های ژنتیکی بین ارقام و منشا ارقام و نهایتاً هدایت برنامه های اصلاح و تهیه بانک ژن تعیین می گردد. رقم سانته « کمی زودرس» می باشد. این رقم دارای مقادیر بالایی از پروتئین - های پاتاتین و اسپورامین می باشد. ایزومرهای پاتاتین حدود ۴۰ درصد پروتئین های ذخیره سیب زمینی را تشکیل می دهند. این پروتئین در فرایند غده زایی سیب زمینی و مقاومت گیاه به آفات و بیماری های گیاهی نقش مهمی دارد. همچنین در این تحقیق وجود پتانسیل بالای نوع ژنتیکی در بین ۲۳ رقم سیب زمینی از جمله رقم سانته گزارش گردید.

با انجام تحقیقی جهت بررسی سه رقم سیب زمینی و تاثیر تاریخ کاشت در استان خوزستان مشاهده گردید که اثر رقم و تاریخ کاشت بر درصد ماده خشک غده در سطح یک درصد معنی دار است. رقم سانته حداکثر و رقم پیکاسو حداقل ماده خشک را به ترتیب ۲۱/۷۵ و ۱۷/۳۶ درصد را داشتند. تاریخ برداشت تاثیر معنی داری در سطح یک درصد بر درصد ماده خشک داشته است (دارابی ۱۳۸۴). با استعمال پیش ماده اکسینی ال تریپتوفان بر روی چند گیاه از جمله سیب زمینی به صورت خواباندن بذور در محلول با غلظت های مختلف به مدت یک ساعت، حداکثر عملکرد برای سیب - زمینی ناشی از افزایش در وزن غده ها، در غلظت ال تریپتوفان به میزان 10^{-2} مولار حاصل شد (Zahir et al., 2000) استعمال ۷۵ میلی گرم محلول ایندول استیک اسید بر روی بوته های سیب زمینی، افزایشی در تعداد و اندازه غده و در نتیجه افزایش در عملکرد سیب زمینی مشاهده گردید. همچنین با استعمال توام ۴۰ میلی گرم در لیتر اکسین و ۴ میلی گرم در لیتر بوتیریک اسید بر روی بوته سیب زمینی بیشترین عملکرد نسبت به شاهد حاصل شد و با کاربرد توام ال - تریپتوفان و ازتوباکتر بر روی گیاه سیب زمینی افزایش عملکرد غده به مقدار ۴۷/۸ درصد بدست آمد (Momtaz Ahmad et al., 1990). کاربرد اکسین صنعتی بر روی

سیب زمینی با تولید سالانه ۳۰۹ میلیون تن پس از گندم، ذرت و برنج چهارمین و از مهم ترین محصولات کشاورزی جهان محسوب می شود. توسعه کشت، از عرض جغرافیایی ۵۰ درجه شمالی تا ۵۰ درجه جنوبی کره ی زمین پراکندگی دارد. سازگاری این گیاه به شرایط آب و هوایی مناطق مختلف به گونه ای است که هم اکنون در بیش از ۱۴۰ کشور جهان، سیب زمینی تولید می شود. تقریباً یک سوم سیب زمینی تولیدی در کشورهای در حال توسعه آسیایی تولید می شود. تولید غده سیب زمینی در ایران با سطح زیر کشت ۱۸۰ هزار هکتار معادل ۴/۵ میلیون تن و در استان خوزستان با سطح زیر کشت ۴۰۰۰ هکتار و میانگین عملکرد ۲۰ تن معادل ۸۰۰۰۰ تن گزارش شده است. (وبسایت وزارت جهاد کشاورزی ۱۳۹۱)

مرکز تحقیقات بین المللی سیب زمینی ICP در شهر لیما پایتخت پرو قرار دارد. بنا به آمار FAO در سال ۲۰۱۱، کشور چین با تولید ۸۴ میلیون تن دارای مقام اول و کشور هند با تولید ۴۲ میلیون تن در رتبه دوم تولید سیب زمینی قرار دارند. به دلیل اهمیت حیاتی این گیاه در تغذیه انسان و دام، سازمان FAO سال ۲۰۰۸ میلادی را بنام سیب زمینی نام گذاری نمود (FAO, informations of potato)

با توجه به نرخ رشد جمعیت و نیاز روزافزون به مواد غذایی، بایستی به دنبال راه های افزایش تولید بود. از آنجا که روش های مختلف تولید همچون به زراعی، به نژادی و بیوتکنولوژی کمک های شایان توجهی به افزایش تولید نموده اند لیکن می توان سایر روش های تولید را نیز مورد بررسی قرار داد، از جمله این روش ها استفاده از تنظیم کننده های رشد می باشد. استفاده از تنظیم کننده های رشد نسبت به سایر روش های تولید، کم هزینه و آسان تر می باشد. تلفیق روش های حاضر و استعمال تنظیم کننده های رشد در جهت افزایش تولید، نیز گام موثری برای استفاده از پتانسیل های موجود می باشد. هدف از این تحقیق، بررسی اثر غلظت های مختلف هورمون اکسین بر سه مرحله از دوره رشد گیاه سیب زمینی وارپته سانته به منظور بررسی عملکرد کمی و

اثرات مقادیر مختلف هورمون اکسین بر میزان پروتئین و مولفه های عملکردی سیب زمینی در شرایط آب و ...

ریشه های سیب زمینی تحریک سریع غده زایی مشاهده گردید (Klosterman et al., 2006).

استعمال ماده TIBA زمان شروع غده دهی را به میزان ۳۰ درصد سریع تر از شاهد و با استفاده از شبه اکسین PEO-IAA و باند شدن با پروتئین های TIRI سرعت غده دهی به میزان ۲۰ درصد افزایش می یابد (Joe ChinnLiao., 2011).

بر اساس تحقیقی که در دانشگاه کشاورزی و دامپزشکی بخارست از استعمال توفوردی باغلظت یک گرم در لیتر و بوتیریک آمینو اسید باغلظت نیم میلی گرم در لیتر و نیز استعمال توام این دو ماده ، بر روی دو ژنوتیپ سیب زمینی میزان تحریک کالوز به مقدار ۴۰ درصد افزایش یافت (Nistor andreea, 2009).

در ابتدای گلدهی با اسپری نمودن هورمون اکسین با غلظت ۱۰^{-۵} مولار بر روی دورقم سیب زمینی به منظور تجزیه ترکیبات شیمیایی غده، افزایش در بی رنگ کننده های آنزیمی و فنل ها، نیتروژن کل، نیتروژن غیر پروتئینی ، اسید آمینه های آزاد، چربی های خام، فسفولیپیدها و منیزیم مشاهده شد، لیکن میزان اسیدهای چرب و اسید آسکوربیک تفاوت معنی دار نداشتند. میزان آهن نسبت به شاهد کاهش یافت (Chandra et al., 1981).

افزایش سرعت جوانه زنی ، افزایش سرعت رشد و به تبع آن افزایش آنزیم های موثر در تولید پروتئین و نیز شرایط مناسب آب و هوایی ابتدای فصل رشد می توانند عواملی برای تولید حداکثری پروتئین در غده های تولیدی گیاه سیب زمینی باشند (یقبانی و همکاران، ۱۳۸۲).

با استعمال سیتوکینین بر روی غده های سیب زمینی در شرایط گلخانه، افزایش در تجمع قند محلول و نشاسته در غده های کوچک انتهای استولون ها و نیز غده های بزرگتر مشاهده گردید. همچنین افزایش قطر غده ها به میزان ۱۵ تا ۲۰ میلی متر، افزایش وزن تر و ماده خشک غده ها حاصل شد. شکل گیری غده ها در مقایسه با شاهد زودتر از معمول ایجاد شد. (Jameson et al., 1985).

بکار بردن نوعی اکسین مصنوعی با نام اختصاری 2,4,D بر روی زخم های غده سیب زمینی باعث ترمیم زخم ها می گردد. مکانیسم این عمل از طریق افزایش فعالیت در باند کروماتین

RNA&DNA پلیمرز ۱ و ۲ می باشد. ایجاد تغییرات کروموزومی باعث تغییر در سنتز پروتئین ها از طریق آنزیم و سوپسترا شده با استفاده از واکنش فسفریلاسیون می گردد. واکنش فسفریلاسیون یک محرک موثر برای به وجود آوردن شرایط لازم در جهت ایجاد پروتئین هایی با وزن ملکولی کم و یا زیاد در حضور هورمون اکسین است (Shuffer et al., 1981).

اکسین در استولون ها اندازه گیری گردید. در این آزمایش افزایش قابل ملاحظه ی هورمون اکسین هنگام غده زایی دیده شد. سطح غلظت هورمون اکسین تا هنگام شکل گیری غده - های تولیدی بطور نسبی در استولون ها ثابت باقی ماند (Roumeliotis et al., 2001).

انتقال و تجمع فسفر به درون غده سیب زمینی با کمک هورمون اکسین صورت می گیرد. بنظر می رسد حضور کلسیم برای انجام سریع تر انتقال فسفر ضروری است. وجود هورمون اکسین باعث افزایش کیفیت غده می شود (Podar.D., 1990).

در آزمایشی واکنش عوامل زنده و غیر زنده استرس زای ناشی از فرآورده های اکسید کننده بر غده سیب زمینی و تاثیر ایندول - استیک اسید در شرایط آزمایشگاهی بررسی گردید. ایجاد زخم روی غده سیب زمینی باعث تولید لپید LOOH در زمانی کمتر از نیم ساعت می شود. این لپید باعث ایجاد واکنش های شیمیایی خاصی شده که منجر به ترشح جاسمونیک اسید و IAA گردیده و در نهایت منجر به ترمیم زخم غده ها خواهد شد (Reverberi et al., 2005).

در تحقیقی در دانشگاه فیصل آباد پاکستان با استعمال ۴ سطح از آل تریپتوفان بر روی ریشه های سیب زمینی در مرحله شکل - گیری غده ها بیشترین عملکرد در سطح ۳ به میزان ۱۷/۳۹ تن در هکتار حاصل گردید. قطر غده ها در سطح ۱ به میزان ۳/۷۵ درصد و در سطح ۳ به میزان ۶/۶۶ درصد نسبت به شاهد افزایش داشت. تعداد غده ها در سطح حداکثر و در سطح ۳ حداقل بود. (حداکثر ۱۱/۲۹ درصد و حداقل ۹/۵۵ درصد).

وزن تر غده در سطح ۳ به میزان ۲۰/۰۱ درصد نسبت به شاهد افزایش داشت (Momtaz Ahmad et al., 1990).

تاثیر جیبرلیک بر سیب زمینی باعث رشد اندام های هوایی ، سطح

و تعداد برگ‌ها، تعداد استولون‌ها و غده‌ها می‌شود ولی در ماده خشک ساقه تاثیر کاهشی دارد. با استعمال ترکیبی از هورمون *IAA* و *Kinetin*، افزایش در ماده خشک ساقه و برگ، کاهش در تعداد و سطح برگ‌ها، تعداد استولون‌ها گزارش شده است. مصرف ایندول استیک اسید به تنهایی باعث افزایش در عملکرد و اجزا عملکرد شده و در نتیجه محصول نهایی غده‌های تولیدی را افزایش داده است. استعمال جبرلیک اسید به تنهایی باعث افزایش در میزان قند *total sugar* شده است. استعمال ترکیبی از *IAA* و *Kinetin* باعث افزایش در مقدار نشاسته گردید. تولید اسید آسکوربیک با مصرف جبرلیک اسید افزایش ولی با مصرف توام ایندول *IAA* و *Kinetin* معنی دار نشده است. نیتروژن (*N*) موجود در پروتئین سیب زمینی در اثر استعمال استعمال *GA* کاهش یافته و در سایر تیمارها تغییرات کاهشی نداشته است (Kumar, Alka, Rao, Baijal., 1981).

مواد روش‌ها

این طرح در ابتدای زمستان سال ۱۳۹۰ به صورت اسپلینت پلات، برپایه طرح بلوک‌های کامل تصادفی و ۴ تکرار در حومه شهرستان دشت آزادگان استان خوزستان اجرا شد. تیمارهای اصلی طرح شامل کاربرد هورمون در سه دوره از زندگی گیاه سیب زمینی، هنگام کاشت SI ، ۴۲ روز SI و ۷۰ روز بعد از کاشت SI و تیمارهای فرعی طرح شامل چهار سطح از هورمون ایندول استیک اسید H_1, H_2, H_3, H_4 به ترتیب با غلظت‌های ۵، ۱۵ و ۲۵ قسمت در میلیون و شاهد (صفر) بودند. مساحت کل مزرعه با احتساب حاشیه ۲۷۰۰ متر مربع بوده است. مراحل تهیه زمین و نمونه‌گیری از خاک جهت بررسی مواد معدنی ماکرو و نیز کودپاشی اولیه بر اساس نتایج آزمایشگاهی در اواخر پاییز همان سال انجام شد. مقدار کود پایه ۲۵ کیلوگرم فسفات آمونیم، ۲۵ کیلوگرم سولفات پتاسیم و ۲۵ کیلوگرم کود اوره ۴۶ درصد و ۲۰۰۰ کیلوگرم کود حیوانی بوده است. حاشیه کرت‌ها ۵۰ سانتی متر، طول کرت ۸/۵ متر و عرض آن ۶ متر با تعداد ۷ پشته در هر کرت، عرض پشته ۵۵ سانتی متر و

عرض جوی ۲۵ سانتی متر در نظر گرفته شد. مقدار ۵۰۰ کیلوگرم بذر سیب زمینی وارسته سانته روز قبل از کاشت در محلول تریکودرمین ۵ در هزار به مدت ۲ ساعت قرار داده شد. در روز کاشت، تیمار هورمون *IAA* در غلظت‌های ۵، ۱۵ و ۲۵ پی پی ام هر کدام به مقدار ۵ لیتر تهیه شد. محلول هورمون هنگام غروب آفتاب بر روی غده‌ها اسپری و به مدت دو ساعت به دور از باد و نور نگهداری شدند. هر کرت به طور تصادفی با پلاکارد نام گذاری و عملیات کشت آغاز گردید. غده‌های بذری به وزن ۴۵ تا ۵۵ گرم روی پشته‌ها در محل داغاب به فاصله ۲۵ سانتی متر با دست کاشته شد. تعداد بوته در روی هر پشته ۳۲ و در هر کرت ۲۲۴ بوده، تراکم ۴/۴۸ بوته در متر مربع بوده است. آبیاری اول بصورت نشتی روز سوم بعد از کاشت انجام شد. تعداد آبیاری با توجه به شرایط آب و هوایی و بارندگی‌ها ۷ مرتبه انجام و آخرین آبیاری ۱۵ فروردین انجام شد. در فصل زمستان پدیده یخبندان ۶۲ روز بعد از کاشت رخ داد که با استفاده از پوشش پلاستیک آسیبی به بوته‌ها وارد نگردید. مرحله دوم استعمال محلول هورمون در روز ۴۲ پس از کاشت هنگام غروب آفتاب با مقدار ۳۶ لیتر برای هر کرت و مرحله سوم استعمال هورمون با توجه به افزایش سطح اندام‌های هوایی برای هر کرت میزان ۵۰ لیتر بر روی بوته‌ها اعمال گردید. عملیات وجین علف‌های هرز به صورت دستی انجام و کود اوره به صورت سرک همراه با کود حیوانی در ۵ مرحله به روش تقسیط و براساس نتایج آنالیز خاک داده شد. برای نمونه برداری از غده‌ها، ابتدا غده‌های حاشیه مزرعه مورد بررسی و با توجه به وضعیت غده و استولون‌ها نمونه‌گیری انجام می‌گردید. اولین نمونه برداری از گیاه در روز ۲۸ بعد از کاشت بوده و نمونه‌گیری‌های بعدی به فاصله ۱۴ روزه بوده است. تعداد نمونه برداری تصادفی ۷ مرتبه بوده است. برای بررسی معیارها در هر نمونه‌گیری تصادفی، غده‌ها برداشت و پس از تمیز کردن به دقت توزین، شمارش و ثبت می‌شدند. به منظور تعیین ماده خشک، غده‌های نمونه‌گیری پس از پوست‌گیری و توزین در آون ۸۰ درجه به مدت ۴۸

اثرات مقادیر مختلف هورمون اکسین بر میزان پروتئین و مولفه های عملکردی سبب زمینی در شرایط آب و ...

فصل رو به کاهش می گذارد. نوع رشد، جذب آب و مواد معدنی بر درصد ماده خشک تاثیر گذارند. عموماً عواملی که رشد شاخ و برگ را تحریک می کنند در نهایت باعث افزایش درصد ماده خشک می شوند. دمای بالا کاهش درصد ماده خشک به دنبال دارد. معنی دار شدن مولفه های ماده خشک ممکن است به دلیل افزایش و تجمع مواد مغذی در غده ها بوده و نیز کاهش آب موجود در غده ها عاملی برای افزایش ماده خشک است. در تحقیقی دیگر میزان ماده خشک غده در تاریخ برداشت ۱۰ اردیبهشت ۱۸/۲۹ درصد برآورد گردیده است. رضایی و سلطان (۱۳۷۵) و دریافته ی دیگری در استان خوزستان میزان درصد ماده خشک سبب زمینی رقم سانته را ۲۱/۷۵ درصد برآورد گردید (دارابی ۱۳۸۴). همچنین در آزمایشی حداکثر ماده خشک را ۲۲ درصد محاسبه گردید (یقبانی و همکاران ۱۳۸۴).

درصد پروتئین غده

اثر هورمون ایندول-۳- استیک اسید با غلظت ۲۵ پی پی ام در مرحله زمانی کاشت به لحاظ تولید پروتئین در سطح یک درصد معنی دار است. تاثیر مراحل سه گانه دوره های رشد نیز در سطح یک درصد معنی دار است (جدول ۱). درصد پروتئین حاصل از استعمال دوز ۲۵ معادل ۱/۷۵۴۵ بوده که نسبت به شاهد همان مرحله حدود ۴۸ درصد افزایش داشته است. با استعمال هورمون در غلظت های ۵ و ۱۵ در مرحله کاشت، افزایش پروتئین نسبت به شاهد به ترتیب ۳۵ درصد و ۳۹ درصد می باشد. بکاربردن غلظت ۲۵ پی پی ام در مراحل ۲ و ۳ و ۴ موجب افزایش پروتئین نسبت به شاهد به ترتیب ۳۳ و ۲۴ درصد برآورد گردید کمترین میزان پروتئین تولیدی مربوط به شاهد و معادل ۸۹۵۵/ می باشد (جدول ۳، ۲ و ۴). درصد پروتئین موجود در سبب زمینی به طور معمول بیش از ۲ درصد می باشد. رقم سانته «کمی زودرس» بوده و دارای مقادیر بالایی از پروتئین های پاتاتین و اسپورامین است. ایزومرهای پاتاتین حدود ۴۰ درصد پروتئین های ذخیره غده سبب زمینی را تشکیل می دهند. این پروتئین در فرایند غده زایی سبب زمینی و مقاومت گیاه به آفات و بیماری ها

ساعت خشک و سپس درصد ماده خشک آن تعیین می- گردید. نمونه های یک گرمی از ماده خشک غده پس از آسیاب کردن، جهت اندازه گیری پروتئین با روش کج لیدال به آزمایشگاه ارسال می شد. زمان برداشت با توجه به شرایط آب و هوایی و ظاهر گیاه ۲ اردیبهشت سال بعد شروع گردید. سطح برداشت با در نظر گرفتن حاشیه های بالا و پایین در هر کرت شامل ۳ پشته میانی به طول ۴۲۰ سانتی متر و سطح برداشت هر کرت مساحت ۱۰/۸ متر مربع بوده است. آنالیز داده ها با استفاده از نرم افزار *Excel* و *SAS* انجام و مقایسات میانگین با استفاده از آزمون دانکن در سطح ۱ درصد بررسی گردید.

نتایج و بحث

درصد ماده خشک غده

استعمال هورمون ایندول-۳- استیک اسید در تولید ماده خشک اثر معنی دار در سطح یک درصد دارد. تاثیر هورمون بر دوره رشد گیاه در جهت افزایش ماده خشک غده نیز در سطح یک درصد معنی دار است (جدول ۱). هر کدام از مراحل مختلف زمانی در افزایش ماده خشک تاثیر داشته و هر سه مرحله می توانند باعث ایجاد تغییر در ماده خشک شوند. در مرحله اول استعمال هورمون (هنگام کاشت) بیشترین ماده خشک تولید شده است. میزان افزایش در ماده خشک ناشی از استعمال هورمون اکسین با غلظت ۲۵ پی پی ام ۲۳ درصد و در تیمار شاهد کمترین ماده خشک به مقدار ۱۸/۶۲ درصد حاصل شده است. در مرحله دوم هورمون پاشی استعمال هورمون با غلظت ۲۵ پی پی ام نسبت به شاهد ۱۱ درصد و در مرحله سوم ۸ درصد افزایش در ماده خشک غده داشته است. تاثیر استعمال مقدار ۵ پی پی ام هورمون اکسین در مراحل سه گانه به ترتیب باعث افزایش ماده خشک به میزان ۵/۴، ۴/۷ و ۱۰ درصد نسبت به شاهد گردیده است. همچنین استعمال مقدار ۱۵ پی پی ام هورمون در مراحل سه گانه باعث افزایش ماده خشک به ترتیب ۹، ۸ و ۱۲ درصد نسبت به شاهد گردیده است (جدول ۳، ۲ و ۴). این مقادیر با یافته های دارابی (۱۳۸۴) مطابقت دارد. در طول فصل رشد درصد ماده خشک افزایش می یابد ولی در خاتمه

ی گیاهی نقش مهمی دارد. سیب زمینی از جمله رقم سانه پتانسیل بالایی از نظر تنوع ژنتیکی در جهت تولید پروتئین دارد (عبادی و همکاران ۱۳۹۰). افزایش سرعت جوانه زنی و سرعت رشد و به تبع آن افزایش آنزیم های موثر در تولید پروتئین و نیز شرایط مناسب آب و هوایی ابتدای فصل رشد می تواند عواملی برای تولید حداکثری پروتئین در غده های تولیدی گیاه سیب زمینی باشند (یقبانی و همکاران ۱۳۸۲) استفاده از تنظیم کننده های رشد از جمله هورمون ایندول استیک اسید و به جز جیبرلیک اسید بر میزان پروتئین غده سیب زمینی تاثیر افزایشی و معنی داری به همراه دارد (Komar et al., 1981). با اسپری نمودن هورمون اکسین بر شاخ و برگ گیاه سیب زمینی باعث افزایش در میزان برخی اسید آمینه های غده می شود (Chandra et al., 2006).

تعداد ساقه تولید شده از غده ها

تاثیر هورمون بر افزایش تعداد ساقه در سطح یک درصد معنی دار بوده و اثر زمان هورمون پاشی نیز در سطح یک درصد بر تعداد ساقه های تولیدی معنی دار است (جدول ۱). بیشترین تعداد ساقه های تولیدی در مرحله کاشت با غلظت ۲۵ پی پی ام به دست آمد. این مرحله نسبت به مراحل S2 و S3 در سطح یک درصد افزایش معنی دار دارد. در بررسی مقایسات میانگین با استعمال ۲۵ پی پی ام در مرحله کاشت افزایش تعداد ساقه در متر مربع به میزان ۵۳ درصد بوده و در مرحله S2 حداکثر افزایش به ۱۷ درصد رسیده است. افزایش تعداد ساقه در مرحله S3 حدود ۱۳ درصد بیشتر از شاهد بوده است. تعداد ساقه های حاصله با استعمال دوز ۱۵ پی پی ام در تیمارهای دوره رشد اول، دوم و سوم به ترتیب ۳۷ درصد، ۲/۵ درصد و ۵ درصد افزایش نشان می دهد. استعمال غلظت ۵ پی پی ام در سه دوره رشد به ترتیب ۲۸ درصد افزایش، ۲/۵ کاهش و ۸ درصد کاهش نسبت به شاهد در تعداد ساقه در متر مربع تاثیر دارد (جدول ۲، ۳ و ۴). اثر هورمون اکسین بر سلول ها موجب هیپرتروفی و بزرگ شدن سلول ها گشته و در نتیجه سطح سبز مزرعه در مرحله کاشت از سایر تیمارهای دوره رشد بیشتر می باشد.

اکسین در اندام زایی و نمو اندام های مختلف تاثیر دارد. رشد سلول های گیاه باعث رشد اندام های مختلف از جمله تعداد و اندازه ساقه ها می باشد. اثر هورمون بر غده بذری باعث افزایش سرعت رشد جوانه ها شده و گیاه در طول فصل رشد با استفاده بیشتر از منابع آب و غذا توانسته است رشد بیشتر و ساقه و سایر اندام های هوایی بیشتری را تولید نماید. البته آب و مواد معدنی و شرایط آب و هوایی برای همه تیمارها یکسان بوده است اما با افزایش رشد ریشه در ابتدای فصل رشد جذب آب و مواد معدنی مورد نیاز گیاه بیشتر خواهد بود. افزایش تعداد ساقه های تولیدی در اثر هورمون بیانگر سرعت جوانه زنی اولیه و تحریک تقسیمات میتوزی سلولی و افزایش ابعاد سلول می باشد (Davis, 1995). در تحقیقی با استفاده غلظت های مختلف تنظیم کننده های رشد (NAA, BIN, KIN)، بر وی جوانه زنی و رشد گیاه سیب زمینی به کار برده شد و افزایش شاخ و برگ و ارتفاع گیاه گزارش گردید (Shamim Nasrin et al., 2003). یکی از دلایل افزایش حجم سلولی در اثر هورمون اکسین می تواند بر اساس تئوری رشد اسدیده «توجه گردد. در این تئوری انتقال یون هیدروژن از سلول به دیواره سلول و در نتیجه حجیم شدن سلول انجام خواهد شد (Rayle, D.I et al., 1992). افزایش تعداد ساقه، سبب افزایش شاخص سطح برگ شده، در نتیجه میزان جذب نور توسط پوشش گیاهی بیشتر می شود و تولیدات فتوسنتزی افزایش خواهد یافت (دارابی ۱۳۸۴). همچنین استعمال هورمون اکسین در ابتدای کاشت، افزایش سریع تری در رشد ساقه ها نسبت به استعمال آن در روزهای ۵، ۸ و ۲۶ بعد از کاشت (Roumeliotis et al., 2011). به کار بردن ال تریپتوفان (پیش ماده اکسینی) بر روی ریشه های سیب زمینی، افزایش ارتفاع گیاه را موجب می شود. در آزمایشی اثرات هورمون اکسین، جیبرلیک و BAP بر رشد اندام های هوایی و غده زایی سیب زمینی در شرایط آزمایشگاه مورد مورد بررسی قرار گرفت نتیجه این که با ترکیب تنظیم کننده های رشد، میزان عملکرد و طول

اثرات مقادیر مختلف هورمون اکسین بر میزان پروتئین و مولفه های عملکردی سیب زمینی در شرایط آب و ...

دارد (Joe.Chin.Liao, 2011). هورمون اکسین موجب افزایش در تقسیمات سلولی، افزایش ریشه‌زایی و ایجاد ریشه‌های ثانویه (Uzma khan yousef zehi, 2009). و در نتیجه بیشتر شدن حجم ریشه‌ها، جذب آب و مواد معدنی و رشد سریع تر می‌شود (Ranjini, 2003). جذب آب در سیب‌زمینی با حضور هورمون اکسین افزایش یافته و این هورمون بر روی پروتئین‌های غشاء سلولی غده اثر گذاشته و موجب بالا رفتن فشار اسمزی درون سلول و در نتیجه وزن تر غده افزایش می‌یابد (Overbeek.j.van, 1952). خواباندن غده‌های بذری سیب‌زمینی در ال‌تریپتوفان باعث تولید بیشترین عملکرد نسبت به شاهد می‌گردد. و استعمال آن به همراه ازتوباکتر افزایش عملکردی معادل ۴۷/۸ درصدی داشته است (Zahir et al., 2000). دلایل تاثیر هورمون اکسین بر افزایش تعداد غده‌ها و در نتیجه عملکرد نهایی، ناشی از تاثیر هورمون بر جوانه‌زنی، افزایش تقسیمات سلولی ابتدای دوره رشد، رشد سریع‌تر ریشه‌ها، جذب مواد معدنی و آب می‌باشد (Davis.P, 1995). در آزمایشی استعمال هورمون اکسین بر گیاه سیب زمینی موجب افزایش وزن تر غده به میزان ۲۰/۱ درصد اعلام (Momtaz Ahmad et al., 1990) اکسین در شکل‌گیری غده‌ها و استولون‌ها موثر، و باعث افزایش در سرعت رشد این اندام‌ها

اندام هوایی گیاه به طور معنی‌داری افزایش یافتند (Zhang, Zhou et al., 2005)

عملکرد غده

میزان تاثیر غلظت هورمون در سطح یک درصد معنی‌دار است. همچنین تاثیر مرحله رشد گیاه نیز در سطح یک درصد معنی‌دار می‌باشد (جدول ۱). در مرحله S1 بیشترین عملکرد مشاهده می‌شود. بیشترین عملکرد ناشی از استعمال هورمون با غلظت ۲۵ پی پی ام در هنگام کاشت حاصل شده است. مقدار افزایش عملکرد نسبت به شاهد همان مرحله حدود ۲۹/۶ درصد می‌باشد. در مرحله S2 افزایش عملکرد ناشی از استعمال سه سطح هورمونی ۵، ۱۵ و ۲۵ پی پی ام به ترتیب حدود ۱۰ درصد، ۴ درصد و ۱۱ درصد می‌باشد. افزایش عملکرد در مرحله S3 ناشی از غلظت‌های هورمونی ۵، ۱۵ و ۲۵ پی پی ام به ترتیب ۱۶ درصد، ۱۱ درصد و ۲۰/۵ درصد می‌باشد. استعمال ۲۵ پی پی ام هورمون ایندول - ۳ - استیک اسید در هنگام کاشت باعث تولید بیشترین غده گردیده و حداکثر عملکرد این صفت در معادل ۲۹۴۷۱ کیلوگرم در هکتار بوده است. حداقل عملکرد در تیمار شاهد به میزان ۲۰۵۱۲ کیلوگرم در هکتار برآورد شده است (جدول ۳، ۴). استفاده از هورمون‌های تنظیم‌کننده رشد در افزایش تولید غده سیب‌زمینی تاثیر بسزایی می‌گردد (Aksenova, N.p. et al., 2012).

جدول ۱- تجزیه واریانس اثر هورمون و مراحل رشدی بر صفات عملکرد نهایی، تعداد ساقه در متر مربع، درصد پروتئین و درصد ماده خشک غده

Table.1. Analysis of variance for hormone and growth stages on characteristics of final yield, number of stems/m², protein% and dry matter% of tuber

منابع تغییرات S.O.V	عملکرد نهایی غده Tuber yield	تعداد ساقه در متر مربع Number of stems/m ²	درصد پروتئین غده protein%	ماده خشک غده Dry matter%
تکرار Replication	316.248 ns	3.187**	0.0196**	4.57**
مراحل رشد (A) growth stage	7298.54**	92.312**	0.3989**	3.921**
Error(a)	2779.49**	3.312**	0.0155**	4.043**
غلظت هورمون (B)	13728.24**	62.409**	0.6475**	14.401**
Hormone concentrations A*B	2128.875**	15.368**	0.00537**	2.03**
Growth stages and Hormone concentrations Interactions	1350.6		0.0053788	1.5706
Error (b)		1.622		
C.V ضریب تغییرات	10.241	11.386	5.968	6.129

n.s و ** به ترتیب معنای غیر معنی دار و معنی دار در سطح یک درصد احتمال

n.s and **: Non significant and significant at 1% level of probability , respectively

جدول ۲- مقایسه میانگین اثر تیمار مرحله زمانی بر عملکرد، تعداد ساقه در متر مربع، درصد ماده خشک و پروتئین غده

Table.2. Mean comparison of growth stages on final yield, number of stems/m², protein% and dry matter% of tuber

تیمار مراحل زمانی Treatments	عملکرد غده نهایی (گرم در بوته) Tuber Yield(gr/plant)	تعداد ساقه در متر مربع Number of Tuber/ m ²	درصد پروتئین غده Tuber Protein %	درصد ماده خشک غده Dry Matter%
مرحله کاشت S1	383.46 ^a	13.87 ^a	1.395 ^a	21.0194 ^a
Planting Stage(S1)				
S2 ۴۲ روز بعد از کاشت	347.83 ^a	10.43 ^b	1.2 ^b	20.176 ^a
42 Days after Planting				
S3 ۷۰ روز بعد از کاشت	345.24 ^a	9.25 ^b	1.08 ^b	20.148 ^a
70 Days after Planting				

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن می باشد

Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncan,s multiple range test

اثرات مقادیر مختلف هورمون اکسین بر میزان پروتئین و مولفه های عملکردی سیب زمینی در شرایط آب و ...

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر تیمار غلظت هورمون بر عملکرد، تعداد ساقه در مترمربع، درصد ماده خشک و پروتئین غده

Table.3. Mean comparison of hormone concentrations on final yield, number of stems/m², protein% and dry matter % of tuber

تیمار غلظت هورمون Treatments	عملکرد غده نهایی (گرم در بوته) Tuber Yield(gr/plant)	تعداد ساقه در مترمربع Number of Tuber/ m ²	درصد پروتئین غده Tuber Protein %	درصد ماده خشک غده Tuber Dry Matter%
25 ppm(H3)	390.63 a	14.25 a	1.463 a	21.488 a
15 ppm(H2)	369.78 a	11.08 b	1.377 b	21.006 a
5 ppm(H1)	363.82 a	10.66 b	1.191 c	20.329 ab
0 ppm(H4)	311.13 b	8.75 c	0.922 d	18.967 b

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح پنج درصد می باشد
Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncan,s multiple range test

جدول ۴- مقایسه میانگین اثرات متقابل تیمارها بر عملکرد، تعداد ساقه در مترمربع، درصد ماده خشک و پروتئین غده

Table.4. Mean comparison of interactions(Tuber Yield, Number of Tuber/ m², Tuber Protein %, Tuber Dry Matter%)

اثر متقابل تیمارها	عملکرد غده نهایی (گرم در بوته) Tuber Yield(gr/plant)	تعداد ساقه در مترمربع Number of Tuber/ m ²	درصد پروتئین غده Tuber Protein %	درصد ماده خشک غده Tuber Dry Matter%
S ₁ H ₁	395.45 ^{ab}	12.5 ^{bc}	1.4117 ^b	20.427 ^{ab}
S ₁ H ₂	397.8 ^{ab}	14.5 ^b	1.504 ^b	21.2575 ^{ab}
S ₁ H ₃	434.625 ^a	19.5 ^a	1.754 ^a	23.0725 ^a
S ₁ H ₄	305.95 ^c	9 ^{de}	0.912 ^{ef}	19.32 ^b
S ₂ H ₁	347.65 ^{abc}	10.5 ^{cd}	1.0797 ^{de}	19.915 ^b
S ₂ H ₂	341.5 ^b ^c	9.75 ^{cde}	1.343 ^{bc}	20.6325 ^{ab}
S ₂ H ₃	368.275 ^{abc}	11.5 ^{cd}	1.452 ^b	21.195 ^{ab}
S ₂ H ₄	333.875 ^{bc}	10 ^{cde}	0.96 ^{ef}	18.962 ^b
S ₃ H ₁	348.35 ^{abc}	9 ^{de}	1.083 ^{de}	20.645 ^{ab}
S ₃ H ₂	370.05 ^{abc}	9 ^{de}	1.164 ^d	21.13 ^{ab}
S ₃ H ₃	369.0 ^{abc}	11.75 ^{bcd}	1.183 ^{cd}	20.19 ^{ab}
S ₃ H ₄	293.55 ^c	7.25 ^e	0.895 ^f	18.62 ^b

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح پنج درصد می باشد
Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncan,s multiple range test

نتیجه گیری کلی

با توجه به افزایش نرخ رشد جمعیت، باید به دنبال روش‌های نوین و تلفیق روش‌های زراعی مرسوم با روش‌های نوین بوده تا بتوان عملکرد کیفی و کمی محصولات کشاورزی در واحد سطح، از جمله سیب‌زمینی را افزایش داد. با استناد به

یافته‌های طرح حاضر، توصیه می‌شود در شرایط آب و هوایی دشت آزادگان، استان خوزستان و نیز اقلیم‌های مشابه، قبل از کاشت غده سیب‌زمینی وارسته سانه، از محلول هورمون ایندول-۳-استیک اسید با غلظت ۲۵ قسمت در میلیون به روش افشانه‌پاشی استفاده گردد.

References

منابع

- دارابی، ع.، ۱۳۸۴. اثر تراکم بوته و تاریخ برداشت بر عملکرد کل و اجزاء عملکرد چند رقم سیب زمینی در بهبهان.
- رضایی، ع. و سلطانی، ا.، ۱۳۷۵. زراعت سیب زمینی، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- عبادی، ع.، بلندی، ا.، حمیدی، ح.، معاون، ج. و حسن آبادی، ح.، ۱۳۸۸. ارزیابی تنوع ژنتیکی ارقام مختلف سیب زمینی با استفاده از الکتروفورز پروتئین های ذخیره ای غده.
- یقبانی، م. و محمدزاده، ج.، ۱۳۸۲. بررسی خصوصیات فیزیکی شیمیایی نشاسته ارقام غالب سیب زمینی منطقه گلستان
- Aksenova, N.P., T. N. Konstantinova, S. A. Golyanovskaya, L. I. Sergeeva and G. A. Romanov. 2012. Hormonal regulation of tuber formation in potato plants. Russian journal of plant physiology. volume 59, issue 4.
- Chandra, S. and Monday, 1981, Effect of Foliar Application of Auxin on the Quality of Potatoes. Journal of Food Science, 46: 1870-1873. doi: 10.1111/j.1365-2621.1981.tb04507.
- Davis P., 1995. plant hormones.info/ auxins/htm.
- FAO, 2012, informations of potato.
- Jameson, Paula E., James A Mcwha and Roger M. Haslemore, 1985. Changes in cytokinins during initiation and development of potato tubers. physiology plantarum vol 63, issue 1.
- Joe. Chin. Liao, 2011. The role of auxin related genes in the initiations of potato tuber formations. Wageningen university, research center, the Netherlands.
- Kloosterman B, R.G.F. Visser and C.W.B. Bachem, 2006, Isolation and characterization of a novel potato Auxin/Indole-3-Acetic acid family member (StIAA2) that is involved in petiole hyponasty and shoot morphogenesis-Plant Physiology and Biochemistry
- Kumar Alka and Rao Baijal, 1981, Effects of some growth regulators on plant growth, tuber initiation, yield and chemical composition of potato (Solanum tuberosum L.). Pakistan journal botany 13(1):69-75, 1981
- Montaz a., M. Aslam Pervez, F.M Tahir and Anwar ul-Haq, 1990, Effect of L-Tryptophan on the Growth and Yield of Potato cv. Pars-70. International journal of agriculture & biology 1560-8530/99/01/1/2-030-032
- Nistor andreea, 2009, effects of auxin and cytokinin of callus induction potato explants, nr.1-2, 69-71
- Overbeek j. van, 1952, water uptake by indoleacetic acid, botanical society of America -volume 39. No.8
- Poder D, 1990. Effects of auxin and calcium on phosphate partitioning in induced potato (solanum tuberosum) cutting
- Ranjini, 2003. effect of different concentration of IAA on potato initiation. Philadelphia, USA. Rayle, D.L. and R.E. Cleland, 1992. The acid growth theory of auxin-induced cell elongation is alive and well. Plant physiology.
- Reverberi M., Fanelli C., Zjalic S., Briganti S., Picardo M., Ricelli A. and Fabbri A.A., 2005. Relationship among lipoperoxides, jasmonates and indole-3-acetic acid formation in potato tuber after wounding. Free Radic Res. 2005 June; 39(6):637-647.
- Roumeliotis E., 2012. The effects of auxin and strigolactones on tuber initiation and stolon architecture in potato. Laboratory of plant breeding, Wageningen university and research center, Netherlands.
- Shafer w., Gunter Kahl, 1980. Auxin-induced changes in chromosomal protein phosphorylation in wounded potato tuber parenchyma. department of biology, university of Frankfurt
- Shamima nasrin, M. Monzur Hossain, Anjumanara khatun, M. Firoz Alam and M. Rezaul Karim Mondal, 2003, Induction and evaluation of somaclonal variation in potato (Solanum tuberosum L.), journal of biological science, ISSN 17273048, volume:3, Issue:2
- Uzma Khan Yousef Zehi, 2009. css forum. civil service of Pakistan.
- Zahir a., Muhammad Ateeq ur Rahman Malik, Muhammad Arshad, 2000. Improving Crop Yields by the Application of an Auxin Precursor L-tryptophan. Pakistan journal of biological science, ISSN, 1028888. Volume 3. Issue:1.
- Zhang, Zhou, Li Huizhen, 2005. The role of GA, IAA and BAP in the regulation of in vitro shoot growth and microtuberization in potato. Acta physiology plantarum. 2005, volume 27, Issue 3, pp 363-369.

بررسی تاثیر تنش خشکی و اسید مونوسیلیسیک بر شاخصهای فیزیولوژیک ذرت رقم (SC704)

Effect of monosilicic acid and drought stress on physiological indices of corn (SC704)

حمیدرضا معدن زاده^{*}، فرزاد پاک نژاد^۱، داوود حبیبی^۱، مهدی صادقی شعاع^۱ و کیارش رضایی^۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۳/۱۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۷/۱۱

چکیده

به منظور بررسی تاثیر اسید مونوسیلیسیک در شرایط تنش خشکی بر روی شاخص های فیزیولوژیک ذرت دانه ای، هیبرید سینکل کراس (S.C 704)، آزمایشی در سال ۱۳۸۹ به صورت فاکتوریل اسپلیت پلات در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی در چهار تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج انجام شد. فاکتورهای آزمایشی شامل شرایط آبیاری در دو سطح ۴۰ درصد = S1 و ۷۰ درصد = S2 تخلیه رطوبتی قابل دسترس و زمان محلول پاشی اسید مونوسیلیسیک در سه سطح (۶-۸ برگ = T1، ظهور گل آذین = T2 و ۱/۲ در زمان ۸-۶ برگ و ۱/۲ در زمان ظهور گل آذین = T3) در کرت های اصلی و مقدار محلول پاشی در دو سطح (عدم مصرف = M1، یک لیتر در هکتار = M2) در کرت های فرعی قرار گرفتند. صفات مورد بررسی شامل شاخص سطح برگ، سرعت رشد گیاه، سرعت رشد نسبی، سرعت جذب خالص، عملکرد دانه تک بلال، عملکرد دانه در هکتار و شاخص برداشت بود. نتایج اینگونه نشان داد که در اکثر صفات مورد بررسی محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید از طریق محلول پاشی در دو زمان (T3) می تواند در شرایط تنش خشکی اهمیت بسزایی داشته باشد. بطوریکه ارتباط های فیزیولوژیک با عملکرد دانه نقش مهمی را در شرایط تنش خشکی داشته باشد.

واژه های کلیدی: ذرت SC 704، تنش خشکی، شاخص های رشد، محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید.

مقدمه

کشور ایران به غیر مناطق شمالی و سواحل دریای خزر و قسمتهای کوچکی در شمال غربی کشور، باقی مناطق جزو مناطق خشک به حساب می آید (اهدایی، ۱۳۷۲). وقوع تنش در طول دوره ۱۲ روزه گرده افشانی، قابلیت با روری گلچه ها را به طور معکوس متاثر می سازد و به کاهش عملکرد دانه منجر می شود (Mc.keise et al., 2000). در تحقیقی بر روی تاثیر تنش خشکی بر عملکرد ذرت توسط رشیدی و همکاران (۱۳۸۴) مشخص شد که تنش، با تاثیر بر رشد و نمو اندام های زایشی باعث کاهش عملکرد و اجزای عملکرد می گردد. عملکرد دانه صفتی است که از اجزای عملکرد نیز تبعیت می کند (Dash et al., 1999). عملکرد ذرت با قابلیت دسترسی به آب رابطه مستقیم دارد (کوچکی و همکاران، ۱۹۹۳). باستی و سنگیت (۱۹۹۳) در آزمایشی بیان کردند که با کم شدن پتانسیل آبی لوله گرده با مشکل مواجه گردیده و این عمل باعث عدم باروری کلی و جزیی بلال می گردد. بسیاری از تحقیقات نشان داده است که عملکرد ذرت در شرایط تنش کاهش و بعد از دوره تنش افزایش می یابد (Boyer et al., 1975; Raven, 1983). نتایج تحقیقات آتیا (۲۰۰۳) مشخص نمود که حساسیت مرحله ظهور تاسل بیشتر از مرحله قبل از آن است. سیلیسیم دومین عنصر فراوان پوسته زمین بعد از اکسیژن میباشد (Corrales et al., 1997). کایا و همکاران (۲۰۰۶) در آزمایشی بر روی ذرت به این نتیجه رسیدند که در شرایط تنش، میزان کلسیم و پتاسیم محتوی کلروفیل، فتوسنتز، وزن تر و خشک کاهش، و سیلیسیم می تواند در شرایط ذکر شده باعث بهبود صفات فیزیولوژیک گردد. *Si* همچنین در کارایی مصرف آب تاثیر گذار است (Gao et al., 2006). در محلول خاک سیلیکون به صورت سیلیس حل شده مونوسیلیسیک اسید (H_2SiO_4) وجود دارد و به همین شکل جذب گیاه می گردد (Raven, 1983). *Si* باعث می گردد، گیاه برگ ها را به صورت عمودی نگاه داشته، بنابراین فتوسنتز بهبود یابد. سیلیسیم هم چنین باعث دفع اثرات نیتروژن بر ارتفاع و ورس گشته و هم چنین عمود بودن

برگ در تراکم های که محدودیت نوری وجود دارد نیز موثر است (Rossat et al., 2001; Salim, 1992). فیزیولوژیست ها شاخص های رشد را یک ابزار کمی جهت تجزیه و تحلیل رشد گیاه به کار می برند. تجزیه و تحلیل رشد منحصر به اندازه گیری سطح برگ و وزن خشک گیاه نیاز دارد (Redford, 1967). نوری اظهر و احسانزاده (۲۰۰۷) با بررسی تغییرات شاخص های رشد پنج هیبرید ذرت در دو رژیم مختلف آبیاری گزارش کردند که کم ایی تاثیر معنی دار بر روی شاخص سطح برگ دارد. سرعت رشد ذرت در مرحله ۱۰ برگی افزایش می یابد و کمبود آب در این مرحله باعث کاهش اندازه برگ می گردد (Ritchie et al., 1992).

مواد و روش ها

این مطالعه با استفاده از آزمایش فاکتوریل اسپیلیت پلات، در قالب بلوکهای کامل تصادفی در چهار تکرار در مزرعه آموزشی تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج بر روی گیاه ذرت انجام شد. در عملیات آماده سازی زمین ابتدا بعد از شخم دیسک و تسطیح کننده اعمال گردید. بر اساس آزمون تجزیه خاک (جدول ۱)، مقدار کود لازم به مزرعه به طور یکنواخت پخش گردید. کود اوره، طی دو مرحله بر خاک اضافه گردید (نیمی در مرحله ۸-۶ برگی و بقیه در مرحله ای که گل آذین ظاهر شده بود). آنگاه جوی و پشته ها و نهر ها طبق نقشه آزمایشی ایجاد شد. عمق کاشت بذر ۴ سانتی متر و آبیاری به صورت جوی و پشته می باشد هم چنین فاصله بین خطوط کاشت ۶۰ سانتی متر و فاصله کاشت بر روی ردیف ها ۲۰ سانتی متر بود. طول هر خط کاشت در هر کرت ۵ متر و هر کرت شامل ۵ خط کاشت و در بین کرت های اصلی ۳ خط نکاشت و در بین کرت های فرعی ۲ خط نکاشت قرار گرفت. محلول مورد استفاده حاوی مایع اسید مونو سیلیسیک بود. فاکتورهای آزمایشی شامل شرایط آبیاری در دو سطح ۴۰ درصد SI و ۷۰ درصد $S2$ تخلیه رطوبتی قابل دسترس و زمان محلول پاشی اسید مونوسیلیسیک در سه سطح (۸-۶ برگی $T1$)، ظهور گل آذین $T2$ و ۱/۲ در زمان ۸-۶ برگی و ۱/۲ در زمان ظهور

بررسی تاثیر تنش خشکی و اسید مونو سیلیسیک بر شاخصهای فیزیولوژیک ذرت رقم (SC704)

وزن اولیه گیاه و وزن ثانویه و زمانهای نمونه برداری سایر شاخص های رشد بدست آمد. کنترل مقدار تخلیه رطوبتی با استفاده از بلوکهای گچی به روش پاکنژاد و همکاران (۱۳۸۴) در مزرعه دانشگاه بدست آمده کنترل شد. سایر صفات مورد بررسی شامل سرعت رشد گیاه، سرعت رشد نسبی، سرعت جذب خالص، عملکرد دانه تک بلال، عملکرد دانه در هکتار، شاخص برداشت می باشد. تجزیه و تحلیل داده ها و با نرم افزار های SAS و MSTATC انجام شد.

گل آذین (T3) در کرت های اصلی و مقدار محلول پاشی در دو سطح (عدم مصرف = M1، یک لیتر در هکتار = M2) در کرت های فرعی قرار گرفتند. هم چنین مقدار آب مصرفی برای محلول مونوسیلیسیک اسید با استفاده از سمپاش موتوری و با کالیبره کردن آن و محاسبات لازم به طور یکنواخت انجام و محلول پاشی گردید. جهت اندازه گیری روند تغییرات سطح برگ در تیمارهای مورد بررسی برگ ها از ساقه ها جدا و طول و عرض برگ توسط خط کش اندازه گیری شد (Moll and Kamparth, 1977). سپس با

جدول ۱- تجزیه خاک

Table.1. Soil test characteristics

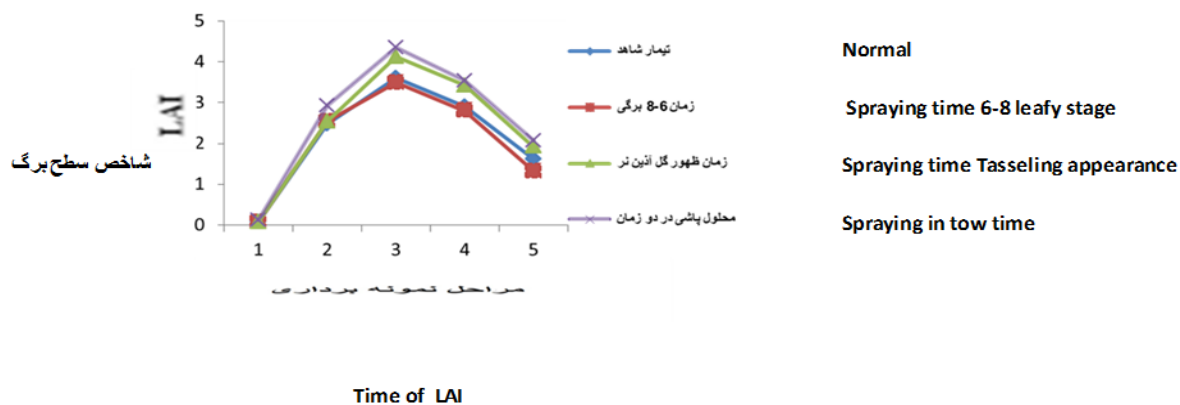
نوع آزمایش	اسیدیته pH	شوری (Ec) dS/m	کربن آلی (%C)	پتاسیم K	فسفر (P) ppm	ازت % N	رس % clay	ماسه % sand	لا % loam	بافت Texture
عمق ۳۰-۰ Cm	7.99	4.91	0.65	208	10.64	0.07	20	45	38	لوم

نتایج و بحث

شاخص سطح برگ (LAI)

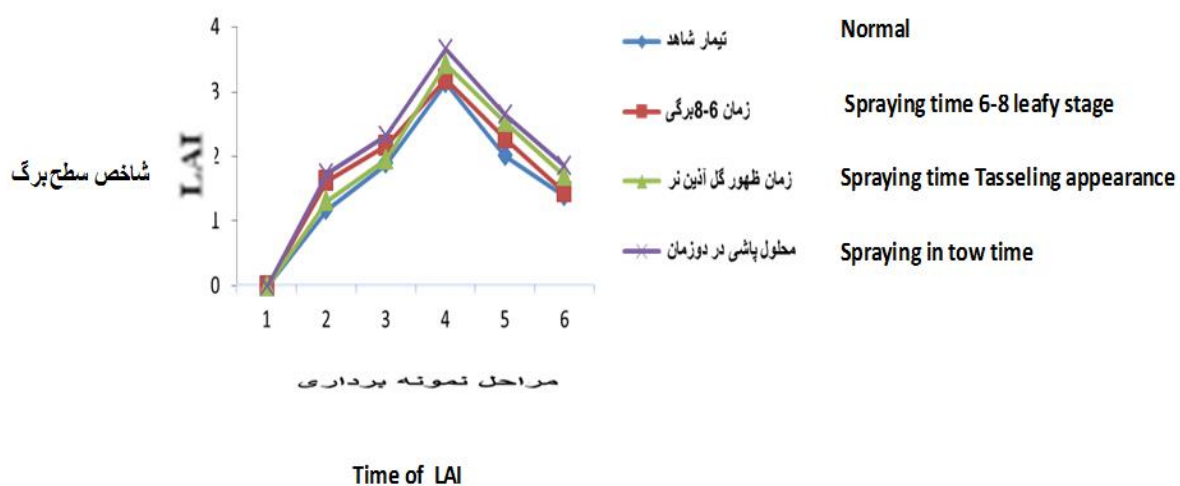
اثرات متقابل تنش × زمان × مقدار محلول پاشی شاخص سطح برگ در سطح احتمال آماری پنج درصد معنی دار شد (جدول ۲). بیشترین شاخص سطح برگ در شرایط آبیاری نرمال هنگامی که محلول پاشی در دو زمان انجام شده بود با مقدار ۳۵/۴ و کمترین آن در شرایط تنش، بدون محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید با مقدار ۹۵/۲ مشاهده گردید. نتایج مقایسات میانگین نشان می دهد که در شرایط تنش و محلول پاشی در دو زمان (۸-۶ برگی و ظهور گل آذین نر) با شرایط آبیاری نرمال و بدون محلول پاشی در یک گروه آماری قرار گرفت (جدول ۳). در شرایط تنش محلول پاشی در ابتدای مرحله رشد رویشی تاثیری نداشت. بنابراین گیاه توانسته با توجه به استفاده این محلول در دو مرحله (نیم لیتر در هتار در زمان ۸-۶ برگی و نیم لیتر در هکتار در زمان

آغازین ظهور گل آذین نر) توانسته است شاخص سطح برگ خود را تا حد مناسب افزایش دهد و در یک گروه آماری قرار بگیرد. در شرایط کم آبیاری طبق نتایج گرفته شده توسط محققین کرامر (۱۹۶۹) و حمیدی (۲۰۰۰) شاخص سطح برگ کاهش میابد. خصوصیات مختلف مورفولوژی برگها و آرایش برگها کاهش سرعت تعرق کمک می کند و ممکن است بر رشد، عملکرد دانه و بقای گیاه در شرایط خشکی تاثیر بگذارد. کم آبی در اوایل رشد رویشی، شاخص سطح برگ، ارتفاع بوته و سرعت رشد گیاه و ماده خشک را در ذرت به مقدار کم ولی در مرحله رشد زایشی باعث کاهش عملکرد می شود (Pandey et al., 2000). بنابراین می توان گفت با محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید در دو زمان رشد رویشی و رشد زایشی بتوان از کاهش شدید شاخص سطح برگ و تاثیرات منفی آن بر عملکرد و اجزای آن جلوگیری کرد.



شکل ۱- محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید و تغییرات LAI در شرایط آبیاری نرمال

Fig.1. Monosiclic acid spraying on LAI (control)



شکل ۲- محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید و تغییرات LAI در شرایط تنش

Fig.2. Monosiclic acid spraying on LAI (water stress)

بررسی تاثیر تنش خشکی و اسید مونوسیلیسیک بر شاخصهای فیزیولوژیک ذرت رقم (SC704)

جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس میانگین مربعات در مرحله رشد خمیری

Table.2. Analysis of variance for growth stage index

SOV	منابع تغییر	Seed yield عملکرد دانه	HI شاخص برداشت	Maize one Yield عملکرد تک بلال	NAR سرعت جذب خاص	RGR سرعت رشد نسبی	CGR سرعت رشد	LAI شاخص سطح برگ
Replication	تکرار	0.194ns	15.006ns	2.191ns	0.046ns	0.000046ns	0.038ns	0.003ns
Drouph stress (S)	تنش (s)	48.36**	1389.67**	4723.84**	0.498**	0.001**	330.750**	5.274**
Spraying time(T)	زمان محلول پاشی (T)	0.637ns	28.724 ns	773.505*	0.306**	0.000009*	1.422*	0.199**
S×T	زمان محلول پاشی × تنش	0.292**	335.566**	108.373*	0.017ns	0.000005ns	0.0009*	0.017*
Error	خطا	0.502	19.328	20.178	0.01	0.0004	0.0008	0.002
Spraying rate(M)	مقدار محلول پاشی	4.309*	63.51**	888.332*	3.832**	0.00004*	19.076*	2.906**
S×M	تنش × مقدار محلول پاشی	4.145**	1.801**	231.747**	0.159**	0.0000032**	0.0009*	0.017*
M×T	مقدار × زمان محلول پاشی	2.743ns	13.153ns	125.997*	0.36**	0.00032*	0.372ns	0.342**
S×T×M	تنش × زمان × مقدار محلول پاشی	3.714**	136.8**	98.766*	0.058*	0.000232**	0.00053**	0.017*
Error	خطا	0.331	11.384	17.19	0.01	0.000003	0.009	0.003
CV %	ضریب تغییرات %	4.49	1.72	8.91	7.63	0.5	1.93	1.68

ns, **, * به ترتیب غیر معنی دار، سطح احتمال ۵ درصد و سطح احتمال ۱ درصد

ns, *, ** respectively significant and non significant in five and one percent level

جدول ۳- مقایسات میانگین تنش خشکی و اسید مونوسیلیسیک بر شاخص های فیزیولوژیک ذرت در مرحله رشد خمیری

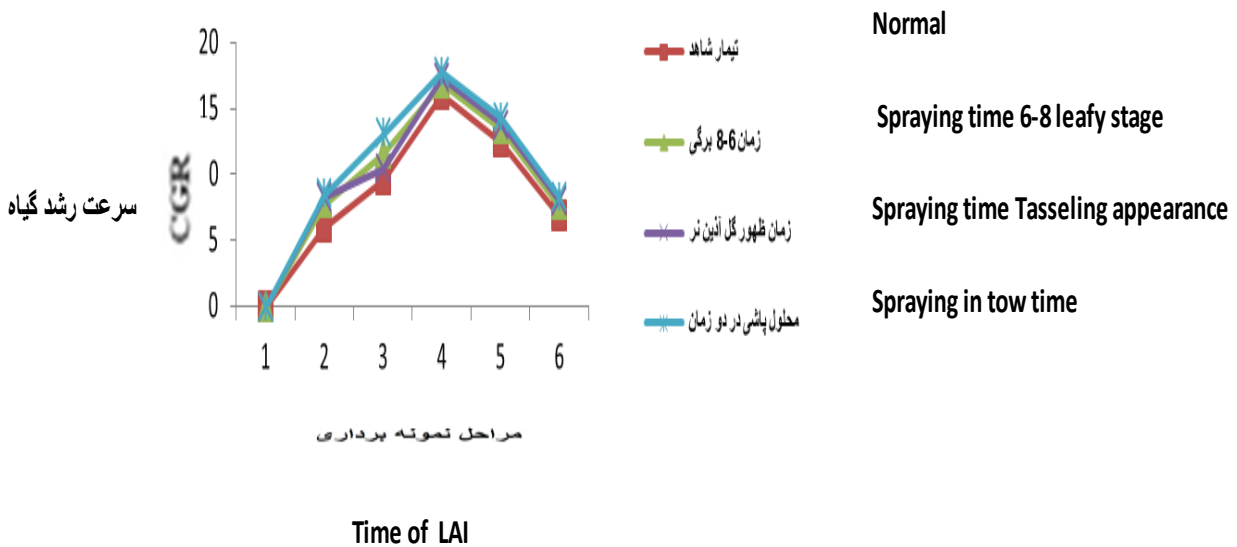
Table.3. Comparison of means for monosilicic acid and Water Deficit Stress on Physiological indices of corn

		شاخص	سرعت	سرعت	سرعت	عملکرد	عملکرد	شاخص
		سطح برگ	رشد	رشد نسبی	جذب خاص	دانه	تک بلال (g)	برداشت
		LAI	CGR(gr.m2/day)	RGR(g/day)	NAR (gr. m2/day)	seed yield(t/ha)	Maize one yiald	HI
آبیاری نرمال	زمان 6-8 برگری	T1	21.23 e	0.07582 a	5.871 d	9.918 a	100.1 b	44.47 ab
	Spraying time 6-8 leafy stage	T1	22.15 c	0.06556 bc	5.703 e	9.786 a	87.46 c	51.04 a
Normal irrigation	زمان ظهور گل آذین نر	T2	21.20 e	0.06866 ab	6.046 bc	8.968 ab	112.1 a	35.26 cde
	Spraying time Tasseling appearance	T2	22.54 b	0.06881 ab	5.470 f	8.247 bc	99.86 b	37.87 bc
	محلول پاشی در دوزمان	T3	21.51 d	0.07025 ab	5.894 cd	8.545 bc	114.3 a	47.13 a
	Spraying in tow time	T3	23.03 a	0.06190 bcd	5.288 g	8.704 ab	100.12 b	43.69 ab
	زمان 6-8 برگری	T1	15.97 j	0.06870 ab	6.187 b	6.11 d	72.89 f	29.94 def
	Spraying time 6-8 leafy stage	T1	16.90 h	0.05820 cd	5.879 d	6.496 d	80.12 de	29.37 ef
تنش خشکی	زمان ظهور گل آذین نر	T2	15.95 j	0.06103 bcd	6.535 a	7.35 cd	83.29 cde	37.13 bcd
	Spraying time Tasseling appearance	T2	17.29 g	0.06171 bcd	5.455 f	6.465 d	76.99 ef	35.01 cde
Drouph stress	محلول پاشی در دوزمان	T3	16.26 i	0.06283 bcd	6.046 bc	6.185 d	97.56 b	26.34 f
	Spraying in tow time	T3	17.78 f	0.05477 d	5.394 fg	6.65 d	84 cd	37.11 bcd

سرعت رشد گیاه (CGR)

در اثرات متقابل تنش × زمان × مقدار مونوسیلیسیک اسید بر سرعت رشد گیاه در سطح احتمال آماری یک درصد معنی دار گردید (جدول ۲). نتایج نشان داد بیشترین سرعت رشد در شرایط آبیاری نرمال و استفاده مونوسیلیسیک اسید در دو زمان (نصف مقدار در زمان شروع رشد و نصف مقدار در زمان آغازین ظهور گل آذین نر) با مقدار ۰۳/۲۳ گرم بر متر مربع در روز مشاهده شد. در شرایط تنش خشکی نتایج نشان داد که بیشترین سرعت رشد در شرایط محلول پاشی در دو زمان (نصف مقدار در زمان شروع رشد و نصف مقدار در زمان آغازین ظهور گل آذین نر) بیشترین مقدار سرعت رشد را داشت که نسبت به سایر تیمار های تنش بیشتر بود و در گروه آماری بالا تر قرار گرفت. سرعت رشد در اواسط فصل

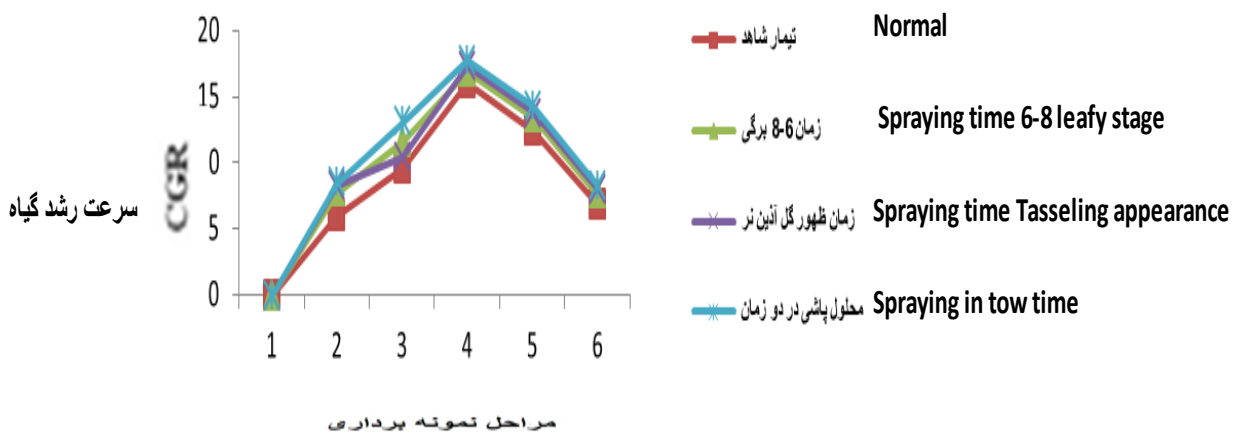
رشد به حد اکثر رسیده و سپس بعد از آن کاهش میابند (شکل ۳ و ۴). کرامر (۱۹۶۹) به حد اکثر رسیدن اکثر شاخص های رشد در اواسط فصل رشد را تایید می نماید. زودرسی، تعداد دوره های کم آبی را در فصل رویش کاهش می دهد، و ارقام زود رس معمولا از کم آبی آخر فصل رشد اجتناب می کند. اما این امر به گریز کامل از خشکی مانند آنچه در گیاهان زود گذر مشاهده می شود منجر نمی گردد (کوچکی و سلطانی، ۱۳۷۷). محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید در اوایل رشد رویشی باعث افزایش روند سرعت رشد شده است که این افزایش روند در مراحل اولیه رشد می تواند بطور کلی فرار از شرایط نامناسب محیطی را به دنبال داشته باشد و در انتهای رشد برای انتقال مواد از منبع به سمت مخزن میسر سازد.



شکل ۳- محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید و تغییرات CGR در شرایط آبیاری نرمال

Fig.3. Monosyclic acid spraying on CGR (control)

بررسی تاثیر تنش خشکی و اسید مونوسیلیسیک بر شاخصهای فیزیولوژیک ذرت رقم (SC704)



Time of LAI

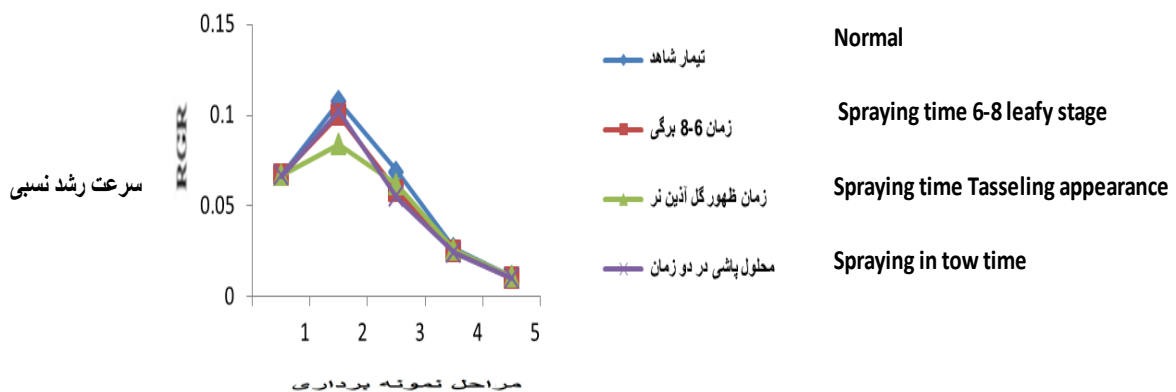
شکل ۴- محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید و تغییرات CGR در شرایط تنش خشکی

Fig.4. Monosiclic acid spraying on CGR (water stress)

کاهش می یابد و کیفیت کم می گردد. بنا براین کم شدن سرعت رشد نسبی نشان دهنده کاهش وزن خشک گیاه در مراحل پایانی می باشد (Rahnama, 2003). با توجه به شکل‌های ۵ و ۶ مقدار سرعت رشد نسبی به تدریج کاهش میابد با این تفاوت که در مرحله رشد سریع محلول پاشی در ابتدای رشد رویشی روند سرعت رشد نسبی (اضافه شدن بر وزن گیاه به ازای هر گرم ماده خشک در روز) متفاوت است.

سرعت رشد نسبی (RGR)

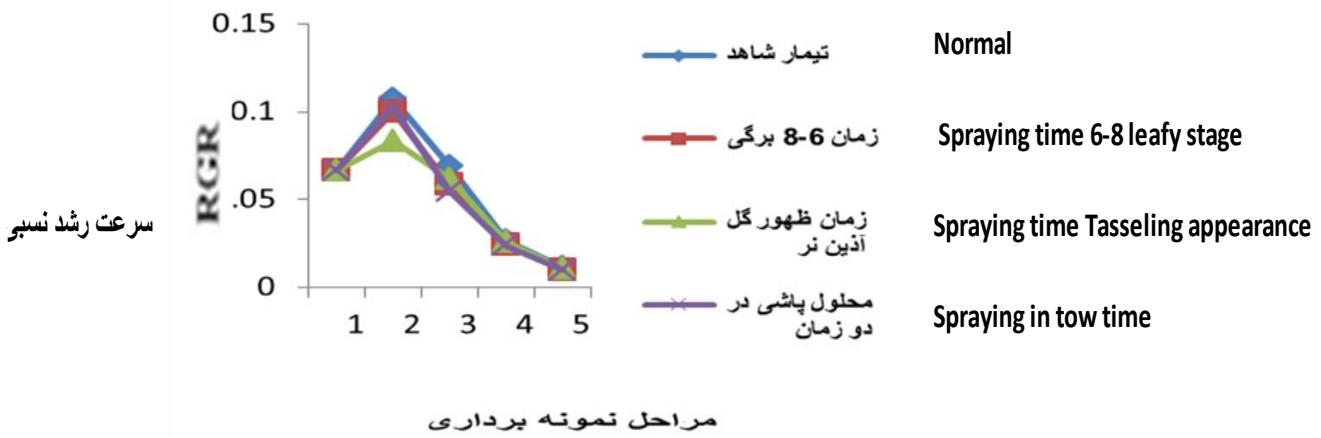
در اثرات متقابل تنش \times زمان محلول پاشی \times مقدار محلول پاشی در سطح احتمال آماری یک درصد معنی دار شد (جدول ۲). بیشترین مقدار سرعت رشد نسبی در شرایط آبیاری نرمال در تیمار شاهد و کمترین مقدار آن در شرایط آبیاری غیر نرمال با محلول پاشی در دو زمان (نصف مقدار در زمان شروع رشد و نصف مقدار در زمان آغازین ظهور گل آذین نر) مشاهده شد. با طولانی شدن دوره رشد عملکرد ماده خشک



Time of LAI

شکل ۵- محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید و تغییرات RGR در شرایط آبیاری نرمال

Fig.5. Monosiclic acid spraying on RGR (control)



Time of LAI

شکل ۶- محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید و تغییرات RGR در شرایط تنش خشکی

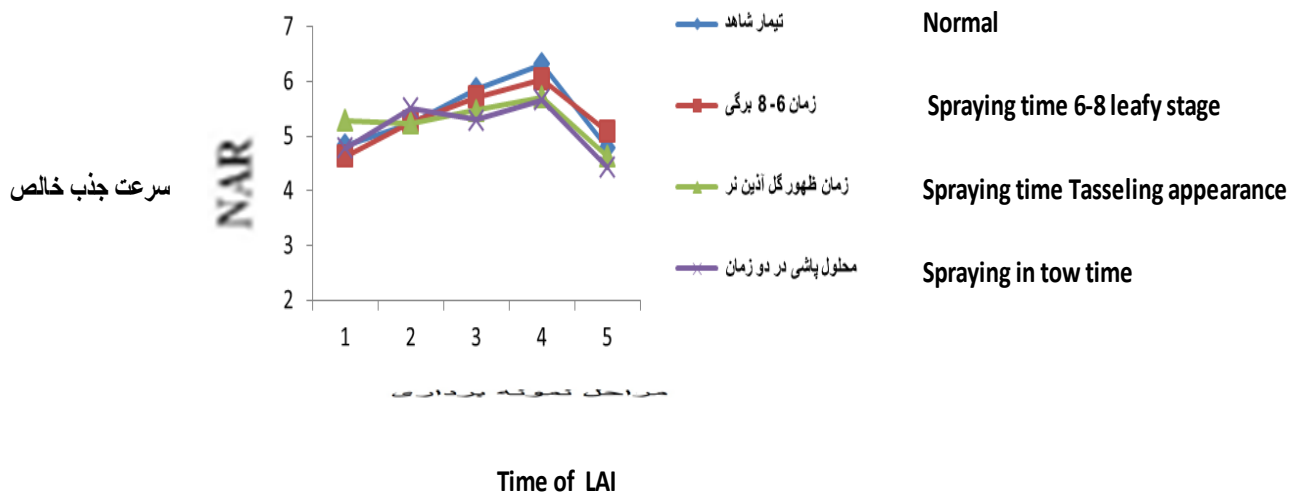
Fig.6. Monosilicic acid spraying on RGR (water stress)

بیوشیمیایی فتوسنتز، و به طور غیر مستقیم از طریق کاهش جذب دی اکسید کربن ناشی از بسته شدن روزنه ها بر فتوسنتز اثر بگذارد (پاک نژاد، ۱۳۸۴). بنابراین می توان گفت کمبود آب از طریق کاهش فتوسنتز و بسته شدن روزنه ها جذب خالص را کاهش دهد و عملکرد را تحت الشعاع قرار دهد. مونوسیلیسیک اسید با کاهش میزان تعرق در حد مطلوب، از زیان اقتصادی عملکرد دانه می تواند جلوگیری نماید.

سرعت جذب خالص (NAR)

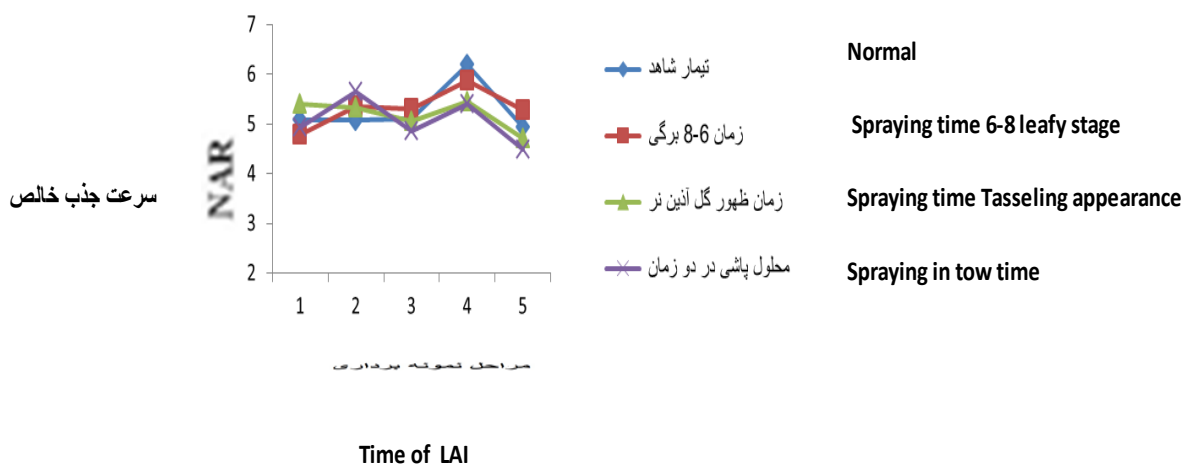
در تجزیه واریانس داده ها، اثرات متقابل سه گانه تنش × زمان محلول پاشی × مقدار محلول پاشی در سطح احتمال آماری پنج درصد معنی دار شد (جدول ۲). در شرایط آبیاری نرمال محلول پاشی تاثیر بسزایی را در سرعت جذب خالص نداشت. ولی در شرایط تنش آزمایش اینگونه نشان داد که زمان محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید در زمان ابتدای رشد رویشی (۶-۸ برگگی) می تواند اهمیت داشته باشد. تنش آب می تواند به طور مستقیم از طریق اثر بر فرایندهای مختلف

بررسی تاثیر تنش خشکی و اسید مونوسیلیسیک بر شاخصهای فیزیولوژیک ذرت رقم (SC704)



شکل ۷- محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید و تغییرات NAR در شرایط آبیاری نرمال

Fig.7. Monosiclic acid spraying on NAR(control)



شکل ۸- محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید و تغییرات NAR در شرایط تنش خشکی

Fig.8. Monosiclic acid spraying on NAR (water stress)

دارد و با مقدار شاهد در یک گروه آماری قرار گرفت. در روند شاخص سطح برگ با توجه به شکل ۲ مشاهده می گردد که شاخص سطح برگ در دو زمان محلول پاشی از مونوسیلیسیک اسید، در شرایط آبیاری غیر نرمال، در روند بالاتری نسبت به سایر زمان ها بوده است.. هم چنین در شرایط

ارتباط های فیزیولوژیک با عملکرد تک بلال و عملکرد دانه و شاخص برداشت:

بیشترین عملکرد تک بلال مربوط به شرایط آبیاری نرمال در تیمار شاهد مشاهده شد. در شرایط آبیاری نرمال برای افزایش تعداد عملکرد تک بلال، محلول پاشی در دو زمان اهمیت

مقدار شاخص سطح برگ و سرعت رشد گیاه را در شرایط آبیاری غیر نرمال تحت تاثیر قرار دهد (شکل ۳ و ۴). سرعت رشد نسبی نشان دهنده میزان وزن اضافه شده به ازای هر گرم ماده خشک در روز است که در شرایط آبیاری نرمال در تیمار شاهد با سرعت کمتری کاهش پیدا کرده است. هم چنین در شرایط آبیاری غیر نرمال، استفاده از مونوسیلیسیک اسید سرعت رشد نسبی را تحت تاثیر قرار داده است (شکل ۵ و ۶). به طوریکه در دو مرحله محلول پاشی آهنک کاهش سرعت رشد نسبی در شرایط بهتری بوده است. در شرایط تنش خشکی محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید در دو زمان (نصف مقدار در مرحله ۸-۶ برگی و نصف مقدار در مرحله آغازین ظهور گل آذین نر) اهمیت بسزایی را دارد که ارتباط فیزیولوژیک شاخص سطح برگ و سرعت رشد گیاه و سرعت رشد نسبی و سرعت جذب خالص را با عملکرد را نشان می دهد.

آبیاری غیر نرمال در سرعت رشد نیز این ارتباط مشاهده می گردد. با محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید، در دو زمان از مرحله رشدی ذرت، شاخص سطح برگ افزایش میابد و در مقابل آهنک رشد گیاهی نیز با افزایش فتوسنتز و کارایی مصرف نور بیشتر می گردد. سرعت رشد نسبی، در ابتدای رشد نسبت به انتهای رشد با گذشت زمان کاهش یافته است (شکل ۵ و ۶). سیلسیم از دست رفتن آب به وسیله تعرق کوتیکولی را کاهش داده و هم چنین در دیواره آوندهای چوبی قرار می گیرند و از فرو ریختن آنها در شرایط تعرق زیاد جلوگیری می کنند (مارسنچر ۱۹۹۵). بنابر این شرایط تعرق هنگامی که زیاد باشد یعنی گیاه در حالت تنش قرار گرفته و نیازمند مکانیسم هایی همچون مونوسیلیسیک اسید برای کاهش تعرق خود می باشد. به عبارتی با محلول پاشی مونوسیلیسیک اسید در دو زمان (نصف مقدار در زمان ۸-۶ برگی و نصف مقدار در زمان آغازین ظهور گل آذین نر)

References

منابع

- اهدائی، ب. ۱۳۷۲. انتخاب برای مقاومت خشکی به گندم مقالات کلیدی اولین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران، دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران.
- پاکنژاد، ف، مجیدپهروان، ا، نورمحمدی، ق، سیادت، ع، وزان، س. ۱۳۸۴. ارزیابی تاثیر تنش خشکی بر صفات موثر بر انباشتمواد در دانه ارقام مختلف گندم. مجله علمی پژوهشی علوم کشاورزی. سال سیزدهم. شماره ۱. ص ۱۴۸-۱۳۷.
- رشیدی، ش. ۱۳۸۴. بررسی اثر تنش خشکی در مراحل مختلف رشد و سطوح مختلف کود نیتروژن بر عملکرد و در شرایط آب و هوایی خوزستان. پایان نامه کارشناسی ارشد زراعت. دانشگاه علوم TC اجزای عملکرد ذرت ۶۴۷ کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان. صفحه ۱۵۱.
- کوچکی، ع. و ا. سلطانی. ۱۳۷۷. اصول و عملیات کشاورزی در مناطق خشک (ترجمه). نشر آموزش کشاورزی. ۹۴۲ صفحه.
- Attetya, A.M. 2003. Alteration of water relations and yield of corn genotypes in response to drought stress. *Bulg. J. Plant Physiol.* 29(1-2):63-76.
- Bassetti, P. and M. E. Westgate. 1993. Water deficit affect receptivity of maize silks. *Crop Sci.* 33: 278-182.
- Boyer, J. S. and McPherson, H. G. 1975. Physiology of water deficit in cerea crops. *Adv l. Agronomy Journal* 27:1-23
- Corrales I., Poschenrieder C., and Barcello J. 1997. Influence of silicon pretreatment on aluminium toxicity in maize roots. *Plant and Soil*, 199:203- 209
- Dash, B., S.V. Sung, and J.P. Shahi. 1999. Character association and path path analysis in s l lines of mize . *J. Agric.* 5:14-32
- Gao X., Zou CH., Wang L., and Zhang F. 2006. Silicon decreases transpiration rate and conductance from stomata of maize plants. *J. Plant Nutrition*, 29:1637- 1647.
- Hamidi, S. 2000. Evaluation of late corn hybrids under drought stress conditions in the grain filling stage, using indicators of drought tolerance and path analysis. MS thesis, Faculty of Agriculture, Mazandaran University. Page 155.
- Kaya C., Tuna L., and Higgs D. 2006. Effect of silicon on plant growth and mineral nutrition of maize grown under water – stress condition. *J. Plant Nutrition*, 29:1469- 1480
- Kochehi, A., Hosseini, M., and Nasirimahalati, M. 1993. Soil , Water relationship in crop plants . Mashhad jehad.daneshgahi press. 560 pp. (Translated in Persian)
- Kramer, P.J., 1969. Plant and soil water relationships. A modern synthesis mc crow- Hill. Inc New York.
- Marschner H. 1995. Mineral nutrition of higher plant. Academic press. London
- MC.kerise ,B.D.J, Murnaghan, K.S. Jones and Bowley ,S.R. 2000. Iron-superoxide dismutase expresstion in transgenic Alfaalfa increases winter survival withut a Detectable Increase in in photosynthetic oxidative stress tolerance . *Plant physical* , 22:1427-1838.
- Moll, R.H. and Kamparth, E.J. 1977. Effect of population density up on agronomic traits associated with genetic increases in yield of *Zea mays* L. *Agron. J.* 69: 81-84.
- Nouriazhar, J., and Ehsanzedeh, P. 2007. Study of relationship of some growth indices and yield of five corn hybrids at two irrigation regim in Esfahan region. *J. Sci. and Tech.* 41: 261-272.
- Pandey, R.K., Maranville, J.W., and Chetima, M.M. 2000. Deficit irrigation and nitrogen effects on maize in a Sahelian environment. II. Shoot growth. *Agric. Water Manage.* 46: 15–27.
- Raven, J.A. 1983. Transport and function of silicon in Plants. *Biological Review* 58: 179-20

- Rahnama ghahfarkhani, A.** 2003. Effect of drought stress at different growth stages and its impact on corn yield and quality. School of Agriculture. Tehran University. Page 150.
- Ritchie, S.W., Hanway, J.J., and Benson, G.O.** 1992. How a corn plant develops. Special Report No. 48. Iowa State University, p. 21.
- Rossate, L., P. Laine and A. Qurry.** 2001. Nitrogen storage and remobilization in *Brassica napus* L. during the growth cycle
- Radfords, P.J.** 1967. Growth analysis formulae—Their use and abuse. Crop Sci. 7:171-175 .3.
- Salim .M., R.C.** 1992. Iron ,Silicaaluminium stresses and Varieta; resistance in rice crop. Sci .32:212-219

بررسی اثر تیمارهای پیری زودرس بر جوانه‌زنی و رشد اولیه ارقام کلزا (*Brassica napus* L.)

Investigation the Effect of Accelerated Ageing Treatments on Germination and Early Growth of Canola Cultivars (*Brassica napus* L.)

حمید محمدی*، علی فرامرزی^۱، پگاه مرادی دزفولی^۲، فرزاد پاک نژاد^۳، محسن بهشتیان
مسگران^۴، محسن جان محمدی^۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۳/۱۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۸/۲۰

چکیده

آزمایش حاضر به منظور بررسی اثر طول دوره‌های مختلف تیمار پیری زودرس (شاهد، ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت) بر مولفه‌های جوانه‌زنی و رشد اولیه ۴ رقم کلزا (*Brassica napus* L.) شامل Okapi، Fornax، Orient و SLM046 در شرایط آزمایشگاهی انجام گرفت. شرایط تیمار پیری زودرس عبارت بود از دمای ۴۰ °C و رطوبت نسبی ۱۰۰٪. برای بررسی میزان صدمات غشایی، بعد از اعمال تیمار پیری زودرس بخشی از بذور برای آزمون هدایت الکتریکی مورد استفاده قرار گرفتند، مابقی بذور برای بررسی تست جوانه در پتری دیش قرار داده شده و به ژرمیناتور با دمای ۲۵ °C و تاریک منتقل شدند. پس از پایان دوره جوانه‌زنی صفاتی همچون درصد و شاخص جوانه‌زنی، شاخص ویگور، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه و وزن خشک گیاهچه مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج آزمایش نشان داد که با افزایش طول دوره تیمار پیری زودرس تمامی مولفه‌های جوانه‌زنی و رشد اولیه کاهش می‌یابند. این در حالی بود که میزان کاهش صفات مذکور در ارقام مختلف، متفاوت بود. بالاترین درصد جوانه‌زنی و شاخص ویگور و همچنین طولترین طول ساقه‌چه در تیمار پیری ۹۶ ساعت به رقم Fornax اختصاص داشت در حالی که پایین میزان ویگور در رقم Okapi مشاهده شد. نتایج آزمون هدایت الکتریکی نیز حاکی از آن بود که رقم Orient بالاترین هدایت الکتریکی را دارا بود که احتمالاً ناشی از حساسیت این رقم در برابر اکسیداسیون لیپیدهای غشایی می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: کلزا، پیری زودرس، جوانه‌زنی، ویگور

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد میانه، گروه زراعت، میانه، ایران.

۲- کارشناس ارشد علوم و تکنولوژی بذر دانشگاه تهران

۳- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، گروه زراعت، کرج، ایران

۴- دانشجوی دکتری شناسایی و مبارزه با علفهای هرز

۵- دانشجوی دکتری فیزیولوژی گیاهان زراعی دانشگاه تهران

مقدمه

گونه‌های روغنی جنس براسیکا سومین منبع روغن گیاهی (بعد از سویا و نخل روغنی) در دنیا می‌باشد. سطح زیر کشت گیاه کلزا در کشور بالغ بر ۱۲۰ هزار هکتار و کشت آن در بخش‌های از مناطق گرم و مرطوب (احتمال بالای زوال بذر) و اقلیم‌های گرم و خشک جنوب و معتدل کشور رایج می‌باشد (FAO. 2003- 2006).

جوانه‌زدن حساسترین مرحله نموی گیاهان به شمار می‌رود بطوریکه جوانه‌زنی مطلوب می‌تواند از طریق بهبود استقرار و ظهور یکتواخت و سریع گیاهچه در شرایط مزرعه‌ای منجر به پیدایش گیاهان قوی و در نهایت افزایش عملکرد گردد (Ashraf, M., and M. R. Foolad. 2005). از جمله دلایل استقرار کم و تولید گیاهچه‌های ضعیف می‌توان به زوال بذر در طی انبارداری و حتی در شرایط مزرعه‌ای (تاریخ کاشت نامناسب) اشاره داشت. پیری بذر تحت کنترل دو عامل محتوای رطوبت و درجه‌حرارت محیط می‌باشد بطوریکه در محدوده دمایی 50°C - 0°C کاهش هر ۵ درجه سانتی‌گراد می‌تواند طول عمر بذر را دو برابر نماید و از طرف دیگر هر یک درصد کاهش رطوبت بذر نیز طول عمر بذور را دو برابر می‌نماید (ک. مک‌دونالد. ۱۹۹۲).

آزمون پیری زودرس روشی است که می‌تواند برای ارزیابی بنيه بذر و قابلیت انبارداری بذور مورد استفاده قرار گیرد (ک. مک‌دونالد. ۱۹۹۲، Powell, A. A., and S. Matthews. 1992). در این روش بذور را در معرض درجه‌حرارت و رطوبت بالا قرار می‌دهند و پس از آن بذور از محیط تنش‌زا خارج شده و به محیط مناسب برای جوانه‌زنی انتقال داده می‌شود.

تا حدود زیادی پذیرفته شده است که واکنش‌های اکسیداتیو، مسئول اصلی تغییرات ایجاد شده در طی زوال بذر و کاهش بنيه بذور می‌باشند که از جمله این واکنش‌ها می‌توان به اکسیداسیون رادیکالهای آزاد، دهیدروژناسیون آنزیمی و اکسیداسیون آلدئیدی پروتئین‌ها اشاره داشت (Bernal-

Lugo, I., and A. C. Leopold. 1998). رادیکالهای آزاد اکسیژن غشاء دو لایه لیپیدی را مورد حمله قرار می‌دهند و سلامت و نفوذ پذیری آنها را با مشکل مواجه می‌سازند (Wilson, D. O. Jr., and M. B. Jr. Mc Donald. 1986)، که این خود باعث افزایش نشت الکترولیت‌های داخل سلولی به بیرون می‌شود (Dias, D. C. F. S., et al 1996). امروزه آزمون هدایت الکتریکی (EC) برای اندازه‌گیری بنيه بذوری نظیر باقلا (Hegarty, T. w. 1977)، لوییا (Powell, A. A., et al 1992) و سویا (Oliveira, M. de A., et al 1984) استاندارد شده است.

از آنجا که بنيه بذر می‌تواند تحت تأثیر ژنوتیپ و اندازه قرار گیرد لذا احتمال می‌رود که میزان بنيه در ارقام مختلف تا حدودی زیادی متفاوت باشد. در گیاهان نهان‌دانه در مرحله رسیدگی، قندهای محلول در بذر تجمع می‌یابند که این قندها در مراحل بعدی با وقوع آبگیری می‌توانند در حفظ سلامت غشاء و ایجاد پایداری برای ماکرومولکولها نظیر پروتئین‌ها نقش ایفا نمایند (Veselova, T.V., and V.A. Veselovsky. 2003)، (Bernal-Lugo, I., and A. C. Leopold. 1998). احتمالاً تفاوت در محتوای قندی بذور در ژنوتیپ‌های مختلف می‌تواند موجب ایجاد روندهای مختلف پیری می‌شود. هدف از اجرای این آزمایش بررسی تیمارهای مختلف پیری زودرس بر مولفه‌های جوانه‌زنی و رشد اولیه گیاهچه ۴ رقم کلزا بود.

مواد و روشها

برای بررسی رفتار جوانه‌زنی و رشد اولیه گیاهچه‌های کلزا در برابر تیمارهای پیری زودرس در شرایط آزمایشگاهی، تعداد ۴ رقم کلزا شامل Okapi، Orient، Fornax و SLM046 از بخش دانه‌های روغنی موسسه تحقیقات تهیه و اصلاح نهال و بذر کرج فراهم گردید. قبل از شروع آزمایش بذور با محلول ۲/۵ درصد هیپوکلریت سدیم

¹ Desiccation

بررسی اثر تیمارهای پیری زودرس بر جوانه‌زنی و رشد اولیه ارقام کلزا (*Brassica napus L.*)

سپس ۷ میلی‌لیتر آب مقطر به هر پتری‌دیش اضافه شد. پتری‌دیش‌ها بصورت آزمایش فاکتوریل و بر پایه طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار در ژرمیناتور قرار داده شدند. جوانه‌زنی در دمای $1 \pm 20^\circ\text{C}$ و در شرایط تاریکی به مدت ۷ روز انجام شد. بذوری جوانه‌زده محسوب می‌شدند که دارای حداقل ۲ میلیمتر ریشه‌چه باشند. در پایان جوانه‌زنی صفاتی همچون طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه، درصد و شاخص جوانه‌زنی، وزن خشک گیاه‌چه و شاخص ویگور مورد ارزیابی قرار گرفتند.

برای مقایسه میزان کاهش درصد جوانه‌زنی هر یک از ارقام در طول دوره‌های مختلف تیمارهای پیری زودرس در مقایسه با شاهد (بدون تیمار) همان رقم از شاخص کاهش درصد جوانه‌زنی مطابق ذیل استفاده شد (Madidi, S., et al 2004).

$$\text{کاهش درصد جوانه‌زنی} = 1 - \frac{\text{تعداد بذور جوانه‌زده در شرایط پیری زودرس}}{\text{تعداد بذور جوانه‌زده در شرایط شاهد}} \times 100$$

ضد عفونی شدند و سپس ۳ بار با آب مقطر شستشو شده و تا رسیدن به وزن اولیه در دمای اتاق خشک شدند. تحمیل پیری زودرس برای دوره‌های صفر، ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت و در دمای 40°C و رطوبت نسبی ۱۰۰٪ صورت گرفت. برای ایجاد شرایط پیری زودرس مقدار کافی از بذور هر رقم در سبدهای پلاستیکی کوچک در یک فضای کاملاً بسته و در بالایی ۶۰ میلی‌لیتر آب قرار داده شدند. سپس این ظرف به آون با دمای $1 \pm 40^\circ\text{C}$ انتقال داده شدند در این حالت شرایط به گونه‌ای بود که بذور رطوبت را از بخار موجود در فضای بسته جذب می‌کردند. پس از اتمام دوره‌های پیری، بذور از آون خارج شده و برای آزمون هدایت الکتریکی و آزمون جوانه‌زنی مورد استفاده قرار گرفتند.

برای انجام آزمون جوانه‌زنی ۲۵ عدد بذور هر یک از ارقام و هر یک از دوره‌های پیری زودرس در پتری‌دیش‌های به قطر ۱۰ سانتیمتر بر روی کاغذ فیلتر وایت من قرار داده شده و

^۱ و مطابق ذیل محاسبه گردید (Association of Official Seed Analysts (AOSA). 1983).

شاخص جوانه‌زنی از روی معادله پیشنهادی (AOSA (1983)

$$\text{شاخص جوانه‌زنی} = \frac{\text{تعداد بذور جوانه‌زده}}{\text{روز اول شمارش}} + \frac{\text{تعداد بذور جوانه‌زده}}{\text{روز آخر شمارش}}$$

برای اندازه‌گیری وزن خشک گیاهچه پس از اتمام دوره جوانه‌زنی، گیاهچه‌ها به مدت ۴۸ ساعت در آون 65°C قرار داده شده و سپس وزن آنها اندازه‌گیری شد. قبل از تجزیه واریانس تبدیل $\arcsin \sqrt{X/100}$ برای داده‌های مربوط به درصد جوانه‌زنی اعمال گردید و تجزیه واریانس صفات اندازه‌گیری شده با استفاده از نرم افزار MSTAT-C انجام شد و مقایسات میانگین‌ها با آزمون چند دامنه‌ای دانکن و در سطح آماری ۵٪ صورت گرفت.

شاخص ویگور از حاصلضرب وزن خشک گیاهچه در درصد جوانه‌زنی محاسبه شد (ISTA 1996).

برای آزمون هدایت الکتریکی ۳ تکرار ۵۰۰ عددی از هر رقم و هر یک از تیمارهای پیری زودرس انتخاب شده و سپس در داخل ظروف پلاستیکی حاوی ۵۰ میلی‌لیتر آب مقطر قرار داده شده و برای ۲۴ ساعت به انکوباتور 25°C منتقل شدند و سپس هدایت الکتریکی هر محلول با دستگاه هدایت سنج الکتریکی (مدل Jenway-4010) اندازه‌گیری شد.

¹ Association of official seed analysts

نتایج و بحث

را دارا بود در حالیکه رقم Okapi کمترین طول ساقچه را دارا بود (۵۶٪ کمتر از رقم Fornax) (جدول ۳). بررسی اثرات متقابل رقم \times طول دوره پیری برای طول ریشه چه متفاوت از نتایج بدست آمده برای طول ساقچه بود: بطوریکه در طی تمام تیمارهای پیری رقم Orient طولترین و رقم SLM046 کوتاهترین طول ریشه چه را دارا بود (جدول ۴). نتایج بدست آمده از صفات مربوط به رشد اولیه گیاهچه حاکی از پاسخ متفاوت ارقام کلزا در برابر تیمارهای پیری زود رس می باشند.

بررسی اثرات متقابل رقم \times طول دوره پیری برای شاخص ویگور نشان داد که بیشترین میزان این صفت در شرایط شاهد و دوره های کوتاه پیری زودرس (۲۴ ساعت) به رقم SLM046 اختصاص داشت در حالیکه در تیمارهای پیری ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت رقم Orient نسبت به سایر ارقام برتری داشت (شکل ۱). که این نتایج نیز به مرتبط بودن ویگور اولیه (قبل از پیری و انبارداری) با ویگور باقیمانده پس از انبارداری (پیری زودرس) اشاره دارد بطوریکه هر چه میزان ویگور در قبل از انبارداری بالاتر باشد پس از اتمام طول دوره نیز این برتری را نشان خواهد داد.

بررسی اثر متقابل رقم \times طول دوره پیری بر روی شاخص جوانه زنی که به عنوان مولفه ای برای بررسی سرعت جوانه زنی محسوب می گردد نشان داد که رقم Okapi در تمامی طول دوره های پیری و حتی در شرایط شاهد نیز کمترین میزان این مولفه را دارا بود در حالیکه رقم Fornax و Orient بالاترین میزان شاخص جوانه زنی را نشان دادند (شکل ۲).

تجمع قندها در مرحله رسیدگی بذور (روی پایه مادری) و سپس خشک شدن بذر موجب پیدایش حالت شیشه ای (در بذر می گردد) (Sun, W. Q., and A. C. Leopold, 1993)، از آنجا که در حالت شیشه ای قندها می توانند و زیکوزیته و چسبندگی فوق العاده ای را ایجاد می کنند لذا در این شرایط واکنش های زوال بذر نمی توانند در سیتوپلاسم

نتایج جدول تجزیه واریانس اثر تیمارهای پیری زودرس بر مولفه های جوانه زنی ۴ رقم کلزا نشان داد که اثر رقم بر تمامی مولفه های جوانه زنی و رشد اولیه مورد بررسی به غیر از وزن خشک گیاهچه در سطح آماری ۵ درصد معنی دار بود. از سوی دیگر اثر طول دوره اعمال تیمار پیری نیز برای تمامی صفات مورد بررسی معنی دار بود و همچنین اثرات متقابل رقم \times طول دوره پیری نیز برای تمامی صفات به غیر از وزن خشک گیاهچه معنی دار بود (جدول ۱).

مقایسه میانگین اثرات متقابل رقم \times طول دوره پیری برای درصد جوانه زنی حاکی از آن بود که ارقام Fornax، SLM046 در شرایط شاهد بالاترین درصد جوانه زنی را دارا بودند این در حالی که رقم Okapi کمترین درصد جوانه زنی را به خود اختصاص داده بود در تیمار پیری زودرس به مدت ۲۴ ساعت نیز کمترین درصد در رقم Okapi و بالاترین میزان این صفت در دو رقم Fornax و SLM046 مشاهده شد این روند برای طول دوره پیری ۴۸ ساعت و ۷۲ ساعت نیز مشابه بود در حالیکه در تیمار پیری به مدت ۹۶ ساعت بالاترین درصد جوانه زنی به رقم Fornax و کمترین آن به رقم Okapi اختصاص داشت. بررسی روند کاهش درصد جوانه زنی در بین طول دوره ها و ارقام مؤید این مطلب است که ارقامی که در ابتدای انبارداری (شروع پیری زودرس) درصد جوانه زنی (قدرت حیات) بالاتری داشتند توانسته بودند این برتری را در پایان دوره پیری نیز حفظ نمایند (جدول ۲).

مقایسه میانگین اثرات متقابل رقم \times طول دوره پیری، برای طول ساقچه که یکی از مولفه های رشد گیاهچه می باشد حاکی از آن بود که در شرایط بدون تیمار پیری (شاهد) ارقام Fornax و SLM046 طولترین ساقچه را دارا بودند و این روند در تیمار پیری به مدت ۲۴، ۴۸ و ۷۲ ساعت حفظ شد. در تیمار پیری ۹۶ ساعت رقم Fonax طولترین ساقچه

بررسی اثر تیمارهای پیری زودرس بر جوانه‌زنی و رشد اولیه ارقام کلزا (*Brassica napus* L.)

کمترین هدایت الکتریکی در رقم Fornax مشاهده شد و بالاترین میزان آن به رقم Orient تعلق داشت. در طول پیر شدن احتمالاً در ابتدا نفوذپذیری غشاء نسبت به آب افزایش پیدا می‌کند در ادامه بدلیل شروع واکنش‌های تعدیل‌سازی¹ نفوذپذیری آب از غشاء سلول به شدت کاهش می‌یابد و نهایتاً موازی با کاهش بنیه بذر دوباره افزایش پیدا می‌کند (Veselova, T.V., and V.A., 2003). افزایش هدایت هیدرولیکی در بذور پیر شده را می‌توان به تولید رادیکال‌های آزاد اکسیژن و پراکسیداسیون لیپیدهای غشایی و در نهایت افزایش تراوش مواد سیئوپلاسمی به محلول اطراف بذر نسبت داد (Wilson, D. O. Jr., and M. B. Jr. Mc Donald, 1986). در این مورد نیز، افزایش رطوبت و دمای موجب از بین رفتن حالت شیشه‌ای و شروع فعالیت اکسیداسیونی و در نهایت پراکسیده شدن غشاء می‌شود (Murthy, U. M., et al 2003). نتایج حاکی از آنست با توجه به تغییر ناگهانی برخی از صفات با افزایش طول دوره از ۷۲ به ۹۶ ساعت، احتمالاً که طول دوره ۹۶ ساعت می‌تواند به عنوان زمان بحرانی برای انتقال فاز بذر از حالت شیشه‌ای به حالت ذوب‌شده مدنظر قرار گیرد. از سوی دیگر مقایسه ارقام نیز حاکی از آنست که رقم Fornax بالاترین قابلیت انبارداری و ارقام Okapi و Orient حساسترین ارقام در برابر زوال بذر به شمار می‌روند که این نتایج انتخاب شرایط مناسب انبارداری و حتی تاریخ‌های کاشت صحیح برای ارقام مذکور را مورد تأکید قرار می‌دهد.

حادث شوند و فرایند پیری متوقف می‌شود. افزایش دما و رطوبت از جمله عواملی هستند که موجب ذوب شدن حالت شیشه‌ای بذر می‌گردند که این امر موجب کاهش چسبندگی سیئوپلاسمی می‌شود بنابراین واکنش‌های زوال می‌توانند با سهولت صورت گیرند (Sun, W.Q., 1997). قندها و پلی‌أل‌ها به عنوان اصلی‌ترین اجزاء تشکیل دهنده حالت شیشه‌ای بذر می‌باشند بطوریکه در برخی موارد نسبت ساکارز به الیگوساکاریدهای ساکارزی (نظیر رافینوز) در بافت بذری به عنوان یک شاخص برای ثبات بذر در برابر زوال محسوب می‌شود (Bernal-Lugo, I., and A. C., 1998). Sun, W. Q., et al 1993، احتمالاً عکس‌العمل متفاوت ارقام در برابر تیمارهای پیری زودرس می‌تواند ناشی از اندازه (محدودیت یا قدرت مخزن) و در نهایت محتوای قندی متفاوت آنها باشد. اثر طول دوره‌های مختلف زوال بذر نیز به زمان بحرانی و لازم برای انتقال فاز از حالت شیشه‌ای به حالت ذوب شده اشاره دارد (Murthy, U. M., et al 2003). نتایج آزمون بررسی هدایت الکتریکی (EC) نیز نشان داد که اثر متقابل رقم \times طول دوره پیری برای صفت مذکور در سطح پنج درصد معنی‌دار است و مقایسه میانگین اثرات متقابل حاکی از آن بود که افزایش طول دوره تیمار پیری زودرس تا ۷۲ ساعت تأثیر چندانی بر میزان هدایت الکتریکی محلول بدست آمده از هر رقم نداشت در حالیکه در طول دوره ۹۶ ساعت، هدایت الکتریکی شدیداً افزایش یافت که در این میان

² Critical time

¹ Modulation

جدول ۱- تجزیه واریانس اثر تیمارهای پیری زودرس بر مولفه‌های جوانه‌زنی و رشد اولیه گیاهچه رقم کلزا

Table.1. Analysis of variance for measured traits

منابع تغییر S.O.V	درجه آزادی df	مجموع مربعات Ms					
		هدایت هیدرولیکی Hydrolic Conductance	شاخص جوانه‌زنی Germination Indices	طول ریشه‌چه Root length	طول ساقه‌چه Shoot length	شاخص ویگور Vigor Indices	وزن خشک گیاهچه Seedling dry weight
رقم (V)	۳	۲۲۹۲/۴۳ *	۱۷/۲۶*	۱۲۴/۵۲*	۹۶۴/۲۱ *	۴/۵۱ *	۰/۰۰۹
طول دوره پیری (D)	۴	۳۸۵۳/۷۴ *	۴۹/۶۴**	۹۸۳/۲۶**	۲۱۵۳/۵۲*	۹/۵۶* *	۰/۰۴۶*
D×V	۱۲	۱۴۵۲/۳۸ *	۲۸/۱۳*	۶۴۲/۴۵*	۱۴۶۱/۴۳*	۲۳/۸۶*	۰/۰۰۹
اشتباه آزمایشی	۶۰	۱۰۶/۹۷	۲/۴۹	۲۹/۷	۱۱۸/۶۴	۱/۲۲	۰/۰۰۷
% ضریب تغییرات		۲۹/۸۷	۳۴/۲۱	۱۷/۶۴	۳۱/۵۳	۱۶/۴۸	۲۶/۷۴

* معنی‌دار در سطح آماری ۵٪ و ** معنی‌داری در سطح آماری ۱٪

n.s ,* and **: Non significant and significant at 5% and 1% level of probability , respectively

جدول ۲- مقایسه میانگین اثر متقابل طول دوره پیری زودرس و رقم بر درصد جوانه‌زنی

Table.2. Comparison of means for measured traits (Interactions)

رقم Varieties	طول دوره پیری Accelerating ageing test duration			
	Fornax	Orient	Okapi	SLM046
۹۰ a	۸۸۳ a	۸۲/۵ ab	۷۰ cd	شاهد Control
۸۳/۷ab	۸۱/۷ab	۶۴/۲ de	۵۶/۷ef	۲۴ ساعت 24 hour
۷۰/۸cd	۷۶/۷ bc	۵۰/۸f	۲۶/۷it	۴۸ ساعت 48 hour
۵۱/۷f	۷۶/۷bc	۳۷/۵g	۱۱/۷J	۷۲ ساعت 72 hour
۲۰/۸hi	۵۸/۳ ef	۱۶/۷ig	۶/۳k	۹۶ ساعت 96 hour

ترکیبات تیماری دارای حروف مشابه در سطح آماری ۵٪ اختلاف معنی‌داری با یکدیگر ندارند

Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncan,s multiple range test 5%

بررسی اثر تیمارهای پیری زودرس بر جوانه‌زنی و رشد اولیه ارقام کلزا (*Brassica napus* L.)

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر متقابل طول دوره پیری زودرس و رقم بر طول ساقه‌چه
Table.3. Comparison of means for measured traits(Interactions)

SLM046	Varieties رقم			طول دوره پیری
	Fornax	Orient	Okapi	Accelerating ageing test duration
۶۱/۶a	۴۲/۷b	۳۷/۶bc	۳۳/۶bc	شاهد Control
۴۸/۷ab	۳۴/۲bc	۲۴/۹cde	۲۱/۵cde	۲۴ ساعت 24 hour
۲۳/۲cde	۲۷/۴cd	۱۶/۲def	۱۳/۹efg	۴۸ ساعت 48 hour
۱۴/۷efg	۱۹/۶def	۱۳/۵efg	۹/۳۱gh	۷۲ ساعت 72 hour
۹/۷gh	۱۵/۴efg	۸/۱gh	۷/۴gh	۹۶ ساعت 96 hour

ترکیبات تیماری دارای حروف مشابه در سطح آماری ۵٪ اختلاف معنی‌داری با یکدیگر ندارند
Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncan,s multiple range test5%

جدول ۴- مقایسه میانگین اثر متقابل طول دوره پیری زودرس و رقم بر طول ریشه‌چه
Table.4. Comparison of means for measured traits(Interactions)

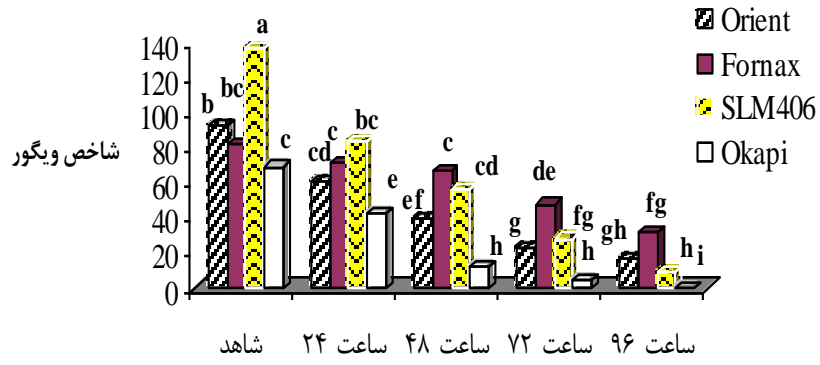
SLM046	Varieties رقم			طول دوره پیری
	Fornax	Orient	Okapi	Accelerating ageing test duration
۵۹/۶bc	۷۵a	۷۹/۹a	۷۳ab	شاهد Control
۶۲/۳b	۵۰/۷cd	۵۶/۲bc	۵۹/۲bc	۲۴ ساعت 24 hour
۳۸/۷ef	۳۹/۲ef	۵۴/۴bc	۴۳/۷de	۴۸ ساعت 48 hour
۲۶/۹eg	۲۴/۷fg	۳۴/۷ef	۱۹/۶gh	۷۲ ساعت 72 hour
۹/۳hi	۱۶/۸gh	۲۴/۳fg	۱۲/۱ghi	۹۶ ساعت 96 hour

ترکیبات تیماری دارای حروف مشابه در سطح آماری ۵٪ اختلاف معنی‌داری با یکدیگر ندارند
Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncan,s multiple range test5%

جدول ۵- مقایسه میانگین اثر متقابل طول دوره پیری زودرس و رقم بر میزان هدایت الکتریکی بر حسب دسی‌زیمنس بر متر
Table.5. Comparison of means for measured traits(Interactions)

SLM046	Varieties رقم			طول دوره پیری
	Fornax	Orient	Okapi	Accelerating ageing test duration
۲۱/۸۵ e	۲۰/۱۵ e	۲۵/۹ de	۲۸/۱۵ cde	شاهد Control
۲۴/۷۵de	۱۹/۸۵ e	۲۸/۲۵cde	۳۸bcde	۲۴ ساعت 24 hour
۲۷/۰۵de	۲۲/۸ e	۳۲/۴۵cde	۴۱/۶۵ bcd	۴۸ ساعت 48 hour
۳۱/۴۵cde	۲۵de	۴۲/۹۵bcd	۴۶/۱۵abc	۷۲ ساعت 72 hour
۳۷/۳bcde	۲۵/۰۹de	۶۱/۷۵ a	۵۰/۴۰ ab	۹۶ ساعت 96 hour

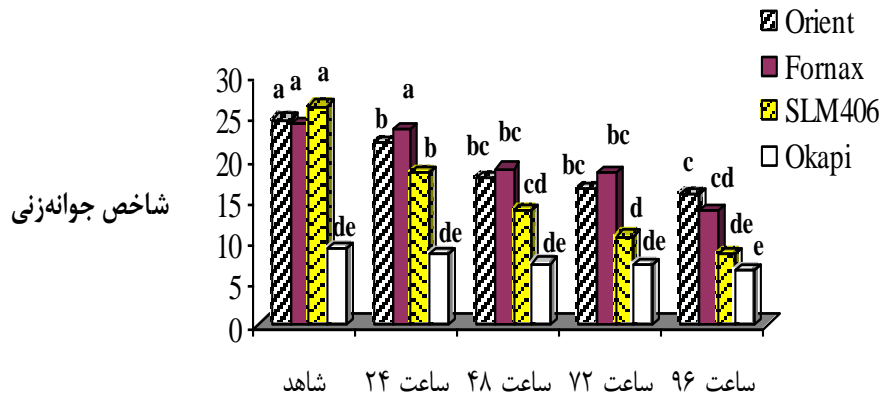
ترکیبات تیماری دارای حروف مشابه در سطح آماری ۵٪ اختلاف معنی‌داری با یکدیگر ندارند
Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncan,s multiple range test5%



طول دوره تیمار پیری زودرس

شکل ۱- بررسی اثر متقابل طول دوره تیمار پیری زودرس و رقم بر میزان شاخص ویگور

Fig.1. Interactions of accelerating ageing test duration and Varieties on Vigor indices



طول دوره تیمار پیری زودرس

شکل ۲- بررسی اثر متقابل طول دوره تیمار پیری زودرس و رقم بر میزان شاخص جوانه زنی

Fig.2. Interactions of accelerating ageing test duration and Varieties on Germination indices

References

منابع

- ک.مک‌دونالد. ۱۹۹۲. تکنولوژی بذر، ترجمه: سرمدنیا. غ. چاپ دوم ۱۳۷۶. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد/ ۲۸۸ص.
- Alen, S. G., A. K. Dobrenz, M. H. Schonhorst, and J. E. Stoner.** 1985. Hertility of NaCl tolerance in germination of alfalfa seed. *Agron. J.* 77:99-101.
- Anderson, J. D.** 1973. Metabolic change associated with senescence. *Seed Sci & Technol.* 1:104-416.
- Ashraf, M., and M. R. Foolad.** 2005. Pre-sowing seed treatment-a shotgun approach to improve germination growth and crop yield under saline and none-saline conditions, *Advan. Agron.*, 88:223-271
- Association of Official Seed Analysis (AOSA).** 1983. Seed Vigor Testing Handbook., Contribution No. 32 to the handbook on Seed Testing
- Bingham, I. J., A. Hariss, and L. Macdonald.** 1994. A comparative study of radicle and coleoptile extension in maize seedling from aged and unaged seed. *Seed Sci & Technol.* 22: 127-139.
- Bernal-Lugo, I., and A. C. Leopold.** 1995. Seed stability during storage: raffinose and seed glassy state. *Seed Scie.Rese.* 5: 75–80.
- Bernal-Lugo, I., and A. C. Leopold.** 1998. The dynamics of seed mortality. *J. Experim. Bota.* 49: 1455–1461
- Dias, D. C. F. S., J. Marcos-filho and Q. A. C. Carmello.** 1996. Postassium leakage test for the evaluation of vigour in soybean seeds. *Seed Sci & Technol.* 25: 7-18.
- Douglas, J. E.** 1975. Seed storage and packing. In: Felstrizer, W. P. (ed). *Cereal seed Technology.* F. A. O. Rome. P. 87-107.
- FAO.** 2003- 2006. Statistical book.
- Hegarty, T. w.** 1977. Seed vigour in field beans (*Vicia faba* L) and its influence on plant stand. *J. Agric. Sci. Carnb.* 88: 169-173.
- ISTA (International Seed Testing Association).** 1996. International rules for seed testing. *Seed Sci. Technol.*, 24: 155-202
- Kalpana, R., and K. V. Madhava Rao.** 1995. On the aging mechanism in pigeonpea (*Cajanus cajan* (L.) Millsp) seeds. *Seed Sci & Technol.* 23:1-9.
- Madidi, S., B. Baroudi, and F.B. Ameer.** 2004. Effects of salinity on germination and early growth of barley (*Hordeum vulgare* L.)cultivars. *Int. J. Agri. Biol.* 6: 767-770
- Matthews, S.** 1985. Physiology of seed aging. *Outlook On Agriculture.* 14: 89-94.
- Murthy, U. M., P. Kumar and W. Q. Sun.** 2003. Mechanisms of seed ageing under different storage conditions for *Vigna radiata* (L.) Wilczek: lipid peroxidation, sugar hydrolysis, Maillard reactions and their relationship to glass state transition. *J. Experim. Botan.* 54:1057-1067
- Oliveira, M. de A., S. Matthews, and A. A. Powell.** 1984. Thew role of split seed coats in determining seed vigour in commercial seed lots of soybean as measured by the electrical conductivity test. *Seed Sci & Technol.* 12: 659-668.
- Perry, D. A.** 1978. Report of the vigour test committee. 1974-1977. *Seed Sci & Technol.* 6: 159-181.
- Powell, A. A., and S. Matthews.** 1992. Seed vigour and is measurement. In: Agrawel, P. K. and M. Dadlani (ed). *Techniques in Seed Science and Technology South Asian Publishers Pvt. LTD.* P. 98-108.
- Powell, A. A., M. A. Oliveria, and S. Matthews.** 1986. Seed vigour in cultivars of dwarf French bean (*Phaseolus vulgaris*) in relation to the colour of the testa. *J. Agric. Sci. Camb.* 106: 419-425.

- Smith, D. E., N. N. Welch, and O. D. McCoy.** 1973. Studies on lettuce seed quality. II. Relationships of seed vigour to emergence, seedling weight and yield. *J. Am. Soc. Hort. Sci.* 98: 552-556.
- Sun, W.Q., C. Y. K. Dora, and C. M. Ong.** 1997. Correlation of modified water sorption properties with the decline of storage stability of osmotically-primed seeds of *Vigna radiata* Wilczek. *Seed Sci. Res.* 7: 391-397.
- Sun, W. Q., and A. C. Leopold.** 1993. The glassy state and accelerated ageing of soybeans. *Physiologia Plantarum* 87, 403-9.
- Veselova, T.V., and V.A. Veselovasky.** 2003. Investigation of atypical germination changes during accelerated ageing of pea seeds. *Seed Sci & Technol.* 31: 517-530.
- Wilson, D. O. Jr., and M. B. Jr. Mc Donald.** 1986. The lipid peroxidation model of seed aging. *Seed Sci & Technol.* 14: 269-300.
- Woodstock L. W. K. Furman, and H. L. Leffler.** 1985. Relationship between weathering deterioration and germination, respiratory metabolism, and mineral leaching from cottonseeds. *Crop Sci.* 25: 459-466.

بررسی روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک از طریق کودهای آلی، شیمیایی و بیولوژیکی بر میزان اسانس گیاه دارویی گل همیشه بهار (*Calendula officinalis* L)

Evaluation different methods for increasing productivity of soil by Organic, Biological and Chemical fertilizers on essential oil of Marigold (*Calendula officinalis* L)

محمد مهدی میرزایی، صادق قربانی*، آرش روزبهانی^۱، مهدی صادقی شعاع^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۳/۲۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۹/۱۰

چکیده

به منظور بررسی روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک از طریق کودهای آلی، شیمیایی و بیولوژیکی بر میزان اسانس گیاه دارویی گل همیشه بهار به صورت اسپلیت پلات (کرتهای خرد شده) در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در سال ۱۳۹۲ انجام شد. تیمارهای آزمایش شامل: فاکتور اصلی در هفت سطح شامل: ۱- تیمار شاهد، ۲- کود دامی (۲۰ تن در هکتار) - ۳- کمپوست (۱۰ تن در هکتار) - ۴- کود شیمیایی (شامل ۱۰۰ کیلوگرم سوپر فسفات تریپل، ۱۵۰ کیلوگرم اوره و ۵۰ کیلوگرم سولفات پتاسیم) - ۵- کود دامی + کمپوست (۱۰ تن کود دامی و ۵ تن کمپوست) - ۶- کود دامی + کود شیمیایی (۱۰ تن کود دامی و ۵۰ کیلوگرم سوپر فسفات تریپل، ۷۵ کیلوگرم اوره و ۲۵ کیلوگرم سولفات پتاسیم) - ۷- کمپوست + کود شیمیایی (۵ تن کمپوست و ۵۰ کیلوگرم سوپر فسفات تریپل، ۷۵ کیلوگرم اوره و ۲۵ کیلوگرم سولفات پتاسیم) - ۸- کمپوست + کود دامی + کود شیمیایی (۵ تن کمپوست و ۱۰ تن کود دامی و ۵۰ کیلوگرم سوپر فسفات تریپل، ۷۵ کیلوگرم اوره و ۲۵ کیلوگرم سولفات پتاسیم) فاکتور فرعی در دو سطح شامل: ۱- تلقیح بذور با کود بیولوژیک نیتروکسین ۲- عدم تلقیح بودند. نتایج نشان داد که روشهای مختلف افزایش حاصلخیزی خاک و کود بیولوژیک نیتروکسین بر عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه، عملکرد گل خشک، تعداد گل در بوته، عملکرد اسانس و عصاره تأثیر معنی داری داشت اما تأثیر آنها بر درصد اسانس از نظر آماری معنی دار نبود. بیشترین عملکرد دانه عملکرد بیولوژیک در بین روشهای مختلف افزایش حاصلخیزی خاک در تیمار کمپوست + کود دامی + کود شیمیایی به دست آمد. اثر متقابل روشهای مختلف افزایش حاصلخیزی خاک و کود بیولوژیک نیز بر عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه، وزن هزار دانه، تعداد دانه در طبق، عملکرد گل خشک و تعداد گل در بوته معنی دار بود. بیشترین عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه عملکرد گل خشک در تیمار کمپوست + کود دامی به همراه کود بیولوژیک به دست آمد.

واژه های کلیدی: کود دامی، نیتروکسین، کمپوست، همیشه بهار

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، رودهن، ایران.

۲- باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، ایران.

۳- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، گروه زراعت، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، کرج، ایران.

* نویسنده مسئول: S_ghorbani1962@yahoo.com

مقدمه

کشت گیاهان دارویی و معطر از دیرباز دارای جایگاه ویژه ای در نظام های سنتی کشاورزی ایران بوده و این نظام ها از نظر ایجاد تنوع و پایداری نقش مهمی ایفا کرده اند. تمایل به تولید گیاهان دارویی و معطر و تقاضا برای محصولات طبیعی به خصوص در شرایط کشت اکولوژیک در جهان رو به افزایش می باشد (Carrubba, et al., 2002). کشت اکولوژیک گیاهان دارویی، کیفیت آن ها را تضمین کرده و احتمال اثرات منفی روی کیفیت دارویی و عملکرد آن ها را نیز کاهش می دهد (Griffe, et al., 2003).

همیشه بهار *Calendula officinalis* L. در رده بندی گیاهی متعلق به تیره کاسنی (*Asteraceae*) است و گیاه علفی، یکساله و بندرت دوساله باساقه منشعب و سفید می باشد. این گیاه رشد و نمو سریعی دارد، به طوریکه ۴۰-۵۰ روز بعد از سبز شدن به گل می نشیند، زمان گل دهی از اوایل خرداد ماه شروع و تا شروع فصل سرما ادامه دارد و به مدت ۷۰-۱۲۰ روز گل می دهد. دانه این گیاه به صورت فندقه می باشد و اندازه آن از انتهابه مرکز کاهش می یابد. وزن هزار دانه آن ۱۰-۱۵ گرم می باشد (امیدیگی، ۱۳۷۹). دانه همیشه بهار حاوی ۱۸ تا ۲۲ درصد روغن می باشد که این روغن شامل ۵۰ تا ۶۰ درصد اسید چرب ۱۸ کربنه و ۲۸ تا ۳۰ درصد آن اسید لینولئیک غیر کونژوگه می باشد (Martin and Deo., 2000).

مصرف بی رویه کودهای شیمیایی به منظور حصول عملکرد بالا و جبران کمبود مواد غذایی و به دنبال آن افزایش هزینه های تولید و تخریب منابع آب و خاک شده است (Tilak et al., 1992). این در حالی است که توسعه کاربرد منابع گیاهی و دامی قابل تجدید و منابع بیولوژیک به جای منابع شیمیایی می تواند نقش مهمی در باروری و حفظ فعالیت های بیولوژیک، مواد آلی خاک، سلامت بوم نظام زراعی و افزایش کیفیت محصولات زراعی داشته باشد (Zaidiet al., 2003).

استفاده از مواد آلی در جهت تغذیه گیاهی یکی از راه حل های مفید در دستیابی به بخشی از اهداف کشاورزی پایدار به

شمار می رود. کودهای آلی مهمترین عامل فراهمی ماده آلی در ریزوسفر گیاه می باشند (Tejada., 2008). کودهای دامی و کمپوست علاوه بر نقش تغذیه ای، در بهبود کیفیت محصولات، خواص فیزیکی و افزایش فعالیت بیولوژیک خاک تأثیر معنی داری دارند. استفاده از کمپوست و کودهای دامی به افزایش ماده آلی، عناصر معدنی، بهبود ساختمان خاک و عملکرد دانه منتهی می شود (Courtney and Mullen., 2008). کودهای زیستی به مواد حاصلخیز کننده ای اطلاق می شود که حاوی تعداد کافی از میکروارگانیسم ها شامل باکتری یا قارچ بوده و به عنوان تامین کننده یک یا چند عنصر غذایی مورد نیاز گیاهان به کار می روند (روستا، ۱۳۷۵). تعدادی از این میکروارگانیسم ها به منظور تثبیت نیتروژن اتمسفری در خاک به کار می روند (Tilak et al., 1992). کود زیستی نیتراژین مایع قابل پخش در آب است که حاوی باکتریهای *Azotobacter spp.*, *Pseudomonas spp.* است. مجموعه باکتری های موجود در نیتراژین با دارا بودن خاصیت تثبیت نیتروژن، حل کنندگی فسفر خاک، ترشح انواع هورمون های محرک رشد و آنتی بیوتیک ها موجب رشد ریشه، توسعه بخش هوایی گیاه و مقاومت به عوامل بیماری زامی شوند. نیتراژین با تغییرات عمده در فیزیولوژی گیاه، موجب افزایش چشمگیر عملکرد و کیفیت آن می گردد (Baker., 2006).

در مطالعه ای که بر روی گیاه دارویی رازیانه انجام شد، کودهای بیولوژیک به طور معنی داری سبب بهبود عملکرد و اجزای عملکرد رازیانه شد (Kapoor et al., 2004). در آزمایشی که بر روی اثرات توام تلقیح از تو باکتری و آزوسپیریوم رادر سطوح مختلف کود نیتروژن (صفر تا ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار) بر رشد و عملکرد گندم مورد مطالعه قرار گرفت و مشخص شد که تلقیح با آزوسپیریوم و از تو باکتری سبب افزایش معنی دار عملکرد دانه در مقایسه با شاهد شد (Rai and Gaur., 1998). در تحقیق دیگری که توسط او جاقلو و همکاران (۱۳۸۶) انجام شد کاربرد کود زیستی از تو باکتری منجر به افزایش

میزان انشعابات جانبی ریشه و همچنین میزان اسانس گیاه در مقایسه با شاهد شد (Copetta, et al., 2006).

مواد و روش

این آزمایش در اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۲ به صورت اسپلنت پلات (کرتهای خردشده) در قالب طرح پایه بلوکهای کامل تصادفی در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن با سه تکرار انجام گردید. خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک محل اجرای آزمایش در جدول ۱ آمده است. تیمارهای آزمایش شامل: فاکتور اصلی در هفت سطح شامل: ۱- تیمار شاهد، ۲- کود دامی (۲۰ تن در هکتار) ۳- کمپوست (۱۰ تن در هکتار) ۴- کود شیمیایی (شامل ۱۰۰ کیلوگرم سوپر فسفات تریپل، ۱۵۰ کیلوگرم اوره و ۵۰ کیلوگرم سولفات پتاسیم) ۵- کود دامی + کمپوست (۱۰ تن کود دامی و ۵ تن کمپوست) ۶- کود دامی + کود شیمیایی (۱۰ تن کود دامی و ۵۰ کیلوگرم سوپر فسفات تریپل، ۷۵ کیلوگرم اوره و ۲۵ کیلوگرم سولفات پتاسیم) ۷- کمپوست + کود شیمیایی (۵ تن کمپوست و ۵۰ کیلوگرم سوپر فسفات تریپل، ۷۵ کیلوگرم اوره و ۲۵ کیلوگرم سولفات پتاسیم) ۸- کمپوست + کود دامی + کود شیمیایی (۵ تن کمپوست و ۱۰ تن کود دامی و ۵۰ کیلوگرم سوپر فسفات تریپل، ۷۵ کیلوگرم اوره و ۲۵ کیلوگرم سولفات پتاسیم) فاکتور فرعی در دو سطح شامل: ۱- تلقیح بذور با کود بیولوژیک نیتروکسین ۲- عدم تلقیح بودند. طول هر کرت شش متروعرض آن ۳/۶ متر بود. فاصله پشته ها از یکدیگر ۶۰ سانتی متر و در هر کرت ۶ خط کشت در نظر گرفته شد. روش کاشت به صورت کپه ای با قراردادن سه تا چهار بذر در هر محل در عمق دو تا سه سانتی متر و فاصله ۱۲ سانتی متر از یکدیگر انجام گرفت. لازم به ذکر است فاصله بین کرت های فرعی از یکدیگر ۱۲۰ و بین کرت های اصلی ۱۸۰ سانتی متر در نظر گرفته شد. برای اعمال تیمار کود بیولوژیک، در زمان کاشت کود بیولوژیک را به خوبی با بذر آغشته و پس از خشک شدن کلیه بذر تیمار شده در سایه عمل کشت انجام شد. پس از شروع گلدهی از اواخر تیرماه برداشت گل هفته ای یکبار از مساحت یک متر مربع از هر

رشد و بیوماس در گیاه گلرنگ شد. همچنین Azzaz et al (2009) نیز گزارش کردند که کاربرد کودهای بیولوژیک، رشد ریشی، عملکرد و میزان اسانس را در گیاه دارویی رازیانه افزایش داد. Kapoor, et al. (۲۰۰۴) نیز نشان دادند که کاربرد کودهای بیولوژیک، بدلیل افزایش باروری فسفر در خاک باعث افزایش معنی دار رشد و همچنین بهبود عملکرد اسانس در گیاه رازیانه (*Foeniculum vulgare*) می شود. در یک بررسی Shaalan (۲۰۰۵) نشان داد که افزایش حاصلخیزی خاک بوسیله کودهای بیولوژیک نظیر ازتوباکتر، آزوسپریلوم و سودوموناس باعث افزایش و بهبود خصوصیات رشدی مانند ارتفاع، تعداد شاخه جانبی، تعداد کپسول در بوته و عملکرد دانه گیاه دارویی سیاهدانه شده است. در مطالعه ای که بر روی تأثیر کودهای بیولوژیک بر کیفیت اسانس گیاه دارویی علف لیمو انجام شد، ملاحظه شد که درصد ژرانیول در اسانس به طرز چشمگیری نسبت به شاهد افزایش یافت (Ratti et al., 2001). Freitas و همکاران (۲۰۰۴) در یک بررسی که بر روی تأثیر کودهای بیولوژیک روی گیاه دارویی نعناع انجام شد نشان دادند که کاربرد کودهای بیولوژیک مقدار اسانس و میزان منتول آن نسبت به تیمار شاهد را افزایش داد. در مطالعه ای دیگر که بر روی دو گیاه دارویی شوید (*Anethum graveolens*) و انجام گرفته بود، ملاحظه شد که کاربرد دو گونه قارچ به طور قابل توجهی کمیت و کیفیت اسانس دانه آنها را در مقایسه با تیمار شاهد بهبود بخشید. در مطالعه ای دیگر روی گیاه دارویی رازیانه (*Foeniculum vulgare*)، مشخص شد که تلقیح با ازتوباکتر (*A. chroococcum*) موجب افزایش معنی دار ارتفاع، تعداد شاخه جانبی، چتر، چترک و عملکرد دانه گیاه در مقایسه با شاهد شد (Tehlan, et al., 2004). در آزمایشی تلقیح ریحان (*Ocimum basilicum. L*) با گونه های مختلف قارچ میکوریزا (*Gigaspora rosea*، *BEG 9*، *Glomus mosseae*، *BEG 12*، *Gigaspora margarita*، *BEG 34*) باعث افزایش معنی دار ارتفاع ساقه، تعداد و سطح برگ، بیوماس، طول و

کرت تا پایان دوره گلدهی انجام شد. گل های برداشت شده پس از توزین در آون و در دمای ۴۰ درجه به مدت ۴۸ ساعت خشک و مجدداً توزین گردید. مجموع گل خشک تولیدی طی فصل گلدهی از حاصل جمع وزن خشک گل در طی مراحل برداشت برای هر کرت بدست آمد. میزان عصاره با استفاده از روش اتانول ۷۰ درصد به دست آمد. به این صورت که ۲۵ گرم پودر در الکل ۷۰ درصد به مدت ۷۲ ساعت قرار داده و هر روز در چند نوبت مخلوط بهم زده شده و در پایان محلول از کاغذ صافی واتمن شماره ۱ عبور داده شد. محلول صاف شده را روی سطح شیشه پتری دیش گسترده کرده تا حلال آن در دمای اتاق تبخیر شود. سپس عصاره خشک شده از سطح شیشه تراشیده و توزین گردید. میزان اسانس نمونه ها با استفاده از دستگاه کلونجرتعیین گردید. تجزیه و تحلیل داده ها و رسم نمودارها با استفاده از نرم افزارهای SAS و MS-Excel انجام شد.

نتایج و بحث

ارتفاع

نتایج نشان داد که تأثیر روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک بر ارتفاع در سطح ۱٪ معنی بود (جدول ۲). بیشترین میانگین ارتفاع در روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک مربوط به تیمار کمپوست + کودشیمیایی (با میانگین ۳۳/۸۳) و کمترین آن نیز در تیمار شاهد (با میانگین ۲۵/۵۰) به دست آمد. همچنین کود بیولوژیک نیتروکسین تأثیر معنی داری بر ارتفاع داشت (جدول ۲). اما اثر متقابل روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک در کود بیولوژیک نیتروکسین بر ارتفاع از نظر آماری معنی دار نبود (جدول ۲) از دلایل مهمی که میتوان برای تأثیر کود بیولوژیک در افزایش ارتفاع بوته بر شمرد اینکه مصرف این کودها منجر به افزایش طول میانگره ها شده که این امر میتواند مربوط به تحریک تولیدهور مونهای گیاهی تولید شده توسط این کودها باشد (حسن پورو همکاران ۱۳۸۹). نتایج به دست آمده با نتایج کومار و همکاران (۲۰۰۹) مطابقت دارد.

عملکرد دانه

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک تأثیر معنی داری بر عملکرد دانه داشت (P < ۰/۰۱). همچنین تأثیر کاربرد کود بیولوژیک نیتروکسین نیز بر عملکرد دانه در سطح ۱٪ معنی دار شد (جدول ۲). بیشترین و کمترین عملکرد دانه در بین روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک در تیمار کمپوست + کود دامی + کودشیمیایی و تیمار شاهد به ترتیب با میانگین های ۲۳۶ و ۱۶۹ کیلوگرم در هکتار به دست آمد (جدول ۴). مقایسات میانگین اثرات ساده کود بیولوژیک نیز نشان داد که نیتروکسین عملکرد دانه را ۱۳ درصد نسبت به تیمار شاهد افزایش داد (جدول ۵). اثر متقابل روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک و کود بیولوژیک معنی دار نیز معنی دار بود. بیشترین عملکرد دانه زمانی حاصل شد کمپوست + کود دامی به همراه کود بیولوژیک نیتروکسین به کار برده شد (شکل ۱). نتایج به دست آمده در این مطالعه با تحقیقات Toussaint, et al (2007) مطابقت دارد. در یک بررسی که بر روی تأثیر کودهای بیولوژیک بر عملکرد گیاه رازیانه انجام شد، تأثیر مثبت کودهای بیولوژیک را بر عملکرد دانه رازیانه تأیید می کند (Badran, and Safwat., 2004). Subramanian and Charest (1997) گزارش کردند که کاربرد کودهای بیولوژیک سبب افزایش عملکرد دانه شده و محتوی Mn, Mg, NPK و Zn نیز نسبت به شاهد افزایش یافته است. در سایر بررسی ها که توسط Vande Dobbelaere (1999), Broek (1999) انجام شده نیز نتایج مشابهی (Lambrecht, et al (2000) انجام شده نیز نتایج مشابهی به دست آمد.

عملکرد بیولوژیک

بر طبق نتایج تأثیر روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک بر عملکرد بیولوژیک در سطح ۱٪ معنی بود. همچنین جدول تجزیه واریانس (جدول ۲) نشان می دهد که کاربرد کود بیولوژیک نیتروکسین تأثیر معنی داری بر عملکرد بیولوژیک داشت. بیشترین میانگین عملکرد بیولوژیک در روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک مربوط به تیمار کمپوست + کود دامی + کودشیمیایی (۶۸۲ گرم در متر

۱۳۸۸). افزایش میزان موادغذایی قابل دسترس بوسیله کاربرد انواع کودو کودهای بیولوژیک توانسته است تا حد زیادی به افزایش وزن هزاردانه منجرشود.

قطر طبق

نتایج تجزیه واریانس قطرطبق نشان داد که بین روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک از لحاظ تاثیر بر این صفت اختلاف معنی داری ($P < 0/01$) وجود داشت (جدول ۲). مقایسات میانگین اثرات ساده نیز نشان داد که از میان روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک بیشترین قطرطبق مربوط به تیمار کمپوست + کوددامی + کودشیمیایی بود، البته بین این تیمار و تیمار کمپوست + کودشیمیایی اختلافی از نظر آماری مشاهده نشد (جدول ۴). همچنین تاثیر کاربرد کود بیولوژیک نیتروکسین بر قطرطبق معنی دار بود. مقایسات میانگین کود بیولوژیک نیز نشان داد که قطرطبق در تیمار کاربرد نیتروکسین با میانگین $23/70$ میلی متر بود که نسبت به شاهد افزایش معنی داری نشان داد (جدول ۵). اثر متقابل روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک و کود بیولوژیک بر وزن هزاردانه معنی دار نبود (جدول ۲). نتایج مطالعه ای نشان داد که استفاده از انواع کود موجب افزایش ارتفاع بوته، عملکرد دانه و قطرطبق می شود (Schneider and Miller., 1981).

تعداددانه در طبق

نتایج نشان داد که تاثیر روش های مختلف حاصلخیزی خاک بر تعداددانه در طبق در سطح 1% معنی بود (جدول ۲). بیشترین میانگین تعداددانه در طبق در روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک مربوط به تیمار کمپوست + کوددامی (با میانگین $29/66$) حاصل شد و کمترین آن نیز در تیمار شاهد (با میانگین $23/50$) به دست آمد. اما کود بیولوژیک نیتروکسین تاثیر معنی داری بر تعداددانه در طبق نداشت (جدول ۴). اثر متقابل روش های مختلف حاصلخیزی خاک در کود بیولوژیک نیتروکسین بر تعداددانه در طبق از نظر آماری معنی دار بود (جدول ۲) و بیشترین تعداد دانه در طبق در تیمار

مربع) و کمترین آن نیز در تیمار شاهد به دست آمد. مقایسات میانگین کود بیولوژیک نیز نشان داد که عملکرد بیولوژیک در تیمار کاربرد نیتروکسین با میانگین 596 گرم در متر مربع نسبت به شاهد افزایش معنی داری نشان داد (جدول ۵). اثر متقابل روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک و کود بیولوژیک بر عملکرد بیولوژیک معنی دار بود (جدول ۲). بیشترین عملکرد بیولوژیک در تیمار کمپوست + کوددامی به همراه نیتروکسین با میانگین 717 گرم در متر مربع حاصل شد (شکل ۲).

وزن هزار دانه

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تیمارهای اعمال شده تاثیر معنی داری ($P < 0/01$) بر وزن هزار دانه داشت (جدول ۲). در بین روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک بیشترین و کمترین وزن هزاردانه در تیمار کمپوست + کوددامی + کودشیمیایی و تیمار شاهد به ترتیب با میانگین های $12/63$ و $8/06$ گرم به دست آمد. تفاوت بین تیمار (کوددامی) و تیمار (کمپوست) و تیمار (کود شیمیایی) به تنهایی و از نظر آماری معنی دار نبود (جدول ۴). تاثیر کاربرد کود بیولوژیک نیتروکسین نیز بر عملکرد دانه در سطح 1% معنی دار شد (جدول ۲) و کود نیتروکسین سبب افزایش 17 درصدی وزن هزار دانه نسبت به تیمار شاهد گردید (جدول ۴). هرچند وزن هزاردانه یک صفت وابسته به ژنتیک می باشد اما تحت تاثیر عوامل زراعی میتواند تغییر نماید (عرشی، ی. ۱۳۷۳). و (Goyne, P. J. 1997). اثر متقابل روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک و کود بیولوژیک بر وزن هزاردانه معنی دار بود. بیشترین وزن هزار دانه زمانی حاصل شد که کمپوست + کوددامی به همراه کود بیولوژیک به کار برده شد (شکل ۳). وزن هزاردانه تحت تاثیر جریان مواد فتوسنتزی بعد از گرده افشانی است. این مواد میتواند از فتوسنتز جاری گیاه و یا انتقال مجدد مواد ذخیره شده در ساقه ها، برگها و یا کپسولها تأمین شوند (احمدی و بحرانی ۱۳۸۸). افزایش وزن هزاردانه با توجه به افزایش طول دوره پر شدن دانه قابل توجه بوده و میتواند تاثیر باکتریهای افزایش دهنده رشد گیاه از طریق افزایش مقدار مواد فتوسنتزی ذخیره شده در طول مدت پر شدن دانه باشد (اکبری و همکاران

شد که کمپوست + کود دامی همراه کود بیولوژیک به کار برده شد و بالاتر از زمانی بود که کود شیمیایی به کار برده شد (شکل ۵). این نتایج بانایج سایر محققین همخوانی دارد (ردی و همکاران (۱۹۹۶)).

تعداد گل در بوته

نتایج نشان داد که تأثیر روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک بر تعداد گل در بوته در سطح ۱٪ معنی بود (جدول ۳). بیشترین میانگین تعداد گل در بوته در روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک مربوط به تیمار کمپوست + کود دامی + کود شیمیایی (با میانگین ۶۲/۸) بود، البته بین این تیمار و تیمار کمپوست + کود شیمیایی اختلافی از نظر آماری مشاهده نشد (جدول ۶). کود بیولوژیک تأثیر معنی داری بر تعداد دانه در طبق داشت (جدول ۴). اثر متقابل روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک در کود بیولوژیک نیتروکسین بر تعداد گل در بوته نیز از نظر آماری معنی دار بود (جدول ۳). بیشترین عملکرد دانه زمانی حاصل شد کمپوست + کود شیمیایی به همراه کود بیولوژیک نیتروکسین به کار برده شد (شکل ۶). این نتایج در راستای نتایج بدست آمده در مورد تعداد گل گیاه سويا (Araujo et al., 1996) و ریحان و شنبلیله (Wahab & Singh Dalip et al., 1994) و بر روی گلرنگ (Larson, 2002) و بر روی عملکرد میزان تولید در اثر کاربرد کود بیولوژیک افزایش قابل توجهی پیدا کرده است.

اثرات کود بیولوژیک میتواند ناشی از وجود جمعیت های میکروبی در خاک یاریزوسفر بر اثر تلقیح بذور باکتری های افزاینده رشد باشد که بوسیله ایجاد چرخه مواد غذایی و قابل دسترس ساختن آنها، افزایش حفظ سلامتی ریشه در طول دوره رشد در رقابت با پاتوژن های گیاهی ریشه و افزایش جذب مواد غذایی باعث رشد گیاه می شوند (روئستپو همکاران ۲۰۰۶). از آنجاکه کود بیولوژیک نیتروکسین شامل دو باکتری تثبیت کننده نیتروژن است با تلقیح این باکتری ها به بذرتوان تثبیت زیستی نیتروژن، سطح ریشه، جذب بهینه آب و عناصر غذایی و تولید برخی ویتامین

کمپوست + کود دامی + کود شیمیایی به همراه کود بیولوژیک با میانگین ۳۰ دانه در طبق به دست آمد (شکل ۴).

تعداد ساقه فرعی

نتایج نشان داد که تأثیر روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک بر تعداد ساقه فرعی قرار گرفت ($P < 0.01$). از میان روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک بیشترین تعداد ساقه فرعی مربوط به تیمار کمپوست + کود دامی + کود شیمیایی با میانگین ۶۸/۳۳ بود (جدول ۳). تأثیر کود بیولوژیک نیز بر این صفت معنی دار بود (جدول ۲). در واقع به دلیل اثرات مستقیم فراهم بودن مواد غذایی مورد نیاز برای شکل گیری ساختار ریشی و زایشی گیاه، وجود این مواد منجر به تولید حجم سبزینه های بالا و تعداد ساقه های فرعی بیشتری شود. اثر متقابل روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک در کود بیولوژیک بر تعداد ساقه فرعی معنی دار نبود (جدول ۲).

در آزمایشی Shaalan (۲۰۰۵) نشان داد که افزایش حاصلخیزی خاک بوسیله کود های بیولوژیک باعث افزایش و بهبود خصوصیات رشدی مانند ارتفاع، تعداد شاخه جانبی، تعداد کپسول در بوته و عملکرد دانه گیاه دارویی سیاهدانه شده است.

عملکرد گل خشک

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تیمار های اعمال شده تأثیر معنی داری ($P < 0.01$) بر عملکرد گل خشک داشت (جدول ۳). از میان روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک بیشترین عملکرد گل خشک مربوط به تیمار کمپوست + کود دامی + کود شیمیایی بود، البته بین این تیمار و تیمار کمپوست + کود شیمیایی اختلافی از نظر آماری مشاهده نشد (جدول ۶). مقایسات میانگین اثرات ساده کود بیولوژیک نیز نشان داد که نیتروکسین عملکرد گل خشک را ۱۷ درصد نسبت به تیمار شاهد افزایش داد (جدول ۷). همچنین اثر متقابل روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک و کود بیولوژیک بر عملکرد گل خشک در سطح ۵٪ معنی دار شد (جدول ۳) و بیشترین عملکرد گل خشک زمانی حاصل

عصاره

نتایج نشان داد که تأثیر روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک بر عصاره در سطح ۱٪ معنی بود (جدول ۳). بیشترین میانگین عصاره در روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک مربوط به تیمار کمپوست + کود شیمیایی (با میانگین ۲/۱۱ میلی گرم بر متر مربع) و کمترین آن نیز در تیمار شاهد (با میانگین ۱/۴۳ میلی گرم بر متر مربع) به دست آمد. همچنین کود بیولوژیک نیتروکسین تأثیر معنی داری بر عصاره داشت (جدول ۳). اما اثر متقابل روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک در کود بیولوژیک نیتروکسین بر عصاره از نظر آماری معنی دار نبود (جدول ۳). به نظرمی رسد با کتریهای موجود در کود بیولوژیک می تواننده طور مستقیم روی رشد گیاه بوسیله افزایش جذب نیتروژن، سنتز فیتوهورمون ها و انحلال مواد معدنی مفید باشند (هرمانو همکاران ۲۰۰۸).

نتیجه گیری کلی

بطور کلی می توان چنین گفت که روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک و همچنین کود بیولوژیک نیتروکسین، در بهبود عملکرد و میزان اسانس گیاه همیشه بهار، تأثیر مثبتی داشته است و می توان اظهار داشت روشهای مختلف حاصلخیزی خاک به همراه کاربرد کودهای بیولوژیک می تواند در جهت افزایش عملکرد و کاهش مصرف کودهای شیمیایی و نیل به سمت کشاورزی پایدار استفاده گردد.

ها افزایش یافته که در نتیجه رشد کمی و کیفی گیاه تقویت شده و نتیجه آن به صورت افزایش عملکرد نمایان میگردد.

عملکرد اسانس

نتایج نشان داد که تأثیر روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک بر عملکرد اسانس قرار معنی دار بود ($P < 0/01$). از میان روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک عملکرد اسانس مربوط به تیمار کمپوست + کود دامی + کود شیمیایی با میانگین ۰/۱۳۴ میلی لیتر بر متر مربع بود (جدول ۶). تأثیر کود بیولوژیک نیز بر این صفت معنی دار بود (جدول ۳). اثر متقابل روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک در کود بیولوژیک بر عملکرد اسانس معنی دار نبود (جدول ۳).

در آزمایش دیگری که توسط (Leithy, et al., 2006) انجام شد نیز کودهای بیولوژیک تأثیر معنی داری بر میزان اسانس گیاه دارویی رزماری داشت. آزمایشات دیگر نیز اثر کودهای بیولوژیک را بر عملکرد اسانس گیاهان دارویی گزارش کرده اند (Amin., 1997; Badran and Safwat., 2004).

نتایج نشان داد که درصد اسانس تحت تأثیر روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک قرار نگرفت (جدول ۳). تأثیر کود بیولوژیک نیز بر این صفت معنی دار نبود. همچنین اثر متقابل روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک در کود بیولوژیک بر درصد اسانس معنی دار نبود (جدول ۳).

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک

Table.1. Soil physical and chemical properties

pH	EC (دسی زیمنس بر متر مربع)	پتاسیم ppm	فسفر ppm	نیتروژن (%)	بافت لومی-رسی
۷/۲۳	۱/۱۹	۱۷۶	۷۲	۰/۱۱	

جدول ۲- تجزیه واریانس عملکرد و اجزای عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و ارتفاع گیاه دارویی همیشه بهار در تیمارهای روش های مختلف افزایش

حاصلخیزی خاک و کود بیویوزیک

Table.2. Analysis of variance for measured traits

منابع تغییر S.O.V	درجه آزادی df	ارتفاع Height	عملکرد دانه Grain yield	عملکرد بیولوژیک Biological yield	وزن هزار دانه 1000-grains weight	قطر طبق Tray diagonal	تعداد دانه در طبق Grain number in tray	تعداد ساقه فرعی number of shoot
تکرار Rep.	2	8.27ns	31.64ns	2538**	1.43**	4.00**	0.06ns	14.25ns
روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک Different method for increasing productivity (A)	7	50.52**	4554**	58253**	16.04**	16.27**	25.55**	816.8**
خطای a Error a	14	1.91ns	26.07ns	590ns	0.19ns	0.309**	0.300ns	12.67ns
کود بیویوزیک Biofertilizer (B)	1	82.68**	7008**	17941**	35.88**	5.33**	21.33**	320.3**
A×B	7	3.54ns	561.5**	4624**	3.40**	1.33ns	5.47**	37.00ns
خطای b Error b	16	4.75	115.8	313	0.22	0.52	0.64	20.79
کل total	47							

* و ** به ترتیب معنی دار در سطح ۵ و ۱ درصد، ns برابر با عدم تفاوت معنی دار.

ns, * and ** Nonsignificant and significant at 5 and 1% level of probability, respectively.

بررسی روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک از طریق کودهای آلی، شیمیایی و بیولوژیکی بر میزان ...

جدول ۳- تجزیه واریانس عملکرد گل خشک، تعداد گل در بوته، عملکرد اسانس، عصاره و درصد اسانس گیاه دارویی همیشه بهار در تیمارهای روش

های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک و کود بیولوژیک

Table.3. Analysis of variance for measured traits

منابع تغییر S.O.V	درجه آزادی df	عملکرد گل خشک Dry flower yield	تعداد گل در بوته Number of flowers per plant	عملکرد اسانس Yield of essential oil	عصاره Extract	درصد اسانس Percentage of essential oil
تکرار Rep.	2	33.06ns	17.06ns	0.00025*	0.016ns	0.00000019ns
روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک Different method for increasing productivity (A)	7	624.2**	742.2**	0.00074**	0.241**	0.00013413ns
خطای a Error a	14	25.27ns	12.27ns	0.00003ns	0.008ns	0.00005143ns
کود بیولوژیک Biofertilizer (B)	1	2523**	736.3**	0.00073**	0.120*	0.00000033ns
A×B	7	87.38*	37.52**	0.00004ns	0.014ns	0.00019676ns
خطای b Error b	16	34.08	8.87	0.00004	0.005	0.00008327
کل total	47					

* و ** به ترتیب معنی دار در سطح ۵ و ۱ درصد، ^{ns} برابر با عدم تفاوت معنی دار.

ns, * and ** Nonsignificant and significant at 5 and 1% level of probability, respectively.

جدول ۴- مقایسات میانگین عملکرد و اجزای عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و ارتفاع گیاه دارویی همیشه بهار در تیمار روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک

Table.4. Comparison of means for measured traits

روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک Different method for increasing productivity	ارتفاع Height (cm)	عملکرد دانه Seed yield (g/m ²)	عملکرد بیولوژیک Biological yield (g/m ²)	وزن هزار دانه 1000 – Seed weight (g)	قطر طبق Tray diameter (mm)	تعداد دانه در طبق Seeds number in tray	تعداد ساقه فرعی number of shoots
شاهد control	25.50e	169e	400f	8.06d	20.33d	23.50f	34.50e
کود دامی Manure	28.83d	182d	517e	9.70c	22.33c	25.83e	45.16d
کمپوست Compost	29.00d	182d	502e	9.58c	22.50c	26.83d	46.16d
کود شیمیایی Chemical Fertilizer	30.33cd	205	570d	9.88c	23.00c	26.83d	51.66c
کود دامی + کمپوست Manure+Compost	33.16ab	237a	651b	12.33	24.50ab	29.66a	59.50b
کود دامی + کود شیمیایی Manure+ Chemical Fertilizer	32.00bc	220b	619c	11.30b	24.16b	28.16c	60.33b
کمپوست + کود شیمیایی Compost+Chemical Fertilizer	33.83a	234a	673ab	12.15a	25.00a	28.83bc	66.33a
کمپوست + کود دامی + کود شیمیایی Manure+Compost+Chemical Fertilizer	33.50ab	236a	682a	12.63a	25.16a	29.33ab	68.33a

میانگین هایی که با حروف مشابه در هر ستون نشان داده شده اند از نظر آماری در سطح ۵٪ اختلاف معنی داری ندارند

Means with the same letter in each column are not significantly different.

جدول ۵- مقایسات میانگین عملکرد و اجزای عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و ارتفاع گیاه دارویی همیشه بهار در تیمار کود بیولوژیک

Table.5. Comparison of means for measured traits

کود بیولوژیک Biofertilizer	ارتفاع Height (cm)	عملکرد دانه Seed yield (g/m ²)	عملکرد بیولوژیک Biological yield (g/m ²)	وزن هزار دانه 1000 -Seed weight (g)	قطر طبق Tray diameter (mm)	تعداد دانه در طبق Seeds number in tray	تعداد ساقه فرعی number of shoots
عدم کاربرد (شاهد) control	29.45b	196b	557b	9.84b	23.04b	26.70b	51.41b
نیتروکسین Nitroxin	32.08a	220a	596a	11.57a	23.70a	28.04a	56.58a

میانگین هایی که با حروف مشابه در هر ستون نشان داده شده اند از نظر آماری در سطح ۵٪ اختلاف معنی داری ندارند

Means with the same letter in each column are not significantly different

بررسی روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک از طریق کودهای آلی، شیمیایی و بیولوژیکی بر میزان ...

جدول ۶- مقایسات میانگین عملکرد گل خشک، تعداد گل در بوته، عملکرد اسانس، عصاره و درصد اسانس گیاه دارویی همیشه بهار در تیمار روش

های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک

Table.6. Comparison of means for measured traits

روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک Different method for increasing productivity	عملکرد گل خشک Dry flower yield(mg/m ²)	تعداد گل در بوته Number of flowers per plant	عملکرد اسانس essential oil (ml/m ²)	عصاره Extract(mg/m ²)	درصد اسانس Percentage of essential oil
شاهد control	73.5d	32.8e	0.099d	1.43f	0.098c
کود دامی Manure	84.6c	43.1d	0.110c	1.76de	0.109ab
کمپوست Compost	87.1c	44.1d	0.108c	1.71e	0.111a
کود شیمیایی Chemical Fertilizer	86.6c	50.1c	0.119b	1.83cd	0.100bc
کود دامی + کمپوست Manure+Compost	101.1ab	58.0b	0.122b	1.85bcd	0.102bc
کود دامی + کود شیمیایی Manure+Compost	96.6b	57.8b	0.124b	1.95b	0.106abc
کمپوست + کود شیمیایی Compost+Chemical Fertilize	98.6ab	65.0a	0.126b	1.93bc	0.107ab
کمپوست + کود دامی + کود شیمیایی Manure+Compost+Chemical Fertilizer	103.5a	62.8a	0.134a	2.11a	0.101bc

میانگین های که با حروف مشابه در هر ستون نشان داده شده اند از نظر آماری در سطح ۵٪ اختلاف معنی داری ندارند

Means with the same letter in each column are not significantly different.

جدول ۷- مقایسات میانگین عملکرد گل خشک، تعداد گل در بوته، عملکرد اسانس، عصاره و درصد اسانس گیاه دارویی همیشه بهار در

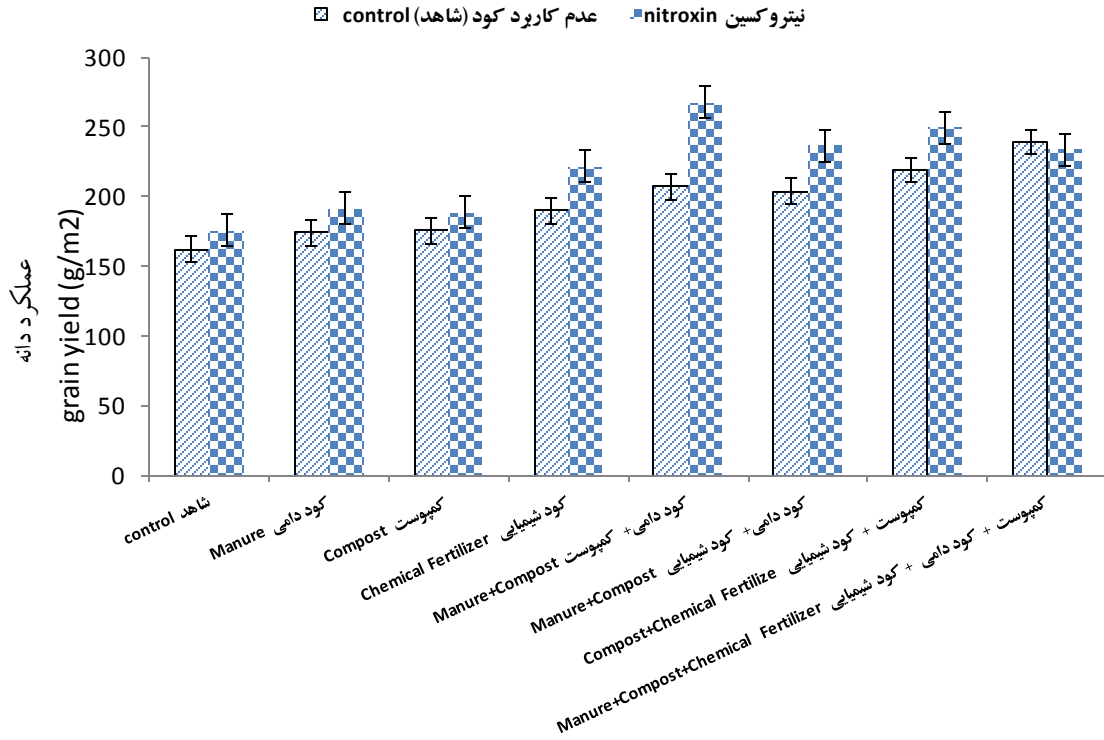
تیمار کود بیولوژیک

Table.7. Comparison of means for measured traits

کود بیولوژیک	عملکرد گل خشک Dry flower yield(mg/m ²)	تعداد گل در بوته Number of flowers per plant	عملکرد اسانس essential oil (ml/m ²)	عصاره Extract(mg/m ²)	درصد اسانس Percentage of essential oil
عدم کاربرد (شاهد) control	84.25b	47.83b	0.114b	1.77b	0.104a
نیتروکسین nitroxin	98.75a	55.66a	0.122a	1.87a	0.104a

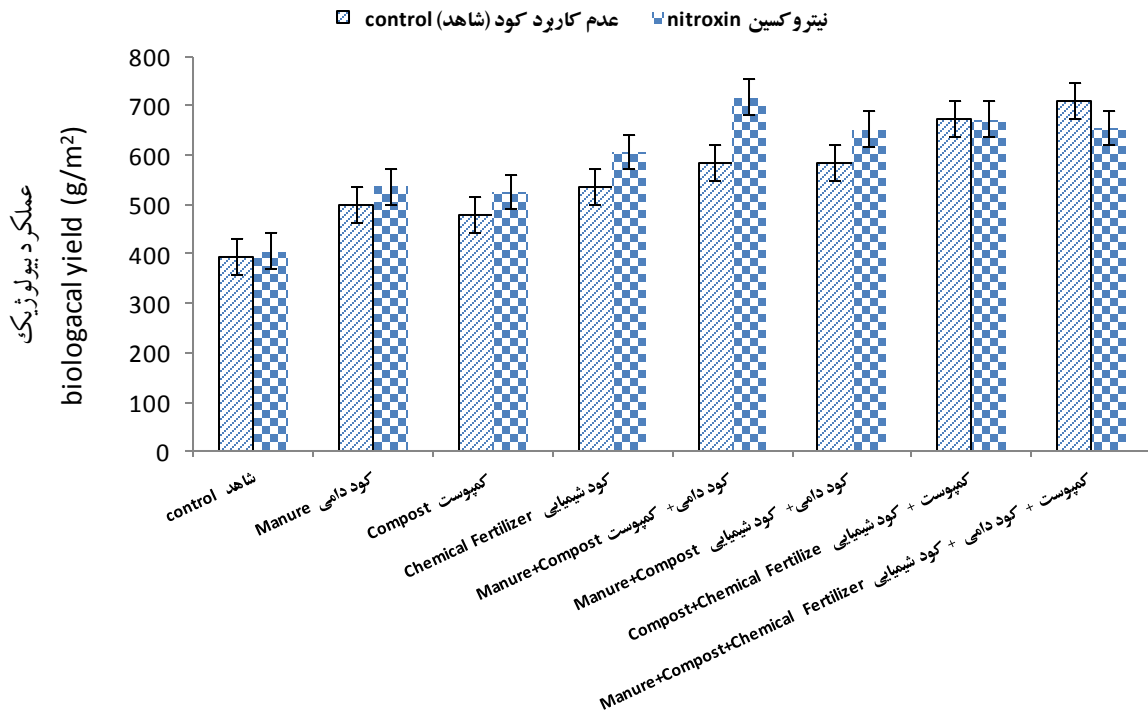
میانگین های که با حروف مشابه در هر ستون نشان داده شده اند از نظر آماری در سطح ۵٪ اختلاف معنی داری ندارند

Means with the same letter in each column are not significantly different.



شکل ۱- میانگین‌های اثرات متقابل روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک و کود بیولوژیک مربوط به عملکرد دانه

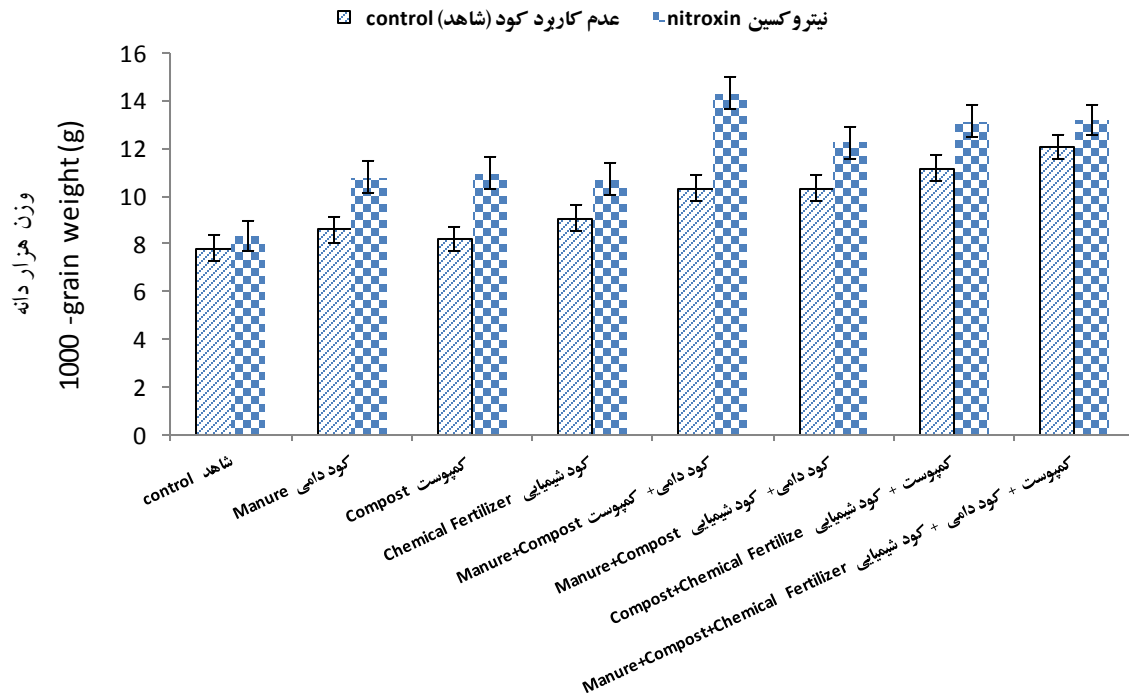
Fig.1. Means of interactions for measured traits



شکل ۲- میانگین‌های اثرات متقابل روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک و کود بیولوژیک مربوط به عملکرد بیولوژیک

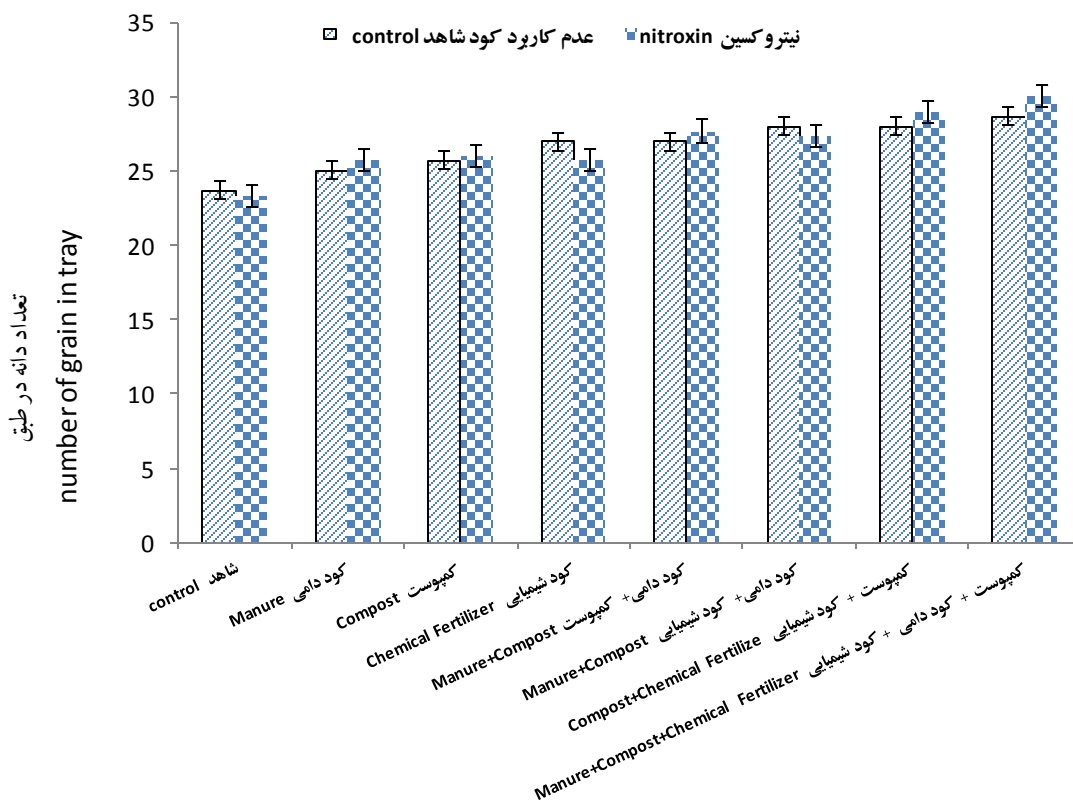
Fig.2. Means of interactions between Different method for increasing productivity and biofertilizer for biological yield

بررسی روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک از طریق کودهای آلی، شیمیایی و بیولوژیکی بر میزان ...



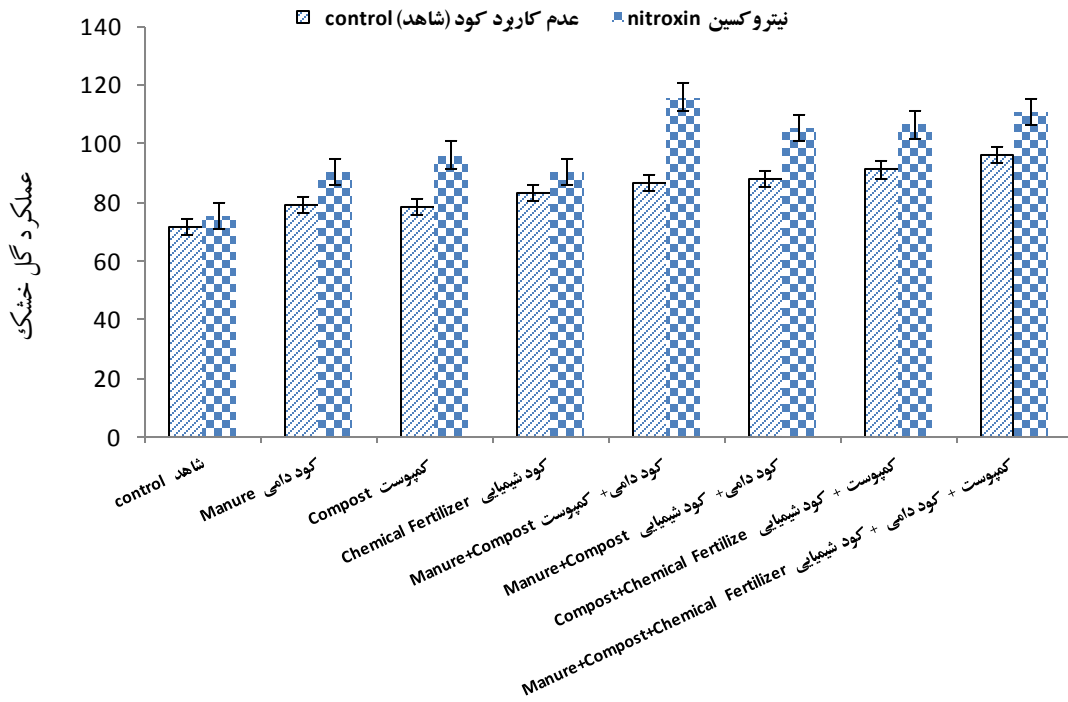
شکل ۳- میانگین های اثرات متقابل روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک و کود بیولوژیک مربوط به وزن هزار دانه

Fig.3. Means of interactions for measure traits



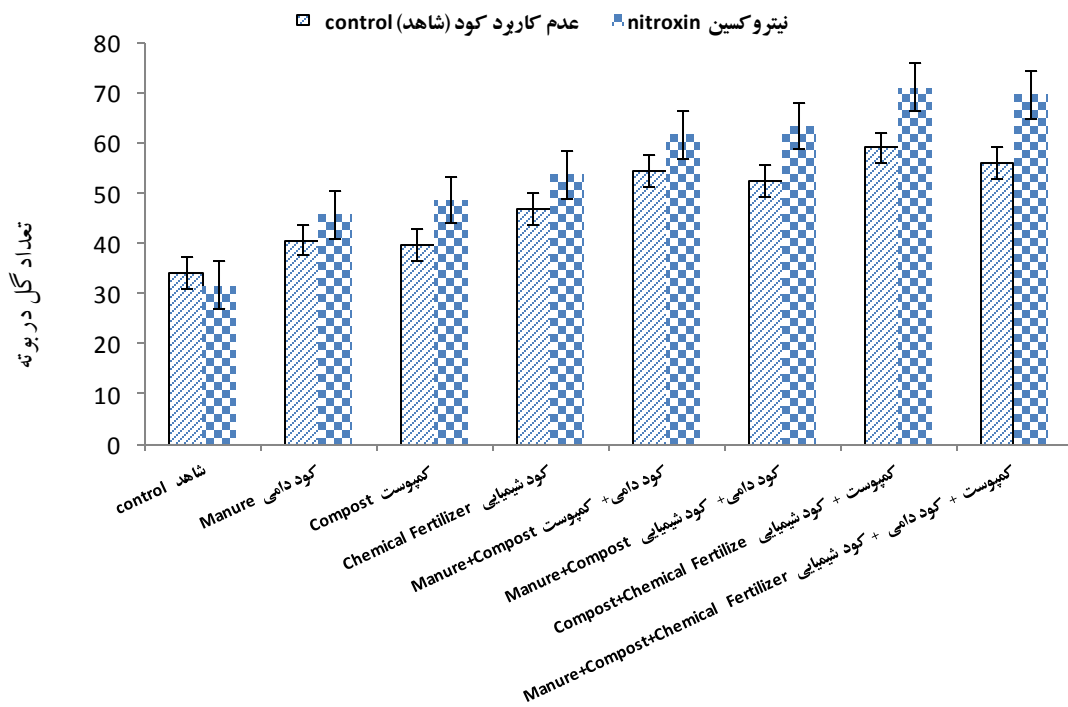
شکل ۴- میانگین های اثرات متقابل روش های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک و کود بیولوژیک مربوط به تعداد دانه در طبق

Fig.4. Means of interactions for measured traits



شکل ۵- میانگین‌های اثرات متقابل روش‌های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک و کود بیولوژیک مربوط به عملکرد گل خشک

Fig.5. Means of interactions for measured traits



شکل ۶- میانگین‌های اثرات متقابل روش‌های مختلف افزایش حاصلخیزی خاک و کود بیولوژیک مربوط به تعداد گل در بوته

Fig.6. Means of interactions for measured traits

References

منابع

- احمدی م و بحرانی مج، ۱۳۸۸. تأثیر مقادیر مختلف نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد دو میزان روغن دانه ارقام کنجد در منطقه بوشهر. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. شماره ۴۸، صفحه های ۱۲۳ تا ۱۳۱.
- اکبری پ، قلاوند او، مدرس ثانوی ع م، ۱۳۸۸. تأثیر کاربرد سیستم های مختلف تغذیه ای (آلی، شیمیایی و تلفیقی) و کود زیستی بر عملکرد دانه و سایر صفات زراعی آفتابگردان (*Helianthus annuus* L). مجله دانش کشاورزی پایدار. جلد اول، شماره ۱، صفحه های ۸۳ تا ۹۳.
- حسن پور ر، پیردشتی ه، اسماعیلی م ع و عباسیان ا، ۱۳۸۹. تأثیر کود بیولوژیک سوپر نیتروپلاس و کود اوره بر عملکرد و اجزای عملکرد سه رقم کنجد. صفحه های ۴۲۱۷ تا ۴۲۲۰. مجموعه مقالات یازدهمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران. پژوهشکده علوم محیطی. دانشگاه شهید بهشتی تهران. ۲-۴ مرداد ماه.
- عرشی، ی. ۱۳۷۳. علوم و تکنولوژی آفتابگردان (ترجمه) انتشارات اداره کل پنبه و دانه های روغنی ایران.
- احمدی، س. م. و ابرسجی، ق. ۱۳۸۴. جایگاه گیاهان دارویی در متون اسلامی. مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گلستان، ۳۰ صفحه
- افشار، ز. ۱۳۸۵. بررسی مزیت ایران در صادرات گیاهان دارویی، ثروتی که هیچگاه به حساب نیامد. روزنامه ایران شماره ۳۵۷۲. ۸۵/۱۱/۲۶.
- امیدبگی، ر. ۱۳۷۹. رهیافت های تولید و فرآوری گیاهان دارویی. طراحان نشر. آستان قدس رضوی. جلد دوم، ص ۴۲.
- اوجاقلو، ف.، فرحوش، ف.، حسن زاده، ع. و پور یوسف، م. ۱۳۸۶. تأثیر تلقیح با کودهای زیستی از تو باکتر و فسفات ها بر ورودی عملکرد گلرنگ. مجله علوم کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، شماره ۳، صفحات ۳۹-۵۱.
- روستا، م. ج. ۱۳۷۵. بررسی فراوانی و فعالیت آزوسپریلوم در برخی از خاک های ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، ۲۰۱ صفحه.
- عمو آقایی، ر. و مستاجران، ا. ۱۳۸۶. همزیستی (سیستم های همیاری گیاه و باکتری) (جلد سوم). انتشارات دانشگاه اصفهان، اصفهان، ۲۳۷ صفحه.
- طباطبائی کلور، ر. و کیانی، غ. ۱۳۸۵. خاکورزی در کشاورزی پایدار. (ترجمه). انتشارات سارلی.
- کوچکی، ع.، حسینی، م. و خزاعی، ح. ۱۳۷۶. نظام های کشاورزی پایدار. (ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- Azzaz, N.A., Hassan, E.A. and Hamad, E.H., 2009.** The chemical constituent and vegetative and yielding characteristics of Fennel plants treated with organic and biofertilizer instead of mineral fertilizer. *Australian Journal of Basic and Applied Sciences*, 3(2): 579-587.
- Amin I.S.** 1997. Effect of bio and chemical fertilization on growth and production of *Coriandrum sativum*, *Foeniculum vulgare* and *Carum carvi* plants. *Annals Agric. Sci. Moshtohor*. 35: 2327-2334.
- Araujo, A.P., Teixeira, M.G. and De Almeida, D.L.** 1996. Phosphorus efficiency of wild and cultivated genotypes of common bean under biological nitrogen fixation.
- Baker.** 2006. Nitrogen uptake characteristics of corn roots at low N concentration as influenced by plant age. *Agron. J.*, 132: 17-19.
- Badran, F.S. and M.S. Safwat.** 2004. Response of fennel plants to organic manure and bio-fertilizers in replacement of chemical fertilization. *Egyptian J. Agric. Res.*, 82: 247-256.
- Courtney, R.G., and Mullen, G.J.** 2008. Soil quality and barley growth as influenced by the land application of two compost types. *Bioresource Technology* 99: 2913-2918.

- Carrubba, A., R. La Torre, and A. Matranga.** 2002. Cultivation Trials of some Aromatic and Medicinal Plants in a Semi-arid Mediterranean Environment. Proceedings of an International Conference on MAP, Acta Horticulture (ISHS).
- Copetta, A., Lingua, G., and Berta, G.** 2006. Effects of three AM fungi on growth, distribution of glandular hairs, and essential oil production in *Ocimum basilicum L.* var. Genovese. Mycorrhiza, 16: 485-494.
- Dobbelaere, S.** 1999. Phytostimulatory effect of *Azospirillum brasilense* wild type and mutant strains altered in IAA production on wheat. Plant and Soil 212: 155-164.
- Ghost B.C., and Bhat R.** 1998. Environmental hazards of nitrogen loading in wetland rice fields. Environ. Pollut. 102: 123– 126.
- Griffe, P., S. Metha, and D. Shankar.** 2003. Organic Production of Medicinal, Aromatic and Dye-Yielding Plants (MADPs): Forward, Preface and Introduction, FAO.
- Goyne, P. J.** 1997. The influence of day length on sunflower growth, sunflower. 3, 3 & 6. (J. Aust. Sin. Assn).
- Herman MAB, Nault BA and Smart CD,** 2008. Effect of plant growth-promoting rhizobacteria on bell pepper production and green peach aphid infestation in New York. Crop Protection 27: 996-1002.
- Kumar B, Pandey P and Maheshwari DK,** 2009. Reduction in dose of chemical fertilizers and growth enhancement of sesame (*Sesamum indicum L.*) with application of rhizospheric competent *Pseudomonas aeruginosa* LES4. European Journal of Soil Biology 45: 334–340.
- Leithy, S., T.A. El-Meseiry and E.F. Abdallah.** 2006. Effect of biofertilizers, cell stabilizer and irrigation regime on Rosemary herbage oil yield and quality. Journal of Applied Research. 2: 773-779.
- Lambrecht, M., Okon, Y., Vande Broek, A., and Vanderleyden, J.** 2000. Indole-3-acetic acid: a reciprocal signaling molecule in bacteria-plant interactions. Trends in Microbiology, 8(7): 298-300.
- Jashankar S and Wahab K,** 2004. Effect of integrated nutrient management on the growth, yield components and yield of Sesame. Department of Agronomy, Annamalai University, Annamalai nagar.
- Kapoor R, Giri B, Mukerji KG.** 2004. Improved growth and essential oil yield and quality in *Foeniculum vulgare* mill on mycorrhizal inoculation supplemented with P-fertilizer. Bioresource Technol.; 93: 307 – 11.
- Martin, R.J. and Deo, b.,** 2000. Effects of plant population on *Calendula* flower production. New Zealand Journal of Crop and Horticultural Science, 28: 37-47.
- Murty M.G., and Ladha J.K.** 1988. Influence of *Azospirillum* inoculation on the mineral uptake and growth of rice under hydroponic conditions. Plant and Soil. 108: 281–285.
- Ratti, N., Kumar, S., Verma, H.N. and Gautam, S.P.** 2001. Improvement in bioavailability of tricalcium phosphate to *Cymbopogon martinii* var. *motia* by rhizobacteria, *AMF* and *Azospirillum* inoculation. Microbiological Research, 156: 145-149.
- Rai, S. N. and Gaur, A. C.** 1998. Characterization of *Azotobacter* spp. and effect of *Azotobacter* and *Azospirillum* as inoculant on the yield and N-uptake of wheat crop. Plant and Soil. 109: 131-134.
- Reddy BN and Sudhakarababu SN,** 1996. Production potential and utilization and economics of fertilizer management in summer sunflower based crop, Indian Journal Agriculture Science 66: 16–19.
- Roesty D, Gaur R and Johri BN,** 2006. Plant growth stage, fertilizer management and bioinoculation of arbuscular mycorrhizal fungi and plant growth promoting rhizobacteria affect the rhizobacterial community structure in rain-fed wheat fields. Soil Biology and Biochemistry 38: 1111-1120.

- Shaalán, M.N.** 2005. Influence of biofertilizers and chicken manure on growth, yield and seeds quality of (*Nigella sativa L.*) plants. Egyptian Journal of Agricultural Research, 83:811-828.
- Schneider, A. A. and Miller, J. F.** 1981. Description of sunflower Growth stages. Crop science vol.21. Nar- Dec 1981. 901-903.
- Shaalán, M.N.** 2005. Influence of biofertilizers and chicken manure on growth, yield and seeds quality of (*Nigella sativa L.*) plants. Egyptian Journal of Agricultural Research, 83:811-828.
- Shata SM, Mahmoud A and Siam S,** 2007. Improving calcareous soil productivity by integrated effect of intercropping and fertilizer. Reacerc h Journal of Agriculture and Biological Sciences. 3(6): 733-739.
- Singh Dalip, S., Singh, D. and Kolar, J.S.** 1994. Effect of nitrogen and row spacing on growth, yield and nitrogen uptake in rainfed safflower (*Carthamustinctorius*). Indian Journal of Agricultural Sciences, 64(3): 189-191.
- Subramanian, K.S., and Charest, C.** 1997. Nutritional, growth and reproductive responses of maize (*Zea mays L.*) to arbuscular mycorrhizal inoculation during and after drought stress at tasseling. Mycorrhiza, 7(1): 25-32.
- Toussaint, J.P., Smith, F.A. and Smith, S.E.** 2007. Arbuscular mycorrhizal fungi can induce the production of phytochemicals in sweet basil irrespective of phosphorus nutrition. Mycorrhiza, 17(4): 291-297.
- Tehlan, S.K., Thakral, K.K., and Nandal, J.K.** 2004. Effect of Azotobacter on plant growth and seed yield of fennel (*Foeniculum vulgare Mill.*). Haryana Journal of Horticultural Science, 33(3/4): 287-288.
- Tejada, M., Gonzalez, J.L., García-Martínez, A.M., and Parrado, J.** 2008. Effects of different green manures on soil biological properties and maize yield. Bioresource Technology 99: 1758-1767.
- Tilak, K. V. B. R., Singh, C. S., Roy, N. K. and Subba Rao, N. S.** 1992. Azospirillum brasilense and Azotobacter chroococcum inoculum effect on maize and sorghum. Soil Biol. Biochem. 14: 417-418. Endeaw, J.H., and S.A.
- Wahab, J. and Larson, G.** 2002. Herb Agronomy. Annual Review of Saskatchewan Irrigation Diversification Center, Canada, 119p.
- Vande Broek, A.** 1999. Auxins upregulate expression of the indole-3-pyruvate de-carboxylase gene in Azospirillum brasilense. Journal of Bacteriology, 181: 1338-1342.
- Zaidi, A., Saghir, M., and Amil, M.D.** 2003. Interactive effect of rhizotrophic microorganisms on yield and nutrient uptake of chickpea (*Cicer arietinum L.*). European Journal of Agronomy 19: 15-21.

بررسی اثر کود های آلی و شیمیایی روی درصد عناصر ماکرو در خاک بعد از انجام عملیات برداشت در کشت ذرت

Study the effects of Organic and chemical fertilizers on macro elements percentage in the soil after harvest operations in corn planting

میلاذ شیخ پور^۱، علی کاشانی^۲، محمد رضا اردکانی^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۲/۱۷

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۹/۱۱

چکیده

کاهش استفاده از نهاده های کشاورزی از جمله کود های شیمیایی از جمله اقدامات لازم جهت جلوگیری از آسیب های اکولوژیکی و در راستای کشاورزی پایدار می باشد. در خصوص کود های آلی که اثرات مستقیم و غیر مستقیمی در بهبود خواص فیزیکی و شیمیایی و افزایش ظرفیت نگهداری عناصر قابل استفاده برای گیاه، در خاک را دارند، آزمایشی به منظور بررسی کود های آلی و شیمیایی در کشت ذرت روی عناصر ماکرو در خاک بعد از برداشت بصورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج صورت گرفت. فاکتور اصلی شامل استفاده از چهار نوع کود، کود دامی، مرغی، ورمی کمپوست و شیمیایی بوده و فاکتور فرعی شامل کشت با تراکم ۱۲۰۰۰۰ بوته در هکتار و تراکم ۸۵۰۰۰ بوته در هکتار بود. نتایج نشان داد تراکم کاشت اثر معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد روی میزان عناصر نیتروژن و فسفر و پتاسیم در خاک بعد از برداشت گیاه ذرت داشته است. همچنین اثر فاکتور کود مورد استفاده نیز اثر معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد روی عناصر ماکرو داشته است به گونه ای که بیشترین مقدار عناصر نیتروژن و فسفر در استفاده از کود ورمی کمپوست با ۲۰ درصد و ۸۰ ppm و پتاسیم در استفاده از کود مرغی بوده است.

واژه های کلیدی: کود آلی، ورمی کمپوست، کود شیمیایی، عناصر ماکرو، کشاورزی پایدار.

۱- دانشجوی کارشناس ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، گروه زراعت، کرج، البرز، ایران.

۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، گروه زراعت، کرج، البرز، ایران.

* مسئول مکاتبات: milad.sheikhpour@yahoo.com

مقدمه

عوامل متعددی در حاصلخیزی خاک تأثیر دارند اما در این میان نقش مواد آلی بارزتر از بقیه به نظر می رسد زیرا مواد آلی خاک تأثیر بسیار زیادی در بهبود خصوصیات بیولوژیکی، فیزیکی و شیمیایی خاک دارد و به عنوان منبعی از انرژی و عناصر غذایی برای اکوسیستم خاک مهم می باشد. افزودن نیتروژن به خاک، ازدیاد فعالیتهای زیستی و بالاخره نگهداری و قابل جذب نگه داشتن عناصر ضروری خاک فواید دیگر استفاده از کودهای آلی می باشد.

مواد آلی، ظرفیت نگهداری آب خاک را افزایش داده و منبع چند عنصر ضروری مخصوصاً نیتروژن، گوگرد و فسفر برای گیاه و همچنین فراهم کننده انرژی برای میکروارگانیسم های خاک می باشد (معزاردلان، ۱۳۸۸). از جمله ویژگی های کل مواد آلی و اثرات آن بر روی خصوصیات خاک میتوان به کاهش آبشویی عناصر، افزایش تبادل گازی، افزایش قابلیت دسترسی عناصر برای گیاه و افزایش ظرفیت تبادل کاتیونی خاک نیز اشاره نمود (Stevenson, 1982).

از آنجا که آبشویی، تصعید، مصرف توسط گیاه و محبوس شدن در سلول های میکروبی و یا در ساختار پیوندی کانی های رسی (تبدیل به فرم های غیر قابل دسترس) می تواند بر کاهش غلظت نیتروژن در خاک تأثیر داشته باشد (Beaucham P, E. G. 1987). استفاده از کودهای آلی که باعث کندی آزادسازی عناصر در طی فرآیند تکمیل تجزیه خود می گردند و یا کود های کند رها می تواند قبل از تلفات کود به گیاه فرصت استفاده از آن را بدهد. این کود ها به عنوان جاگزین پخش چند مرحله ای و جایگذاری کود به منظور افزایش عملکرد غلات تابستانه مورد استفاده قرار گرفته است (Prasad, R 1982). کودهای حیوانی از جمله بهترین مواد آلی محسوب می شوند که حاوی مقادیر زیادی عناصر N، P، K می باشند. گزارش شده که در یک دوره ۵ ساله استفاده از ۲۲ تن در هکتار کمپوست و ۴۵ تن در هکتار کود دامی باعث افزایش معنی دار ماده آلی خاک و بهبود شرایط کیفی خاک گردیده است همچنین آزمایش (ایرانی پور و نگارستان ۱۳۷۷) نشان داد که بازمانده های

آلی و از جمله کود کمپوست می تواند در رفع کمبود عناصر آهن و روی مؤثر بوده و افزایش عملکرد محصولات زراعی را باعث شود. کودهای دامی باعث اصلاح خواص فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی خاک و در نتیجه افزایش تولید محصول شده و با تجزیه مواد آلی توسط ریزجانداران و تولید گاز کربنیک در جامعه گیاهی فتوسنتز، رشد و عملکرد محصول ذرت را افزایش می دهند و منجر به تغییر وزن مخصوص ظاهری خاک و حفظ رطوبت می شوند (Theodore and Jackson, 1999). این در حالی است که در مصرف ورمی کمپوست در مقایسه با کود دامی کاهش بیشتری در وزن مخصوص مشاهده می شود و ورمی کمپوست دارای بافت بهتر و از نظر خصوصیات بهسازی خاک مناسب تر است (Edwards, 1995) و میزان تخلخل کل با مصرف این کود افزایش می یابد (2000, Marinari et al). کود مرغی که منبع ماده آلی برای تقویت انواع خاکهاست. علاوه بر داشتن مواد مغذی، یکی از کودهای ارزان قیمت در مقایسه با کودهای متداول در تولید گیاهان زراعی است و از نظر داشتن نیتروژن نسبت به سایر کودهای دامی غنی تر است (Scherer et al., 1991) (Lorenz et al., 1987) (Hirzell and Walter, 2008). کود مرغی علاوه بر عناصر غذایی، دارای خواصی مانند آزادسازی تدریجی نیتروژن (کاهش آبشویی نترات)، ترکیبات پتاسیم و کلسیم (کاهش اسیدی شدن خاک) و ماده آلی (افزایش ظرفیت نگهداری آب و مواد غذایی) می باشد (Pelletiret et al., 2001).

مواد و روش ها

به منظور انجام این آزمایش در تابستان سال ۱۳۹۲ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج جهت تعیین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک، از ۱۰ نقطه نمونه هایی به طور تصادفی بوسیله اوگر از عمق ۰-۳۰ سانتیمتر از خاک برداشته شد سپس نمونه ها با هم مخلوط شدند و یک نمونه مرکب به آزمایشگاه منتقل گردید. رقم مورد کشت ذرت هیبرید سینگل کراس ۷۰۴ بود. این رقم بر اساس طبقه بندی فائو جزء ارقام خیلی

بررسی اثر کود های آلی و شیمیایی روی درصد عناصر ماکرو در خاک بعد از انجام عملیات برداشت در ...

منطقه شامل (سه نوع کود شیمیایی، اوره به مقدار ۴۵۰ کیلوگرم معادل ۲۳۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار، فسفات آمونیوم به مقدار ۲۰۸ کیلوگرم معادل ۱۰۰ کیلوگرم فسفر خالص در هکتار و سولفات پتاسیم به مقدار ۳۷۵ کیلوگرم معادل ۱۵۰ کیلوگرم پتاسیم خالص در هکتار استفاده شد).

و فاکتور دوم یا فاکتور فرعی کشت گیاه به دو صورت بود:
b1: کشت با تراکم ۸۵۰۰۰ بوته در هکتار
b2: کشت با تراکم ۱۲۰۰۰۰ بوته در هکتار.

دیر رس با عدد فائو ۷۰۴ معرفی می گردد (نور محمدی و همکاران، ۱۳۸۶). این پژوهش بصورت یک آزمایش اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در چهار تکرار انجام شد. در این آزمایش فاکتور اول یا فاکتور اصلی به چهار روش مختلف تغذیه ای تقسیم گردید که شامل: a1: کشت با استفاده از کود ورمی کمپوست با منبع کود دامی (کود گاوی) و a2: کشت با استفاده از کود گاوی و a3: کشت با استفاده از کود مرغی و a4: کشت با کود شیمیایی : شامل استفاده از کود شیمیایی بصورت رایج در

جدول ۱ - تجزیه کودهای آلی مصرف شده در آزمایش

Table.1. Decomposition of organic fertilizers used in test

کود مرغی Poultry Manure	کود گاوی Cow Manure	ورمی کمپوست Vermicompost	واحد ها Module	عناصر موجود Items
۱/۶۶	۲/۰۴	۲/۲۶	درصد %	پتاسیم K
۱/۲۸	۱/۹۷	۰/۸	درصد %	نیتروژن N
۱/۹۹	۰/۶۴	۰/۶	درصد %	فسفر P
۵/۳	۶/۴	۵	-	C/N
۴۵/۷	۵۱/۷	۳۷	درصد %	ماده آلی OC
۷/۵	۷/۵	۷	-	pH
۴/۶	۲/۹۷	۱/۱	دسی زیمنس بر متر DS/m	EC

پس از اعمال تیمار ها و برداشت محصول مجدداً از خاک نمونه برداری گردید به گونه ای که از هر کرت بصورت مجزا چند نمونه گرفته شد و ترکیب آنها جهت انجام آزمایشات به آزمایشگاه منتقل گردید.

عناصر ماکرو نیتروژن و فسفر و پتاسیم از طرق مختلف مورد اندازه گیری قرار گرفت: پتاسیم قابل جذب در خاک با روش نورسنجی شعله (Helmeck, 1996)، نیتروژن کل با روش میکرو کجگلدال (Bremner, 1996) و فسفر با

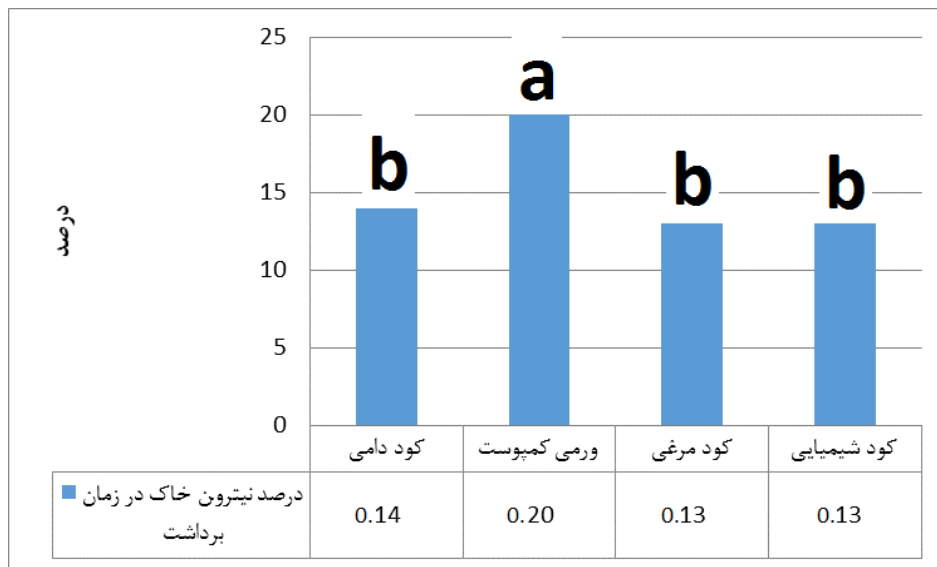
میزان مصرف کودها بسته به آزمایشی که روی خاک انجام گرفته بود به میزان ۲۴۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار بصورت ثابت در نظر گرفته شد. در کلیه این تیمارها کود نیتروژن ثابت بوده ولی میزان کودهای پتاسیم و فسفر بسته به نوع تیمار متغیر بود. بر اساس آزمایش انجام شده روی خاک مزرعه مورد مطالعه میزان نیتروژن در عمق ۰-۳۰ سانتی متری خاک حدود ۱۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار بود.

موجود در خاک بعد از برداشت مربوط به روش کشت با تراکم ۸۵۰۰۰ بوته در هکتار با ۱۵ درصد در مقابل روش کشت با تراکم ۱۲۰۰۰۰ بوته در هکتار با ۱۳ درصد بود. بیشترین درصد نیتروژن خاک بعد از برداشت مربوط به روش تغذیه ای کود ورمی کمپوست با ۲۰ درصد و کمترین آن مربوط به روش تغذیه ای کود شیمیایی و کود مرغی با ۱۳ درصد بود. نتایج بررسی ها نشان داده است که کودهای آلی سبب بهبود خواص فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی خاک شده و عملکرد محصول را افزایش داده اند (Arun, 2002).

روش (Olsen, 1954) اندازه گیری شد. در نهایت نتایج حاصل از طریق نرم افزار های Excel و MSTAT-C مورد ارزیابی قرار گرفت.

نتایج و بحث

درصد نیتروژن موجود در خاک در زمان برداشت: نتایج تجزیه واریانس نشان داد که روش های مختلف تغذیه ای بر درصد نیتروژن خاک در زمان بعد از برداشت اثر معنی داری در سطح احتمال ۵٪ داشت. بیشترین درصد نیتروژن



شکل ۱- اثر نوع کود مصرفی بر درصد نیتروژن خاک در زمان برداشت

Fig.1. Effect of used fertilizer on N% in the soil at harvest time

از آنجا که نیتروژن ممکن است به شکل روان آب سطحی، تصعید آمونیاک، آبشویی نترات، نترات زدایی و بصورت N_2 یا N_2O تلف گردد، لذا استفاده کود های آلی و بقایای گیاهی که تحت شرایط مناسب و به مرور زمان با اشکال آمونیوم، نیتريت و نترات تبدیل به نیتروژن معدنی گردیده و سپس در دسترس گیاه قرار می گیرد (NAS, 1978) می تواند عناصر ضروری را در زمان مورد نیاز در ناحیه ریشه گیاه به صورت توجیه پذیرتر تامین نماید. داده های آزمایش های دراز مدت کاربرد کود آلی در هند نشان داد تنها در سه از هشت ایستگاه کاهش مواد آلی خاک مشاهده شد و حال آنکه در پنج ایستگاه دیگر مصرف کود شیمیایی با افزایش

ماده آلی خاک همراه بوده است. این موضوع که کود دهی منتج به کاهش حاصلخیزی خاک ها می شود، حداقل برای مواد آلی خاک صدق نمی نماید. با وجود این، افزایش میزان مواد آلی خاک بر اثر کاربرد توام کود های حیوانی و شیمیایی صورت می گیرد (Nambiar et al, 1987-). از آنجا که نسبت C/N خاک ها تمایل به ثابت بودن دارد، لذا نسبت آن در کود های آلی اضافه شده به خاک از اهمیت قابل توجهی برخوردار می باشد. وقتی بقایا با نسبت C/N بالا مانند کاه و کلش به خاک اضافه می شوند، تولید CO_2 به واسطه افزایش فعالیت میکروبی به طور ناگهانی زیاد می گردد. همراه با آن، کاهش در نترات خاک

بررسی اثر کود های آلی و شیمیایی روی درصد عناصر ماکرو در خاک بعد از انجام عملیات برداشت در ...

مشاهده می گردد (Stevenson, 1986).

جدول ۲- تجزیه واریانس صفات مورد بررسی در آزمایش

Table.2. Analysis of variance of effect for studied traits in test

منابع تغییرات		درجه آزادی	نیتروژن خاک بعد برداشت	پتاسیم خاک بعد برداشت	فسفر خاک بعد برداشت
	(sov)	df	soil N after harvest	soil K after harvest	soil P after harvest
تکرار	Replication	۳	۰.۰۰۱*	۶۹۴.۳**	۲۴.۷۵ns
کود مصرفی	Fertilizer	۳	۰.۰۰۴**	۶۲۴**	۳۷۶.۲**
خطای ۱	Error1	۹	۰.۰۰۰۵	۱۶.۰۲	۷.۸۳۴
تراکم	Density	۱	۰.۰۰۹**	۵۲۶۸**	۶۹۳۳**
کود مصرفی × تراکم	F×D	۳	۰.۰۰۱ns	۲۵.۸۵ns	۲۶۵.۲ns
خطای ۲	Error 2	۱۲	۰.۰۰۱	۳۳۷.۷	۱۳۰.۲
ضریب تغییرات	(C.V)		۱۸	۶۶	۲۹.۷

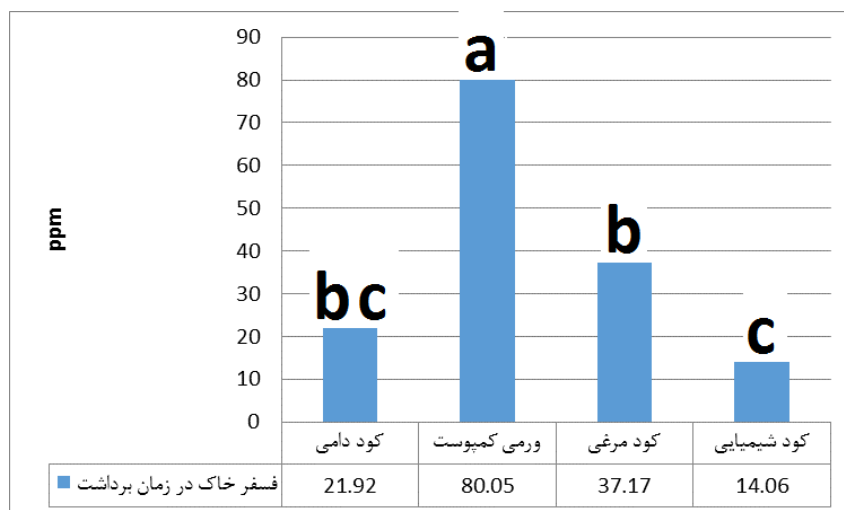
میانگین در هر ستون با حروف متفاوت * و ** در سطح ۱٪ یا ۵٪ آزمون چند دامنه دانکن دارای تفاوت معنا داری هستند و ns بدون اختلاف معنی دار است.

*, **, ns: significant at 5%, 1% level and significant, respectively

وسیله مواد آلی به علت قدرت کمپلکس کنندگی این مواد عنوان شده است (ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۴). کودهای آلی باعث افزایش فراهمی فسفر در خاکهای آهکی می شوند. کود مرغی یک کود سرشار از فسفر قابل معدنی شدن است. تعداد نسبتاً زیاد مکان های جذب فسفر در خاک های اسیدی و آهکی باعث می شود اثر کود مرغی در کاهش جذب فسفر در این خاک ها مشخص تر باشد. به همین دلیل به نظر می رسد کود مرغی با اعمال مدیریت صحیح برای تامین فسفر در شرایط خاک های ایران مناسب باشد (Delgado et al., 2002). به دلیل اینکه معدنی شدن فسفر به نسبت کربن به فسفر بستگی دارد، استفاده از کودهای با نسبت کربن به فسفر کم برای فراهمی فسفر ضروری است. کود مرغی یکی از کودهایی است که فسفر قابل معدنی شدن آن بالاست (Ghanbari et al., 1988) نجف زاده نوبر و همکاران (۱۳۸۴) در آزمایشی نشان دادند که با افزودن کود مرغی جذب روی ۲۲ درصد نسبت به شاهد افزایش داشته است.

میزان فسفر موجود در خاک در زمان برداشت:

بیشترین میزان فسفر خاک بعد از برداشت با احتمال ۵٪ معنی داری مربوط به روش تغذیه ای کود ورمی کمپوست با ppm ۸۰/۰۵ و کمترین آن مربوط به روش تغذیه ای کود شیمیایی با ppm ۱۴/۰۶ بود. بیشترین میزان فسفر خاک در زمان برداشت مربوط به روش کشت با تراکم ۸۵۰۰۰ بوته در هکتار با ppm ۴۱/۷۲ و کمترین آن مربوط به روش کشت با تراکم ۱۲۰۰۰۰ بوته با ppm ۳۴/۸۶ بود. اثر متقابل تیمار های مورد استفاده تراکم کشت و نوع کود مصرفی نتوانسته است اثر معنی داری روی درصد عناصر ماکرو پس از برداشت محصول از خود نشان دهد. فرم و همکاران دلیل افزایش عملکرد ناشی از مصرف ورمی کمپوست و کودهای آلی را بهبود سطح تغذیه، بالا رفتن نفوذپذیری و تهویه و فعالیت های میکروبی در ناحیه ریشه عنوان نمودند. بررسی ها نشان می دهد مصرف کودهای آلی به واسطه فراهمی فسفر و بیشتر عناصر کم مصرف سبب افزایش رشد و عملکرد گیاهان می شود که رفع کمبود عناصر غذایی کم مصرف به



شکل ۲- اثر نوع کود مصرفی روی درصد فسفر خاک در زمان برداشت

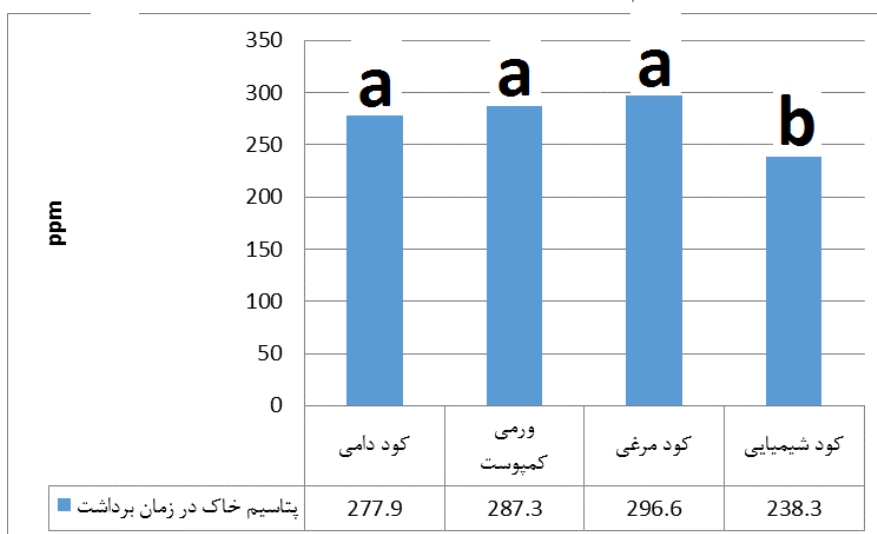
Fig.2. Effect of used fertilizer on P% in the soil at harvest time

دسترس برای گیاه در استفاده از کود های آلی افزایش معنی داری نسبت به استفاده از کود شیمیایی از خود نشان داده است (ابراهیمی و همکاران، ۱۳۸۷). محققین همچنین نشان دادند از آنجا که پتاسیم از جمله عناصری می باشد که بصورت آبشویی از دسترس گیاه خارج می گردد، استفاده از مواد آلی که باعث تشکیل کمپلکس فسفر و پتاسیم با Ca و Fe و Al می گردد و منجر به افزایش جذب توسط گیاه می شود. همچنین با انحلال در مواد آلی و سپس حرکت مواد آلی بصورت مقطعی در سطح خاک از تثبیت آن در کانی های رس و غیر قابل استفاده گشتن برای گیاه جلوگیری می نماید (معزاردلان، ۱۳۸۸).

میزان پتاسیم موجود در خاک در زمان برداشت:

بیشترین میزان پتاسیم خاک در زمان برداشت با احتمال ۵٪ معنی دار بودن مربوط به روش کشت با تراکم ۸۵۰۰۰ بوته با ۲۷۹/۴۴ ppm و کمترین آن مربوط به روش کشت ۱۲۰۰۰۰ بوته با ۲۷۰/۶ ppm بود.

همچنین با همان ضریب احتمال بیشترین میزان پتاسیم خاک بعد از برداشت مربوط به روش تغذیه ای کود مرغی با ۲۹۶/۶ ppm و کمترین آن مربوط به روش تغذیه ای کود شیمیایی با ۲۳۸/۳ ppm بود. در مطالعه ای که بر روی اثر باقی مانده کود های آلی بر غلظت عناصر ماکرو در خاک صورت پذیرفته است مشخص گردیده غلظت پتاسیم و فسفر قابل



شکل ۳- اثر نوع کود مصرفی بر درصد پتاسیم خاک در زمان برداشت

Fig.3. Effect of used fertilizer on K% in the soil at harvest time

References

منابع

- ابراهیمی و همکاران، ۱۳۸۷، اثر باقی مانده و تجمعی کود های آلی بر غلظت نیتروژن، قفسر و پتاسیم در خاک و گندم، علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، سال دوازدهم، شماره چهار و ششم (ب) صفحه ۸۰۳
- ملکوتی م ج، ۱۳۸۴. کشاورزی پایدار و افزایش عملکرد با بهینه سازی مصرف کود در ایران. انتشارات سنا. ایران.
- نورمحمدی، ق.، ع. ا. سیادت، ع. کاشانی. ۱۳۸۶. زراعت، جلد اول (غلات). دانشگاه شهید چمران اهواز.
- معزاردلان م، ثوابی فیروزآبادی غ ر. ۱۳۸۸. مدیریت حاصلخیزی خاک برای کشاورزی پایدار، موسسه انتشارات دانشگاه تهران. ایران.
- نجف زاده نوبر، زیبا، شعبانپور، محمود، کریمی نیا، آرمین، ۱۳۸۴. بررسی تاثیر کاربرد ماده آلی و گوگرد بر قابلیت جذب فسفر و عناصر کم مصرف در خاک، نهمین کنگره علوم خاک ایران، تهران.
- Bremner, J.M.** 1996. Nitrogen-Total. Pp. 1085-1121. In: Sparks, D.L. (Ed), Methods of soil Analysis, Part 3, Chemical Methods, Soil Sci. Soc. Am., Agron., Madison, WI.
- Beauchamp E.G.** 1987. Corn response to residual N from area and manure applied in previos year. Can. J. Soil Sci. 67: 931-942.
- Delgado, A., Madrid, A., Kassem, S., Andreu, L. and Campillo, M.C.** 2002. Phosphorus fertilizer recovery from calcareous soils amended with humic and fulvic acids. *Plant and Soil*, 245, 277-286.
- Edwards, C.A.** 1995. Historical overview of Vermicomposting. *Biocycle*. 36(6): 56 –58.
- Ghanbari, A. Ahmadian, A., and M., Galavi.** 2006. The effect of irrigation times and animal manure on yield and yield components of cum in (*Cuminum cyminum*). *Iranian Journal of Field Crops Research*. 3(2): 255-262.
- Helmek, P.A. and D.L. Sparks.** 1996. Lithium, sodium potassium, rubidium and sesium, PP. 551-575. In: Sparks, D.L. (Ed.), Mehods of Soil Analysis, Part 3, chemical methods. SSSA. Madison, Wisconsin.
- Hirzell J and Walter I,** 2008. Availability of nitrogen, phosphorus and potassium from poultry litter and conventional fertilizers in a volcanic soil cultivated with silage corn. *Chilean Journal of Agricultural Research* 68:264-273.
- Lorenz GF, Bennett JM and Loggale LB,** 1987. Differences in drought resistance between two corn hybrids. II. Component analysis and growth rates. *Agronomy Journal* 79:808-813.
- Marinari, S., Masciandaro, G., Cecanti, B., and S. Grego.** 2000. Influence of organic and mineral fertilizers on soil biological and physical properties. *Bioresource Technol.* 72(1): 9-17.
- Nambiar, K.K.M, P.N. Soni. M.R. Vats, D.K. Sehgal, and D.K. Mehta.** 1992. Annual Report 1987-1988 and 1988-1989. All India Coording Research Projects on Longterm Fertilizer Experiments (ICAR). India Agricultural Institute, New Delhi.
- NAS.** 1978. Nitrates: An Enviromental Assessment, National Academy of Science, Washington, DC.
- Olsen, S.R., V. Cloe, F.S. Watnehe & L.A. Pean.** 1954. Estimation of available phosphrous in soil by extraction with sodium bicarbonate. USDA, 939 USA.
- Pelletier BA, pease J and Kenyon D,** 2001. Economic analysis of Virginia poultry litter transportation. College of Agriculture and Life Sciences 1-64.
- Prasad, R.** 1982. The use of nitrification inhibitors and slow-release nitrogen fertilizers for manipulation of growth and yield of rice. In *Chemical Manipulation of Crop Growth and Development*, J.S. McLaren, Ed., Butterworths Scientific, London, pp. 451-464.
- Scherer EE, Agostini VJ, Wildner LP, Nadal R, Sivestro M and Sorrenson WJ,** 1991. Poultry manure and nitrogen for maize on small farms. *Agropecuaria Catarinense* 4: 8-11.

- Stevenson, F.J.** 1982. Humus Chemistry, John Wiley & Sons, New York, 443 pp. USDA.
1951. Soil Survey Manual, U.S. Department of Agriculture Handbook, 18, 503 pp.
- Stevenson, F.J.** 1986. Cycles of Soil – Carbon. Nitrogen, Phosphorus. Sulfur and Micronutrients. John Wiley & Sons. New York.
- Theodore CH and Jackson RB, 1999.** Interactive effects of water stress and elevated CO₂ on growth, photosynthesis, and water use efficiency. Agronomy Journal 3-31.

بررسی کاربرد کودهای بیولوژیک بر صفات کمی و کیفی گیاه دارویی گاوزبان (*Borago officinalis*) تحت شرایط تنش خشکی

The effect of biofertilizers on quantity and quality of borage under drought stress

محمد مهدی میرزایی، صادق قربانی*، آرش روزبھانی^۱ و افشین قادری^۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۳/۲۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۹/۱۰

چکیده

به منظور بررسی کاربرد کودهای بیولوژیک بر صفات کمی و کیفی گیاه دارویی گاوزبان تحت شرایط تنش خشکی آزمایشی در سال ۱۳۹۳ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن بصورت کرت های خرد شده (اسپلیت پلات) در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. عامل اصلی تنش خشکی در چهار سطح، ۱- تنش در مرحله ساقه (رویشی)، ۲- تنش در مرحله گلدهی (زایشی)، تنش در مرحله رویشی+ زایشی، ۴- آبیاری کامل (شاهد) بودند. تنش کم آبی با یک مرحله قطع آبیاری در مرحله مورد نظر اعمال گردید. عامل فرعی عامل کودی در سه سطح: ۱- مصرف ۱۰۰ درصد کودهای شیمیایی ۲- کاربرد ۵۰ درصد کودهای شیمیایی + کود بیولوژیک ۳- کاربرد ۲۵ درصد کود شیمیایی + کود بیولوژیک بود. نتایج نشان داد که تنش خشکی تاثیر معنی داری بر ارتفاع بوته، درصد اسانس، درصد موسیلاژ، عملکرد گل و محتوای کلروفیل داشت اما بر عملکرد اسانس تاثیر معنی داری نداشت. تنش خشکی باعث افزایش درصد اسانس شد و تنش در مرحله زایشی اثر بیشتری در افزایش درصد اسانس داشت. همچنین اثر تیمارهای کودی بر ارتفاع بوته، عملکرد گل، عملکرد اسانس و محتوای کلروفیل معنی دار و بر درصد اسانس، و درصد موسیلاژ تاثیر معنی داری نداشت. اثر متقابل تنش خشکی و تیمارهای کودی بر عملکرد گل و عملکرد اسانس معنی دار بود و بیشترین آن در تیمار مصرف ۵۰ درصد کود شیمیایی+ کود بیولوژیک و آبیاری کامل (بدون تنش) به دست آمد.

واژه های کلیدی: کود بیولوژیک، گل گاوزبان، گیاهان دارویی، تنش خشکی

۱- دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، رودهن، ایران.

۲- باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، ایران

مقدمه

یکی از گیاهان دارویی مهم کشور گیاه گاوزبان (*Borago officinalis*) می باشد. این گیاه از تیره *Boraginaceae*، علفی، یکساله، رنگ گل‌های آن آبی و به ندرت سفید یا گلی است. این گیاه امروزه در غالب نقاط دنیا بیشتر به منظور استفاده‌های درمانی پرورش میابد و مورد توجه قرار می گیرد، به این صورت که از گل و برگ این گیاه به عنوان یک ماده معرق، آرام کننده و تصفیه کننده خون استفاده می شود (زرگری، ۱۳۶۱، Wettasinghe and Shahidi, 2005).

یکی از ارکان اساسی در کشاورزی پایدار استفاده از کودهای زیستی در اکوسیستم های زراعی با هدف حذف یا کاهش مصرف نهاده های شیمیایی است (Sharma, 2002). کودهای زیستی در برخی موارد به عنوان جایگزین و در اکثر موارد به عنوان مکمل کودهای شیمیایی می توانند پایداری تولید نظامهای کشاورزی را تضمین کنند (Han et al., 2006). کودهای زیستی متشکل از میکروارگانیسمهای مفیدی هستند که هر یک به منظور خاصی مانند تثبیت نیتروژن، رهاسازی یون های فسفات، پتاسیم، آهن و غیره تولید می شوند. این میکروارگانیسمها معمولاً در اطراف ریشه مستقر شده و گیاه را در جذب عناصر یاری می کنند (Wu et al., 2005). اکنون مسلم است این باکتری ها بیش از یک نقش دارند، یعنی علاوه بر کمک به جذب عنصری خاص باعث جذب سایر عناصر، کاهش بیماریها، بهبود ساختمان خاک، تحریک بیشتر رشد گیاه و افزایش کمی و کیفی محصول و افزایش مقاومت گیاه به تنشهای محیطی می شوند (Nagananda et al., 2010). کمبود آب از مهمترین عوامل محیطی کاهش رشد و عملکرد بسیاری از گیاهان زراعی، باغی و دارویی به خصوص در مناطق خشک و نیمه خشک دنیاست (حیدری و همکاران، ۱۳۸۵). تنش خشکی یا کم آبی در مراحل مختلف رشد، به خصوص مراحل گلدهی و دانه بندی محدود کننده عملکرد است (کلامیان و همکاران، ۱۳۸۴). کمبود رطوبت در عملکرد و مواد موثره گیاهان دارویی دارای ویژگیهای

خاصی است که باید به طور کامل مورد ارزیابی قرار گیرد. با توجه به اینکه خشکی از ویژگی های بارز جغرافیایی کشور ماست، لذا شناخت ارتباط کمبود آب و رشد محصولات در مراحل مختلف رشدی گیاه و بررسی واکنشهای مرفولوژیکی در مقابله با تنش، مفید واقع خواهند بود (کوچکی و نصیری محلاتی، ۱۳۷۱).

در مطالعه ای که بر روی گیاه دارویی رازیانه انجام شد، کودهای بیولوژیک به طور معنی داری سبب بهبود عملکرد و اجزای عملکرد رازیانه شد (Kapouret al., 2004). همچنین Azzazetal (2009) نیز گزارش کردند که کاربرد کودهای بیولوژیک، رشد رویشی، عملکرد و میزان اسانس را در گیاه دارویی رازیانه افزایش داد. نتایج تحقیقی نشان داد که کودهای بیولوژیک، در شرایط تنش خشکی سبب افزایش اسانس و عملکرد بیولوژیک در گیاه دارویی پونه گردیده و وضعیت ریشه این گیاه را بهبود بخشید و با افزایش مقدار فسفر اندام هوایی در این گیاه سبب افزایش وزن هزار دانه نیز گردید (Khaosaad, et al., 2006). در یک بررسی کاربرد کود بیولوژیک، میزان فسفر، منگنز و آهن را در اندام هوایی گیاه دارویی در منته افزایش و با توسعه شاخ و برگ سبب افزایش اسانس و عملکرد ماده خشک در این گیاه گشته و بازده مصرف آب را در شرایط تنش بهبود بخشید (Chaudhary et al., 2007). در آزمایشی در هند تأثیر تلقیح ترکیبی از آزوسپیریوم و کود بیولوژیک حاوی باسیلوس و سودوموناس به همراه کود شیمیایی نیتروژن و خاک فسفات بر گیاه سورگوم بررسی شد و مشخص شد که عملکرد دانه، عملکرد ماده خشک و محتوای نیتروژن و فسفر با ترکیب ارگانیسمها نسبت به کاربرد تنها افزایش یافت (Ramadan et al., 2002).

در آزمایشی اثرات میکروارگانیسمهای حل کننده فسفات بر روی گندم در مالی مورد بررسی قرار گرفت و مشاهده شد که از ترکیب باکتری حل کننده فسفر و قارچهای آسپرژیلوس و پنی سیلیوم به همراه فسفات معدنی بیشترین تراکم فسفر و عملکرد گیاه بدست آمد (Babana and Antoun, 2006).

بررسی کاربرد کودهای بیولوژیک بر صفات کمی و کیفی گیاه دارویی گاوزبان (*Borago officinalis*) ...

بیوفسفات (حاوی مجموعه ای از سوش های باسیلوس و سودوموناس به میزان ۱۰۰ گرم در هکتار) استفاده گردید. بذور یک ساعت قبل از کشت با کودهای بیولوژیکی بر اساس دستور العمل توصیه شده روی بسته، تلقیح شدند. به این صورت که محتوی بسته با آب مخلوط و روی بذرها اسپری شدند تا یک پوشش کاملاً یکنواخت روی سطح آنها تشکیل شود و سپس بذرها در سایه خشک شدند و عملیات کاشت صورت گرفت.

اسانس گیری

اسانس گیری از سرشاخه گلدار (کرمی و همکاران، ۱۳۹۰) پس از خشک نمودن نمونه ها با آون به مدت ۱۱ ساعت و در دمای ۳۱ درجه سانتیگراد به روش تقطیر با آب و توسط دستگاه کلونجر انجام گردید (افلاطونی، ۲۰۰۵). برای این منظور ۱۰۰ گرم نمونه خشک شده به همراه آب مقطر به مدت ۱۲۰ دقیقه در بالن کلونجر جوشانده شده و سپس جریان قطع و اندازه گیری بر حسب میلی لیتر انجام گرفت (افلاطونی، ۲۰۰۵). برای تعیین درصد موسیلاژ از روش استخراج سرد استفاده گردید، به طوریکه ۱۰ گرم سرشاخه گلدار انتخاب و آسیاب گردید. ماده گیاهی با ۱۰۰۰ میلی لیتر آب مقطر اسیدی شده با اسید کلریدریک ۰/۲ نرمال مخلوط به مدت ۱۲ ساعت در دمای آزمایشگاه به وسیله شیکر هم زده و این عمل ۲ بار متوالی تکرار و عصاره های حاصل شده با هم ترکیب گردید و به محلول موسیلاژی، ۴ حجم اتانول ۹۶ درصد افزوده و اجازه داده شد تا موسیلاژ طی شب و در دمای ۴ درجه سانتیگراد رسوب نماید (پیریقارنایی و همکاران، ۱۳۸۸). تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزارها SAS و مقایسه کلیه میانگین ها در سطح احتمال ۵ درصد و با آزمون LSD انجام شد.

اندازه گیری کلروفیل

سنجش کلروفیل به ترتیب مراحل زیر انجام گردید. ابتدا همگن سازی نمونه های برگ (که در زمان برداشت گیاه

Fatma et al (2006) در تحقیقی بر روی مرزنجوش گزارش کردند کودهای زیستی نیتروژنه و باکتریهای حل کننده فسفات میتوانند جایگزین کودهای معدنی نیتروژن و فسفر در زراعت این گیاه. (Nagananda et al (2010) مشاهده کردند که اعمال کودهای زیستی نیتروژنه بر روی گیاه شنبلیله موجب بهبود و تسریع در مرحله جوانه زنی و رشد شنبلیله میگردد. شایان ذکر است که استفاده از کودهای زیستی موجب افزایش مقاومت گیاهان نسبت به تنش نیز می گردد (Saravanakumar et al., 2011).

مواد و روش

این پژوهش به صورت اسپلینت پلات (کرت های خرد شده) در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن واقع در کولیک انجام شد. عامل اصلی تنش خشکی در چهار سطح، ۱- تنش در مرحله ساقه (رویشی)، ۲- تنش در مرحله گلدهی (زایشی)، تنش در مرحله رویشی + زایشی، ۴- آبیاری کامل (شاهد) بودند. تنش کم آبی با یک مرحله قطع آبیاری در مرحله مورد نظر اعمال گردید. عامل فرعی عامل کودی در سه سطح : ۱- مصرف ۱۰۰ درصد کودهای شیمیایی ۲- کاربرد ۵۰ درصد کودهای شیمیایی + کود بیولوژیک ۳- کاربرد ۲۵ درصد کود شیمیایی + کود بیولوژیک بود. مقدار و روش مصرف کودهای زیستی در همه تیمارهای حاوی کودهای زیستی یکسان صورت گرفت. طول هر کرت ۶ و عرض آن ۲/۵ متر و فاصله بین ردیف ۵۰ و فاصله روی ردیف ۳۰ سانتی متر بود. کشت در اردیبهشت ماه انجام گرفت (کریمی و همکاران، ۱۳۹۰). پس از کشت آبیاری اولیه انجام پذیرفت و به منظور حصول اطمینان از سبز شدن بذرها، آبیاری دوم به فاصله چهار روز پس از کشت و آبیاری های بعدی با فاصله هفت روز و به روش نشتی انجام شد. کودهای زیستی مورد استفاده نیتروکسین (حاوی مجموعه ای از سوش های باکتریهای تثبیت کننده ازت شامل آزتوباکتر و آزوسپیریلیوم، به میزان دو لیتر در هکتار) و کود زیستی

داری مشاهده نشد، به نظر می رسد تنش در مرحله رویشی اثر بیشتری در کاهش ارتفاع گیاه دارد و تنش در زمان رشد زایشی اثر معنی داری بر ارتفاع نداشت (شکل ۱).

در تیمار تنش در مرحله زایشی با توجه به زمان اعمال تنش خشکی در واقع تنشی در دوره رشد رویشی به گیاه وارد نشده و گیاه در آن زمان به حداکثر ارتفاع خود رسیده بود. مشخص شده است که هرچه اعمال تنش خشکی به انتهای فصل رشد نزدیک تر باشد تأثیر کمتری بر ارتفاع گیاه دارد (رستمی، ۱۳۸۳).

در مطالعه دیگری سطوح مختلف آبیاری تأثیر معنی داری بر ارتفاع بوته داشت (لطفی و همکاران، ۱۳۹۱).

همچنین بر طبق نتایج، اثر تیمارهای کودی بر ارتفاع بوته در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود (جدول ۱). بیشترین و کمترین ارتفاع بوته در تیمار ۵۰ درصد کود شیمیایی + کود بیولوژیک و تیمار ۱۰۰ درصد کود شیمیایی به ترتیب با میانگین های ۴۰ و ۲۳ سانتی متر به دست آمد (شکل ۲). اثر متقابل تنش خشکی و تیمارهای کودی معنی دار نبود (جدول ۱).

به طور کلی ارتفاع بوته به مقدار قابل توجهی تحت تأثیر شاخص های ژنتیکی قرار دارد ضمن آنکه شرایط محیطی و کاربرد کودهای مختلف هم بر آن مؤثر است (فروزان، ۱۳۷۹).

از دلایل مهمی که میتوان برای تأثیر کود بیولوژیک در افزایش ارتفاع بوته برشمرد این که مصرف این کودها منجر به افزایش طول میانگره ها شده که این امر می تواند مربوط به تحریک تولید هورمونهای گیاهی تولید شده توسط این کود ها باشد (حسن پور و همکاران ۱۳۸۹). نتایج به دست آمده با نتایج سایر محققین مطابقت دارد (Kumar *et al.*, 2009).

نمونه هایی از برگ گیاه نمونه برداری شد) در استن، سانتریفیوژ کردن نمونه ها، جداسازی سوپر ناتانت و خواندن جذب در طول موج های ۶۴۵ و ۶۶۳ در مقابل شاهد و سپس یافتن مقدار کلروفیل a, b در میلی گرم بافت مورد نظر با استفاده از روابط مربوطه انجام پذیرفت.

روش کار:

۱- مقدار نیم گرم از ماده تر گیاهی را در هاون چینی ریخته، سپس با استفاده از نیتروژن مایع آن را خرد کرده و به خوبی له گردید.

۲- ۲۰ میلی لیتر استن ۸۰٪ به نمونه اضافه، سپس در دستگاه سانتریفیوژ با سرعت ۶۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۱۰ دقیقه قرار دهید. عصاره جدا شده فوقانی حاصل از سانتریفیوژ را به بالن شیشه ای منتقل شد.

۳- مقداری از نمونه داخل بالن را در کووت اسپکتروفتومتر ریخته و سپس به طور جداگانه در طول موج های ۶۶۳ نانومتر برای کلروفیل a، و ۶۴۵ نانومتر برای کلروفیل b و ۴۷۰ برای کارتنوئیدها توسط اسپکتروفتومتر مقدار جذب قرائت و با استفاده از فرمول ارائه شده (Lichtenthaler and Wellburn., 1987) غلظت کلروفیل های a, b و کل بر حسب میلی گرم در گرم برگ تعیین شد.

نتایج و بحث

ارتفاع بوته

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر تنش خشکی بر ارتفاع بوته معنی دار ($p \leq 0.01$) بود (جدول ۱). در بین تیمارهای تنش خشکی، بیشترین ارتفاع بوته با میانگین ۳۶ سانتی متر در تیمار شاهد (بدون تنش) و کمترین ارتفاع نیز در تیمار تنش در هر دو مرحله زایشی + رویشی به دست آمد (شکل ۱). البته بین تیمار شاهد و تیمار تنش در مرحله زایشی اختلاف معنی

بررسی کاربرد کودهای بیولوژیک بر صفات کمی و کیفی گیاه دارویی گاوزبان (*Borago officinalis*) ...

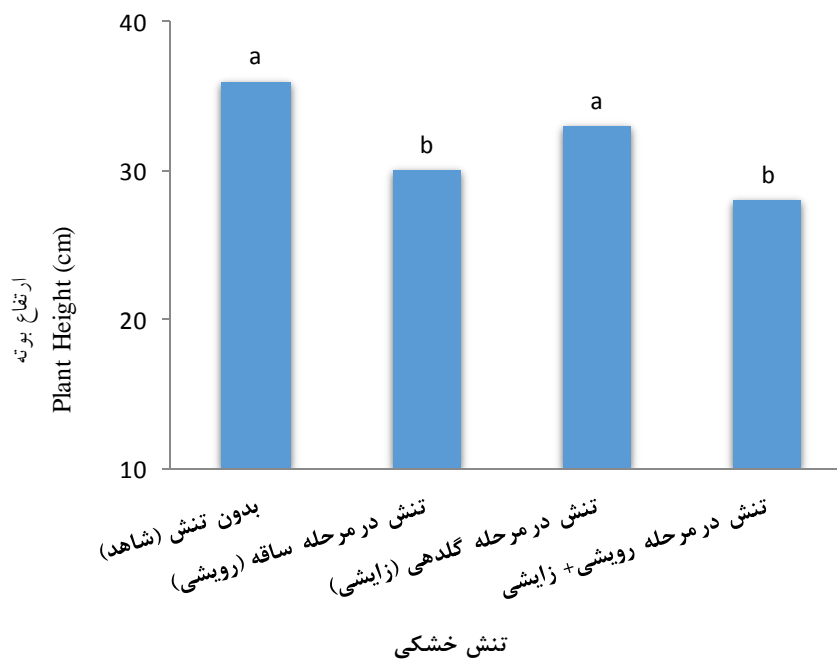
جدول ۱- تجزیه واریانس ارتفاع بوته، درصد اسانس و درصد موسیلاژ گاوزبان در تیمارهای کودی و تنش خشکی

Table.1. Analysis of variance for plant height, essence percentage and mucilage percentage of borage in drought stress and fertilizer treatments

منابع تغییرات SOV	درجه آزادی df	ارتفاع بوته Plant Height	درصد اسانس Essence Percentage	درصد موسیلاژ Mucilage Percentage
تکرار Rep	2	75**	0.0005ns	0.27ns
تنش خشکی Drought Stress (A)	3	111**	0.0061**	14.95**
خطای a Error a	6	7.62	0.0015	3.69
تیمارهای کودی Fertilizer Treatments (B)	2	928**	0.0010ns	1.01ns
اثر متقابل A*B	6	2.15ns	0.0007ns	0.57ns
خطای b Error b	16	9.19	0.0005	2.12
CV		9.49	6.32	22.00

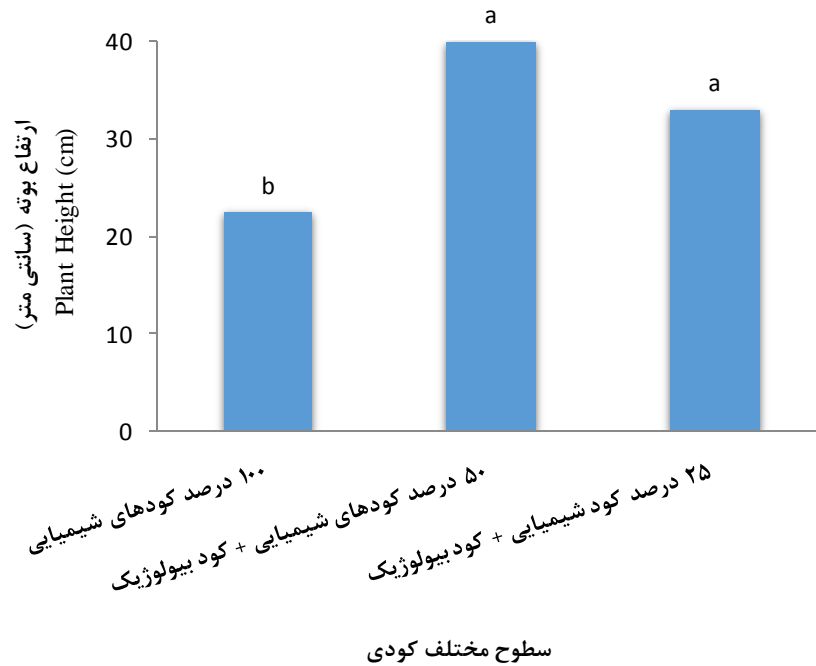
ns عدم تفاوت معنی دار و * در سطح ۵% و ** در سطح ۱% در صد معنی دار می باشد.

n.s ,* and **: Non significant and significant at 5% and 1% level of probability , respectively



شکل ۱- اثر تنش خشکی بر ارتفاع بوته گیاه دارویی گاوزبان

Fig.1. Effect of Drought Stress on Plant Height of Borage



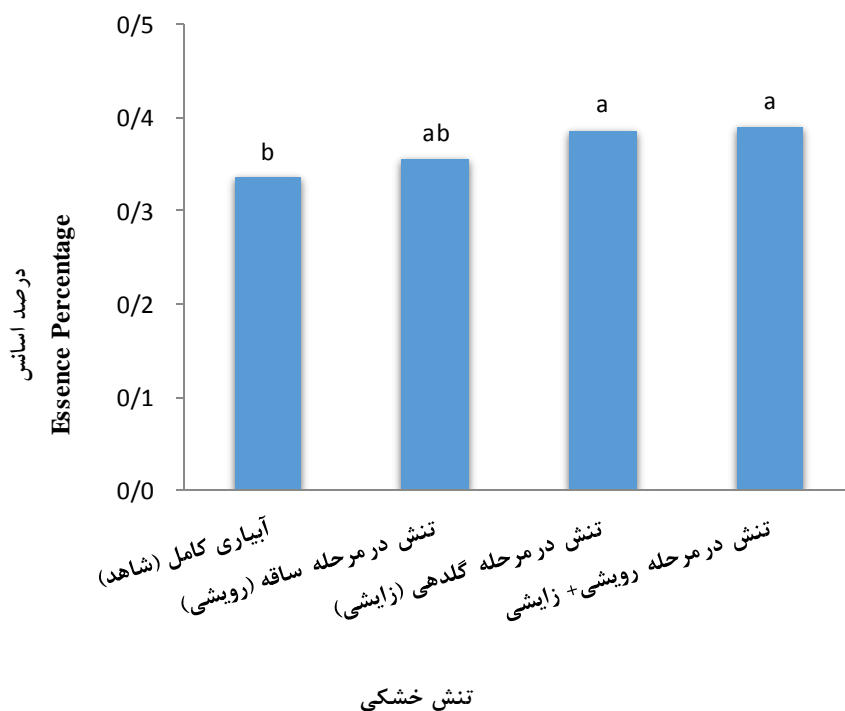
شکل ۲- اثر سطوح مختلف کودی بر ارتفاع بوته گیاه دارویی گاوزیان
Fig.2. Effect of Different level of fertilizers on Plant Height of Borage

درصد اسانس

نتایج نشان داد که اثر تنش خشکی بر درصد اسانس معنی دار بود اما اثر تیمارهای مختلف کودی و همچنین اثر متقابل تنش خشکی و تیمارهای کودی بر درصد اسانس معنی دار نبود (جدول ۱). در بین تیمارهای تنش خشکی، بیشترین درصد اسانس با میانگین ۰/۳۹ درصد در تیمار تنش در هر دو مرحله زایشی+رویشی و کمترین درصد اسانس نیز مربوط به تیمار شاهد (بدون تنش) با میانگین ۰/۳۳ درصد بود (شکل ۳). البته بین تیمار تنش در هر دو مرحله زایشی+رویشی و تیمار تنش در مرحله زایشی اختلاف معنی داری مشاهده نشد، به نظر می رسد تنش در مرحله زایشی اثر بیشتری در افزایش درصد اسانس دارد (شکل ۳).

با هر نیک (۱۳۸۳) در آزمایشی که بر روی تغییرات کمی و کیفی اسانس مرزه در طی تنش خشکی در مزرعه انجام

گرفت، نشان داد که مقادیر اسانس در سرشاخه های گلدار با افزایش تنش، افزایش یافته و در بالاترین سطح تنش این مقدار، بالاترین میزان را دارا بود بطوری که درصد اسانس از ۱/۷ درصد در تیمار آبیاری کامل در حد ظرفیت مزرعه به ۲/۳۵ درصد در تیمار تنش شدید افزایش یافت. در آزمایشی (2006) Khalid نشان داد که اعمال استرس خشکی در دو گونه ریحان شیرین و امریکایی، درصد روغن ضروری و ترکیبات روغن ضروری را افزایش می دهد. تنش خشکی در درصد روغن های ضروری اکثر گیاهان دارویی را افزایش می دهد، چون در موارد استرس اکثر متابولیت های بیشتری تولید شده و این مواد باعث جلوگیری از عمل اکسیداسیون در سلول می شوند (علی ابادی فراهانی و همکاران، ۱۳۸۶).



شکل ۳- اثر تنش خشکی بر درصد اسانس گل گیاه دارویی گاوزبان

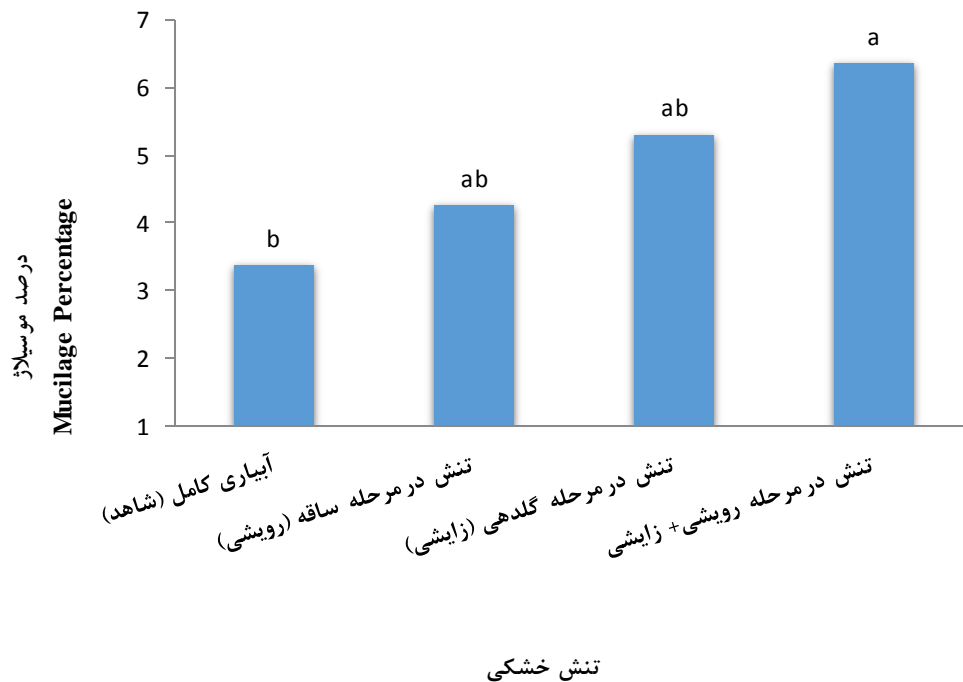
Fig.3. Effect of Drought Stress on Essence Percentage of Borage

میانگین ۳/۳۸ درصد بود (شکل ۴). بین تیمار تنش در هر دو مرحله زایشی+رویشی و تیمار تنش در مرحله زایشی و همچنین تنش در مرحله رویشی اختلاف معنی داری مشاهده نشد (شکل ۴).

به نظر می رسد باکتری های موجود در کود بیولوژیک می توانند به طور مستقیم روی رشد گیاه بوسیله افزایش جذب نیتروژن، سنتز فیتوهورمونها و انحلال مواد معدنی مفید باشند (Herman *et al.*, 2008).

درصد موسیلاژ

بر طبق نتایج اثر تنش خشکی بر درصد موسیلاژ در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود، اما اثر تیمارهای مختلف کودی و همچنین اثر متقابل تنش خشکی و تیمارهای کودی بر درصد موسیلاژ معنی دار نبود (جدول ۲). در بین تیمارهای تنش خشکی، بیشترین درصد موسیلاژ با میانگین ۶/۳۵ درصد در تیمار تنش در هر دو مرحله زایشی+رویشی و کمترین درصد موسیلاژ نیز مربوط به تیمار شاهد (بدون تنش) با



شکل ۴- اثر تنش خشکی بر درصد موسیلاژ گل گیاه دارویی گاوزبان
Fig.4. Effect of Drought Stress on Mucilage Percentage of Borage

همچنین اثر متقابل تنش خشکی و تیمارهای کودی بر این صفت معنی دار بود و بیشترین عملکرد گل زمانی به دست آمد که مصرف ۵۰ درصد کود شیمیایی + کود بیولوژیک و آبیاری کامل (بدون تنش) انجام گردید (شکل ۷). رشدی و همکاران (۱۳۸۸) چنین بیان کردند که عملکرد گیاه تحت تأثیر کودهای بیولوژیک، بدلیل فراهمی عناصر غذایی ماکرو و پرمصرف در اختیار گیاه افزایش می یابد. محسن نیا و همکاران (۱۳۹۱) اظهار داشتند که بالا بودن عملکرد به این دلیل است که تیمار کودهای بیولوژیک توانسته مواد غذایی کافی در اختیار گیاهان تحت این تیمار قرار دهد و بدیهی است زمانی که عناصر غذایی به مقدار کافی در اختیار گیاه قرار می گیرد، به دنبال آن فتوسنتز به خوبی انجام شده و تجمع مواد پرورده به میزان کافی صورت خواهد گرفت. در مطالعه ای *Youssef et al (2004)* اظهار داشتند که استفاده از کودهای بیولوژیک در گیاه دارویی مریم گلی (*Salvia officinalis .L*) سبب افزایش رشد گیاه شد.

عملکرد گل

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر تنش خشکی بر عملکرد گل معنی دار ($p \leq 0.01$) بود (جدول ۲). در بین تیمارهای تنش خشکی، بیشترین عملکرد گل با میانگین ۴۵۰ کیلوگرم در هکتار در تیمار شاهد (بدون تنش) و کمترین عملکرد گل نیز در تیمار تنش در هر دو مرحله زایشی + رویشی (با میانگین ۳۶۴ کیلوگرم در هکتار) حاصل شد (شکل ۵). بین تیمارهای تنش در مراحل مختلف رشدی، تیمار تنش در مرحله زایشی اثر معنی داری بر کاهش عملکرد گلداشت (شکل ۵). بر اساس نتایج، اثر تیمارهای کودی بر عملکرد گل در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود (جدول ۲). در بین تیمارهای کودی بیشترین عملکرد گل در تیمار ۵۰ درصد کود شیمیایی + کود بیولوژیکو کمترین آن در تیمار ۱۰۰ درصد کود شیمیایی به ترتیب با میانگین های ۴۲۹ و ۳۵۱ کیلوگرم در هکتار به دست آمد (شکل ۶).

بررسی کاربرد کودهای بیولوژیک بر صفات کمی و کیفی گیاه دارویی گاوزبان (*Borago officinalis*) ...

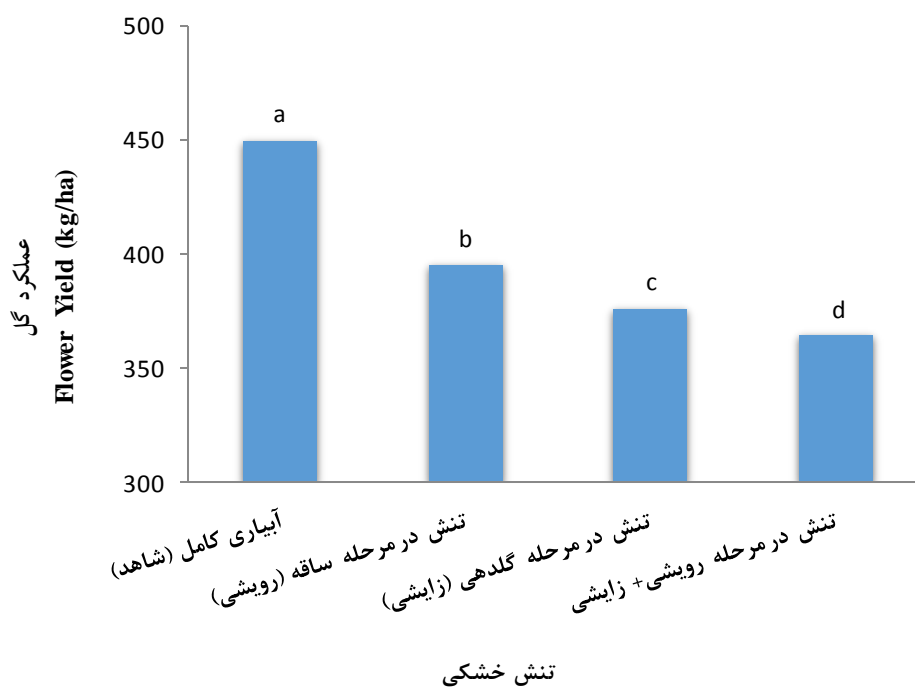
جدول ۲- تجزیه واریانس عملکرد گل و عملکرد اسانس گاوزبان در تیمارهای کودی و تنش خشکی

Table.2. Analysis of variance for flower yield and essence yield of borage in drought stress and fertilizer treatments

منابع تغییرات SOV	درجه آزادی df	عملکرد گل Flower Yield	عملکرد اسانس Essence Yield
تکرار Rep	2	113ns	0.016ns
تنش خشکی Drought Stress (A)	3	12843**	0.019ns
خطای a Error a	6	76.14	0.029
تیمارهای کودی Fertilizer Treatments (B)	2	19477**	0.415**
اثر متقابل A*B	6	1173**	0.028**
خطای b Error b	16	100	0.005
CV		11.25	5.10

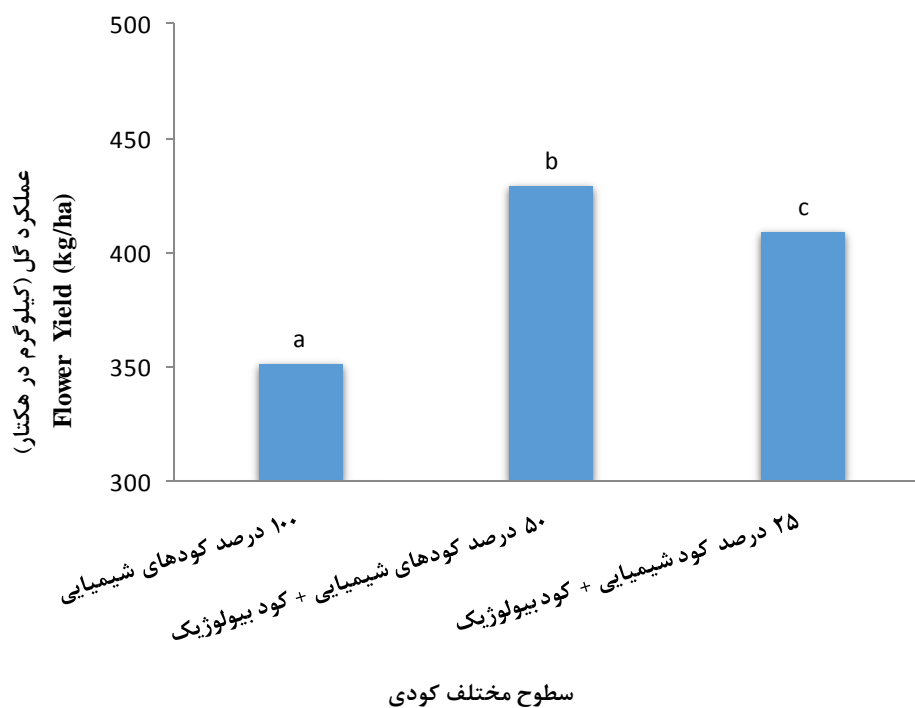
ns عدم تفاوت معنی دار و * در سطح ۵۰ ** در سطح ۱ درصد معنی دار می باشد.

n.s ,* and **: Non significant and significant at 5% and 1% level of probability , respectively



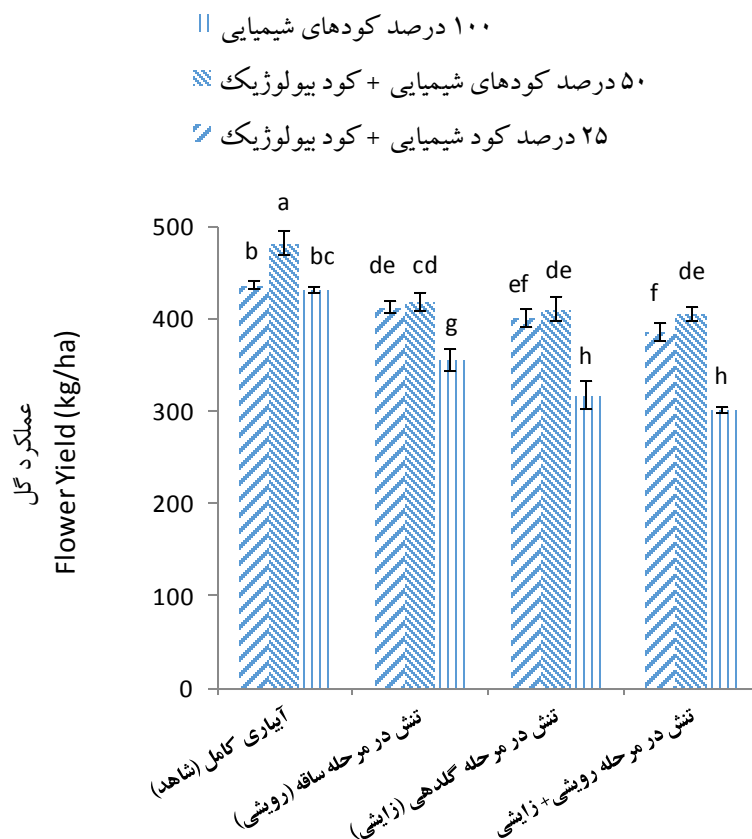
شکل ۵- اثر تنش خشکی بر عملکرد گل گیاه دارویی گاوزبان

Fig.5. Effect of Drought Stress on Flower Yield of Borage



شکل ۶- اثر سطوح مختلف کودی بر عملکرد گل گیاه دارویی گاوزبان

Fig.6. Effect of Different levels of Fertilizers on Flower yield of Borage



شکل ۷- اثر متقابل تنش خشکی و سطوح مختلف کودی بر عملکرد گل گیاه دارویی گاوزبان

Fig.7. Interaction of Drought Stress and Different levels of Fertilizers on Flower Yield of Borage

بیشترین عملکرد اسانس در تیمار ۵۰ درصد کود شیمیایی + کود بیولوژیک و کمترین آن در تیمار ۱۰۰ درصد کود شیمیایی به ترتیب با میانگین های ۱/۶۰ و ۱/۲۴ کیلوگرم در هکتار حاصل گردید (شکل ۸).

اثر متقابل تنش خشکی و تیمارهای کودی بر عملکرد اسانس معنی دار بود و بیشترین عملکرد اسانس در تیمار مصرف ۵۰ درصد کود شیمیایی + کود بیولوژیک و آبیاری کامل (بدون تنش) با میانگین ۱/۷۵ کیلوگرم در هکتار به دست آمد، البته اختلاف این تیمار با تیمار " ۵۰ درصد کود شیمیایی + کود بیولوژیک + تنش در مرحله زایشی " و همچنین تیمار " ۲۵ درصد کود شیمیایی + کود بیولوژیک + تنش در مرحله رویشی و زایشی " معنی دار نبود (شکل ۹).

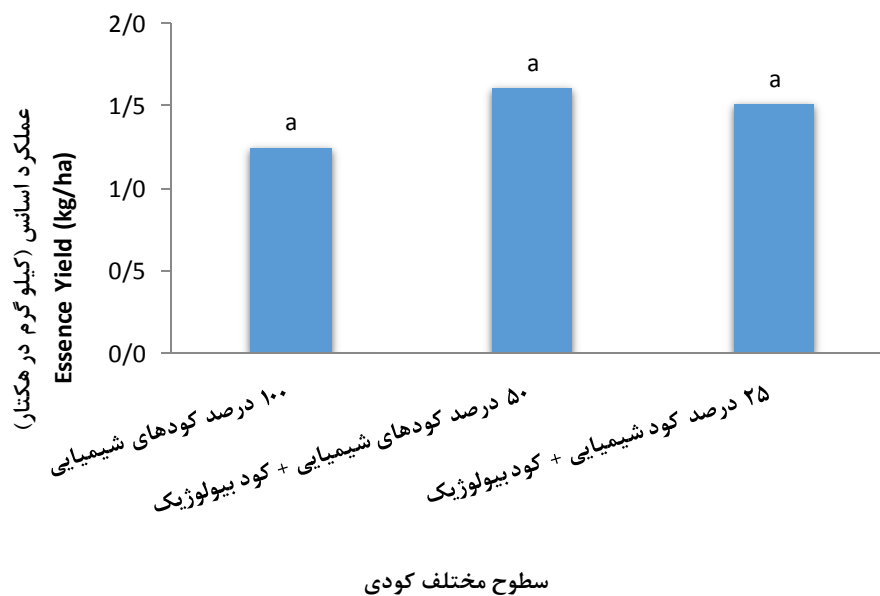
عملکرد اسانس

تجزیه واریانس داده های حاصل از آزمایش نشان داد که اثر تنش خشکی بر عملکرد اسانس معنی دار نبود (جدول ۲). بیشترین عملکرد اسانس با میانگین ۱/۵۱ کیلوگرم در هکتار در تیمار شاهد (بدون تنش) حاصل شد اما این اختلاف از نظر آماری معنی دار نبود. با اعمال تنش خشکی عملکرد اسانس که از برآیند درصد اسانس و عملکرد گل حاصل می شود، تغییر معنی داری نشان نداد، این نتایج حاکی از آن است که با اعمال تنش خشکی درصد اسانس در تک بوته افزایش اما عملکرد گل در واحد سطح کاهش یافت و در نتیجه در عملکرد اسانس اختلاف معنی داری مشاهده نشد.

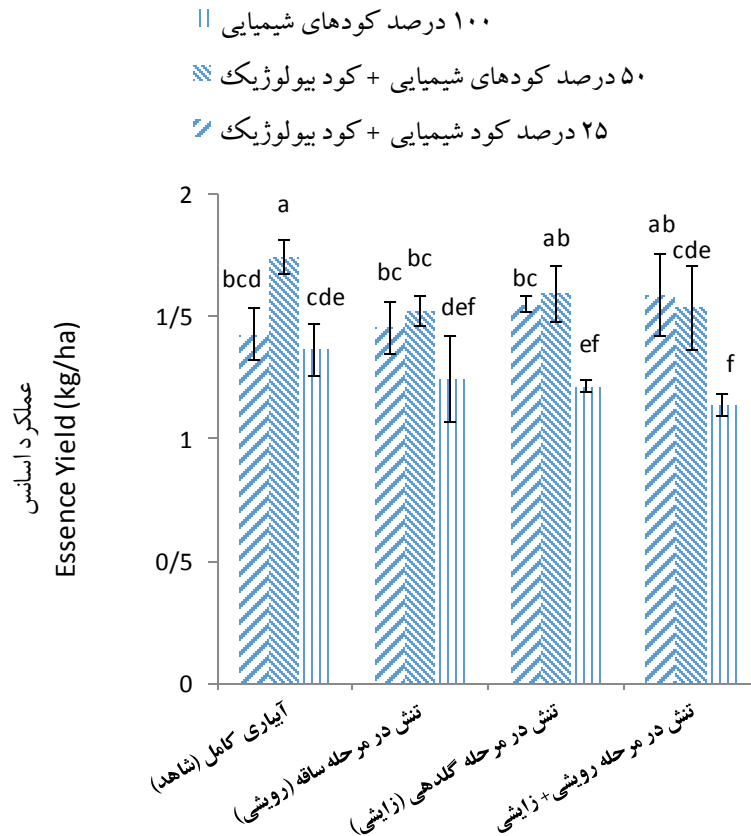
اثر تیمارهای کودی بر عملکرد اسانس در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود (جدول ۲). در بین تیمارهای کودی

بیولوژیک را بر عملکرد اسانس گیاهان دارویی گزارش کرده اند (Amin., 1997; Badran and Safwat., 2004).

در آزمایشی که توسط (Leithy, *etal.*, 2006) انجام شد کودهای بیولوژیک تأثیر معنی داری بر میزان اسانس گیاه دارویی رزماری داشت. آزمایشات دیگر نیز اثر کودهای



شکل ۸- اثر سطوح مختلف کودی بر عملکرد اسانس گیاه دارویی گاوزبان
Fig.8. Effect of Different level of Fertilizers on Essence Yield of Borage



شکل ۹- اثر متقابل تنش خشکی و سطوح مختلف کودی بر عملکرد اسانس گیاه دارویی گاوزبان

Fig.9. Effect of Drought Stress and Different level of Fertilizers on Essence Yield of Borage

کلروفیل (کلروفیلانز، پراکسیدازولپوکسیژناز) و متعاقب آن تجزیه کلروفیل می شود. همچنین بیان داشتند که از عوامل دیگر کاهش محتوای کلروفیل در هنگام مواجهه گیاهان با تنش خشکی، تولید گونه های واکنش گر اکسیژن و متعاقب آن پراکسیداسیون لیپیدها و تخریب کلروفیل است. همچنین بر طبق نتایج، اثر تیمارهای کودی بر کلروفیل در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین نشان داد که بیشترین و کمترین کلروفیل در تیمار ۲۵ درصد کود شیمیایی + کود بیولوژیک و تیمار ۱۰۰ درصد کود شیمیایی به ترتیب با میانگین های ۱/۱۶ و ۰/۹۵ میلی گرم در گرم وزن تر برگ به دست آمد (شکل ۱۱). اثر متقابل تنش خشکی و تیمارهای کودی معنی دار نبود (جدول ۳).

کلروفیل a

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر تنش خشکی بر کلروفیل a معنی دار ($p \leq 0.01$) بود (جدول ۳). در بین تیمارهای تنش خشکی، بیشترین کلروفیل a با میانگین ۱/۲۴ میلی گرم در گرم وزن تر برگ در تیمار شاهد (بدون تنش) و کمترین کلروفیل a نیز در تیمار تنش در هر دو مرحله زایشی + رویشی به دست آمد (شکل ۱۰). بین تیمار تنش فقط در مرحله رویشی و تیمار تنش فقط در مرحله زایشی اختلاف معنی داری از نظر این صفت مشاهده نشد (شکل ۱۰). در تحقیقی (Finger et al (2005) با اعمال تنش خشکی دریافتند که تنش، با افزایش تنفس و تولید اتیلن سبب فعال سازی آنزیم های مسیر کاتابولیسم

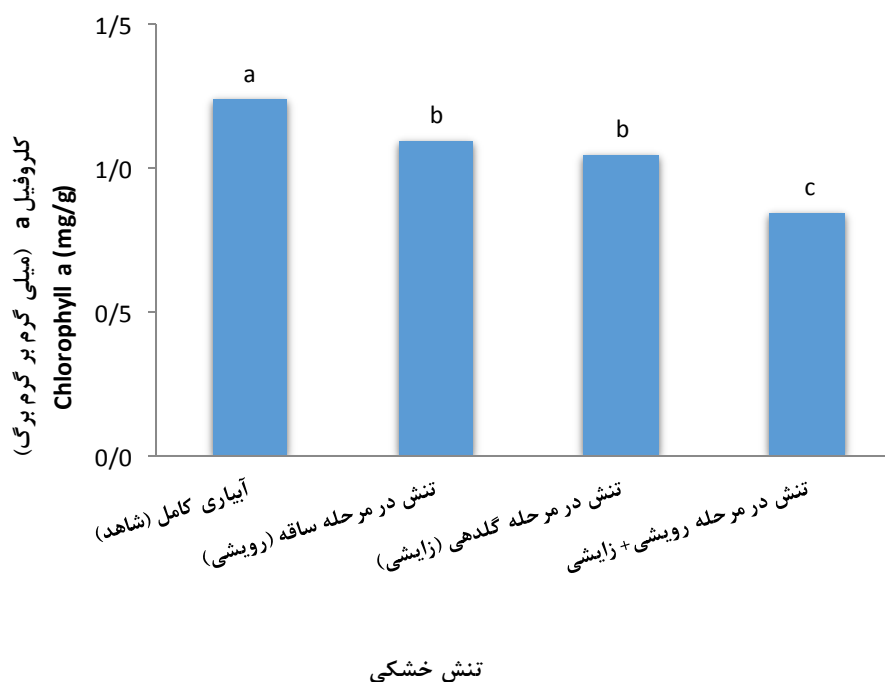
جدول ۳- تجزیه واریانس کلروفیل گاوزبان در تیمارهای کودی و تنش خشکی

Table.3. Analysis of variance for chlorophyll content of borage under drought stress and fertilizer treatments

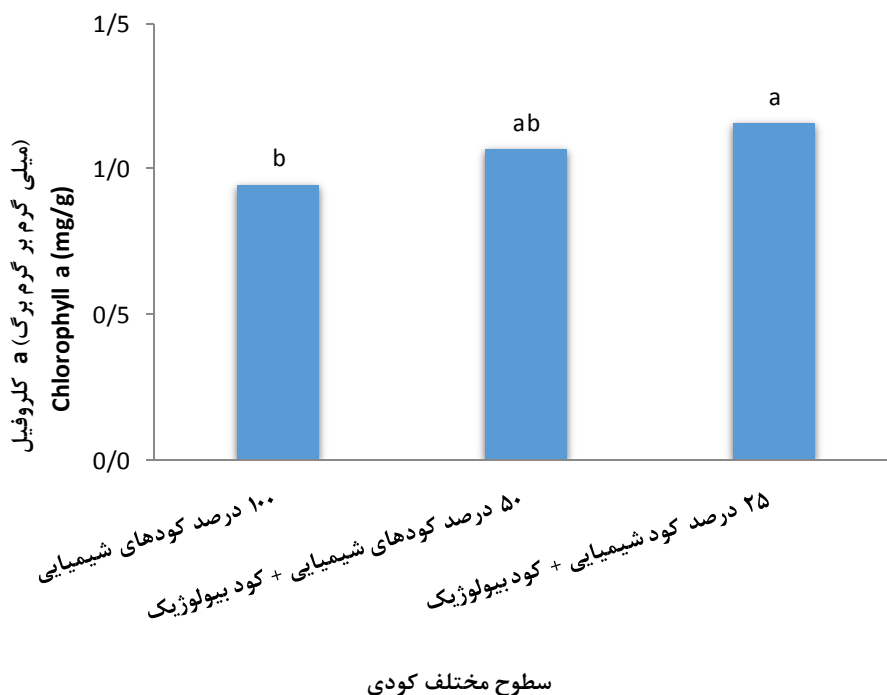
منابع تغییرات SOV	درجه آزادی df	کلروفیل a Chlorophyll a	کلروفیل b Chlorophyll b	کلروفیل کل Total Chlorophyll
تکرار Rep	2	0.014ns	0.009ns	0.041ns
تنش خشکی Drought Stress (A)	3	0.237**	0.095**	0.612**
خطای a Error a	6	0.014	0.002	0.010
تیمارهای کودی Fertilizer Treatments (B)	2	0.134**	0.045**	0.325**
اثر متقابل A*B	6	0.035ns	0.003ns	0.054ns
خطای b Error b	16	0.019	0.002	0.029
CV		13.24	8.12	10.35

ns عدم تفاوت معنی دار و * در سطح ۵٪ و ** در سطح ۱٪ درصد معنی دار می باشد.

n.s , * and **: Non significant and significant at 5% and 1% level of probability , respectively



شکل ۱۰- اثر تنش خشکی بر کلروفیل a گیاه دارویی گاوزبان
Fig.10. Effect of Drought Stress on Chlorophyll a in Borage



شکل ۱۱- اثر سطوح مختلف کودی بر کلروفیل a گیاه دارویی گاوزبان

Fig.11. Effect of Different levels of Fertilizers on Chlorophyll a in Borage

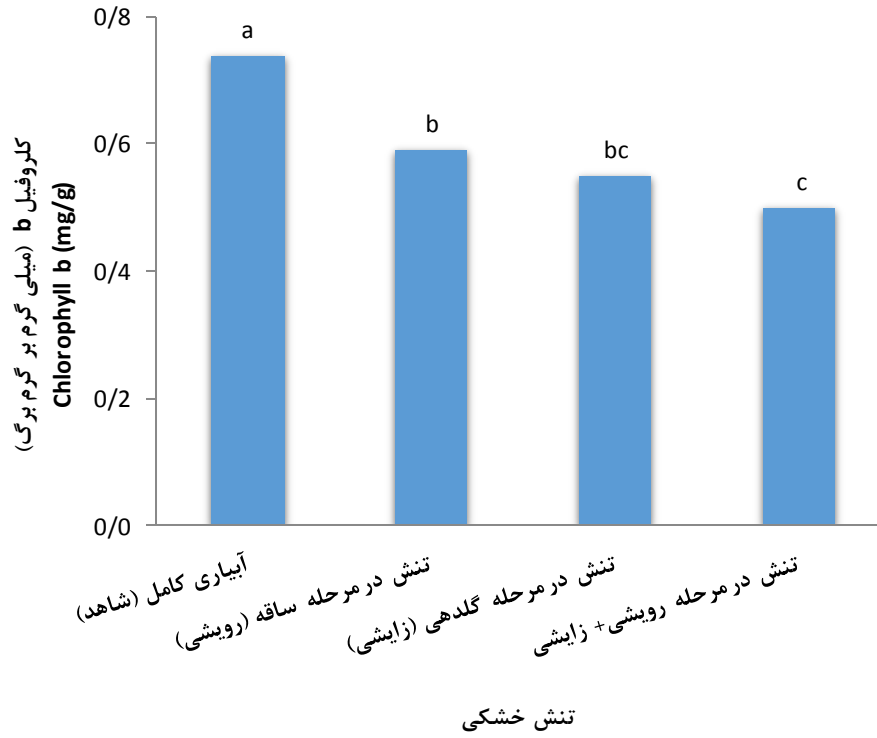
شیمیایی + کود بیولوژیک و تیمار ۱۰۰ درصد کود شیمیایی به ترتیب با میانگین های ۰/۶۳ و ۰/۵۲ میلی گرم در گرم وزن تر برگ به دست آمد و بین تیمار ۵۰ درصد کود شیمیایی + کود بیولوژیک و تیمار ۲۵ درصد کود شیمیایی + کود بیولوژیک اختلاف آماری دیده نشد (شکل ۱۱).

در آزمایشی که بر روی گیاه بادرنجبویه انجام شد نیز با اعمال تنش خشکی کلروفیل b کاهش یافت (Abbas-Zadeet *al.*, 2007). در آزمایشی دیگر نیز قربانعلی و نیاکان (۱۳۸۴) بعد از سنجش میزان کلروفیل b در گیاه سویا، از کاهش معنی دار این صفت در تیمارهای تحت تنش آبی نسبت به گیاه شاهد گزارش کردند.

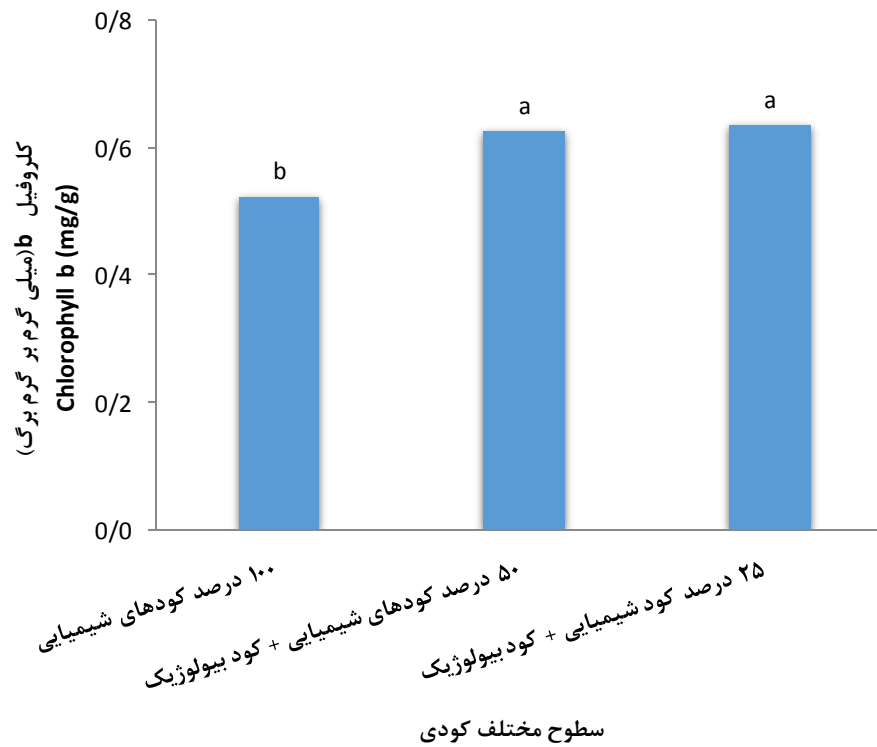
کلروفیل b

نتایج نشان داد که اثر تنش خشکی و همچنین تیمارهای کودی در سطح احتمال یک درصد بر کلروفیل b معنی دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین های تیمارهای تنش خشکی نشان داد که بیشترین کلروفیل b با میانگین ۰/۷۴ میلی گرم در گرم وزن تر برگ در تیمار شاهد (بدون تنش) و کمترین کلروفیل b نیز در تیمار تنش در هر دو مرحله زایشی + رویشی (۰/۴۹ میلی گرم در گرم وزن تر برگ) به دست آمد (شکل ۱۱).

بر اساس نتایج تجزیه واریانس، اثر تیمارهای کودی بر کلروفیل b در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود (جدول ۳). بیشترین و کمترین کلروفیل b در تیمار ۲۵ درصد کود



شکل ۱۲- اثر تنش خشکی بر کلروفیل *b* گیاه دارویی گاوزبان
Fig.12. Effect of Drought Stress on Chlorophyll b in Borage

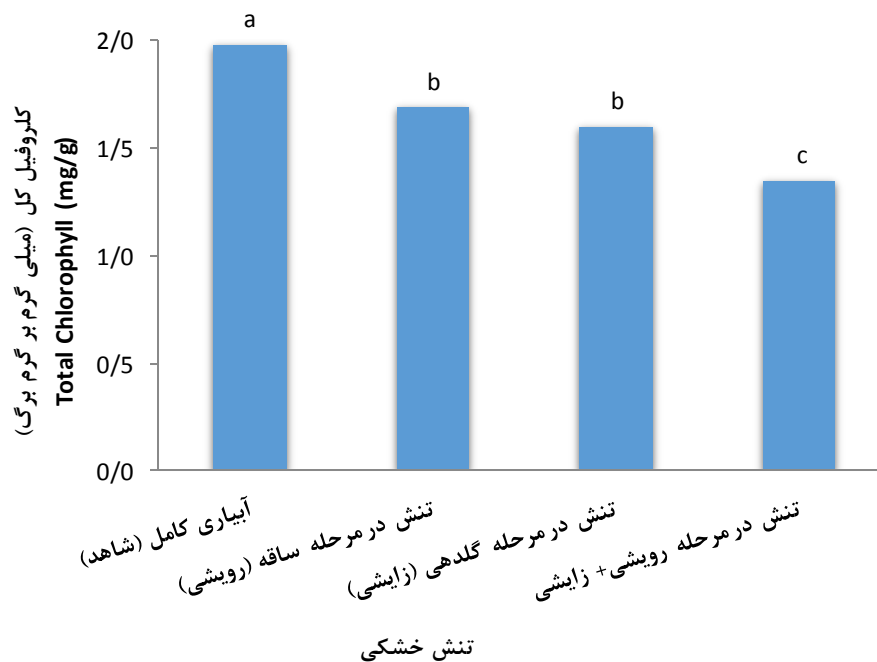


شکل ۱۳- اثر سطوح مختلف کودی بر کلروفیل *b* گیاه دارویی گاوزبان
Fig.13. Effect of Different levels of Fertilizers on Chlorophyll b in Borage

کلروفیل کل

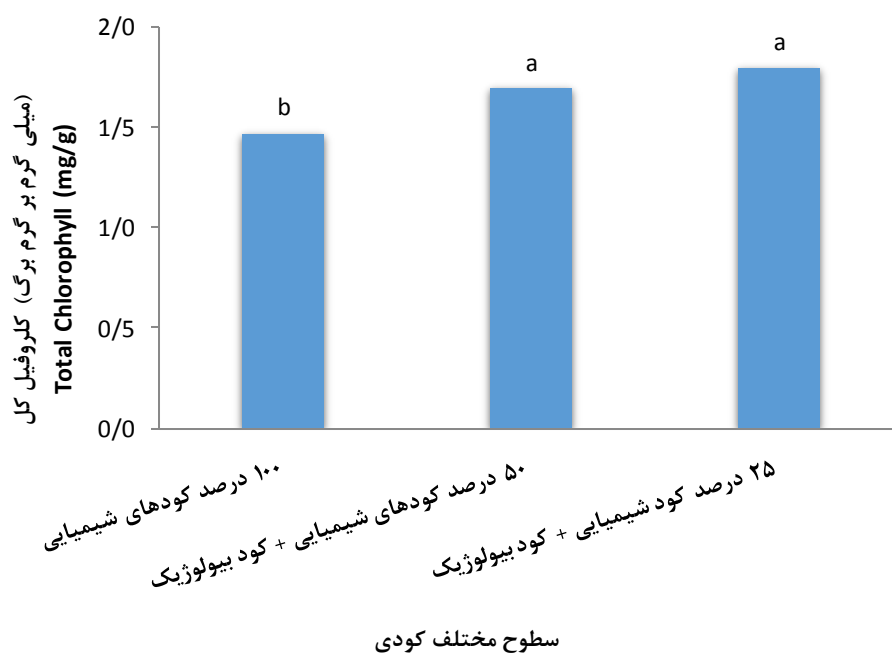
نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر تنش خشکی بر کلروفیل کل معنی دار ($p \leq 0.01$) بود (جدول ۳). در بین تیمارهای تنش خشکی، بیشترین کلروفیل کل با میانگین ۱/۹۷ میلی گرم در گرم وزن تر برگ در تیمار شاهد (بدون تنش) و کمترین کلروفیل کل نیز در تیمار تنش در هر دو مرحله زایشی+رویشی (۱/۳۴ میلی گرم در گرم وزن تر برگ) به دست آمد (شکل ۱۰). بین تیمار تنش فقط در مرحله رویشی و تیمار تنش فقط در مرحله زایشی اختلاف معنی داری از نظر این صفت مشاهده نشد (شکل ۱۰). همچنین بر طبق نتایج، اثر تیمارهای کودی بر کلروفیل کل معنی دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین نشان داد که بیشترین

و کمترین کلروفیل کل در تیمار ۲۵ درصد کود شیمیایی+کود بیولوژیک و تیمار ۱۰۰ درصد کود شیمیایی به ترتیب با میانگین های ۱/۷۹ و ۱/۴۷ میلی گرم در گرم وزن تر برگ به دست آمد (شکل ۱۱). اثر متقابل تنش خشکی و تیمارهای کودی معنی دار نبود (جدول ۳).
(Oliviera-Neto et al (2009) تغییرات متابولیکی را عامل کاهش سطوح رنگیزه هایفتوستتری در شرایط تنش خشکی بیان نمودند. این محققان گزارش کردند که کاهش کارایی استفاده از کربن و افزایش تولید اتانول و لاکتات سبب کاهش سنتز کلروفیل می شود. همچنین اعمال تنش خشکی، تسریع پیری برگ و تجزیه رنگدانه هایفتوستتری را در پی خواهد داشت.



شکل ۱۴- اثر تنش خشکی بر کلروفیل کل گیاه دارویی گاوزبان

Fig.14. Effect of Drought Stress on Total Chlorophyll in Borage



شکل ۱۵- اثر سطوح مختلف کودی بر کلروفیل کل گیاه دارویی گاوزبان

Fig.15. Effect of Different levels of Fertilizers on Total Chlorophyll in Borage

References

منابع

- باهر نیک، ز.، م.ب. رضایی، م. ل. قربانلی، ف. عسگری. و م. ک. عراقی. ۱۳۸۳. بررسی تغییرات کمی و کیفی اسانس مرزه *Saturejahortensis* L. در طی تنش خشکی. فصلنامه تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران. جلد ۲۰، شماره ۲. ۲۳-۳۷.
- حسن پور، پیردشتی، ه. اسماعیلی، م. ع. و عباسیان، ا. ۱۳۸۹. تأثیر کود بیولوژیک سوپرنیتروپلاس و کود اوره بر عملکرد و اجزای عملکرد سه رقم کنجد. صفحه های ۴۲۱۷ تا ۴۲۲۰. مجموعه مقالات یازدهمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران. پژوهشکده علوم محیطی. دانشگاه شهید بهشتی تهران. ۲-۴ مرداد ماه.
- حیدری، م.، بخشنده، ع. م.، نادیان، ح.، فتحی، ق. و عالمی سعید، خ. ۱۳۸۵. تأثیر سطوح مختلف شوری و نیتروژن بر عملکرد دانه، تنظیم کننده های اسمزی و جذب عناصر سدیم و پتاسیم در گندم رقم چمران. مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۳۷، شماره ۳، صفحات ۵۰۱-۵۱۰.
- رستمی، م. ۱۳۸۳. اثر تنش خشکی آخر فصل بر عملکرد و خصوصیات فیزیولوژیک ارقام گندم و تعیین بهترین شاخص مقاومت به خشکی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد. ۱۲۱ صفحه.
- رشدی، م.، رضادوست، س.، خلیلی محله، ج.، حاجی حسنی اصل، ن. ۱۳۸۸. تأثیر کودهای بیولوژیک بر عملکرد و اجزای عملکرد سه رقم آفتابگردان روغنی. مجله علمی- پژوهشی علوم کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، سال سوم، شماره ۱۰.
- زرگری، ع. ۱۳۶۱. گیاهان دارویی. انتشارات دانشگاه تهران.
- کریمی، ا. سپهری، ع. حمزه یی، ج. سلیمی ق. ۱۳۹۰. تأثیر کودهای زیستی فسفر و نیتروژن بر صفات کمی و کیفی گیاه دارویی گاوزبان (*Borago officinalis* L) تحت تنش کمبود آب. فنآوری تولیدات گیاهی، جلد یازدهم، شماره اول.
- کلامیان، س.، مدرس ثانوی، ع. و سپهری، ع. ۱۳۸۴. تأثیر تنش کمبود آب در مراحل رشد رویشی و زایشی در هیبریدهای پر برگ و تجاری ذرت. مجله پژوهش کشاورزی آب خاک و گیاه در کشاورزی، جلد ۵، شماره ۳، صفحات ۳۸-۵۱.
- علی ابادی فراهانی، ح.، م. ح.، لباسچی، ا. ح.، شیرانی راد، ع. ر. ولدابادی. ۱۳۸۶. تأثیر قارچ *Glomus hoi* سطوح مختلف فسفر و تنش خشکی بر تعدادی از صفات فیزیولوژیکی گشنیز *Coriandrum sativum* فصلنامه تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران فصلنامه کشاورزی. سال بیست و سوم، شماره ۳ صفحه ۷۶.
- فروزان، ک. ۱۳۷۹. گلرنگ. انتشارات شرکت سهامی خاص توسعه کشت دانه های روغنی. ۱۵۴ صفحه.
- قربانلی م. و نیاکان م. ۱۳۸۴. بررسی اثر تنش خشکی بر روی میزان قندهای محلول، پروتئین، پرولین، ترکیبات فنلی و فعالیت آنزیم نیترات ردوکتاز گیاه سویا رقم گرگان ۳. علوم دانشگاه تربیت معلم ۵: ۵۵۰-۵۳۷.
- لطفی، پ.، محمدی نژاد، ق.، گلکار، پ. ۱۳۹۱. بررسی تحمل به خشکی در ژنوتیپهای مختلف گلرنگ زراعی (*Carthamus tinctorius* L). مجله دانش زراعت، سال پنجم، شماره ۷.
- محسن نیا، ا.، جلیلیان، ج. ۱۳۹۱. اثر تنش خشکی و منابع کودی بر عملکرد و اجزای عملکرد گلرنگ. نشریه بوم شناسی کشاورزی. جلد ۴، شماره ۳، ۲۳۵-۲۴۵.

Abbas-Zade, B., SharifiAshour-Abadi, A., Lebaschi, M.H., Naderi Haji-BagherKandi, M., and Maghdami, F. 2007. Effect of drought stress on proline, soluble sugars, chlorophyll and relative water content of *Melissa officinalis* L. J. Res. Aroma. Plants Iran, 23: 4. 504-513.

- Amin I.S.** 1997. Effect of bio and chemical fertilization on growth and production of *Coriandrum sativum*, *Foeniculum vulgare* and *Carumcarvi* plants. *Annals Agric. Sci. Moshtohor.* 35: 2327-2334.
- Azzaz, N.A., Hassan, E.A. and Hamad, E.H., 2009.** The chemical constituent and vegetative and yielding characteristics of Fennel plants treated with organic and biofertilizer instead of mineral fertilizer. *Australian Journal of Basic and Applied Sciences*, 3(2): 579-587.
- Babana, A. H., and H. Antoun. 2006.** Effect of Tilemsi phosphate rock solubilizing microorganisms on phosphorus uptake and yield of field grown wheat (*Triticum aestivum* L.) in mail. *Plant and Soil* . 287(1-2):51-58.
- Badran, F.S. and M.S. Safwat.** 2004. Response of fennel plants to organic manure and bio-fertilizers in replacement of chemical fertilization. *Egyptian J. Agric. Res.*, 82: 247-256.
- Chaudhary V., R. Kapoor, and A. K. Bhatnagar. 2007.** Effects of arbuscular mycorrhiza and phosphorus application on artemisinin concentration in *Artemisia annual*. *Mycorrhiza*. 17: 581-587.
- Fatma, E .M., El-Zamik, I., Tomader, T., El-Hadidy, H. I., Abd El-Fattah, L. and Seham Salem, H. 2006.** Efficiency of biofertilizers, organic and in organic amendments application on growth and essential oil of marjoram(*Majorana hortensis* L.) plants grown in sandy and calcareous .*Agric. Microbiology Dept., Faculty of Agric., Zagazig University and Soil Fertility and Microbiology Dept., Desert Research Center, Cairo, Egypt* 212-264.
- Finger F.L., Puschmann R. and Barros R.S. (1995).** Effects of water loss on respiration, ethylene production and ripening of banana fruit. *Revista Brasileira De Fisiologia Vegetal*, 7: 115-118.
- Herman MAB, Nault BA and Smart CD, 2008.** Effect of plant growth-promoting rhizobacteria on bell pepper production and green peach aphid infestation in New York. *Crop Protection* 27: 996-1002.
- Khalid, K.A.** 2006. Influence of water stress on growth, essential oil. and chemical composition of herbs (*Ocimum* sp.). *Int. Agrophysics.* 20: 289-296.
- Kumar B, Pandey P and Maheshwari DK, 2009.** Reduction in dose of chemical fertilizers and growth enhancement of sesame (*Sesamum indicum* L.) with application of rhizospheric competent *Pseudomonas aeruginosa* LES4. *European Journal of Soil Biology* 45: 334–340.
- Kapoor, R., Giri, B. and Mukerji, K.G., 2004.** improved growth and essential oil yield and quality in (*foeniculum vulgare* Mill.) on mycorrhizal inoculation supplemented with p-fertilizer. *Bio resource Technology.* 93: 307-311.
- Khaosaad, T., H. Vierheilig, M. Nell, K. Zitterl-Eglseer, and J. Novak. 2006.** Arbuscular mycorrhiza alter the concentration of essential oils in oregano (*Origanum* sp., Lamiaceae.)*Mycorrhiza.* 16: 443- 446
- Nagananda, G. S., Das, A., Bhattacharya, S. and Kalpana, T. 2010.** In vitro studies on the effects of biofertilizers (*Azotobacter* and *Rhizobium*) on seed germination and development of *Trigonella foenum-graecum* L. using a novel glass marble containing liquid medium. *Int. J. Botany* 6: 394-403.
- Leithy, S., T.A. El-Meseiry and E.F. Abdallah.** 2006. Effect of biofertilizers, cell stabilizer and irrigation regime on Rosemary herbage oil yield and quality. *Journal of Applied Research.* 2: 773-779.
- Sharma, A. K. 2002.** Biofertilizers for Sustainable Agriculture. *Agrobios, India* 407p.
- Ramadan, L.A., Abd-Allah, A.R., Aly, H.A., Saad-El-Din, A.A., 2002.** toxicity effects of magnetic field exposure and prophylactic role of coenzyme Q10 and L-carnitine in mice. *Pharmacol. Res.* 46 (4), 363–370.

- Saravanakumar, D., Kavino, M., Raguchander, T., Subbian, P. and Samiyappan, R. 2011.** Plant growth promoting bacteria enhance water stress resistance in green gram plants. *ActaPhysiol Plant* 33: 203–209.
- Sharma, A. K. 2002.** Biofertilizers for Sustainable Agriculture. Agrobios, India 407p.
- Oliviera-Neto C.F., Silva-Lobato A.K., Goncalves-Vidigal M.C., Costa R.C.L., Santos.Filho B.G., Alves G.A.R., Silva-Maia W.J.M., Cruz F.J.R., Neres H.K.B. and Santos Lopes M.J. 2009.** Carbon compounds and chlorophyll contents in sorghum submitted to water deficit during three growth stages. *Science and Technology*, 7: 588-593.
- Wu, S. C., Cao, Z. H., Li, Z. G., Cheung, K. C. and Wong, M. H. 2005.** Effects of biofertilizer containing N-fixer, P and K solubilizers and AM fungi on maize growth: a greenhouse trial. *Geoderma* 125:155–166.
- Wettasinghe M and Shahidi F 2005.** Fe (III) chelation activity of extract of *Borago* and evening primrose meals. *Food Research International* 35: 65-71.
- Youssef, A.A., Edris, A.E., and Gomaa, A.M. 2004.** A comparative study between some plant growth regulator and certain growth hormones producing microorganisms on growth and essential oil composition of *Salvia officinalis* L. *Plant Annals of Agricultural Science* 49: 299-311.

فرا تحلیل عوامل موثر بر نتیجه رقابت کلزا با علف های هرز

The Meta-Analysis of the result of canola-weed competition

سحر خالصه رنجبر، عبدالمجید مهدوی دامغانی، فرزاد پاکنژاد، داوود حبیبی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۲/۱۵

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۸/۱۶

چکیده:

با توجه به این موضوع که علف های هرز در کاهش عملکرد از لحاظ کمی و کیفی کلزا تاثیر گذار هستند، محققین در این بخش اقدام به مطالعات فراوانی کرده اند، داشتن یک دیدگاه کلی از کلیه تحقیقات انجام گرفته در این بخش لازم و ضروری به نظر می رسد. با به کار بردن روش های خاص آماری این امر امکان پذیر می باشد. با انجام فراتحلیل و مطالعات بر روی مقالات مختلف در کل کشور ایران در سال های ۱۳۷۸-۱۳۹۱ در رابطه با رقابت علف های هرز کلزا می توان تاثیر علف های هرز بر روی صفات مختلف کلزا را بررسی نمود، فراتحلیل، در واقع یک تکنیک آماری برای خلاصه و بازنگری کیفیت تحقیقات گذشته است. با روش های آماری چند متغیره نتایج مورد ارزیابی قرار گرفت و حداقل تعداد مقالاتی که مورد بررسی قرار گرفت ۳ مقاله بود. نتایج نشان داد که با افزایش تراکم علف های هرز، عملکرد دانه کلزا کاهش پیدا کرد، در رابطه با بسیاری از علفکش ها، علفکش Alachlor 5 lit/h تاثیر بسزایی در افزایش محصول داشته است. با افزایش طول دوره تداخل علف های هرز، شدت رقابت آن ها با کلزا افزایش می یابد و صفاتی همچون عملکرد دانه، عملکرد روغن، تعداد غلاف گیاه، وزن هزار دانه، تعداد دانه بدون غلاف نیز کاهش می یابد. در بحث تاثیر علفکش ها در رقابت با کلزا نیز علفکش trifluralin+haloxyfop-p باعث می شود عملکرد دانه کلزا از شاهد بدون علف هرز بیشتر شود. methyl+isoxaben 1200+100+500

واژه های کلیدی: رقابت، تداخل علف هرز، عملکرد، تراکم، علف کش، فرا تحلیل

۱- فارغ التحصیل کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، گروه زراعت و اصلاح نباتات، کرج، ایران

۲- پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

۳- دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، گروه زراعت و اصلاح نباتات، کرج، ایران

* saharanjanbar89@yahoo.com مسئول مکاتبات:

مقدمه

غذایی خاک؛ رشد گیاه، مقدار تولید و عملکرد محصول را به شدت کاهش می دهند. ضمناً مکانی برای زندگی آفات می شود. باین وجود علف هرز در مزارع یک مشکل بسیار جدی محسوب می شود. واکنش کشاورزان با مبارزه علف های هرز به روش های مختلف آشنا نیستند و راه حل مناسب را برای رقابت گیاهان با علف های هرز رانمی دانند (دامغانی و همکاران ۱۳۸۸).

گرچه استفاده از یک روش ترکیبی و به کارگیری یافته های پژوهش های انجام شده کاری مشکل و حساس است، اما تجزیه و تحلیل درست آنچه که در گذشته انجام شده گاهی اوقات ممکن است موجب بازنگری و حتی صورت بندی نظریه ای جدید شود (Baus, 2002). واژه فراتحلیل، ترجمه واژه مرکب *Meta-analysis* است که جزء نخست آن یعنی *Meta* به معنای: فرا و یا واری می باشد. واژه *Meta* ریشه یونانی دارد و به معنای *Behind* یا *In back of* است (Glass, 2000). فرا تحلیل به بررسی پژوهش هایی می پردازد که درباره موضوع خاص انجام شده اند. (Glass, 1976). اصل اساسی و عملی در این روش عبارت است از ترکیب نتایج تحقیقات مختلف و استخراج نتایج جدید و منسجم و حذف آنچه که موجب سوگیری در نتایج نهایی می شود. فراتحلیل، تحلیل تحلیل هاست. به این معنی که از طریق تحلیل اولیه (تحلیل مقدماتی داده ها) به تحلیل ثانویه (تحلیل مجدد داده ها) می پردازد (هومن ۱۳۹۰).

طی سال های اخیر، توسعه و ترویج کشت کلزا به دلایلی همچون صنعتی، دارویی و... مورد توجه مسئولین امر قرار گرفته است. با توجه به تلاش هایی که در ایران و سطح جهان برای گسترش کلزا به عمل می آید شناخت آن ضروری به نظر می رسد. با توجه به علف های هرز بسیار در مزارع کلزا سبب افت عملکرد این گیاه می شود لذا با انجام فراتحلیل بهترین و موثرترین راهکار برای رقابت علف های هرز ارائه خواهد شد و از این طریق مسئولین بهتر می توانند با علف های هرز مزارع کلزا مبارزه کنند (زاهدی و همکاران ۱۳۸۸). هدف از مطالعه بصورت فراتحلیل، در این پژوهش این است که بیشترین خسارت وارد شد به عوامل تولید در کلزا بررسی

علف های هرز یکی از عوامل مهم کاهش عملکرد گیاهان زراعی به شمار می روند. تحقیقات انجام شده حاکی از آن است که بیش از ۱۰ درصد تلفات محصولات کشاورزی ناشی از اثرات رقابت علف های هرز است. رقابت به عنوان یکی از موضوعات کلیدی در جوامع گیاهی است و عوامل بسیاری در آن دخالت دارند که از آن جمله می توان به علفکش زمان و مدت تداخل علف هرز با گیاه زراعی اشاره کرد. در بین علف های هرز مزارع کلزا، علف هرز خردل وحشی به دلیل داشتن درصد بالای اسید اروسیک و گلوکوزینولات در روغن و کنجاله علاوه بر افت عملکرد سبب کاهش کیفیت روغن و کنجاله کلزا می گردد و در نتیجه روغن خوراکی را به روغن صنعتی تبدیل می کند (ابطالی و همکاران، ۱۳۸۸).

در مطالعه تداخل کلزا با علف هرز یولاف وحشی، این طور گزارش شده که حضور علف هرز در ۴۰ روز اول از دوره رشد کلزا، عملکرد آن را ۶۱ درصد کاهش داد (Daugovish et al., 2002) و مارتین و همکاران (Martin et al. 2001) از مطالعه تعیین دوره بحرانی کنترل علف های هرز در مزرعه کلزای بهار به این نتیجه رسیدند که به منظور جلوگیری از افت عملکرد بیش از ۱۰ درصد، مزرعه کلزا بایستی تا مرحله ۱۰-۸ برگی و در کشت های زود هنگام تا مرحله ۶ برگی عاری از علف هرز نگه داشته شود. در یک بررسی تداخل علف هرز چچم ایرانی با کلزا عملکرد گیاه زراعی از طریق کاهش تعداد شاخه جانبی، تعداد خورجین در بوته و تعداد دانه در خورجین تا حدود ۷۰ درصد کاهش داد (Hucl, 1998).

استفاده از سموم شیمیایی یکی از موثرترین روش های کنترل علف های هرز محسوب میشود، اما مصرف گسترده این مواد شیمیایی منجر به ایجاد بیوتیپ های مقاوم علف هرز و آلودگی های محیطی شده است (عنافجه و همکاران ۱۳۹۰).

اگر گیاهی در جایی که نباید باشد رشد کند، علف هرز نامیده می شود. علف های هرز با محدود کردن نور، آب و مواد

فرا تحلیل عوامل موثر بر نتیجه رقابت کلزا با علف های هرز

– کد گذاری شدند. به منظور تجزیه و تحلیل آماری از نرم افزار SAS استفاده شد، داده های نرمال شده در برنامه Excel وارد شدند. ابتدا انحراف معیار STDEV برای هر کدام از میانگین های بدست آمده استفاده شد و از روی آن SD-Error استاندارد ارور در روی میانگین های بدست آمده آورده شده. و نمودار هر صفت در برنامه Excel رسم گردید

در کل برای انجام فرا تحلیل ابتدا اطلاعات از منابع اولیه استخراج شدند و سپس با یکدیگر ترکیب شدند و سرانجام یک کل جدید حاصل شد. اصل اساسی و عملی در این روش عبارت است از ترکیب نتایج تحقیقات مختلف و استخراج نتایج جدید و منسجم و حذف آنچه که موجب سوگیری در نتایج نهایی می شود.

نتایج و بحث

عملکرد دانه کلزا در تراکم های مختلف علف هرز

ارزیابی انجام شده نشان داد که با افزایش تراکم علف های هرز عملکرد دانه کلزا کاهش پیدا کرد. در شرایط آزمایش افت عملکرد کلزادر تراکم ۲،۳،۴ برابر پایه علف هرز خردل وحشی مشاهده گردید که بیشترین میزان افت عملکرد دانه تا ۸۸٪ در تراکم ۴ برابر تراکم پایه علف هرز رخ داد و کمترین میزان افت عملکرد دانه نیز در شرایط علف هرز پایه بوده که ۶۱٪ بوده است بنابراین با افزایش سطوح بالاتر تراکم علف هرز، افزایش افت عملکرد دانه کلزا بیشتر شد به طوری که تراکم های ۲،۳ برابر تراکم پایه علف هرز میزان افت عملکرد دانه کلزا به ترتیب ۷۴٪ و ۸۰٪ مشاهده گردید.

همچنین ابطالی و همکاران در سال ۱۳۸۸ بیان کردند که با افزایش تراکم علف های هرز عملکرد کاهش یافته و بین تیمارها تفاوت معنی داری بود.

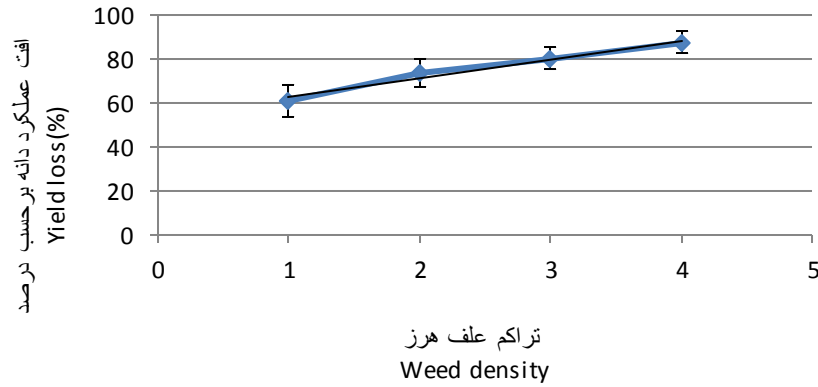
چعب و همکاران در سال ۱۳۹۰ گزارش کردند که به طور کلی با افزایش تراکم خردل وحشی عملکرد دانه کاهش یافت که این کاهش می تواند به علت رقابت بیشتر علف هرز با گیاه در آخر فصل برای منابع محیطی باشد که باعث کاهش انتقال ماده دانه ها شده است.

شود. هدف اصلی از این تحقیق تعیین عوامل موثر بر رقابت گیاهان زراعی (کلزا) و علف های هرز می باشد و دستیابی به راهکارهای مناسب برای کنترل مطلوب علف های هرز است.

مواد و روش:

این تحقیق در ۳ مرحله اصلی انجام شد که شامل مطالعات کتابخانه ای استخراج داده ها و آنالیز داده هاست. برای جستجوی مقاله ها از موتورهای جستجو گر اینترنتی و کتابخانه ها معتبر از جمله کتابخانه های دانشکده های کشاورزی مورد استفاده قرار گرفت و مقالات از سال ۱۳۹۱-۱۳۷۸ مدنظر قرار گرفته شدند. مقاله هایی انتخاب شدند که حتما از یک تیمار شاهد یا صفر برای مقایسه با سایر تیمار اعمال شده در آن مقاله بهره گرفته بودند در اینجا تیمار شاهد ۱۰۰ درصد گرفته شد و با بقیه ی تیمارها مقایسه شد که از ۱۰۰ درصد چه درصدی افزایش یا کاهش پیدا کرده است.

سپس جداول را کنار یکدیگر قرار دادیم و عواملی را که در یک موضوع تقریبا مشترک بودند را جدا کردیم. البته در هر گروه حتما می بایست بیش از ۳ مقاله ارزیابی می شد و در غیر این صورت آن مقالات به دلیل پایین نیامدن اعتبار علمی حذف می شدند. بعد از مطالعه مقاله های جمع آوری شده جدول هایی را یادداشت برداری کردیم؛ که در این جداول این موارد را مدنظر قرار دادیم: افت عملکرد، عملکرد دانه، عملکرد روغن، درصد افزایش محصول، عملکرد بیولوژیک، وزن هزار دانه، کاهش وزن خشک، کاهش غلاف گیاه و کاهش تعداد دانه بدون غلاف، که هر کدام را جداگانه مورد محاسبه قرار دادیم، همچنین در طبقه بندی های صورت گرفته تراکم در ۴ سطح، (۱،۲،۳،۴) برابر علف هرز پایه و زمان های رشد علف هرز در ۴ سطح عدم کنترل، کنترل، کنترل تا ۲ برگی، ۴ برگی، ۸ برگی و تا مرحله سبز شدن علف هرز انجام شد و میزان مصرف و نوع علفکش نیز مورد بررسی قرار گرفت. سپس از هر جدول یک تیمار شاهد انتخاب کردیم که در ارقام کلزا بالاترین عدد، تیمار شاهد به حساب آمد و سپس از هر عدد داخل جدول درصد گرفتیم و با تیمار شاهد مقایسه کردیم اگر نتایج تیمارهای اعمال شده نسبت به تیمار شاهد بیشتر بود با علامت + و اگر کمتر بود با علامت



$$y = -8.7x + 97.5$$

$$R^2 = 0.973$$

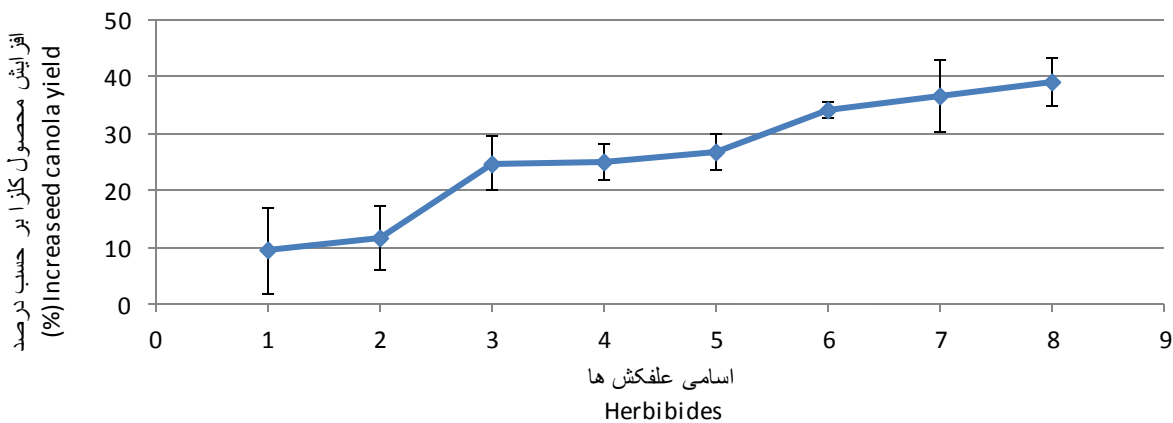
شکل ۱- افت عملکرد دانه کلزا در تراکم‌های مختلف علف هرز

Fig.1. Canola yield loss percentage at different densities of weeds(wild mustard)

های شماره ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷ نیز درصد افزایش محصول به ترتیب ۱۱٪، ۲۴٪، ۲۵٪، ۲۷٪، ۳۳٪، ۳۸٪ بوده است. شیمی و همکاران ۲۰۰۷ گزارش کردند که با مصرف چندین علفکش مختلف در مزارع کلزای استان های تهران مازندران خوزستان و فارس بیشترین افزایش محصول و همچنین بیشترین عملکرد روغن مربوط به زمانی است که علفکش آلاکلر مصرف گردیده که این می تواند به علت جدید بودن این علفکش و مقاوم نبودن علف های هرز به این علفکش گزارش کرد.

محصول کلزا با مصرف علفکش های مختلف کلزا

نتایج حاصل در مورد علفکش و درصد افزایش محصول نشان داد که علفکش های شماره ۶، ۷، ۸ تاثیر بالایی در ازین بردن علف های هرز داشته لذا در این بررسی ها بیشترین درصد افزایش محصول ۳۹٪ در علفکش شماره ۸ (Alachlor 5lit/h) بوده که بیشترین تاثیر را داشته و همچنین کمترین درصد افزایش محصول ۹٪ و ۱۱٪ در علفکش شماره های ۱ و ۲ بوده است. همچنین در علفکش



شکل ۲- افزایش محصول کلزا با مصرف علفکش های مختلف کلزا

Fig.2. Percent yield increase under herbicide application

1/Trifluralin +Haloxypop Metazachi 2/Quinmerac 2lit/h Metazachi 3/ quinmerac3lit/h dimethachi
4/ 2lit/h demetach 5/ 3lit/h demetachi 6/ napropamd +clomazone3.5lit/h 7/ napropamd +clomazone3.5lit/h
8/Alachlor 5lit/h

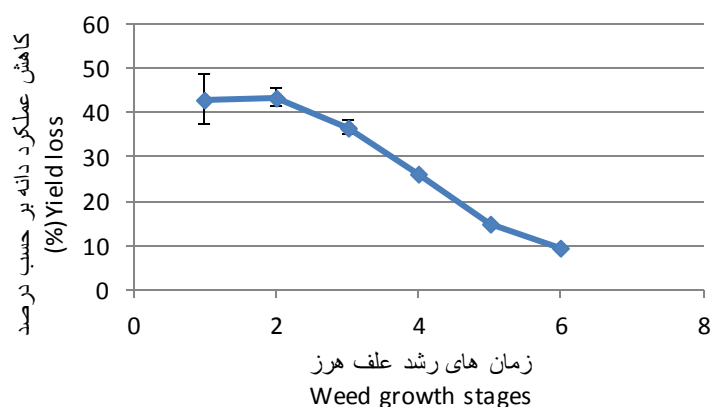
فرا تحلیل عوامل موثر بر نتیجه رقابت کلزا با علف های هرز

توجه به گروهبندی که صورت گرفت می توان بیان کرد که مرحله های ۴، ۵، ۶ هر کدام جداگانه در گروهبندی جای دارند. میرشکاری و همکاران (۱۳۹۰) بیان داشتند که با وجود علف های هرز و گذشت زمان رشد کلزا رقابت شدیدتر می شود و عملکرد کاهش می یابد. موسوی نیک و همکاران در سال ۲۰۱۰ گزارش دادند که با افزایش مدت کنترل علف های هرز تمامی صفات معنی دار بودند و بیشترین میزان عملکرد مربوط به کنترل کامل علف های هرز بود و کم ترین نیز مربوط به تداخل کامل علف های هرز با کلزا بود پس مرحله ۱ و ۲ با هم معنی دار نیستند.

عملکرد دانه با گذشت زمان های مختلف رشد

علف هرز

در این بررسی مشاهده گردید که: بیشترین کاهش عملکرد دانه کلزا در مرحله رشد کامل علف های هرز تا آخر دوره رشد کلزا بوده است و بعد از آن در مرحله ۱ و جین دستی تا پایان مراحل سبز شدن کاهش عملکرد زیاد بوده است و سپس به ترتیب در مرحله های ۲ برگگی، ۴ برگگی، ۸ برگگی و جوانه زنی کاهش عملکرد بوده است. در واقع کاهش عملکرد دانه کلزا در مرحله رشد کامل علف های هرز تا آخر دوره رشد کلزا ۴۲٪ کاهش یافته است و به ترتیب بقیه مراحل ۳۸٪، ۲۷٪، ۱۴٪، ۹٪ عملکرد کاهش یافته است. با



شکل ۳- کاهش عملکرد دانه با گذشت زمان های مختلف رشد علف هرز

Fig.3. Grain yield loss (%) at different stages of weed growth

- ۱ عدم کنترل علف هرز
- ۲ کنترل علف هرز در تمام فصل رشد
- ۳ کنترل علف هرز تا زمان ۲ برگگی کلزا
- ۴ کنترل علف هرز تا زمان رشد ۴ برگگی کلزا
- ۵ کنترل علف هرز تا زمان ۸ برگگی کلزا
- ۶ کنترل علف هرز تا مرحله سبز کردن

شدن کاهش عملکرد روغن زیاد بوده است و سپس به ترتیب در مرحله های ۲ برگگی، ۴ برگگی، ۸ برگگی، جوانه زنی کاهش عملکرد روغن بدست آمد. در اصل به این صورت بوده که کاهش عملکرد روغن در رشد علف هرز تا آخر دوره رشد کلزا ۵۰٪ بوده و در مرحله ۱ و جین دستی کاهش عملکرد روغن کلزا ۴۴٪ و به ترتیب بقیه مراحل ۳۸٪، ۲۴٪، ۱۷٪، ۱۱٪.

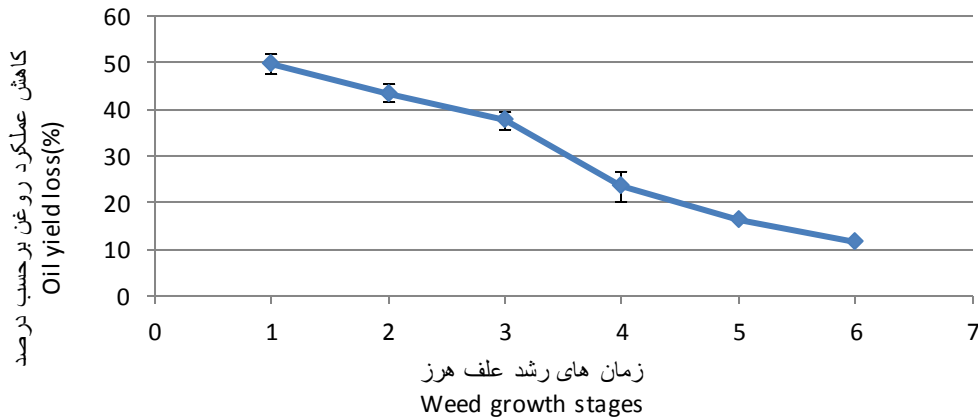
عملکرد روغن کلزا با گذشت زمان های مختلف

رشد علف هرز

پس از ترکیب و تلفیق داده های بدست آمده از مقالات بیشترین میزان کاهش عملکرد روغن کلزا در مرحله رشد کامل علف های هرز تا آخر دوره رشد کلزا مشاهده گردید و بعد از آن در مرحله ۱ و جین دستی تا پایان مراحل سبز

اصغری و همکاران ۱۳۸۹ بیان نمودند در بین تیمارهای حذف و رقابت علف هرز تیمارهایی که دارای بیشترین عملکرد دانه بودند بالاترین عملکرد روغن را به خود اختصاص دادند به گونه ای که تیمار شاهد حذف تمام علف های هرز با میانگین عملکرد دانه ۶/۲۹۰۲ کیلوگرم در هکتار دارای بیشترین تیمار شاهد رقابت در تمام فصل علف هرز میانگین عملکرد دانه ۳/۱۱۷۰ کیلوگرم در هکتار دارای کم ترین عملکرد روغن است.

شده است. از نظر آماری گروهبندی انجام شده نشان داد که مراحل ۳، ۲، ۱ را برای کاهش عملکرد روغن با یکدیگر اختلاف معنی دار دارند و هم چنین مرحله های ۶، ۵، ۴ اختلاف معناداری وجود دارد. میرشکاری و همکاران (۱۳۹۰) گزارش کردند درصد روغن دانه تحت تاثیر ارقام و دوره های مختلف رقابت علف های هرز قرار نگرفت، ولی عملکرد روغن از زمان کنترل علف های هرز متاثر شد.



شکل ۴- کاهش عملکرد روغن کلزا با گذشت زمان های مختلف رشد علف هرز

Fig.4. Oil yield loss (%) at different stages of weed growth.

1, 2, 3, 4, 5 and 6: 0 day weed free, weed free until the growth stages of emergence, 2-leaf, 4-leaf, 8-leaf and flowering bud initiation,

۱ عدم کنترل علف هرز
 ۲ کنترل علف هرز در تمام فصل رشد
 ۳ کنترل علف هرز تا زمان ۲ برگی کلزا
 ۴ کنترل علف هرز تا زمان رشد ۴ برگی کلزا
 ۵ کنترل علف هرز تا زمان ۸ برگی کلزا
 ۶ کنترل علف هرز تا مرحله سبز کردن

بوده و در مرحله وجین دستی نیز کاهش وزن هزار دانه کلزا ۱۹٪ و به ترتیب بقیه مراحل ۱۵٪، ۱۳٪، ۹٪، ۷٪ شده است.

جوانشیر و همکاران ۱۳۸۷ بیان نمودند که رقابت علف های هرز، وزن بذر و عملکرد دانه گیاهان زراعی را کاهش می دهد و درصد کاهش محصول به نوع گیاه زراعی و تراکم، مرحله ظهور و طول دوره حضور علف های هرز بستگی دارد. موسوی نیک و همکاران (۱۳۹۰) افزایش مدت کنترل علف هرز نیز بر تمامی صفات به جز درصد روغن و وزن هزار دانه معنی دار بود. بر اساس نتایج بیشترین مقدار عملکرد دانه و

وزن هزار دانه کلزا با گذشت زمان های مختلف

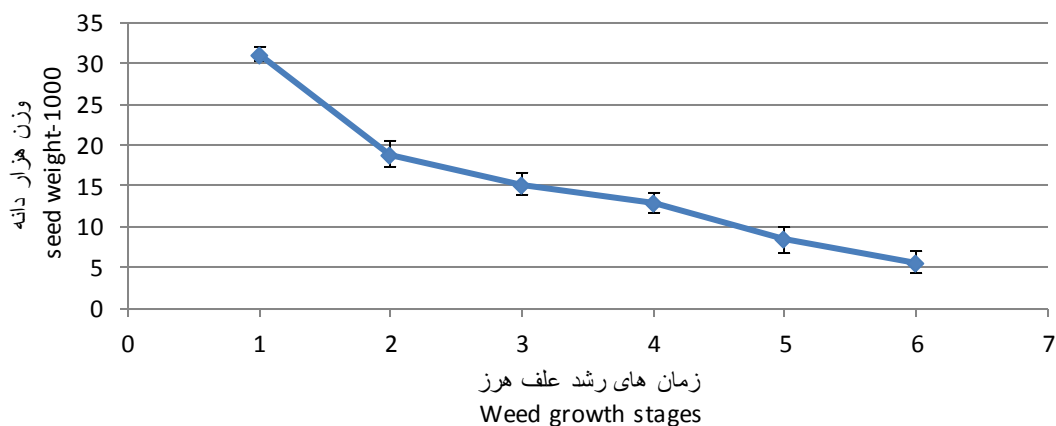
رشد علف هرز

پس از بررسی داده های بدست آمده و رسم نمودار مشاهده گردید که: بیشترین میزان کاهش وزن هزار دانه کلزا در مرحله رشد علف های هرز تا آخر دوره رشد کلزا بیشتر بوده است و بعد از آن در مرحله ی وجین دستی کاهش وزن هزار دانه زیاد بوده است و سپس به ترتیب در مرحله های ۲ برگی، ۴ برگی، ۸ برگی، جوانه کاهش وزن هزار دانه زیاد بوده است. در واقع به این صورت بوده که کاهش وزن هزار دانه در مرحله رشد علف های هرز تا آخر دوره رشد کلزا ۳۱٪

فرا تحلیل عوامل موثر بر نتیجه رقابت کلزا با علف های هرز

روغن مربوط به فاصله ۲۵ سانتی متر در تیمار کنترل کامل

بود.



شکل ۵- کاهش وزن هزار دانه کلزا با گذشت زمان های مختلف رشد علف هرز

Fig.5. 1000-seed weight loss (%) at different stages of weed growth

1, 2, 3, 4, 5 and 6: 0 day weed free, weed free until the growth stages of emergence, 2-leaf, 4-leaf, 8-leaf and flowering bud initiation

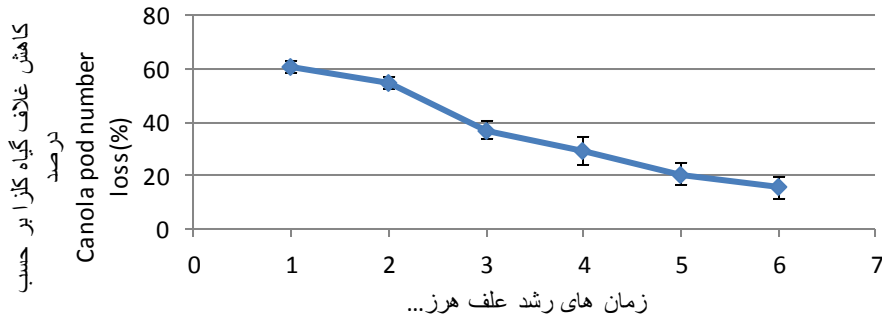
۱ عدم کنترل علف هرز
 ۲ کنترل علف هرز در تمام فصل رشد
 ۳ کنترل علف هرز تا زمان ۲ برگی کلزا
 ۴ کنترل علف هرز تا زمان رشد ۴ برگی کلزا
 ۵ کنترل علف هرز تا زمان ۸ برگی کلزا
 ۶ کنترل علف هرز تا مرحله سبز کردن

های هرز ۶۰٪ بوده و در مرحله وجین دستی کاهش غلاف کلزا ۴۸٪ و به ترتیب بقیه مراحل ۳۹٪، ۲۵٪، ۲۰٪، ۱۸٪ شده است.

میرشکاری و همکاران (۱۳۹۰)، موسوی نیک و همکاران (۲۰۱۰) گزارش دادند که با افزایش تداخل علف های هرز با رشد کلزا سبب کاهش غلاف گیاه در کلزا می شوند و هرچه از طول دوره رشد علف هرز بگذرد کاهش غلاف گیاه روید می شود.

غلاف گیاه کلزا با گذشت زمان های مختلف رشد علف های هرز

در مقالات بررسی شده در مورد غلاف گیاه کلزا مشاهده شد که بیشترین میزان کاهش غلاف کلزا رشد کامل علف های هرز در تمام دوره رشد کلزا بوده است و بعد از آن در مرحله ی وجین دستی کاهش غلاف کلزا زیاد بوده است و سپس به ترتیب در مرحله های ۲ برگی، ۴ برگی، ۸ برگی و جوانه زنی کاهش غلاف کلزا زیاد بوده است. در واقع به این صورت بوده که کاهش غلاف کلزا در مرحله ی رشد کامل علف



شکل ۶- کاهش غلاف گیاه کلزا با گذشت زمان‌های مختلف رشد علف‌های هرز

Fig.6. Canola pod number loss (%) at different stages of weed growth

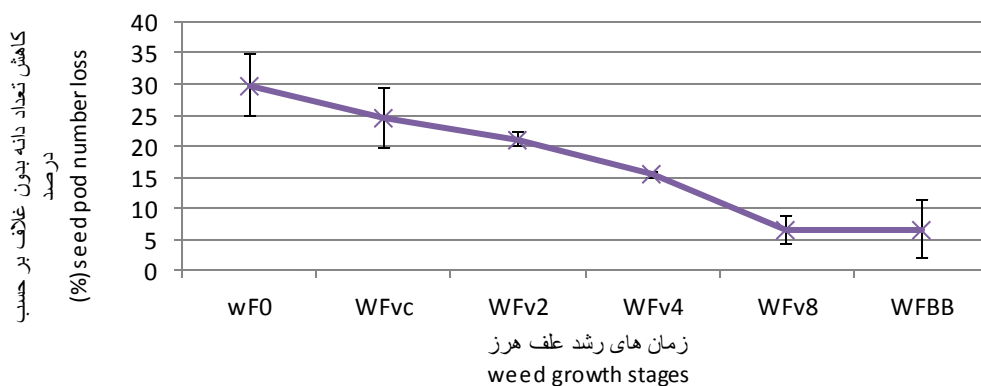
1, 2, 3, 4, 5 and 6: 0 day weed free, weed free until the growth stages of emergence, 2-leaf, 4-leaf, 8-leaf and flowering bud initiation,

۱ عدم کنترل علف هرز
 ۲ کنترل علف هرز در تمام فصل رشد
 ۳ کنترل علف هرز تا زمان ۲ برگی کلزا
 ۴ کنترل علف هرز تا زمان رشد ۴ برگی کلزا
 ۵ کنترل علف هرز تا زمان ۸ برگی کلزا
 ۶ کنترل علف هرز تا مرحله سبز کردن

رأداشته و بعد از آن در مرحله ی جوانه زنی یعنی گزینه ۵ بیش‌ترین کاهش بوده است و سپس در مرحله ۳ و مرحله ۴ بوده است. و از لحاظ آماری تمام مراحل با یکدیگر اختلاف معنی دار دارند.

تعداد دانه بدون غلاف گیاه کلزا باگذشت زمان‌های مختلف رشد علف هرز

در مرحله رشد کامل علف‌های هرز تا آخر دوره رشد کلزا و جین دستی بیش‌ترین کاهش تعداد دانه بدون غلاف



شکل ۷- کاهش تعداد دانه بدون غلاف گیاه کلزا باگذشت زمان‌های مختلف رشد علف هرز

Fig.7. Number of seeds per pod loss (%) at different stages of weed growth

WFvc, WFv2, WFv4, WFv8 and WFBB: Weed free until the growth stages of emergence, 2-leaf, 4-leaf, 8-leaf and flowering bud initiation WF0:0 day weed free CWF: Complete weed free

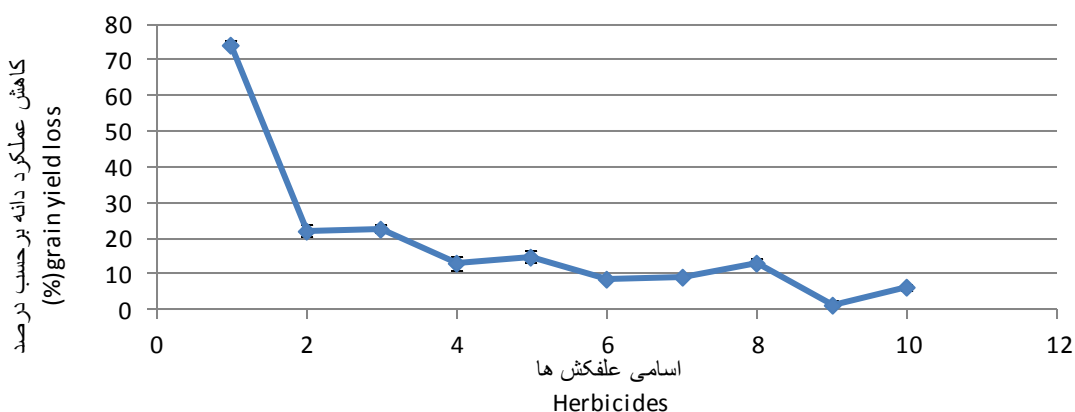
فرا تحلیل عوامل موثر بر نتیجه رقابت کلزا با علف های هرز

WF0 عدم کنترل علف هرز
 WFvc کنترل علف هرز در تمام فصل رشد
 WFv2 کنترل علف هرز تا زمان ۲ برگی کلزا
 WFv4 کنترل علف هرز تا زمان رشد ۴ برگی کلزا
 Wfv8 کنترل علف هرز تا زمان ۸ برگی کلزا
 WFFB کنترل علف هرز تا مرحله سبز کردن

تاثیر این علفکش برای علف های هرز مزارع کلزا کم بوده است و در گروه آماری جداگانه ای قرار دارد و بعد بیشترین عملکرد دانه نیز با مصرف علفکش گزینه ۱۰ بوده است که بیشترین عملکرد دانه داده است.

عملکرد دانه کلزا با استفاده از علفکش های مختلف کلزا

کاهش عملکرد دانه در گزینه شماره ۱ که مصرف علفکش تریفلورالین ۱۲۰۰ بوده است بیشتر وجود داشته است بنابراین



شکل ۸- کاهش عملکرد دانه کلزا با استفاده از علفکش های مختلف کلزا

Fig.8. Grain yield loss (%) at different stages of weed growth.

- 1-trifluralin1200
- 2-trifluralin1400
- 3-trifluralin+propaqui za fop+pronamide 1200+100+2000
- 4-trifluralin+propaqui za fop+pronamide 1200+200+1500
- 5-trifluralin+propaqui za fop+isoxaben1200+100+500
- 6-trifluralin+propaqui za fop+isoxaben1200+200+250
- 7-trifluralin+haloxyfop-p methyl+pronamid1200+100+2000
- 8-trifluralin+haloxyfop-p methyl+pronamid1200+200+1500
- 9-trifluralin+haloxyfop-p methyl+isoxaben1200+100+500
- 10-trifluralin+haloxyfop-p methyl+isoxaben1200+200+250

علفکش trifluralin+haloxyfop-p)
 عمل بهتر عمل (methyl+isoxaben1200+200+250)
 کرده است و عملکرد دانه اش بیشتر از شاهد شده است .

بیژن زاده وهمکاران(۲۰۰۵-۲۰۰۶) در ۲ سال گزارش دادند
 بیشترین تاثیر در رقابت کلزا علفکش تری فلورالین ۱۲۰۰ بوده
 است که در شاهد بدون علف هرز کم ترین تاثیر را در مبارزه
 با علف های هرز داشته است، به همین دلیل در مزرعه ی کلزا

References

منابع

- ابطالی، ی.، باغستانی، میبدی، ابطالی، م. ۱۳۸۸. مجله پژوهش علف های هرز، جلد ۱، شماره ۲، صفحات ۷۳-۶۳.
- ایزانلو، ب.، حبیبی، م. ۱۳۹۰. کاربرد فراتحلیل در تحقیقات علوم اجتماعی و رفتاری؛ مروری بر تنگناها، مزایا و روش شناسی.
- چعب، ع.، بخشنده، ع.، زند، ا.، ابراهیم پور، ف.، شافعی نیا، ع.، عنافجه، ز. ۱۳۸۹. مجله الکترونیک تولید گیاهان زراعی، جلد ۳، شماره ۲، ص ۴۸-۳۳.
- جوانشیر، ع.، میرشکاری، ب.، فیروزی، ح. ۱۳۸۷. یافته های نوین کشاورزی. واکنش صفات مورفولوژیک، عملکرد و شاخص برداشت سه رقم کلزابه زمان های کنترل علف های هرز. سال دوم. شماره ۴. ص ۴۰۹-۴۰۶.
- خواجه پور، م. ۱۳۸۳. گیاهان صنعتی، واحد صنعتی اصفهان. ص ۵۶۴.
- شیمی، پ.، جعفرزاده، ن.، جاهدی، آژنگ. ۱۳۸۷. مجله دانش علف های هرز، شماره ۴، جلد ۲، صفحات ۸-۱.
- عنافجه، ز.، عالمی، س.، فتحی، ق.، حسین قرینه، م.، چعب، ع. ۱۳۹۰. نشریه پژوهش های زراعی ایران، جلد ۹، شماره ۱، ص ۱۱-۱.
- موسوی نیک، ع.، زند، ا. ۱۳۹۰. مجله دانش علف های هرز ایران، شماره ۲، جلد ۷، صفحات ۳۷-۳۰.
- مهودی دامغانی، ع.، کامکار، ب. ۱۳۸۸. انتشارات دانشگاه مشهد، مروری بر رقابت علف های هرز و گیاهان زراعی (ترجمه)، ص ۲۰۰-۱۸۴، تعداد صفحه ۳۵۲.
- میرشکاری، ب. ۱۳۹۰. مجله الکترونیک تولید گیاهان زراعی. مطالعه اثرات زمان های مختلف کنترل علف های هرز بر صفات ریخت شناسی، عملکرد و شاخص برداشت سه ژنوتیپ پاییزه کلزا. جلد ۴، شماره ۴. ص ۶۶-۵۱.
- هومن، ح. ع. ۱۳۹۰. کتاب راهنمای علمی فراتحلیل در پژوهش علمی، انتشارات سمت، چاپ دوم، ص ۵۱-۲۰، تعداد صفحه ۱۸۰.
- زاهدی، م. ۱۳۸۸. فصلنامه مطالعات مدیریت شماره ۴۷، فراتحلیل راهی به سوی شناسایی و ارزشیابی ترکیب و تخلیص پژوهش های گذشته مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی. ص ۷۹-۶۵.
- Baus, Aridam, 2002.** "how to conduct a meta-analysis", (available at: <http://www.pitt.edu/suprtl/lecture/lec1171>).
- Bijanazadeh E., Naderi R. and Behpoori A. 2010.** Interrelationships between oilseed rape yield and weeds population under herbicides application. Australian journal of crop science. AJCS 4(3):155-162.
- Daugovish, O., Thill, D.C. and Shafii, B. 2002.** Competition between wild oat (*Avena fatua*) and yellow mustard (*Sinapis alba*) or canola (*Brassica napus*).
- Duke, S.O. 1996.** Herbicide resistant crops: background and perspectives. Pages 1-3 in S.O. Duke, ed. Herbicide- Resistant Crops: Agricultural, Environmental, Economic, Regulatory, and Technical Aspects. Boca Raton, FL: CRC Press Weed Sci. 50: 587-594.
- Glass, G. V. 1976.** Primary, secondary and meta-analysis of research. Educational Researcher, 5 (10), 3
- Glass, G. V. 2000.** Meta-analysis at 25. Arisona State University, College of Education <http://www.gvglass.info/papers/meta25.html> (Accessed 11 Feb. 2012)
- Hunt, E. and Agnoli, F. 1991.** "The Whorfian Hypothesis: A Cognitive Psychological Perspective", in Psychological Review, Vol. - (98): 377-389

فرا تحلیل عوامل موثر بر نتیجه رقابت کلزا با علف های هرز

Hucl, P. 1998. Response to weed control by four spring rapeseed genotypes differing in competitive ability. *Can. J. Plant Sci.* 78:171-173.

Martin, S.F., Van Acker, R.C. and Friesen, L.F. 2001. Critical period of weed control in spring canola. *Weed Sci.* 49: 326-333.

اثر محیط کشت و غلظت‌های هورمونی مختلف بر کشت بافت گیاه دارویی به لیمو
(*Lippia citriodora* L.)

The effect of different medium and hormones on plant tissue culture of
lemon beebrush (*Lippia citriodora* L.)

ریحانه صادقی^۱، امیررضا زارع کاریزی^۲، علیرضا پازکی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۲/۱۷

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۷/۱۱

چکیده

افزایش کاربرد گیاه دارویی به لیمو طی سال‌های اخیر و در صنایع مختلف، نیاز به افزایش سطح زیر کشت آن را ضروری می‌نماید. لذا می‌توان از روش کشت بافت به عنوان راهکاری کارآمد جهت تکثیر سریع و تولید انبوه و عاری از هرگونه آلودگی این گیاه دارویی ارزشمند در کنار روش‌های سنتی استفاده نمود. بر این اساس، در تحقیق حاضر بر اساس طرح فاکتوریل در قالب کاملاً تصادفی با ۴ تکرار، قطعات گره‌ای حاوی ۲ جوانه جانبی در دو محیط کشت MS (Murashige & Skoog) و B5 (Gamborg)، حاوی هورمون BAP (Banzyle Amino Porine) در غلظت‌های ۰، ۰/۲۵، ۰/۵ و ۵ میلی‌گرم در لیتر در ترکیب با ۰ و ۰/۲۵ میلی‌گرم در لیتر IBA کشت گردیدند. ۲۱ روز پس از کشت، میانگین تعداد و طول نوساقه‌ها، تعداد برگ‌ها و تعداد و طول ریشه‌ها بررسی گردید. نتایج حاصل نشان داد که بیشترین تعداد نوساقه‌ها (۵/۱۶ عدد) در محیط کشت MS حاوی ۵ میلی‌گرم در لیتر BAP مشاهده شد. همچنین بیشترین طول نوساقه‌ها (۹/۸۶ سانتی‌متر) در محیط MS و تیمار هورمونی حاوی ۰/۲۵ میلی‌گرم در لیتر از هر دو هورمون BAP و IBA حاصل گردید. بر اساس یافته‌های تحقیق، بیشترین فراوانی ریشه (۹/۴۶ سانتی‌متر) در محیط کشت MS بدون تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی ایجاد شد، در حالی که بیشترین طول ریشه (۱/۲ سانتی‌متر) در محیط کشت B5 همراه با ۰/۲۵ میلی‌گرم در لیتر BAP و ۰/۲۵ میلی‌گرم در لیتر از هورمون IBA مشاهده گردید. این پژوهش روشی کارآمد جهت تکثیر و انجام مطالعات درون‌شیشه‌ای در این گیاه دارویی ارزشمند می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: به لیمو، کشت بافت، هورمون، نوساقه، BAP

۱- عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهرری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲- مرکز تحقیقات گیاهان دارویی، پژوهشکده گیاهان دارویی جهاد دانشگاهی، کرج، ایران

۳- عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهرری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

* مسئول مکاتبات: (pazoki_agri@yahoo.com)

مقدمه

به لیمو درختچه‌ای است خزان پذیر از خانواده‌ی شاهپسند (Verbenaceae) که ارتفاع آن به ۳ تا ۵ متر نیز می‌رسد. برگ‌های این گیاه به صورت کشیده، ساده سرنیزه‌ای به طول ۱۰ - ۷ سانتی متر، نوک دار و در قاعده، گره‌ای، خشن، کامل، فراهم و مجتمع به تعداد ۳ یا ۴ تایی و به رنگ سبز کم‌رنگ دیده می‌شوند و بصورت دسته‌های سه‌تایی بر روی ساقه قرار می‌گیرند. ساقه بلند، زاویه دار و منشعب می‌باشد. گل‌های آن کوچک و دارای جامی است که از خارج سفید و از داخل آبی مایل به بنفش است. مجموعه گل‌های آن نیز ظاهر هرمی شکل در حول یک محور طویل به وجود می‌آورد. کاسه گل آن لوله‌ای شکل، منتهی به چهار دندانه باریک و جام گل آن مرکب از ۴ لوب پهن است. (اولادزاده و همکاران، ۱۳۹۱). جنس *Lippia* دارای بیش از ۲۰۰ گونه است که در این بین *L. citriodora* دارای اهمیت ویژه‌ای می‌باشد. ترکیب‌های عمده شناسایی شده در برگ گیاه به لیمو عبارتند از: Cineole, Limonene, Geranial, Caryophyllene oxide, Spathulenol, Neral, ترکیب‌های عمده شناسایی شده در گل *Limonene*, *Cineole*, *Geranial*, *Neral*, *Spathulenol*, *Caryophyllene Oxide* و *Neryl acetate* می‌باشند. به لیمو، گیاهی بومی آمریکای جنوبی بوده و به طور طبیعی رویش آن در شیلی، پرو و آرژانتین می‌باشد (آزاد بخت، ۱۳۷۸). به لیمو به طور وسیع در اغلب نواحی گرم و معتدل مانند نواحی مدیترانه ای اروپا پرورش می‌یابد. این گیاه امروزه در شمال کشور کشت و کار می‌گردد و گونه‌های بومی نیز از جنس *Lippia* در مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری کشورمان وجود دارند، ولی بومی ایران نیست و در حال حاضر در بیشتر کشورها پرورش داده می‌شود (امیدی و طباطبایی، ۱۳۸۹). تکثیر به لیمو به وسیله قلمه زدن شاخه‌ها و یا خوابانیدن آنها در زمین‌های قابل نفوذ و مرطوب در فصل بهار صورت می‌گیرد (اولادزاده و همکاران، ۱۳۹۱). با استفاده از این روش تعداد محدودی گیاه با توجه به حجم خزان در دسترس و همچنین تعداد پایه‌های

مادری اولیه تولید می‌گردد. این محصول که می‌توان آن را جزء محصولات نوین در عرصه کشاورزی ایران دانست، می‌تواند چشم انداز تولید فرآورده‌های داروئی از جمله فرآورده‌های حاصل از به لیمو را روشن‌تر نماید. با تکثیر سریع و گسترش سطح زیر کشت آن می‌توان تحولی اقتصادی در صنعت این گیاه دارویی ایجاد نمود. یکی از راه کارهای تولید تجاری و همچنین افزایش عملکرد اندام دارویی گیاه به لیمو، افزایش سطح زیر کشت آن می‌باشد که مستلزم تکثیر سریع و اقتصادی آن است. به عبارت دیگر روش‌هایی مورد نیاز است تا بتوان در مدت زمان کوتاه، تعداد زیادی گیاهچه تولید نمود. ازدیاد به لیمو از طریق بذر به دلیل وجود پدیده دگرگشتی و تفرق ژنتیکی صفات در نتاج مورد توجه نمی‌باشد. از این رو تکثیر به لیمو با استفاده از کشت بافت راه حل کارآمد و مفید برای غلبه بر مشکلات تکثیر آن می‌باشد. با استفاده از کشت درون شیشه‌ای می‌توان نسبت به تولید انبوه و عاری از آلودگی گیاه اقدام نمود (رجحان، ۱۳۶۳).

همچنین اولین گام در اصلاح ژنتیکی با استفاده از روش‌های ملکولی، تولید متابولیت‌های ثانویه در بیوراکتورها و افزایش میزان ماده مؤثره به وسیله تکنیک‌های بیوتکنولوژیکی بهینه سازی کشت بافت این گیاه می‌باشد. با توجه به اهمیت به لیمو در صنایع مختلف، بهینه سازی کشت بافت آن به عنوان گام نخست در بهبود و افزایش تولید متابولیت‌های ثانویه این گیاه حائز اهمیت می‌باشد. در ارتباط با مباحث بیوتکنولوژی از جمله کشت بافت، گزارش‌های بسیار اندکی در رابطه با *L. citriodora* موجود است. تحقیق پیرامون کشت ریشه‌های موین گیاه *Lippia dulcis* نشان داد که محیط کشت MS حاوی ۲٪ ساکارز و $0.2-10.0 \text{ mg.l}$ Chitosan بهترین محیط برای رشد ریشه‌چه‌ها می‌باشد (Sauerweinal., 1990). پروتوکلی برای ریزازدیادی گیاهان خانواده Verbenaceae پیشنهاد شده است که شامل محیط کشت MS، نمک‌ها و ویتامین‌ها و 0.05 mg.l^{-1} BA و 10 g.l^{-1} آگار می‌باشد (Wellens, 1998).

مواد و روش‌ها

جمع آوری و ضدعفونی

سر شاخه‌های گیاه دارویی به لیمو به طول ۱۵-۱۰ سانتی متر از پایه مادری ۲ ساله واقع در گلخانه پژوهشکده گیاهان دارویی جهاد دانشگاهی تهیه شد. پس از انتقال سر شاخه‌ها به آزمایشگاه، ابتدا برگ‌ها جدا و سپس شاخه‌ها به قطعات گره‌ای که حاوی ۱-۲ جوانه جانبی بودند، تقسیم شدند. به منظور سترون سازی، ابتدا ریز نمونه‌ها به مدت ۳۰ دقیقه در زیر آب جاری به همراه مایع ظرفشویی شستشو و سپس در زیر لامینار ایرفلو به مدت ۳۰ ثانیه با الکل ۷۰ درصد و سپس محلول هیپوکلرید سدیم (NaOCl) یک درصد حاوی ۲-۳ قطره تویین ۲۰ به مدت ۲۵ دقیقه استریل گردیدند. در نهایت ریز نمونه‌ها به وسیله آب مقطر استریل، سه بار و هر مرتبه ۲ دقیقه شستشو داده شد (اولادزاده و همکاران، ۱۳۹۱).

محیط تکثیر و شرایط کشت

این آزمایش به صورت فاکتوریل و در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی با ۴ تکرار که در هر تکرار ۵ ریز نمونه قرار داشت اجرا شد. قطعات گره‌های استریل حاوی ۱-۲ جوانه جانبی به منظور تکثیر نوساقه‌ها در محیط‌های کشت MS و B5 به عنوان عامل اول و غلظت‌های ۰، ۰/۲۵، ۰/۵ و ۵ میلی گرم در لیتر هورمون BAP به عنوان عامل دوم و ۰ و ۰/۲۵ میلی گرم در لیتر هورمون IBA به عنوان عامل سوم کشت شدند. به تمامی محیط‌های کشت، ۷ گرم در لیتر آگار و ۳۰ گرم در لیتر شکر افزوده شد، pH محیط‌های کشت در ۵/۸ تنظیم شد و محیط‌ها در دمای ۱۲۱ درجه سانتی گراد در فشار ۱/۲ بار به مدت ۲۰ دقیقه اتوکلاو شدند. تیمارهای کشت شده به اتاقک رشد در دمای 23 ± 2 درجه سانتی گراد با فتوپریود ۱۶ ساعت نور و ۸ ساعت تاریکی منتقل شدند. ۲۱ روز پس از کشت، میانگین تعداد و طول نوساقه‌ها، میانگین تعداد برگ‌ها و میانگین تعداد و طول ریشه‌ها بررسی گردید.

در بررسی درون شیشه‌ای گیاه *Lippia integrifoli* نشان داده شده است که محیط کشت MS و MS ۱/۲ بهترین محیط کشت برای ریزازدیادی این گیاه می‌باشد (Passera Marino et al (2003) & Ambrosetti, 1999). بر روی ریزازدیادی گیاه *Glandularia perakii* که از خانواده Verbenaceae می‌باشد، مطالعه کرده‌اند و این چنین ابراز داشته‌اند که محیط کشت مناسب برای تکثیر این گیاه، محیط کشت MS حاوی 20 g.l^{-1} ساکارز و بدون تنظیم کننده‌های رشد می‌باشد. تحقیق راجع به ارزیابی رفتار درون شیشه‌ای *Lippia citriodora* نشان داد که قطعه‌های گره‌ای (Nodal segments)، بهترین ریزنمونه‌ها برای تکثیر درون شیشه‌ای به لیمو می‌باشد. محیط کشت MS ۱/۲ بدون تنظیم کننده‌های رشد، بهترین نتیجه را برای رشد جوانه‌های جانبی و ریشه‌دهی جوانه‌های باززا شده داشته است (Servin et al., 2006). در پژوهشی که در مورد استقرار درون شیشه‌ای گیاه *Lippia sioides* Cham به عمل آمد، گزارش شد که بهترین حالت استقرار جوانه‌های این گیاه در محیط کشت MS یا B5 و 3 g.l^{-1} ذغال فعال یا PVP 0.5 g.l^{-1} می‌باشد (Costa et al., 2007). در مورد ریز ازدیادی سریع گیاه *Lippia citriodora* نیز میان ساقه گره‌دار جوان، به‌عنوان ریز نمونه برای ریزازدیادی سریع در این گیاه مورد استفاده قرار گرفت. نتایج نشان داد که محیط کشت مناسب برای القای جوانه‌ی جانبی MS می‌باشد، در این شرایط، جوانه‌های جانبی می‌توانند به طور طبیعی شروع به رشد کنند و به سرعت روی سطح محیط کشت تکثیر شوند و سپس هر ۲۰ روز یک‌بار این جوانه‌ها از ریزنمونه‌ها منتقل گردیده و در نتیجه سرعت ریزازدیادی ۳ برابر می‌شود. در این شرایط، محیط کشت مناسب برای القای ریشه $0.5 \text{ MS} + 0.5 \text{ mg/l BA}$ بود و سرعت ایجاد ریشه به حدود ۹۹٪ ارتقا یافت. جوانه‌های ریشه‌دار شده در گلدان‌ها واکشت شدند و سرعت باززایی به بیش از ۸۵٪ رسید (glin-Yan et al., 2011).

تجزیه داده‌ها و محاسبات آماری

به منظور تجزیه آماری داده‌ها از نرم افزار MSTAT-C version 2.10 و SPSS version 22 برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح ۵ و ۱۰ درصد استفاده شد.

سایتوکینین‌ها و اکسین‌ها اثرات متقابلی دارند و سبب کنترل تشکیل اندام‌ها و رشد جوانه‌ها می‌شوند، از پیری برگ جلوگیری می‌کنند و سبب هماهنگی رشد ریشه و ساقه می‌گردند (Beena et al., 2000).

ساقه زایی

نتایج تجزیه واریانس برای صفت تعداد نوساقه نشان داد که اثرات BAP و اثرات متقابل IBA و محیط کشت در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار بودند، در حالی که تأثیر معنی‌داری در اثر متقابل محیط کشت، IBA و اثرات متقابل کشت و BAP، اثرات متقابل IBA و BAP و اثرات متقابل BAP، IBA و محیط کشت مشاهده نشد (جدول ۱). افزایش غلظت BAP به طور معنی‌داری باعث افزایش تعداد نوساقه‌ها شد، به طوری که بیشترین تعداد نوساقه (۳/۰۲ عدد) در محیط کشت MS حاوی تیمار هورمونی ۵ میلی گرم در لیتر BAP حاصل گردید. تعداد نوساقه‌ها با افزایش غلظت BAP، اختلاف معنی‌داری را نشان داد. در مطالعات صورت گرفته بر روی گیاه *Lippia alba* L. نیز افزایش تعداد نوساقه‌ها با افزایش غلظت BAP مشاهده شده است (اولادزاده و همکاران، ۱۳۹۱). همچنین مقایسه میانگین بر اساس آزمون دانکن در اثرات متقابل محیط کشت و IBA نشان داد که افزایش غلظت IBA باعث کاهش تعداد نوساقه‌ها در محیط کشت MS شد. در حالیکه این افزایش در محیط کشت B5 سبب افزایش تعداد نوساقه گردید (نمودار ۶). بر این اساس، بیشترین تعداد نوساقه (۳/۰۲ عدد) در محیط کشت MS و بدون IBA بدست آمد (شکل ۲ و نمودار ۶). در صفت طول نوساقه‌ها، نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر متقابل محیط کشت و BAP، محیط کشت و IBA و محیط کشت، IBA و BAP در سطح احتمال ۱ درصد و همچنین اثر اصلی محیط کشت، BAP و اثر متقابل BAP با IBA در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار گردید. تفاوت معنی‌داری در اثر اصلی IBA مشاهده نشد (جدول ۱). درصفت طول نوساقه، افزایش غلظت BAP در محیط کشت B5 باعث کاهش معنی‌داری در طول نوساقه‌ها

نتایج و بحث

محیط کشت

در این بررسی اثر محیط کشت‌های مختلف MS و B5 بر ساقه‌زایی و ریشه‌زایی گیاه دارویی به لیمو تحت تأثیر تیمارهای هورمونی مختلف بررسی گردید. در این تحقیق از نمونه‌های گیاهی عاری از هر گونه آلودگی استفاده شد که پس از طی مراحل ضدعفونی به صورت جوانه‌های حاوی ۳-۲ برگ در محیط‌های کشت تحت تیمارهای مختلف هورمونی کشت گردیدند. طی دو یا سه هفته بعد از کشت در همه تیمارها، نوساقه‌ها تشکیل و کالوس‌هایی در منطقه نوساقه‌ها مشاهده شد (شکل ۱-الف). ضمناً، در محیط کشت MS در تیمار هورمونی ۰/۲۵ میلی گرم لیتر BAP و ۱ میلی گرم در لیتر هورمون IBA، کالوس بر روی کل ریز نمونه‌های کشت شده مشاهده گردید، به طوری که کالوس‌ها در انتهای بریده شده ریز نمونه کالوس‌های زرد رنگ مشاهده شد. پس از چند روز کالوس‌ها، قسمت‌های بالای ساقه را نیز احاطه کردند (شکل ۱-ب). کالزایی در انتهای بریده شده تمامی ریز نمونه‌ها در هر دو محیط کشت و در کلیه تیمارها مشاهده گردید. تشکیل کالوس در انتهای بخش‌های بریده شده و در بافت‌های در حال تکثیر در هر دو محیط کشت و کلیه ریز نمونه‌ها می‌تواند به دلیل تجمع اکسین‌ها در سلول‌های در حال تکثیر باشد (رجحان، ۱۳۶۳). ویژگی عمومی اکسین‌ها القاء تقسیم سلولی، طولی شدن سلول، تورم بافت‌ها و تشکیل ریشه‌های نابجا و کالوس می‌باشد و از تشکیل ساقه‌های نابجا و جانیی ممانعت می‌نماید (Liao et al., 2004). در غلظت‌های پایین، اکسین ریشه تشکیل نشده و بافت کالوس ایجاد می‌گردد که این مطلب را می‌توان در ریز نمونه‌ای که در حضور ۰/۲۵ میلی گرم در لیتر IBA و ۱ میلی گرم در لیتر BAP تولید گردیدند، مشاهده کرد (شکل ۱-ب).

اثر محیط کشت و غلظت‌های هورمونی مختلف بر کشت بافت گیاه دارویی به‌لیمو (*Lippia citriodora* L.)

را ایجاد می‌نمایند و پس از آن محیط کشت B5 حاوی ۰/۲۵ میلی گرم در لیتر BAP در ترکیب با ۰/۲۵ میلی گرم در لیتر IBA (۸/۱۳ عدد) قرار می‌گیرد، با توجه به این که محیط کشت B5 از نظر ترکیبات و مقادیر مورد استفاده با محیط کشت MS متفاوت می‌باشد. محیط کشت B5 فاقد گلاسیسین است ولی نسبت به MS تیامین بیشتری دارد. تیامین یک بخش ضروری برای یبوستر کوآنزیم تیامین پیرو فسفات است که نقش مهمی در متابولیسمز کربوهیدرات‌ها دارد. این ویتامین در گیاهان در برگ ساخته می‌شود و به ریشه منتقل می‌گردد و رشد را کنترل می‌کند (Abdol, 2009). در بررسی صفت طول ریشه، اختلاف اندکی بین هر دو محیط کشت ایجاد شد که این اختلاف می‌تواند ناشی از اختلاف در نمک معدنی و ویتامین‌های موجود در این دو محیط کشت باشد. با توجه به این که محیط کشت B5 دارای تیامین بیشتری نسبت به MS می‌باشد، باز با این حال می‌توان گفت مقادیر بالای نمک‌های موجود در MS می‌تواند تأثیر معنی داری بر روی طول ریشه داشته باشد. در این بررسی مشاهده شد که تعداد ریشه‌ها در محیط کشت MS، زمانی که اکسین و سایتوکینین در تعادل می‌باشند، دارای بیشترین تعداد ریشه است (نمودار ۴). تجزیه واریانس صفت طول ریشه نشان داد که اثر محیط کشت در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بوده در حالی که اثر ترکیبات هورمونی و اثرات متقابل محیط کشت و ترکیبات هورمونی معنی دار نمی‌باشد (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که در مقایسه بین محیط کشت MS و B5 محیط کشت MS بیشترین طول ریشه را (۱/۵۳ سانتی متر) ایجاد نمود (نمودار ۵). در این بررسی مشاهده گردید، زمانی که مصرف اکسین و سایتوکینین در حد متوسطی است، ایجاد ریشه و ساقه به طور همزمان صورت می‌پذیرد. به طور معمول در گیاهان بین رشد ساقه و ریشه تعادل برقرار است و حرکت رو به بالای سایتوکینین در گیاه، سبب برقراری این تعادل می‌شود. افزایش رشد ریشه سبب تولید سیتوکینین فراوان و رشد ساقه نیز می‌شود (Beena et al., 2000).

گردید، اگر هورمون اکسین و سایتوکینین در تعادل با هم و با غلظت ۰/۲۵ میلی گرم در لیتر باشند، در این شرایط بیشترین طول نو ساقه‌ها (۹/۸۶ سانتی متر) و تعداد برگ (۱۴/۱ عدد) در محیط کشت MS مشاهده گردید (نمودار ۲). در بررسی رنگ برگ‌ها مشخص شد که با افزایش غلظت BAP برگ‌های پایینی نو ساقه به رنگ زرد درآمد (شکل ۱-الف). اثر القایی IBA بر روی تکثیر جوانه‌های جانبی در بسیاری از گیاهان دارویی همچون قندرون (*Ceropegia candelabrum*) (Zargari, 1960)، رجحان (۱۳۶۳)، آلئوورا (*Aleo chinensis* L.) (Amin, 1991)، آیورودا (*Curcuma zedoaria*) (L., رجحان، ۱۳۶۳؛ Gruenwald et al., 2004)، زردچوبه (*Curcuma longa* L.) (Gupta et al., 2001) نیز گزارش شده است.

ریشه زایی

نتایج تجزیه واریانس برای صفت تعداد ریشه نشان داد که اثر اصلی BAP، اثر اصلی IBA، اثر متقابل BAP و IBA و اثر متقابل محیط کشت، BAP و IBA در سطح احتمال ۱ درصد و همچنین اثر اصلی محیط کشت و اثر محیط کشت و IBA در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار بودند. در حالی که اثر متقابل محیط کشت و BAP معنی دار نگردید. علاوه بر این، تجزیه واریانس در بررسی صفت طول ریشه نشان داد که اثر اصلی محیط برای این صفت در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار گردید (جدول ۱). در بررسی ریشه‌زایی، با افزایش غلظت BAP میزان ریشه‌زایی کاهش معنی داری داشت. با توجه به اینکه هورمون BAP در غلظت‌های بالا باعث تشکیل ساقه‌های نابجا می‌شود، اما مانع از تشکیل ریشه می‌گردد. بر اساس یافته‌های تحقیق، پس از گذشت دو هفته، هیچ ریشه‌ای در تیمارهای هورمونی ۰/۲۵ میلی گرم در لیتر IBA در هر محیط کشت MS مشاهده نشد (شکل ۳-ج). مقایسه میانگین صفت تعداد ریشه مشخص نمود که محیط کشت MS فاقد هریک از تیمارهای هورمونی BAP و IBA به عنوان تیمار برتر، بیشترین تعداد ریشه (۹/۴۶ عدد)

نتیجه گیری

در عین حال استفاده از محیط کشت B5 زمانی که اکسین و سایتوکینین در تعادل باشند، باعث افزایش ریشه زایی می-گردد. با توجه به افزایش ریشه زایی در محیط کشت B5 همراه با هورمون IBA به نظر می رسد که اثر متقابل معنی دار و قابل توجهی بین ترکیبات محیط کشت B5 و IBA وجود دارد که در نهایت سبب افزایش ریشه زایی می گردد. افزایش کاربرد گیاه دارویی به لیمو طی سال های اخیر در صنایع داروسازی، آرایشی و بهداشتی، نیاز به افزایش سطح زیر کشت آن را ضروری می نماید. لذا می توان از این روش به عنوان راهکاری سریع جهت تکثیر این گیاه ارزشمند در کنار روش های سنتی استفاده نمود.

بیشترین تعداد نوساقه (۳/۲ عدد) در محیط کشت MS همراه با ۵ میلی گرم در لیتر BAP حاصل گردید. بیشترین تعداد نوساقه (۳/۰۲ عدد) در محیط کشت MS و بدون IBA به دست آمد. بیشترین طول نوساقه ها (۹/۸۶ سانتی متر) و تعداد برگ (۱۴/۱ عدد) در محیط کشت MS مشاهده گردید. محیط کشت MS فاقد هریک از تیمارهای هورمونی BAP و IBA بیشترین تعداد ریشه (۹/۴۶ عدد) را ایجاد می نمایند. MS مناسبترین محیط کشت در صفت طول ریشه-ها بود. استفاده از عناصر غذایی و تنظیم کننده های رشد خصوصاً سایتوکینین می تواند باعث افزایش شاخه زایی گردد.

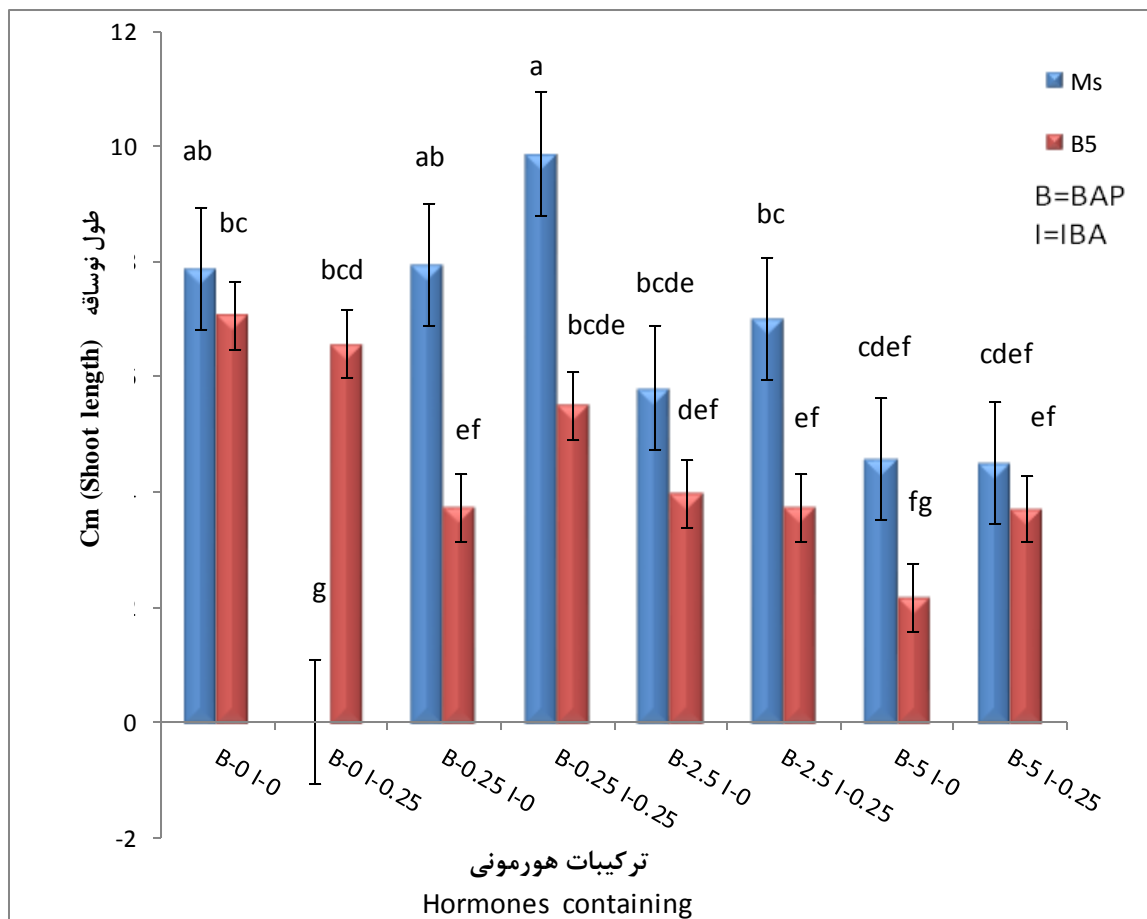
جدول ۱- تجزیه واریانس اثرات محیط کشت، IBA، BAP بر تعداد و طول نوساقه ها، ریشه ها و تعداد برگ ها

Table.1. Analysis of variance for medium, IBA, BAP effects on the number and length of shoots and roots and leaves number

منبع تغییرات S.O.V	درجه آزادی df	تعداد نوساقه Number of shoot	طول نوساقه Length of shoot	تعداد برگ Number of leaves	تعداد ریشه Number of root	طول ریشه Length of root
Medium (محیط کشت)	1	0.010 ^{ns}	14.301*	65.100**	11.213*	8.841*
BAP	3	7.476**	12.327*	32.339**	44.921**	0.845 ^{ns}
IBA	1	1.172 ^{ns}	3.968 ^{ns}	14.410 ^{ns}	29.767**	0.368 ^{ns}
Medium × BAP	3	1.770 ^{ns}	22.219**	30.669**	4.371 ^{ns}	0.247 ^{ns}
Medium × IBA	1	12.710**	17.763**	9.100 ^{ns}	22.141*	0.141 ^{ns}
BAP × IBA	3	1.116 ^{ns}	17.394*	33.025**	22.778**	1.075 ^{ns}
Medium × BAP × IBA	3	2.271 ^{ns}	10.009**	26.851**	15.470**	0.184 ^{ns}
Error (خطا)	30	1.149	3.340	5.182	2.983	0.910

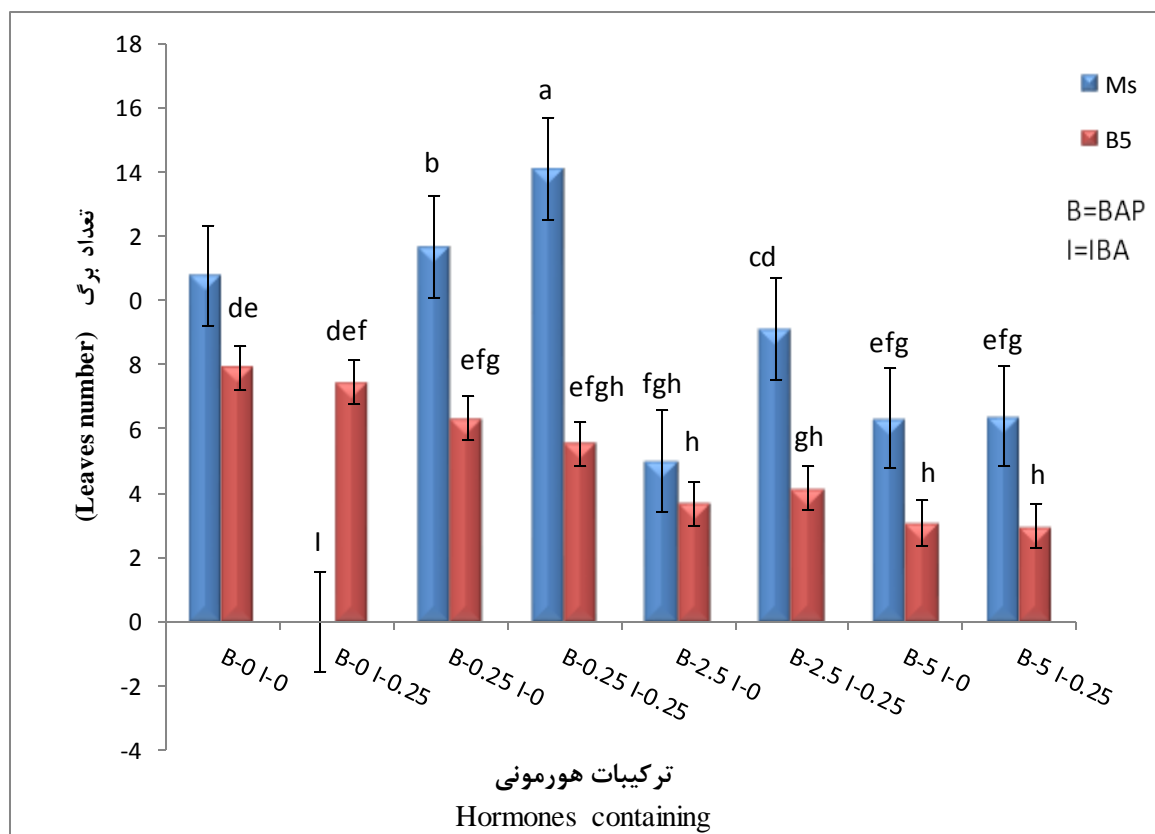
ns، * و **: به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار سطح ۵ و ۱ درصد

ns، * and **: Nonsignificant and significant at %5 and %1 level of probability respectively



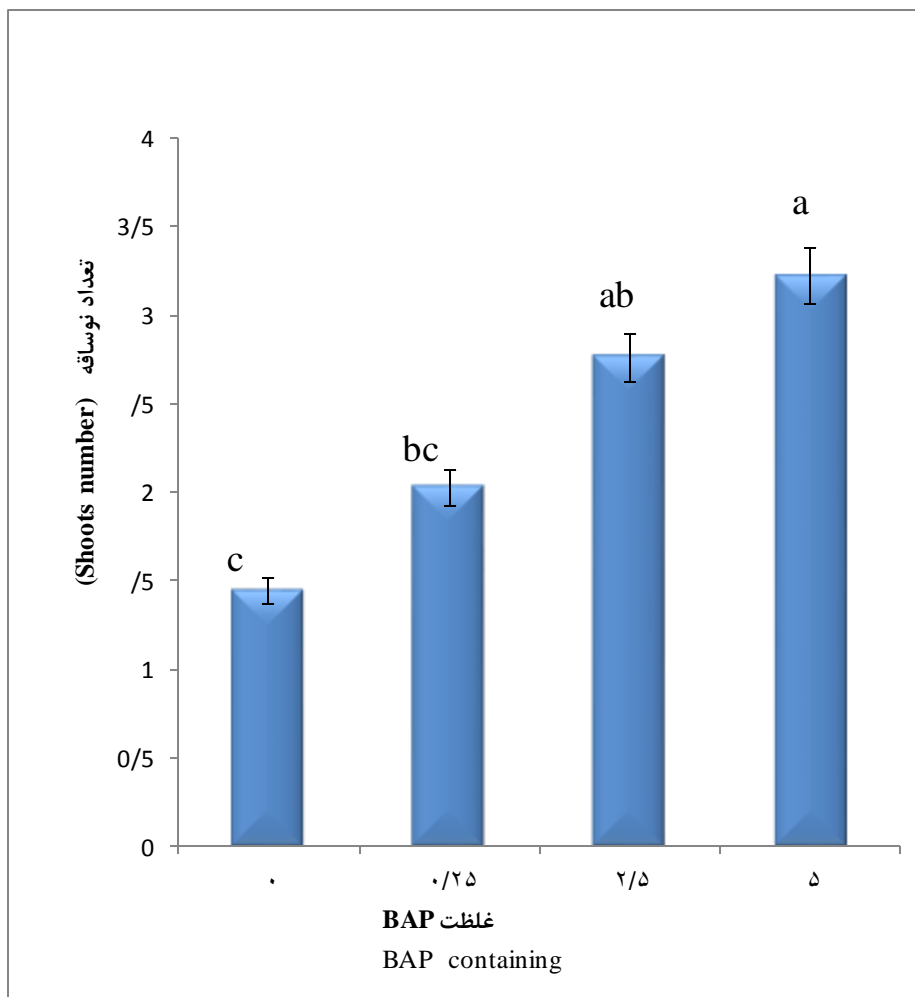
نمودار ۱- مقایسه میانگین اثرات متقابل محیط کشت، *BAP* و *IBA* بر طول نوساقه

Fig.1. Mean comparison of medium, BAP and IBA interaction effects on shoot length



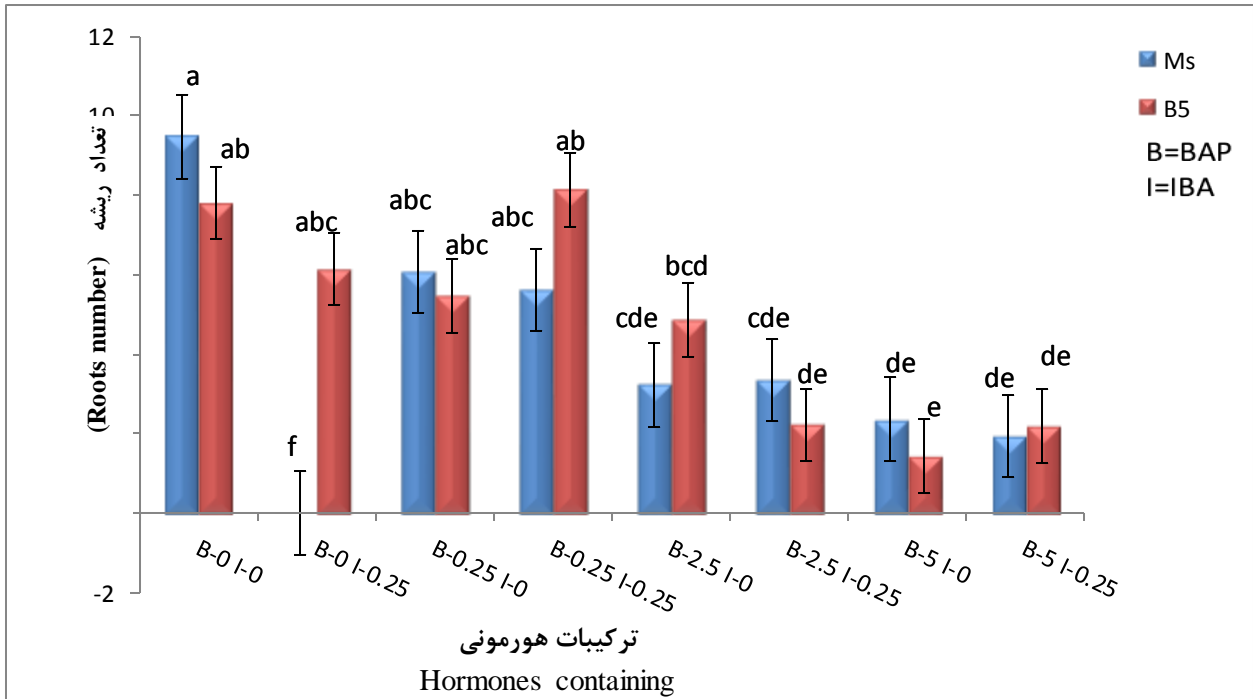
نمودار ۲- مقایسه میانگین اثرات متقابل محیط کشت، IBA و BAP بر تعداد برگ‌ها

Fig.2. Mean comparison of medium, BAP and IBA interaction effects on leaves number



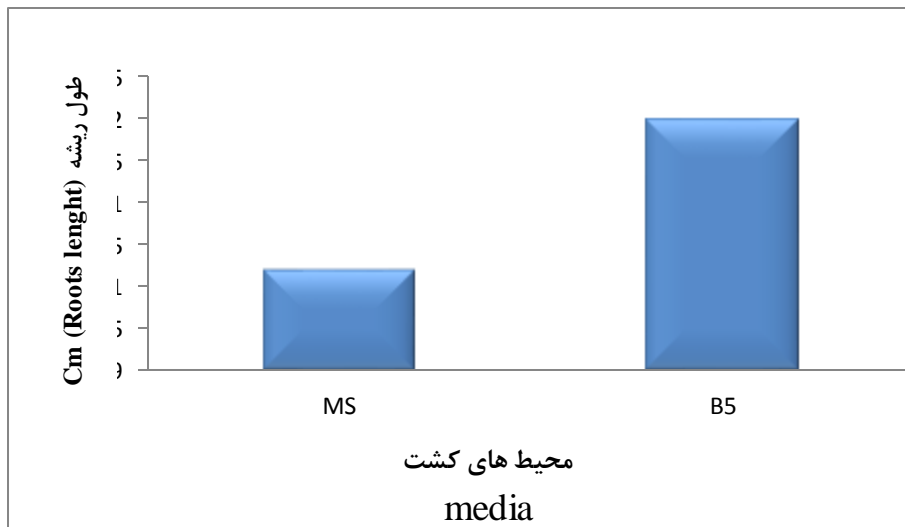
نمودار ۳- مقایسه میانگین اثر غلظت‌های مختلف *BAP* بر تعداد نوساقه

Fig.3. Mean comparison of different BAP concentrations on shoot length



نمودار ۴- مقایسه میانگین اثرات متقابل محیط کشت، *BAP* و *IBA* بر تعداد ریشه

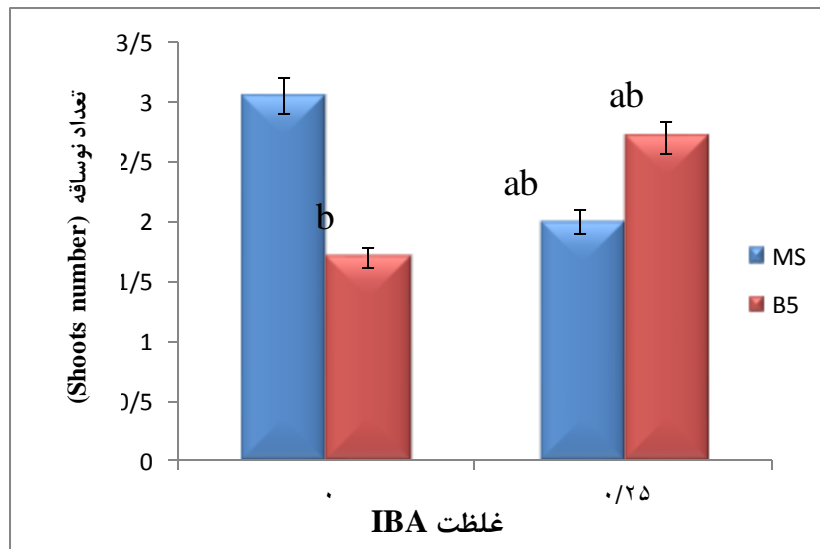
Fig.4. Mean comparison of medium, BAP and IBA interaction effects on roots numbers



نمودار ۵- مقایسه میانگین اثر محیط های کشت بر طول ریشه

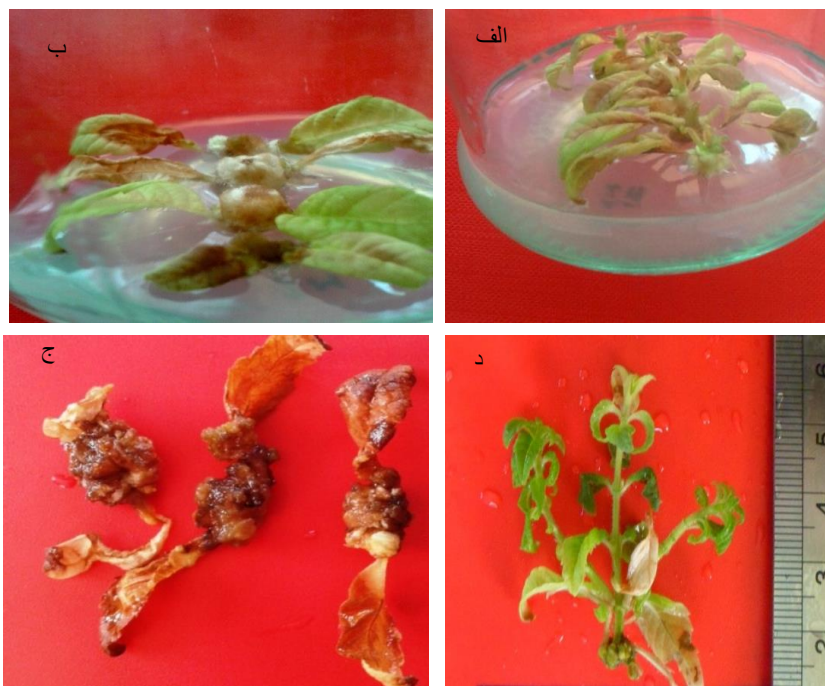
Fig5- Mean comparison of mediums effect on root length

اثر محیط کشت و غلظت‌های هورمونی مختلف بر کشت بافت گیاه دارویی به‌لیمو (*Lippia citriodora* L.)



نمودار ۶- مقایسه میانگین IBA و محیط کشت بر روی تعداد نوساقه

Fig.6. Mean comparison of IBA and medium effect on shoot numbers



شکل ۱- الف: رشد کالوس‌ها بر روی جوانه‌های تازه، ۲ هفته پس از کشت ب: شروع تشکیل کالوس بر روی نوساقه‌های ایجاد شده در محیط کشت MS در تیمار حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر BAP و ۰/۲۵ میلی‌گرم در لیتر IBA، یک هفته پس از کشت ج: احاطه کامل کالوس یک ماه پس از کشت د: طول ریشه در محیط کشت B5 در تیمار هورمونی ۵ میلی‌گرم در لیتر BAP در ترکیب با ۰/۲۵ میلی‌گرم در لیتر IBA

Fig.1. (a): The callus formation on axillary buds two week after culture B: Initiation of callus induction in MS medium containing 0.25 mg.l⁻¹ BAP and 1 mg.l⁻¹ IBA one week after culture D: Growing of callus one month after culture, D: Length of roots in B5 medium supplemented with 5 mg.l⁻¹ of BAP and 0.25 mg.l⁻¹ of IBA



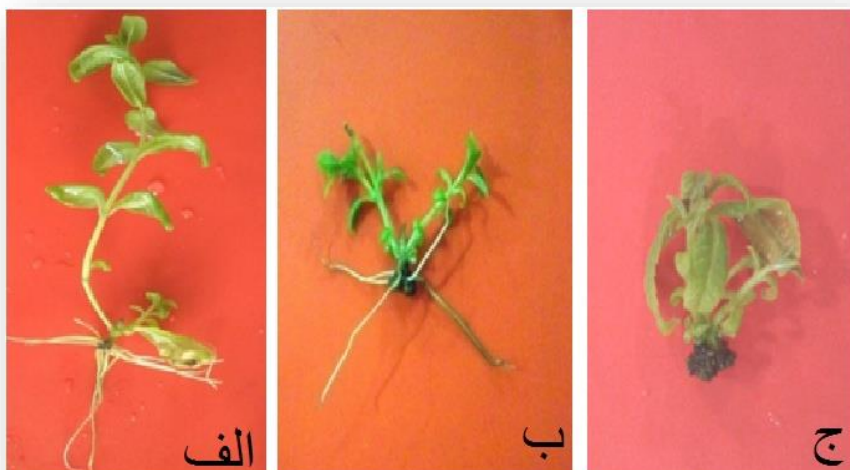
شکل ۲- نوساقه در تیمار هورمونی ۰/۲۵ میلی گرم در لیتر BAP و ۰ میلی گرم در لیتر IBA

الف: محیط کشت MS ب: محیط کشت B5

Fig.2. Quickly shoots at two hormonal treatments 0.25 mg.l⁻¹ BAP and 0 mg.l⁻¹ IBA

A- MS medium

B- B5 medium



شکل ۳- تفاوت محیطهای کشت MS و B5 بدون استفاده از ترکیبات هورمونی الف: محیط کشت MS، ب: محیط کشت B5، ج: عدم تشکیل ریشه در

تیمار حاوی ۰/۲۵ میلی گرم در لیتر IBA

Fig.3. The difference between Ms and B5 medium without hormonal compounds:

A: Ms medium

B- B5 medium

C: Non formation of root at 0.25 mg.l⁻¹ of IBA / c- the roots were not induced on the medium with 0.25 mg/l of IBA

References

منابع

- آزاد بخت م. ۱۳۷۸. رده بندی گیاهان داروئی، چاپ اول، نشر طبیب، ص ۲۲۳
- امیدی. م. و ب. ا. س. طباطبایی. ۱۳۷۹. کشت بافت و سلول گیاهی. چاپ سوم. انتشارات دانشگاه تهران. ۸۶-۹۸
- اولادزاده، آ.، ا. قادری، ح. نقدی بادی، و آ. زارع. ۱۳۹۱. فصلنامه گیاهان دارویی. سال یازدهم. ص ۹.
- رجحان، م. ۱۳۶۳. شفا با گیاهان داروئی، چاپ چهارم، کتابفروشی خیام، ص ۲۴.
- زرگری. ا. ۱۳۶۹. گیاهان دارویی. جلد دوم. انتشارات دانشگاه تهران، ص ۵۹۷.
- Abdel- Aziz, N.G., Taha Lobna, S., and Ibrahim Soad, M.M.** 2009. Some studies on the effect of putrescine, ascorbic acid and thiamine on growth, flowering and some chemical constituents of *Gladiolus* plants at Nubaria. *Ozean Journal of Applied Sciences*. 2(2):169-179.
- Amin G.H.** 1991. Traditional medical plants of Iran-ministry of health and medical education press .1: p:64-5.
- Beena, M.R., K.P. Martin, P.B. Kirti, and M. Hariharan.** 2000. Rapid in vitro propagation of medicinally important *Ceropegia candelabrum* L. *Plant Cell Tiss. Organ Cult.* 72: 285 – 288.
- Gruenwald, J., T. Brendler, and C.H. Jaenicke.** 2004. PDR for Herbal Medicines. 3rd ed., Thompson PDR, Montvale: NJ. p: 504.
- Gupta, S.K., S. Khanuja, and S. Kumar.** 2001. In vitro micropropagation of *Lippia alba*. *Curr. Sci.* 81: 206 – 210.
- Juliani, H.R., A. R. Koroch, and V. S. Trippi.** 1999. Micropropagation of *Lippia junelliana* (Mold.) Tronc. *Plant Cell, Tissue and Organ Culture*.59(3): 175-179.
- Juliani, H. R., A. dolfina, R. Koroch, J. A. Zygodlo, and V. S. Trippi.** 2010. Evaluation of micropropagation for the introduction into cultivation and conservation of *Lippia junelliana*, an endemic aromatic plant from Argentina. *Industrial Crops and Products*.15 (3): 1-10.
- Ling, Z. Y., Y. Lei, S. X. hui, L. Q-lu, and H. J. rong.** 2011. Tissue Culture Technique for Rapid Propagation of *Lippia triphylla*. *Acta Botanica Boreali-occidentalia Sinica*. 25(11): 2325-2329.
- Liao, Z., M. Chen, F. Tan, X.Sun, and K. Tang.** 2004. Micropropagation of endangered aloe Chinese. *Plant Cell Tiss. Organ Cult.* 76 (1): 83 – 86.
- Loc, N.H., D.T. Duc, T.H. Kwon, M.S. Yang.** 2005. Micropropagation of zedoary (*Curcuma zedoaria* Roscoe) – a valuable medicinal plant. *Plant Cell Tiss. Organ Cult.* 81: 119 – 122.
- 152.
- Prathanturug, S., N. Soonthornchareonnon, W. Chuakul, Y. Phaidee, and P. Saralamp.** 2005. Rapid micropropagation of *Curcuma longa* using bud explants pre-cultured in thidiazuronsupplemented liquid medium. *Plant Cell Tiss Organ Cult.* 80: 347 – 351.
- Retamer, J. A.** 1988. in *Essential Oil From Aromatic Plants* (ed. Verghese, J.), Synthite, India. pp. 124–279.

تأثیر تنش خشکی بر شاخص های آنالیز رشد و ارتفاع شاخه بندی ارقام کنجد (*Sesam indicum L*)

Effect of Drought Stress on Parameters of Growth Analysis and Height of Clustering in Sesame (*Sesumum Indicum L.*) cultivars

سینا یعقوبی نژاد، علیرضا شکوه فر*

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۳/۱۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۷/۲۹

چکیده

به منظور بررسی تأثیر اعمال تنش خشکی بر شاخص های آنالیز رشد گیاه کنجد و ارتفاع شاخه بندی، آزمایشی در مزرعه پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی صفی آباد دزفول صورت گرفت. ۵ رقم داراب ۱۴، TS-3، یلووایت، پاناما و ورامین ۲۸۲۲ در قالب دو طرح بلوک های کامل تصادفی هر یک با سه تکرار، یکی از طرح هادر شرایط تنش و دیگری به عنوان شاهد در شرایط معمولی از لحاظ آبیاری مورد مقایسه قرار گرفتند. نتایج نشان داد اعمال تنش بر شاخص های آنالیز رشد ارقام موثر بوده بطوریکه یلووایت و داراب ۱۴ که متحمل تر نسبت به تنش بودند CGR، LAI، LAD و NAR بیشتری نشان داده و رقم TS-3 در حد متوسطی از شاخص های مذکور قرار داشت و ارقام حساس تر مانند پاناما و ورامین ۲۸۲۲ ضمن برخورداری از سطوح پایین تر شاخص های یادشده، SLA بیشتری را نسبت به سایر ارقام نشان دادند. در همین ارتباط TS-3 نسبت به سایر ارقام ارتفاع کمتری از نظر شاخه بندی نشان داد.

واژه های کلیدی: تنش، ارقام کنجد، شاخص های آنالیز رشد، ارتفاع شاخه بندی

۱- فارغ التحصیل کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اهواز، گروه زراعت و اصلاح نباتات، اهواز، ایران

۲- دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، گروه زراعت و اصلاح نباتات، اهواز، ایران

* مسئول مکاتبات: alireza_shokuhfar@yahoo.com

مقدمه

بر اساس آمار فائو در سال ۲۰۱۱ زمین های قابل کشت در ایران حدود ۱۷ میلیون هکتار بوده که از این مقدار در حدود ۹ میلیون هکتار بصورت کشت آبی مورد استفاده قرار می گیرد و نیز ۹۲/۲٪ از منابع آبی در ایران در پرورش محصولات کشاورزی استفاده می گردد. بر همین اساس، فائوروند افزایشی قیمت جهانی دانه های روغنی را که از سال ۲۰۰۹ آغاز گردیده و تا اواخر ۲۰۱۰ ادامه داشت، در سال ۲۰۱۱ نیز پیش بینی می کند (FAO, 2011). در این خصوص با توجه به سرانه بالای مصرف روغن های نباتی، تا حدود ۱۲ کیلوگرم در سال، (اسکندری، ۱۳۸۹) و واردات روغن در کشور، این محصولات از اهمیت ویژه ای برخوردار می باشند. در ایران کشت کنجد در مناطقی همچون خوزستان، بلوچستان، یزد، اصفهان و حتی در مناطق سردسیری همچون اراک، همدان، نهاوند و مراغه نیز صورت می گیرد (خدابنده، ۱۳۷۶). بر اساس آمار مندرج در مرکز PGRO (مرکز منابع حفاظت شده ژنتیکی گیاه کنجد جهت تحقیقات) ایران از نظر منابع مهم ژنتیکی گیاه کنجد، در رده هشتم قرار می گیرد (قدرتی، ۱۳۸۳). به همین دلیل، بررسی و امکان یابی روش های مؤثر در دستیابی به عملکرد بالا در این گونه گیاهان، بخصوص با توجه به شرایط اقلیمی هر منطقه، مورد توجه محققین قرار گرفته است. محمديان و همکاران در سال ۱۳۸۸ تحقیقی را در خصوص تأثیر تنش خشکی بر جوانه زنی و رشد گیاهچه کنجد داشتند. طرح مذکور در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تکرار به اجرا درآمد. سطوح خشکی در ۷ سطح با پتانسیل های صفر، -۱، -۲، -۳، -۴، -۶، -۸ بار انتخاب شد. نتیجه اینکه با کاهش پتانسیل اسمزی کلیه پارامترهای رشدی (درصد و سرعت جوانه زنی، طول ریشه چه، طول ساقه چه، وزن خشک ریشه چه و ساقه چه) با افزایش سطوح خشکی کاهش یافت. زرقانی و

همکاران در سال ۱۳۹۰ آزمایشی به منظور ارزیابی پاسخ خصوصیات جوانه زنی و سبز شدن گیاهچه کنجد به تنش خشکی و دما، بصورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تکرار در دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد انجام شد. آزمایش مربوطه بر روی سه ژنوتیپ کنجد شامل توده سبزوار، توده کلات و رقم اولنان صورت گرفت نتایج نشان داد دما و خشکی بر روی تمامی صفات جوانه زنی و رشد گیاهچه شامل درصد و سرعت جوانه زنی، طول و وزن خشک ریشه چه و ساقه چه و نسبت طول ریشه چه به ساقه چه تأثیر معنی داری دارد. خرم دل و همکاران (۱۳۸۹) در آزمایشی در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد در سال ۸۹ اثر کودهای بیولوژیک و حجم های مختلف آب در هر نوبت آبیاری بر خصوصیات رویشی کنجد بررسی نمود. آزمایش بصورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با دو فاکتور و سه تکرار انجام شد. نتیجه این بود که اثر کودهای بیولوژیک و حجم های آب بر عملکرد دانه، عدد کلروفیل متر و درصد رطوبت نسبی برگ کنجد معنی دار بود. احمدی و بحرانی در سال ۱۳۸۶ به منظور بررسی تأثیر مقادیر مختلف کود نیتروژنه (۰، ۳۰، ۶۰ کیلوگرم در هکتار) بر عملکرد کمی و کیفی سه رقم کنجد (داراب ۱۴، زرقان و دشتستان)، آزمایشی را در ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان بوشهر انجام دادند. این تحقیق نشان داد کاربرد نیتروژن بر صفاتی مانند تعداد کپسول در ساقه اصلی، تعداد کپسول در بوته، تعداد شاخه های فرعی، عملکرد و درصد روغن دانه تأثیر معنی داری داشته ولی بر وزن دانه بی تأثیر بوده است.

مواد و روش ها

این تحقیق در مرکز تحقیقات کشاورزی صفی آباد دزفول اجرا گردید.

جدول ۱- مشخصات خاکشناسی مناطق نمونه برداری شده از عمق خاک منطقه صفی آباد دزفول.

عمق نمونه برداری (cm)	EC (mmhos/cm)	PH	ازت (%)	فسفر (ppm)	پتاس (ppm)	بافت خاک
۰-۳۰	۱٫۵	۷٫۸	۰٫۸۸	۱۳٫۷	۱۲۱	سیلتی کلی لوم
۳۰-۶۰	۰٫۲	۷٫۸	۰٫۷۳	۱۲٫۱	۱۱۷	سیلتی لوم

تأثیر تنش خشکی بر شاخص های آنالیز رشد و ارتفاع شاخه بندی ارقام کنجد (*Sesam indicum L*)

$$NAR = \frac{w_2 - w_1}{t_2 - t_1} \times \frac{\ln LA_2 - \ln LA_1}{LA_2 - LA_1}$$

که در رابطه فوق $w_2 - w_1$ تغییرات وزن خشک، $t_2 - t_1$ [فاصله زمانی نمونه برداری، $LA_2 - LA_1$ تغییرات سطح برگ و $\ln LA_2 - \ln LA_1$ اختلاف لگاریتم طبیعی تغییرات سطح برگ است.

نتیجه گیری و بحث

سرعت رشد محصول (CGR)

تفاوت بین ارقام در شرایط مطلوب و تنش در نمودارهای ۱ و ۲ دیده می شود. همانطور که مشاهده می شود رقم پاناما بیش از سایرین کاهش CGR را نشان داد به طوری که از حدود ۶۰ روز پس از کاشت کاهش CGR اتفاق افتاد. اما ارقام داراب ۱۴ و یلووایت توانستند در شرایط تنش با افزایش دوام سطح برگ (نمودار شماره ۵) و تأثیر آن بر ادامه فتوسنتز، CGR خود را در سطح بالایی حفظ کنند. از سوی دیگر رقم TS-3 نیز با کاهش ۶۲/۳۸ درصدی CGR روبرو بود. Kisman (۲۰۰۳) با تحقیق بر روی سویا کاهش مقدار CGR را در ارتباط با تأثیر تنش خشکی بر روی کاهش سطح برگ، دوام سطح برگ و ماده خشک ساقه دانست. وی اظهار داشت با توجه به اینکه رشد برگ از دو بخش توسعه سلولی و تقسیم سلولی ناشی می شود با بروز خشکی و کاهش آب برگ LAI و نیز دوام سطح برگ (LAD) کم شده و در نتیجه سرعت رشد محصول نیز کاهش می یابد. وی همچنین علت تأثیر کاهش سطح برگ بر کاهش CGR را کاهش پتانسیل گیاه جهت فتوسنتز عنوان نمود. وی مشاهده نمود هدایت روزنه ای و نیز سرعت فتوسنتز بطور همزمان در سویا با بروز استرس آبی کاهش یافتند. در مرحله رشد زایشی نیز کزمان مشاهده نمود گیاهانی که تحت استرس خشکی قرار می گیرند از دوره گلدهی کوتاهتری در مقایسه با سایر گیاهان برخوردارند که سبب تولید گلهای کمتر و نیز تعداد دانه های کمتر به علت وجود مسأله ریزش خواهد شد.

بر این اساس انتظار می رفت با بروز تنش خشکی بر ارقام مورد مطالعه کنجد با کاهش CGR علی الخصوص در

در این طرح تحقیقاتی در دو آزمایش مستقل، ۵ رقم داراب TS-3، ۱۴، یلووایت، پاناما و ورامین ۲۸۲۲ هر یک در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار مورد آزمایش قرار گرفتند. از دو سطح آبیاری با میانگین ۷۰-۱۰۰ میلی متر و میانگین ۲۶۰-۲۴۰ بر اساس تبخیر از تشتک تبخیر کلاس A به ترتیب در آزمایش شرایط تنش خشکی و آزمایش شرایط معمولی از لحاظ آبیاری استفاده شد. برای اجرای دو طرح جداگانه نقشه کاشت بصورت ۸ خط ۵ متری برای هر پلات به فواصل ۶۰ سانتیمتر ایجاد گردید. به منظور بررسی شاخص های آنالیز رشد با استفاده از فرمول های ذیل روند تغییرات گونه های کنجد در هر دو آزمایش مورد بررسی قرار گرفت. سرعت رشد محصول (Crop Growth Rate) افزایش وزن یک اجتماع گیاهی در واحد سطح در واحد زمان را نشان می دهد. واحد CGR، گرم در مترمربع در روز بوده و از طریق رابطه زیر محاسبه می گردد:

$$CGR = \frac{W_2 - W_1}{GA(t_2 - t_1)}$$

در این فرمول W_2 ، W_1 وزن خشک گیاه در مرحله زمانی t_2 ، t_1 و GA سطح زمین اشغال شده توسط گیاه و CGR سرعت رشد محصول می باشد. شاخص سطح برگ (Leaf Area Index) بیان کننده سطح برگ (فقط یک طرف) به سطح زمین اشغال شده توسط محصول است. LAI از طریق رابطه زیر به دست می آید:

$$LAI = \frac{(LA_2 + LA_1)}{2} \times \frac{1}{GA}$$

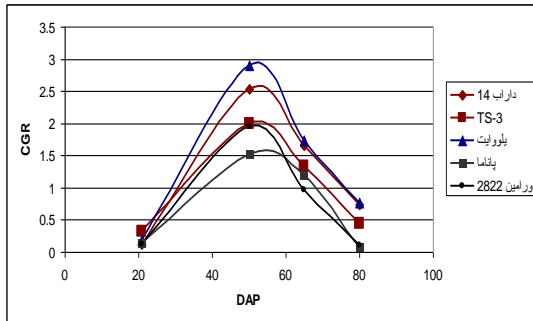
در این رابطه LA سطح برگ، GA سطح زمین و LAI شاخص سطح برگ می باشد. دوام سطح برگ هم میزان سطح برگ و هم دوام بافتهای فتوسنتزی جامعه گیاهی را دربر می گیرد (۸).

دوام سطح برگ از رابطه ذیل به دست می آید:

$$LAD = \frac{(LA_1 + LA_2)(T_2 - T_1)}{2}$$

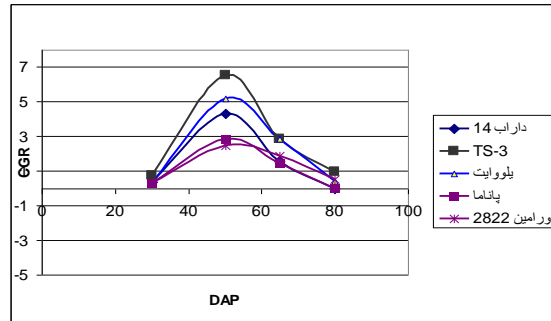
که در این رابطه LA_2 ، LA_1 به ترتیب سطح برگ تولیدی در زمان های T_2 ، T_1 می باشند. سرعت اسیمیلسیون خالص (NAR) از رابطه زیر به دست می آید:

ارقام با حساسیت بالا نسبت به تنش برخوردار کنیم. نتایج فوقا یافته های تحقیق مشترکی که توسط صفاهانی و همکاران (۱۳۷۸) صورت گرفت مطابقت داشت.



نمودار ۲. روند تغییرات CGR (گرم در متر مربع) در شرایط تنش

Fig.2. CGR in stress condition



نمودار ۱. روند تغییرات CGR (گرم در متر مربع) در شرایط مطلوب

Fig.1. CGR in normal condition

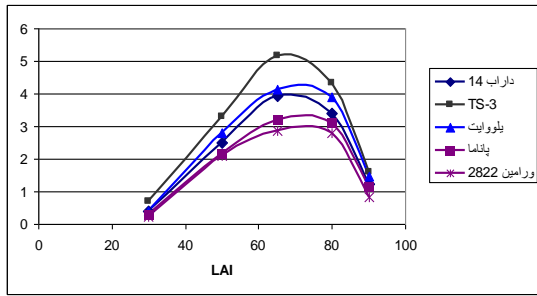
شرایط تنش تأثیر استرس خشکی افزایش یافت. وجود چنین شواهدی از تأثیر پذیری عملکرد ارقام در شرایط تنش از LAI تولیدی در این حالت گواهی می دهد. نتیجه این امر را می توان در عملکرد بالای تولیدی این دو رقم در شرایط تنش به خوبی مشاهده کرد. اما در ادامه با بررسی دو رقم پاناما و ورامین ۲۸۲۲ مشاهده شد این دو ۴۵/۲ و ۴۵/۴ درصد کاهش LAI در شرایط تنش داشتند که از این نظر یک مسأله منفی بشمار می رود و سبب کاهش استفاده از نورخورشید و فتوسنتز پایین این ارقام و نتیجتاً عملکرد پایین تولیدی گردید.

همانطور که مشاهده می گردد LAI مطلوب تولیدی در شرایط تنش بالای ۵ بوده که از آن رقم TS-3 است CGR بالای بدست آمده از این رقم نیز بخوبی بیانگر این موضوع است. این نتایج با یافته های Sionit و Kramer (۱۹۷۰) مطابقت داشت.

شاخص سطح برگ (LAI)

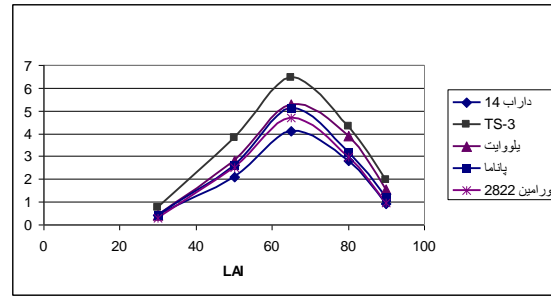
همانطور که در نمودارها دیده می شود رقم TS-3 در وضعیت استرس اعمال شده کاهش ۳۰/۲ درصدی LAI را از خود نشان داد. که پتانسیل بالای این رقم باز هم LAI آن را در بین سایر ارقام بالاتر از هم قرار داد. در مقابل رقم یلووایت و نیز داراب ۱۴ تنها ۱۹/۶۹ و ۱۷/۴۹ درصد کاهش LAI داشتند که وجود دوام بالای سطح برگ (LAD) در این دو رقم نیز شواهدی بر این ادعاست (نمودارهای ۴ و ۵). Pandy و همکاران (۱۹۸۴) دریافتند استرس خشکی رفته رفته سطح برگ و دوام برگ (LAD) را در سویا کاهش می دهد. مسأله اساسی دیگر اثر تغییر سطح برگ بر فتوسنتز بود. De Shanmugathan, (2002) شاخص سطح برگ و نیز فعالیت هر واحد سطح برگ را در ارتباط نزدیک با فتوسنتز گیاه دانستند، ایشان مشاهده نمودند در سویا به دلیل کاهش فتوسنتز در

تأثیر تنش خشکی بر شاخص های آنالیز رشد و ارتفاع شاخه بندی ارقام کنجد (*Sesam indicum L*)



نمودار ۳- روند تغییرات شاخص سطح برگ در شرایط تنش

Fig.4. LAI in normal condition



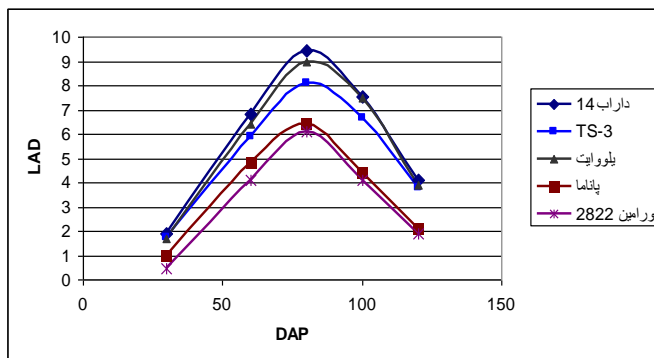
نمودار ۴- روند تغییرات شاخص سطح برگ در شرایط مطلوب

Fig.3. LAI in stress condition

شرایط تنش تنها ۳۲/۴ درصد کاهش عملکرد را نشان داد (نمودار ۷) در واقع وجود LAD بالا به خصوص در زمان غلاف دهی در این رقم اساس این نتیجه گیری بوده است. در مقابل رقمی مثل ورامین ۲۸۲۲ توانسته برگهای خود را در مدت زمان طولانی حفظ کند که با کاهش سطح فتوسنتز کننده (LAI) علی الخصوص در زمان غلاف دهی کاهش چشمگیر ۵۱/۰۳ درصدی عملکرد را در این رقم می بینیم. نتایج بدست آمده توسط PANDY و همکاران (۱۹۸۴) یافته های فوق مطابقت دارد.

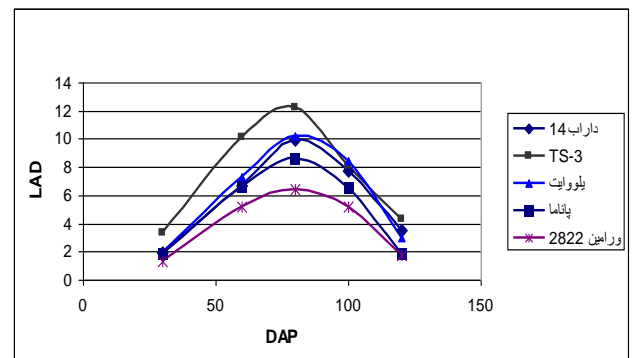
دوام سطح برگ (LAD)

بر این اساس همانطور که در نمودارهای (۵) و (۶) مشاهده می گردد رقم TS-3 در شرایط مطلوب بیشترین دوام سطح برگ را داشته و توانسته با استفاده از حداکثر نور، CGR بالایی نیز در این شرایط تولید کند که این مسأله در ارتباط نزدیک با عملکرد بالای تولیدی این رقم می باشد. معمولاً همبستگی خوبی بین عملکرد و LAD وجود دارد چون هر چه دریافت انرژی خورشید در طول زمان، زیادتر باشد به معنای آن است که تولید ماده خشک هم بیشتر خواهد بود. رقم داراب ۱۴ با سطح بیشتر LAD در طول فصل رشد در



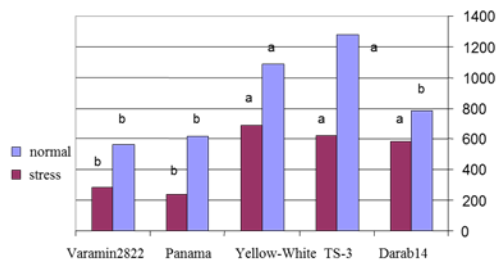
نمودار ۵- روند تغییرات دوام سطح برگ در شرایط تنش

Fig.5. LAD in normal condition

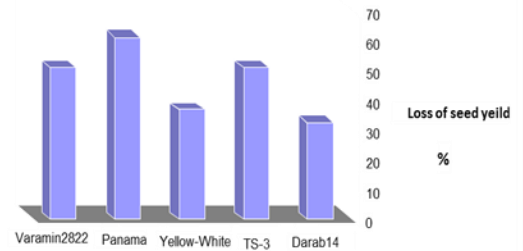


نمودار ۶- روند تغییرات دوام سطح برگ در شرایط مطلوب

Fig.6. LAD in stress condition



نمودار ۸- میانگین عملکرد دانه در ارقام مورد مطالعه در شرایط مطلوب و تنش
Fig.8. Seed yield in both normal and stress condition



نمودار ۷- کاهش عملکرد دانه در ارقام مورد مطالعه در شرایط تنش
Fig.7. Loss of seed yield in stress condition

بالایی قرار دارد که این مسأله بیانگر سرعت فتوسنتز بالای این رقم در شرایط تنش است. NAR شاخص متوسط سرعت تبادل خالص CO₂ برای هر واحد سطح برگ گیاه واقع در جامعه گیاهی است. بنابراین وقتی که NAR در LAI ضرب گردد حاصل آن سرعت رشد محصول (CGR) می باشد.

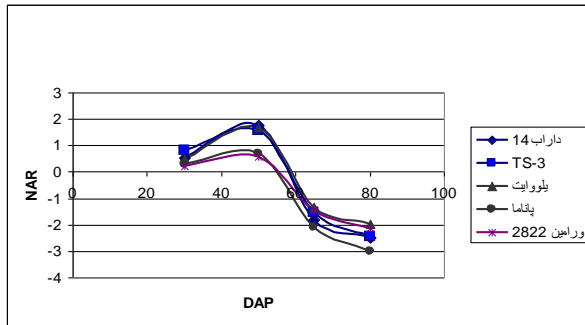
$$CGR = NAR \times LAI$$

براین اساس افزایش NAR در ارقام مورد مطالعه در شرایط تنش CGR بالا را نیز در پی خواهد داشت همانطور که مشاهده گردید داراب ۱۴ و یلووایت دارای حداکثر CGR تولیدی در شرایط تنش بودند در اینجا نیز NAR بالا، این افزایش سرعت رشد محصول را در ارقام توجیه پذیر می سازد. به همین ترتیب با بررسی ارقامی چون پاناما و ورامین ۲۸۲۲ کم بودن CGR تولیدی در حالی دیده می شود که سرعت اسیمیلایون خالص در این ارقام در پایین ترین سطح نسبت به سایرین قرار داشت فراموش نشود که این ارقام با توجه به موارد فوق کاهش بیشتری هم در عملکرد در شرایط تنش نشان دادند. اما در شرایط مطلوب کاشتی شرایط به گونه ای دیگر بود، این نتایج با یافته های اسکندری و همکاران در سال ۱۳۸۶ مطابقت داشت.

سرعت اسیمیلایون خالص (NAR)

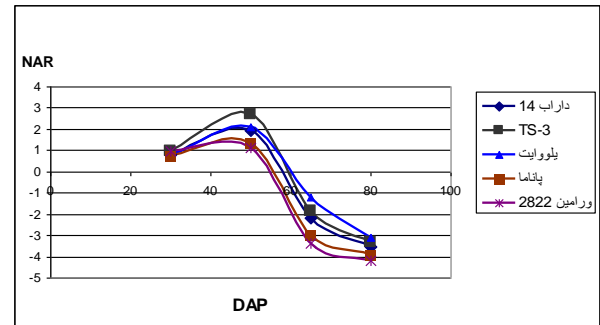
همانطور که در نمودارهای ۹ و ۱۰ دیده می شود رقم TS-3 به طور مشهود از NAR بالاتری نسبت به سایر ارقام برخوردار بود CGR بالای تولیدی و عملکرد بالای این رقم بیانگر کارایی فتوسنتزی بیشتر TS-3 در شرایط مطلوب می باشد (نمودار ۱ و تصویر ۱۰). در سطح بعدی یلووایت و داراب ۱۴ قرار داشتند و در انتها نیز پاناما و ورامین ۲۸۲۲ از سرعت کمتر اسیمیلایون خالص برخوردار بودند. Heros و Wildcat (۱۹۸۶) در کلزا مشاهده نمودند بیشترین سطح سرعت اسیمیلایون خالص در شرایط تنش در مراحل اولیه فصل رشد کلزا وجود دارد که در حدود ۲۶/۳ گرم در متر مربع در روز بود که این مرحله ۶۶ روز بعد از کاشت سویا اتفاق افتاد و پس از آن کاهش NAR دیده شد. صفاهانی و همکاران در سال ۱۳۷۸ در گیاه آفتابگردان مشاهده نمودند قطع آبیاری در مراحل رشد رویشی گیاه سبب کاهش NAR همزمان با کاهش LAI و CGR می گردد که تفاوت در NAR تولیدی در بین ارقام قبل از مرحله ۱۲ برگی بیشترین مقدار خود را داشت. مقایسه نمودارهای ۷ و ۸ کاهش NAR طی تنش اعمال شده روی ارقام کنجد را نیز به خوبی نشان می دهد. همانطور که دیده می شود سرعت اسیمیلایون خالص رقم داراب ۱۴ در شرایط تنش در سطح

تأثیر تنش خشکی بر شاخص های آنالیز رشد و ارتفاع شاخه بندی ارقام کنجد (*Sesam indicum L*)



نمودار ۹- روند تغییرات NAR (گرم در متر مربع در روز) در شرایط تنش

Fig.9. NAR in normal condition



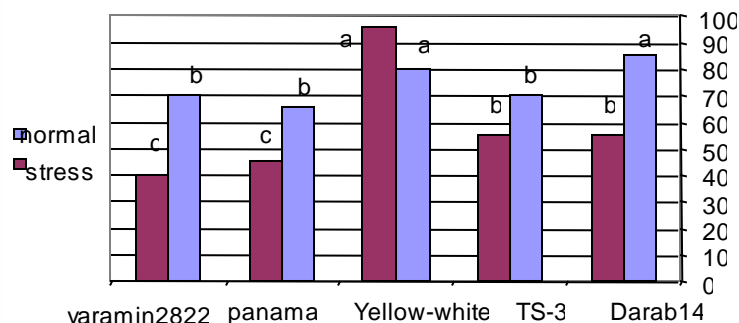
نمودار ۹- روند تغییرات NAR (گرم در متر مربع در روز) در شرایط مطلوب

Fig.10. NAR in stress condition.

مقاومت به ورس می داند، وی می افزاید اکثر ارقام با عملکرد بالا از ارتفاع متوسط کپسول برخوردار هستند و همبستگی فنوتیپی پایینی بین این صفت با عملکرد دانه وجود دارد از طرفی عدم کشت وسیع این محصول در کشورهای پیشرفته موجب گردیده که گسترش مکانیزاسیون در حوزه کشت این گیاه بسیار اندک باشد. Kisman (۲۰۰۳) در بررسی ارقام کنجد ارتفاع کمتر شاخه بندی (محل قرار گرفتن نخستین کپسول های تشکیل شده روی گیاه) را یک ویژگی مثبت در این گیاه ارزیابی نمود که موجب سهولت برداشت دستی آن می گردد. در این شرایط مشاهده گردید ارقام با عملکرد بالا با کمترین کاهش در برخورد با شرایط تنش همراه بودند که از آن جمله می توان TS-3 را می توان نام برد. یافته های آقای Dinaz Abdel-kader (۲۰۰۳) این نتایج را تأیید می نماید.

ارتفاع شاخه بندی

بر اساس تصویر ۱۳ مشاهده می شود که TS-3 حد واسط ارقام بکار رفته در این مطالعه از نظر ارتفاع شاخه بندی می باشد و این نشان می دهد که اصلاح این رقم دقیقاً با هدف توسعه کشت آن در نواحی اصلی کشت گیاه کنجد و انطباق آن با شرایط کشت مکانیزه می باشد. از طرفی مشاهده می شود که ارقام پاناما و ورامین ۲۸۲۲ که در شرایط مطلوب از نظر ارتفاع شاخه بندی تفاوتی با رقم TS-3 نداشتند به هنگام بروز تنش به شدت تحت تأثیر قرار گرفته اند. این دلیل دیگری بر حساسیت فوق العاده شدید ارقام پاناما و ورامین ۲۸۲۲ در برابر تنش خشکی می باشد. Dybing (۱۹۹۴) در بررسی ارقام کلزا ارتفاع کمتر شاخه بندی را صفتی دانست که تحت شرایط مطلوب کاشت گیاه نوعی ویژگی مثبت بشمار می رود. دلیل عمده این امر را قدرتی (۱۳۸۳) افزایش بیشتر



نمودار ۱۱- مقایسه میانگین ارتفاع شاخه بندی (cm) در ارقام مورد مطالعه در شرایط مطلوب و تنش

Fig.11. height of clustering in both normal and stress condition

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس مربوط به صفت ارتفاع شاخه بندی در ارقام مورد مطالعه در شرایط مطلوب و تنش

میانگین مربعات	
ارتفاع شاخه بندی	منابع تغییر (S.O.V)
۱۹۲۰/۰۰۰*	آزمایش
۷۸/۸۰۰ns	تکرار (آزمایش)
۴۳۹۵/۰۰*	رقم
۲۰۵۵/۰۰*	رقم×آزمایش
۳۷۵/۲۰۰ns	خطا
۷/۳۴	CV%

نتیجه گیری

همانطور که مشاهده شد اعمال تنش در کنگد باعث تغییر در ساختار رشد گیاه گردید که به طبع آن شاخص های آنالیز رشد دچار تغییرات اساسی شدند. از این آزمایش می توان نتیجه گرفت که گیاه کنگد با بروز تنش، با تغییر در رشد رویشی همانطور که در منحنی های LAI و CGR مشاهده شد سعی در گذراندن دوره تنش خشکی دارد که در این میان ارقام مقاوم تر مانند داراب ۱۴ با نگهداشت بیشتر حجم رویشی بخصوص در سطح برگ، توانستند از نور خورشید استفاده بیشتری برده و سبب بالا رفتن منحنی CGR شوند و

نتیجتاً این امر به افزایش عملکرد در واحد سطح در شرایط تنش انجامید. بنابراین ارقام حساس تر مانند پاناما و ورامین ۲۸۲۲ در اثر بروز تنش کاهش شدیدی در شاخص های بررسی شده داشتند. از لحاظ ارتفاع تولید اولین کپسول بر روی گیاه نیز ارقام پر بازده تر مانند TS-3 شرایط بهتری داشته و از ارتفاع کمتری برخوردار بودند که نتیجتاً اعمال روش های اصلاحی بر روی این ارقام و ارقام مقاومی چون داراب ۱۴ می تواند در آینده به معرفی یک رقم پر محصول همراه با مقاومت مناسب به تنش در شرایط محیطی استان خوزستان بیانجامد.

تأثیر تنش خشکی بر شاخص های آنالیز رشد و ارتفاع شاخه بندی ارقام کنجد (*Sesam indicum L*)

References

منابع

- احمدی، مصطفی. بحرانی، محمد جعفر. ۱۳۸۶، تأثیر مقادیر مختلف نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد و میزان روغن دانه ارقام کنجد در منطقه بوشهر. علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، سال سیزدهم، شماره ۴۸، تابستان ۱۳۸۸.
- اسکندری، ح. و زهتاب، س. ۱۳۸۹، ارزیابی کارایی مصرف آب و عملکرد دانه ارقام کنجد در شرایط آبیاری متفاوت به عنوان کشت دوم. مجله دانش کشاورزی پایدار جلد ۲ شماره ۱.
- امام، ی. نیک نژاد، م. ۱۳۸۳. مقدمه ای بر فیزیولوژی عملکرد گیاهان زراعی، ترجمه انتشارات دانشگاه شیراز.
- چکیده مقالات سومین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران، از ۱۲ تا ۱۷ شهریور ماه ۱۳۷۳، انتشارات دانشگاه تبریز.
- خدا بنده، ن. ۱۳۷۶، زراعت گیاهان صنعتی، انتشارات دانشگاه تهران.
- خرم دل، سرور. امین غفوری، افسانه. رضوانی مقدم، پرویز. نصیری محلاتی، مهدی. ۱۳۸۹، تأثیر رژیم های مختلف آبیاری همراه با مصرف کودهای بیولوژیک بر عملکرد دانه، میزان کلرفیل و محتوای رطوبت نسبی کنجد. اولین همایش ملی کشاورزی پایدار و تولید محصول سالم. اصفهان.
- زرقانی، هادی. ایزدی، ابراهیم. محمدیان، مهدی. یانق، عبدالجلیل. ۱۳۹۰، بررسی مولفه های جوانه زنی و رشد گیاهچه ژنوتیپ های کنجد در سطوح مختلف شکی و دما. دومین کنفرانس ملی فیزیولوژی گیاهی ایران واحد یزد.
- سرمدنیا، غ. کوچکی، ع. ۱۳۷۳. فیزیولوژی گیاهان زراعی، ترجمه انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- صفا هانی، ع. تیموری، ا. فرهودی، ر. ۱۳۷۸. قطع آبیاری و تأثیر آن بر عملکرد و اجزای آن در آفتاب گردان. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائم شهر.
- قدرتی، غ. ۱۳۸۳. بررسی و مقایسه لاین های جدید کنجد از نظر صفات کمی و کیفی. مرکز تحقیقات کشاورزی صفی آباد (دز فول).
- محمدیان، مهدی. زرقانی، هادی. ایزدی، ابراهیم. یانق، عبدالجلیل. ۱۳۸۸، تأثیر تنش خشکی بر جوانه زنی و رشد گیاهچه کنجد. اولین همایش منطقه ای کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامهرمز.
- Betram Koul, Marc j.j, Janssen's, Abdolwahab a, 2000.** Breeding for drought tolerance in Sesame (*Sesamum Indicum*). University of Bonn, institute of horticulture, Germany, university of Khartoum, Sudan. Crop science.
- Dinaz Abdel-Kader and Amala.h.Saleh. 2003.** Seed composition response of Sesame (*Sesumum orientale*). Fac. Of science, Suez canal univ. Ismailia. Egypt.
- Dybing. 1994.** Seed yield potential of early Soybean genotypes in drought stressed areas of Ethiopia. In: Soybean Production Technologies for the Future: Challenges and Opportunities. Proceedings of the Sixth Eastern and Southern Africa Regional Maize Conference, 21-25
- Heros, Wildcat. 1986.** The relationship between water use efficiency and related physiological traits and analysis of water saving in different genotype winter wheat, Center for Agricultural Resources Research, Institute of Genetic and Developmental Biology, CAS, 050021.
- Kisman. 2003.** Effects of drought Stress on growth and yield of Soybean. Science Philosophy PPs702.
- Pandy et al. 1984.** Biochemical basis of resistance to drought stress in soybean. Trop. Agric. (Trinidad) 69(2):119-122.
- Food and agriculture organization of United Nations, 2011.** Available at: <http://www.fao.org/countries/55528/en/irn/> Accessed Aug 1, 2011

Sanjai Kumar Tyagi, 2004. Medical value of Sesumum oil, online edition of Indian's national newspaper.

Sionit and Kramer. 1977. Regional Analysis of Canada and canola, Alaska, and Mexico Precipitation and Temperature for ENSO Impact. COAPS Report 96-6, Florida State University, Tallahassee, FL 32306-2840, 110 pp.

Shanmugathan , De Costa. 2002. Variation in drought responses of Soybean genotypes grown in semi-arid areas of Kenya, Dept. of crop and soil sciences, Egerton University, P.O. Box 536, Njoro, Kenya

بررسی اثر هیومیک اسید در آب آبیاری بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه کلزا

Effect of humic acid in irrigation water on seed yield and its components in rapeseed

زلیخا رحیمی^۱، حمید مظفری^{۱*}، حسین حسن پور درویشی^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۴/۱۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۷/۱۵

چکیده

به منظور ارزیابی اثر هیومیک اسید در آب آبیاری بر اجزای عملکرد و عملکرد دانه کلزا، آزمایشی در سال زراعی ۹۴-۱۳۹۳ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس واقع در کیلومتر ۲۰ جاده کرج انجام شد. این پژوهش در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار اجرا شد. تیمارها شامل: شاهد صفر، اسید هیومیک در آب آبیاری (۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰، ۴۰۰ و ۵۰۰ میلی گرم در لیتر، که در سه مرحله (استقرار گیاه، به ساقه رفتن و شروع گلدهی) همراه با آب آبیاری به کار برده شد. در این آزمایش از ۱۸ عدد لایسی متر استفاده شد. لایسی مترها را با خاک مزرعه پر کرده و آبیاری انجام تا خاک به حالت FC برسد و رطوبت اولیه را جهت کاشت بذور داشته باشد. کاشت به روش دستی پس از ایجاد خطوط انجام و بلافاصله آبیاری به عمل آمد. آبیاری به صورت نشتی انجام شد و کلیه مراقبت های زراعی لازم از جمله مقابله با علف های هرز باریک و پهن برگ به صورت وجین دستی انجام گرفت. برداشت نهایی هنگامی صورت گرفت که رسیدگی کامل حادث شده و رطوبت در حد استاندارد بود. بر اساس تجزیه واریانس داده های آزمایش کلیه صفات مورد بررسی تحت تاثیر اسید هیومیک قرار گرفت. نتایج بدست آمده از این آزمایش حاکی از آن بود که تیمار هیومیک اسید بر اجزای عملکرد، عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و شاخص برداشت بالاترین میزان را کسب کردند. در بین سطوح مورد بررسی نیز تیمار ۵۰۰ میلی گرم در لیتر اسید هیومیک بهترین عملکرد را از خود نشان داد.

واژه های کلیدی: کلزا، هیومیک اسید، اجزاء عملکرد، عملکرد دانه.

۱- گروه زراعت، واحد شهر قدس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲- گروه علوم و مهندسی آب، واحد شهر قدس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

* مسئول مکاتبات: Mozafarihamid@yahoo.com

مقدمه

مطالعات بلند مدت نشان می دهند که استفاده متداوم از کودهای شیمیایی، عملکرد گیاهان زراعی را به علت اسیدی شدن خاک، افت خصوصیات مطلوب فیزیکی شیمیایی خاک و عدم وجود ریز مغذی ها در کودهای NPK کاهش می دهد (Adediran *et al.*, 2004). بنابر نظر آددیران و همکاران (۲۰۰۴) کود دامی می تواند فعالیت های بیولوژیک و خصوصیات فیزیکی شیمیایی خاک را بهبود بخشد و ریز مغذیهایی نظیر روی، بر و مس را تامین نموده و با افزایش ظرفیت نگهداری آب خاک، اثرات مثبتی که ذکر شد، استفاده از این مواد دارای مشکلاتی است، از جمله استفاده از کود دامی تازه به دلیل افزایش ذخیره بذری علف های هرز در مزرعه، افزایش جمعیت آفات و بیماری ها و نهایتاً آسیب دیدگی ریشه گیاهان از طریق تجمع آمونیاک در محیط ریشه، می تواند برای گیاهان مشکل آفرین باشد. استفاده از انواع کودهای دامی نیز به طور موثری به اصلاح اراضی کشاورزی کمک می کند. کود گاوی موجب افزایش نفوذپذیری خاک، افزایش ظرفیت نگهداری آب در خاک، افزایش فعالیت میکروبی و مواد غذایی خاک و در نهایت منجر به افزایش جذب عناصر غذایی توسط گیاه می شود (Adediran *et al.*, 2004).

ماده آلی خاک بر روی تمام کنش و واکنش های محیط خاک، خصوصیات شیمیایی، فیزیکی، زیستی و به طور کلی سلامت خاک تاثیر گذار است. سنتز و تخریب زیستی این مواد در خاک بر روی ساختمان خاک، میزان تخلخل، نفوذ پذیری و نگهداری آب، تنوع زیستی و شدت فعالیت ارگانیسم های خاک، و بالاخره قابلیت جذب عناصر غذایی تاثیر گذار است. بسیاری از عملیات متداول کشاورزی، به ویژه شخم و دیسک زدن و سوزاندن بقایای آلی گیاهان، تجزیه و تخریب مواد آلی خاک را شدت می بخشد و آن ها را نابود می کند. چنین خاک هایی مقاومت خود در مقابل فرسایش بادی و آبی را از دست می دهند و به آسانی برداشت و منتقل می شوند. مواد فرسایش یافته علاوه بر ضرر و زیان هایی که در اطراف خود به خود می آورند، زمینه ساز

آلودگی های بهداشتی، زیست محیطی و مشکلات تنفسی ساکنان منطقه می شوند. تولید ناکافی مناطق، تنها به دلیل کمی ریزش ها یا زمان نامناسب بارش نیست، بلکه بیشتر به دلیل از دست رفتن حجم عظیمی از آب باران، تا حدود ۴۰ درصد، به صورت هرز آب یا روان آب های سطحی است. بخشی از این هدر روی متأثر از شرایط طبیعی، از قبیل پستی و بلندی، شیب، شدت بارندگی و بقیه تحت تاثیر روش های نامناسب مدیریت زمین ها است، از جمله آتش زدن بقایای گیاهی، شخم متعدد و زیاد، تخریب ساختمان خاک، حذف میکروفن مفید خاک و کاهش نفوذ پذیری خاک می انجامد (Gitipour *et al.*, 2010).

آزمایش های کوتاه مدت نشان می دهند که درصد بالاتری از نیتروژن در کودهای شیمیایی نسبت به کودهای آلی جذب گیاه می شود (Eghbal *et al.*, 2004). این امر ناشی از آزاد سازی کند نیتروژن در کودهای آلی است. سرعت آزاد سازی نیتروژن از این کودها تابع شرایط اقلیمی و بعضی خصوصیات کیفی آنها از جمله نسبت C/N و مقدار پلی فنون است (Ladd and Amato, 1986). هر چه این نسبت کمتر و شرایط رطوبتی و درجه حرارت خاک در طول دوره رشد گیاه بالاتر باشد درجه موثر بودن آن بالاتر می رود. با توجه به این مشکل این سوال مطرح است که آیا کودهای آلی می توانند به تنهایی نیاز کودی گیاهان را تامین کنند. در آزمایشات بلند مدت مشخص شده است که کودهای شیمیایی و آلی به تنهایی نمی توانند پایداری تولید را محقق سازند (Prasad, 1996). بلکه استفاده تلفیقی از کودهای آلی و شیمیایی می تواند یک سیستم تولید فشرده را پایدار سازد. سیستم های کشاورزی متداول نشان داده اند که اگر چه به کمک کود شیمیایی در کوتاه مدت می توان به عملکردهای بالایی دست یافت ولی سلامت محیط زیست در این سیستم ها زیر سوال است. این سیستم ها اغلب همراه با مشکلاتی از قبیل: آبتشویی نترات و در نتیجه آلودگی آب های زیر زمینی، انتشار N_2O ناشی از مصرف بی رویه کودهای نیتروژنه به اتمسفر و در نتیجه تخریب لایه اوزن می باشند. البته تلفات نیتروژن در سیستم های کوددهی آلی هم

ممکن است زیاد باشد. کلزا یک مصرف کننده قوی نیتروژن بوده و نیتروژن قابل دسترس مهم ترین عامل محدوده کننده عملکرد آن در خیلی از نقاط دنیا می باشد (Rathke *et al.*, 2006). بهبود کارایی فیزیولوژیک نیتروژن در کلزا می تواند آلودگی زیست محیطی را کاهش داده و درآمد اقتصادی آن را بالا ببرد. جهت بهبود این کارایی و کاهش آلودگی زیست محیطی، چندین راهبرد مدیریت کود گسترش پیدا کرده است (Rathke *et al.*, 2006). یکی از این راهبردها استفاده از کودهای بیولوژیک و ارگانیک است. مواد هوموسی با ایجاد خاکدانه و افزایش فراهمی عناصر غذایی برای گیاهان به خصوص آهن می تواند نقش مهمی در افزایش تولیدات کشاورزی داشته باشد (Gracia *et al.*, 1995). از مزایای مهم اسید هیومیک می توان به کلات کنندگی عناصر غذایی مختلف مانند سدیم، پتاسیم، منیزیم، روی، کلسیم، آهن، مس و سایر عناصر در جهت غلبه بر کمبود عناصر غذایی اشاره کرد که سبب افزایش طول و وزن ریشه و آغازش ریشه های جانبی می شود (Aiken *et al.*, 1985). کاربرد اسید هیومیک در محلول غذایی موجب افزایش رشد شاخه، ریشه و محتوای نیتروژن در شاخساره و از بین رفتن کلروز در برگهای ذرت (Fernandez, 1968) و لوپین در خاکهای آهکی شد (Santiago *et al.*, 2008).

مواد و روش ها

به منظور ارزیابی اثر هیومیک اسید در آب آبیاری بر اجزای عملکرد و عملکرد دانه گیاه کلزا، آزمایشی در سال زراعی ۱۳۹۳-۹۴ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس واقع در کیلومتر ۲۰ جاده کرج انجام شد. این پژوهش در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار اجرا شد. تیمارها شامل: شاهد صفر، اسید هیومیک در آب آبیاری ۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰، ۴۰۰ و ۵۰۰ میلی گرم در لیتر که در سه مرحله استقرار گیاه، به ساقه رفتن و شروع گلدهی همراه با آب آبیاری به کار برده شد. اسید هیومیک مورد استفاده در آزمایش اسید هیومیک ۸۰

درصد با نام تجاری هیومکس بود. در طی مراحل رشد هیچ نوع کود دیگری استفاده نشد.

در این آزمایش از ۱۸ عدد لایسی متر استفاده شد. لایسی - مترها را با خاک مزرعه پر کرده و آبیاری انجام تا خاک به حالت FC برسد و رطوبت اولیه را جهت کاشت بذور داشته باشد. کاشت به روش دستی پس از ایجاد خطوط انجام و بلافاصله آبیاری به عمل آمد. آبیاری به صورت نشتی انجام شد و کلیه مراقبت های زراعی لازم از جمله مقابله با علف های هرز باریک و پهن برگ به صورت وجین دستی انجام گرفت. برداشت نهایی هنگامی صورت گرفت که رسیدگی کامل حادث شده و رطوبت در حد استاندارد بود.

به منظور تعیین تعداد خورجین در گیاه، ۴ گیاه از هر کرت آزمایشی در زمان رسیدن فیزیولوژیک به صورت تصادفی انتخاب شده و جهت تعیین تعداد خورجین مورد استفاده قرار گرفتند. تعداد خورجین در ساقه اصلی و شاخه های فرعی گیاه ها به طور مجزا برای هر گیاه شمارش و میانگین مجموع تعداد هر صفت به عنوان میانگین کرت ثبت گردید (Daneshmand, 2004). تعداد دانه در خورجین با احتساب مجموع خورجین های دارای دانه و باز نشده در گیاه های منتخب تعیین شد و میانگین آن به عنوان میانگین واحد آزمایشی درج گردید (Habekotte, 1993).

به منظور تعیین وزن هزار دانه پس از برداشت محصول، چهار نمونه ۱۰۰ بذری از بذور هر پلات آزمایشی به طور تصادفی انتخاب و با استفاده از دستگاه بذر شمار و توزین دقیق آن توسط ترازوی دیجیتالی با دقت یک هزارم گرم برای هر تیمار با ضرب کردن میانگین وزن آنها در عدد ۱۰، وزن هزار دانه محاسبه گردید. ارزیابی عملکرد دانه از هر پلات پس از حذف حاشیه به طور مجزا بر حسب کیلوگرم در هکتار انجام گرفت (Daneshmand, 2004). در این آزمایش تمام محاسبات آماری با استفاده از نرم افزار آماری SAS صورت پذیرفت. مقایسه میانگین صفات با استفاده از آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد توسط نرم افزار SAS صورت گرفت. برای رسم نمودارها نیز از نرم افزار Excel استفاده گردید.

جدول ۱- تجزیه واریانس اجزای عملکرد و عملکرد دانه تحت تأثیر سطوح مختلف هیومیک اسید

Table.1. Analysis of variance for yield components and seed yield under different levels of humic acid

منابع تغییرات S.O.V	درجه آزادی df	میانگین مربعات MS					
		تعداد خورجین در بوته Number of pods per plant	تعداد دانه در خورجین Number of seeds per pod	وزن هزار دانه (g) Thousand seed weight	عملکرد دانه kg/ha Seed Yield	عملکرد بیولوژیک (kg/ha) Biological Yield	شاخص برداشت % Harvest Index
بلوک (block)	2	12.05	1.17	0.017	18947.21	182322	20.94
هیومیک اسید (Humic acid)	5	155.02**	44.90**	0.933**	165709.67**	8607685**	37.41*
خطا (error)	10	8.39	0.97	0.010	4093.50	169003	6.77
درصد ضریب تغییرات (C.V%)	-	4.76	4.07	1.81	7.78	4.60	9.00

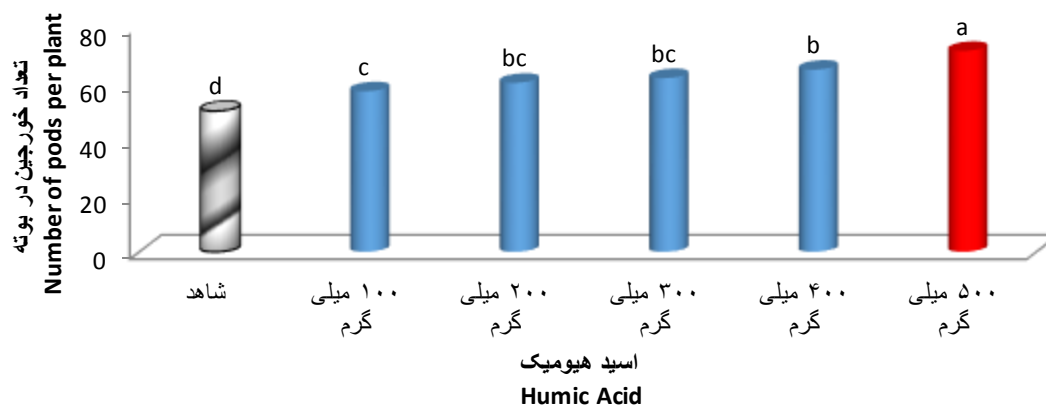
نتایج و بحث

تعداد خورجین در گیاه

مطابق با نتایج جدول تجزیه واریانس، صفت تعداد خورجین در سطح آماری یک درصد تحت تأثیر تیمار اسید هیومیک قرار گرفت (جدول ۱). نتایج مقایسه میانگین بین تیمارها نشان داد که تیمار کودی ۵۰۰ میلی گرم با تعداد خورجین ۷۱/۳۳، بیشترین و تیمار شاهد با ۵۰ عدد کمترین تعداد خورجین را کسب نمودند (شکل ۱). نادری و همکاران (۲۰۰۲) اعلام کردند اسید هیومیک از طریق اثرات مثبت فیزیولوژیکی از جمله اثر بر متابولیسم سلول‌های گیاهی و افزایش غلظت کلروفیل برگ باعث افزایش عملکرد گیاهان می‌شود (Nardial, 2002). ایاز و گل‌سار (۲۰۰۵) گزارش کردند که اسید هیومیک از طریق افزایش در محتوای نیتروژن سبب افزایش رشد و ارتفاع می‌شود (Ayas and Gulser,

2005). تیلور و اسمیت (۱۹۹۲) تأثیر مقادیر مختلف کود نیتروژن را در شرایط دیم ایالت ویکتوریای استرالیا (بارندگی فصل رشد ۲۰۰ mm) و فاریاب بر عملکرد و اجزاء عملکرد کلزا مورد بررسی قرار دادند. در شرایط دیم عکس العمل به مصرف کود ناچیز بود. با این وجود متوسط عملکرد بالا بود (۲۷۰۰ kg/ha) در شرایط فاریاب، کاربرد کود در یک سال تا ۱۰۰ و در سال دیگر تا ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن بر هکتار، باعث افزایش عملکرد شد. متوسط عملکرد در شرایط فاریاب ۳۶۰۰ kg/ha بود. هر دو سال عامل افزایش عملکرد در اثر کود نیتروژن، بهبود تعداد خورجین در مترمربع بود (Taylor and smith, 1992). به نظر می‌رسد در این تحقیق، کاربرد اسید هیومیک از طریق بهبود حاصلخیزی خاک و فراهمی نیتروژن، باعث افزایش عملکرد و اجزاء عملکرد به خصوص تعداد خورجین گردیده است.

بررسی اثر هیومیک اسید در آب آبیاری بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه کلزا



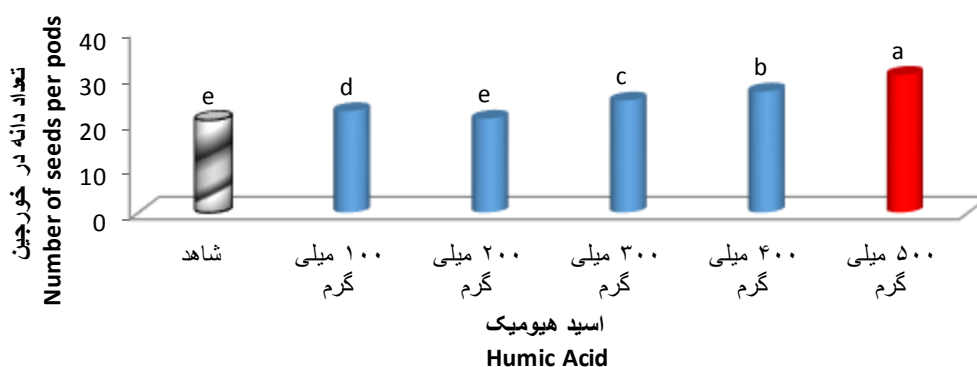
شکل ۱- مقایسه میانگین تعداد خورجین تحت تاثیر سطوح مختلف اسید هیومیک

Fig.1. Mean comparison for number of pods under different levels of humic acid

سنبله و ارتفاع گیاه جو شده است. اگر رطوبت در خاک کافی باشد تعداد خورجین در واحد سطح که یکی از اجزای عملکرد دانه می‌باشد، بیشترین اثر را در تولید محصول داراست. ولی در شرایط نامساعد محیطی تعداد دانه در خورجین و متوسط وزن هر دانه سهم مساوی در عملکرد کل دارند. بنابراین می‌توان تعداد دانه در خورجین و وزن هزار دانه را به عنوان معیاری برای انتخاب ارقام معرفی کرد. البته افزایش تعداد دانه در خورجین دارای محدودیت است، زیرا که ظرفیت تولید این جزء از عملکرد بیشتر تحت تاثیر عوامل ژنتیکی است (Ulukan, 2008).

تعداد دانه در خورجین

نتایج جدول تجربه واریانس صفت تعداد دانه در خورجین نشان داد که تیمار هیومیک اسید در سطح یک درصد تاثیر معنی‌داری بر این صفت داشت (جدول ۴-۲). نتایج مقایسه میانگین بین تیمارها نشان داد که تیمار هیومیک اسید ۵۰۰ میلی گرم در لیتر با میانگین تعداد ۳۰/۳۳ دانه در خورجین بیشترین تعداد دانه در خورجین را بدست آورد (شکل ۲). اولکان (۲۰۰۸) در بررسی خود نشان داد که تیمار اسید هیومیک سبب افزایش تعداد دانه در سنبله، تعداد سنبله در

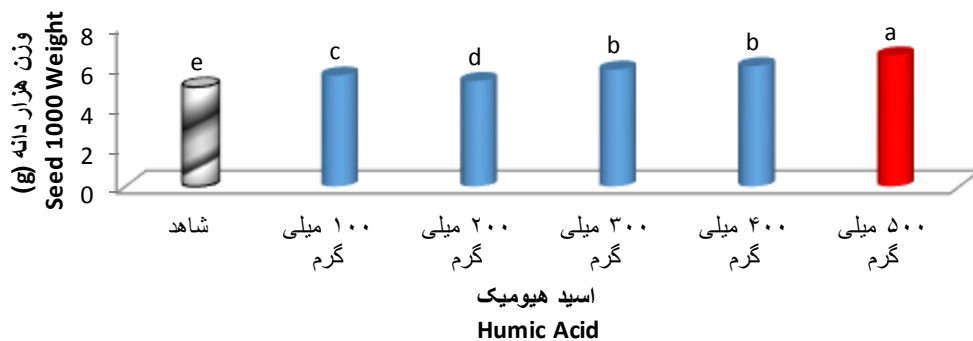


شکل ۲- مقایسه میانگین تعداد دانه در خورجین تحت تاثیر سطوح مختلف اسید هیومیک

Fig.2. Mean comparison for number of grain per pod under different levels of humic acid

نتایج مقایسه میانگین تیمارها بیشترین و کمترین میانگین وزن هزار دانه به ترتیب از تیمار کودی ۵۰۰ میلی گرم با ۶/۵ و تیمار شاهد با ۴/۹۳ گرم به دست آمد (شکل ۳). در مطالعه‌ای افزایش معنی داری در وزن هزار دانه با کاربرد کودهای آلی هوموسی صورت نگرفت (Eghbal *et al.*, 2004). وزن هزار دانه بیشتر در کنترل عوامل ژنتیکی بوده و شرایط محیطی کمتر آن را تحت تاثیر قرار می دهد (Mendham *et al.*, 1981).

وزن هزار دانه یکی از اجزاء مهم عملکرد دانه محسوب می - شود این صفت تحت تاثیر ژنوتیپ و محیط قرار گرفته و از گونه‌ای به گونه‌ی دیگر در ارقام مختلف متغیر است این صفت وابسته به حاصلخیزی خاک، میزان رطوبت، درجه حرارت، بیماری ها و آفات دارای مقادیر متفاوتی است. نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد که وزن هزار دانه در گیاه کلزا به صورت معنی داری در سطح آماری یک درصد تحت تاثیر تیمار اسید هیومیک قرار گرفت (جدول ۴-۲). براساس



شکل ۳- مقایسه میانگین وزن هزار دانه تحت تاثیر سطوح مختلف اسید هیومیک

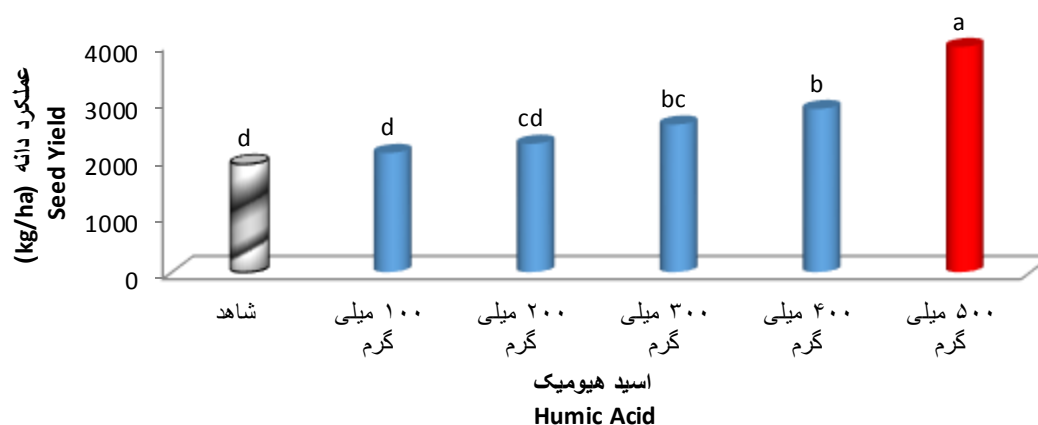
Fig.3. Mean comparison for 1000 seed weight under different levels of humic acid

اعلام کردند که اسید هیومیک از طریق اثرات مثبت فیزیولوژیکی از جمله اثر بر متابولیسم سلول‌های گیاهی و افزایش غلظت کلروفیل برگ باعث افزایش عملکرد گیاهان می‌شود (Nardi *et al.*, 2002). کاربرد اسید هیومیک در گیاهان گندم، برنج و تربچه به ترتیب باعث ۱۴، ۲۰ و ۴۴ درصد افزایش عملکرد شد. کاربرد اسید هیومیک در گندم موجب افزایش ۲۴ درصدی عملکرد در این گیاه شد (Delfine *et al.*, 2005).

عملکرد دانه

مطابق با نتایج جدول تجزیه واریانس صفت اثر اسید هیومیک بر عملکرد دانه در سطح آماری یک درصد معنی دار شد (جدول ۱). از آنجایی که عملکرد دانه وابسته به صفات تعداد خورجین، تعداد دانه در خورجین و وزن هزار دانه است با بررسی این صفات مشاهده شد که عملکرد و اجزاء عملکرد دانه در تیمارهای محلول پاشی هیومیک اسید نسبت به عدم کاربرد (شاهد) افزایش یافتند، نادری و همکاران (۲۰۰۲)

بررسی اثر هیومیک اسید در آب آبیاری بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه کلزا



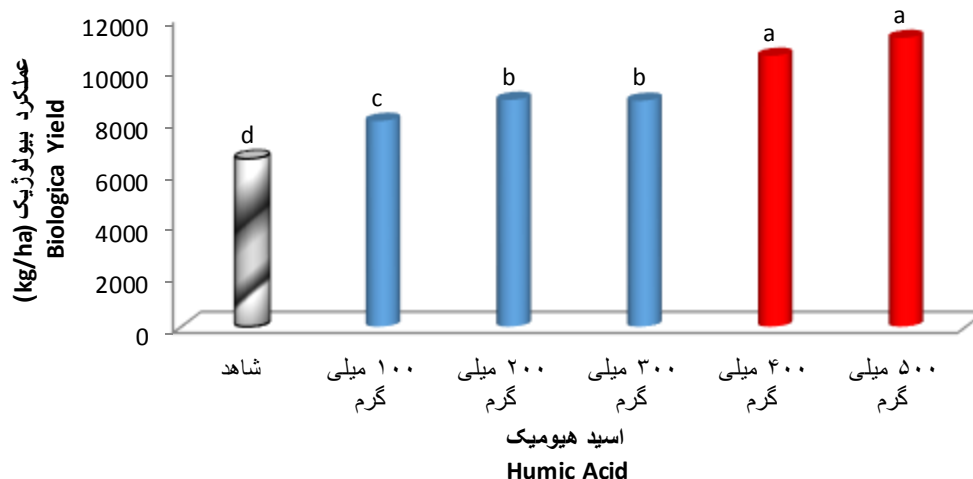
شکل ۴- مقایسه میانگین عملکرد دانه تحت تاثیر سطوح مختلف اسید هیومیک

Fig.4. Mean comparison for seed yield under different levels of humic acid

۶۴۹۵ کیلوگرم کمترین عملکرد بیولوژیک را به خود اختصاص دادند (شکل ۵). تای و بوهمه (۲۰۰۱) گزارش کردند، که اسید هیومیک از طریق افزایش در محتوای نیتروژن گیاه سبب افزایش رشد، ارتفاع و به طبع آن عملکرد بیولوژیک می‌شود (Thi and Bohme, 2001).

عملکرد بیولوژیک

نتایج جدول تجزیه واریانس بر روی صفت عملکرد بیولوژیک نشان داد اثر اسید هیومیک بر صفت مذکور در سطح آماری یک درصد معنی دار گردید (جدول ۱). مقایسه میانگین نشان داد که تیمار کودی ۵۰۰ میلی گرم در لیتر با ۱۱۱۷۰ کیلوگرم بیشترین و تیمار شاهد (عدم مصرف) با



شکل ۵- مقایسه میانگین عملکرد بیولوژیک تحت تاثیر سطوح مختلف اسید هیومیک

Fig.5. Mean comparison for biological yield under different levels of humic acid

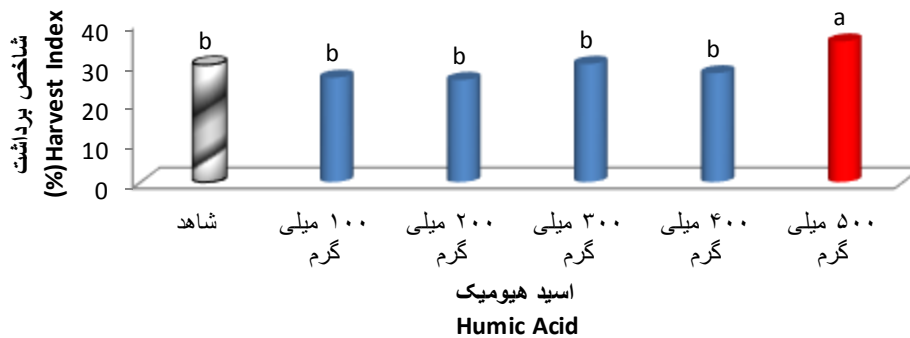
بازده استفاده از آب بیشتر برای دانه، مربوط به بهبود زیست توده نیست بلکه عمدتاً مربوط به بهبود شاخص برداشت است. نتایج حاصل از جدول تجزیه واریانس نشان داد، اثر اسید هیومیک در سطح پنج درصد، بر صفت شاخص

شاخص برداشت

شاخص برداشت نسبت عملکرد دانه به عملکرد بیولوژیک می‌باشد که بازده فیزیولوژیکی گیاه یعنی توانایی گیاه برای توزیع آسمیلاتها به دانه‌ها است. در اغلب گیاهان زراعی

نشان دادند (Rathke, 2005). بررسی های دیگر توسط تای و بوهمه (۲۰۰۱) بر عملکرد بیولوژیک و شاخص برداشت نشان داد که کود بیولوژیک دارای نقش موثری بر تولید دانه و به تبع آن شاخص برداشت داشته و تاثیر افزایش محصول ناشی از عناصری مانند نیتروژن بالاست (Thi and Bohme, 2001).

برداشت معنی دار شد (جدول ۱). طبق نمودار مقایسه میانگین تیمار کودی ۵۰۰ میلی گرم در لیتر و ۲۰۰ میلی گرم در لیتر به ترتیب با ۳۵/۲۷ و ۲۵/۶۰ درصد بیشترین و کمترین شاخص برداشت را به خود اختصاص دادند (شکل ۶). راتکه، (۲۰۰۵) از آزمایشات خود نتیجه گرفتند که عملکرد دانه و شاخص برداشت تغییرات معنی داری در اثر مصرف کود



شکل ۶- مقایسه میانگین شاخص برداشت تحت تاثیر سطوح مختلف اسید هیومیک

Fig.6. Mean comparison for harvest index under different levels of humic acid

دیگر موثر است، لذا به نظر می رسد که زیاد بودن تعداد خورجین در تیمار کودی ۵۰۰ میلی گرم در لیتر سبب شده است که در زمان تشکیل آغازی های دانه در گیاه، تعداد دانه در هر خورجین افزایش یابد، اگر چه بین تعداد خورجین در گیاه و تعداد دانه در خورجین با اندازه گیاه زراعی (یا ظرفیت محل اجزا)، ژنوتیپ و رقم نیز ارتباط وجود دارد.

نتیجه گیری کلی

بررسی صفات عملکرد و اجزای عملکرد دانه نشان داد که افزودن هیومیک اسید سبب افزایش در صفات مورد بررسی داشته و بیشترین مقادیر از سطح ۵۰۰ میلی گرم در لیتر هیومیک اسید بدست آمد. از آنجائی که اجزای عملکرد بر همدیگر تاثیر گذاشته و افزایش یا کاهش هر جز برای اجزای

References

- Adediran, J. A., Taiwo, L. B., Akande, M. O. Sobulo, R. A., and Idowu, O. J. 2004;** Application of organic and inorganic fertilizer for sustainable maize and cowpea yields in Nigeria. *Journal of Plant Nutrition*. 27: 1163-1181.
- Aiken, G.R., McKnight, D.M., Wershaw, R.L. and MacCarthy, P. 1985.** Humic Substances in Soil, Sediment, and Water. New York. USA:Wiley InterScience.
- Azinpour, K. 2010.** Evaluation of different strains of Azotobacter, humic acid and micronutrient composition on some physiological traits of wheat. Master's thesis of Agriculture, Faculty of Agriculture - Natural Resources Karaj. (In Persian)
- Daneshmand, A. 2004.** Effects of water stress on reproductive stage on agronomic traits and growth indices of rapeseed. Agriculture graduate thesis. Islamic Azad University, Science and Research. Tehran: 330 p. (In Persian)
- Delfino, S., Tognetti, R., Desiderio, E., Alvino, A., 2005.** Effect of foliar application of N and Humic acids on growth and yield of durum wheat. *Agron. Sustain*. 25, 183-191.
- Eghbal, B., Ginting, D., and Gilly, J.E. 2004.** Residual effect of manure and compost application on corn production and soil properties. *Agronomy journal*, 96: 442-447.
- Fernandez, V.H. 1968.** The action of humic acids of acids of different sources on the development of plants and their effect on increasing concentration of the nutrient solution. *Potifical Academiae Scientiarum Scripta Varia* 32:805-850.
- Fowler, D. B. and R. K. Downey. 1970.** Lipid and morphological changes in developing rapeseed, *Brassica napus* L. *Can. J. Plant Sci.* 50: 223-247.
- Gitipour, S., G. Nabi Bidhendi. And M. A. Gorji. 2010.** Southern soil contamination caused by leaking petroleum refinery in Tehran. *Journal of Ecology* 30 (1111). (In Persian)
- Habekotté, B. 1993.** Quantitative analysis of pod formation, seed set and seed filling in winter oilseed rape (*Brassica napus* L.) under field conditions. *Field Crop Res.* 35: 21-33.
- Ladd, J. N. and M. Amato. 1986.** The fate of nitrogen from legume and fertilizer sources in soils successively cropped with wheat under field condition. *Soil Biology and Biochemistry*.
- Mendham, N.J., P.A. Shipway, and R.K. Scott. 1981.** The effects of delayed sowing and weather on growth, development and yield of winter oil-seed rape (*Brassica napus*). *Journal of Agricultural Science, Cambridge*. 96:389-416.
- Nardi, S., Pizzeghello, D., Muscolo, A. and Vianello. 2002.** Physiological effects of humic substances on higher plants. *Soil Biology & Biochemistry* 34:1527- 1536.
- Prasad, R. 1996.** Cropping systems and sustainability of agriculture. *Indian Farming*. 46:39-45.
- Rathke, G.W., O. Christen, and W. Diepenbrock. 2005.** Effects of nitrogen source and rate on productivity and quality of winter oil seed rape grown in different crop rotation. *Field crops research*. 94:103-113.
- Rathke, G.W., Christen, O., Diepenbrock, W., 2006.** Welchen Beitrag leisten Vorfrucht und Stickstoffdüngung für den Ertrag von Winterraps (with English summary). *UFOP-Schriften Heft 29, Öl- und Proteinpflanzen, OIL* 2005: 149-156.
- Santiago, A., M. Jose., E. Carmona. And A. Delgado. 2008.** Humic substances increase the effectiveness of iron sulfate and Vivianite preventing iron chlorosis in white lupin. *Biol Fertil Soils*.
- Taylor, A.J., and Smith, C.J. 1992.** Effect of sowing date and seeding rate on yield and yield Components of irrigated Canola (*Brassica napus* L.) grown on a redbrown earth in south eastern Australia. *Aust. J. Agric. Res.* 43: 1629-1641.
- Thi, H. and M., Bohme. 2001.** Influence of Humic acid on the growth of tomato in hydroponic systems.
- Ulukan. H. 2008.** Effect of soil applied humic acid at different sowing times on some yield components in wheat hybrids. *International journal of Botany*. 4.(2): 164-175

واکنش آنتی‌اکسیداتیوی چغندر قند به تاریخ کاشت و رژیم‌های مختلف آبیاری

Antioxidative response of sugar beet to sowing time and irrigation

مهر ناز عطاری^۱، داوود حبیبی^۲، فرزاد پاکنژاد^۲، داریوش فتح‌آ... طالقانی^۳، ولی‌ا...
یوسف آبادی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۳/۱۸

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۸/۱۷

چکیده

به منظور بررسی اثرات تاریخ کاشت و رژیم‌های مختلف آبیاری بر فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانت و صفات کمی و کیفی ریشه چغندر قند، آزمایشی در قالب طرح کرت‌های خرد شده نواری در قالب بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در منطقه کمال‌آباد کرج اجرا گردید. عامل تاریخ کاشت در سه سطح (۱۴ اردیبهشت، ۱۴ خرداد و ۱۴ تیر) و فاکتور آبیاری در سه سطح بر اساس تبخیر از تشتک تبخیر (۸۰، ۱۲۰ و ۱۶۰ میلیمتر) بود. نتایج نشان داد اثر تاریخ کاشت بر فعالیت آنزیم آنتی‌اکسیدانت (کاتالاز)، عملکرد ریشه و عملکرد شکر سفید در سطح یک درصد و بر آنزیم گلوکاتایون پراکسیداز در سطح پنج درصد معنی‌دار بود. مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بیشترین میزان آنزیم‌های گلوکاتایون پراکسیداز، کاتالاز در تاریخ کاشت سوم و بیشترین عملکرد ریشه و عملکرد شکر سفید در تاریخ کاشت اول بدست آمد. تنش آبی بر عملکرد ریشه، عملکرد شکر سفید، عیار قند، در سطح یک درصد معنی‌دار بود. اثرات متقابل تیمارهای تاریخ کاشت و آبیاری نیز بر میزان آنزیم‌های گلوکاتایون پراکسیداز و کاتالاز به ترتیب در سطح یک درصد و پنج درصد تأثیر معنی‌داری را نشان داد. بر اساس مقایسه میانگین تنش آبی (۱۲۰ میلی‌متر) باعث بیشترین افزایش عیار قند شد. بیشترین عملکرد ریشه و عملکرد شکر سفید در میزان آبیاری ۸۰ میلی‌متر بدست آمد و تنش آبی ۱۶۰ میلی‌متر باعث کاهش عملکرد ریشه، عملکرد قند خالص شد. البته میزان عیار قند در تنش ۱۲۰ میلی‌متر افزایش و در تیمار ۱۶۰ میلی‌متر بدلیل افزایش ناخالصی‌ها کاهش نشان داد.

واژه‌های کلیدی: تاریخ کاشت، رژیم‌های آبیاری، چغندر قند، آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانت

۱- دانش‌آموخته کارشناسی ارشد زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، گروه زراعت و اصلاح نباتات، البرز، ایران.

۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، گروه زراعت و اصلاح نباتات، البرز، ایران.

۳- موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندر قند کرج

* مسئول مکاتبات: mehrazatari@yahoo.com

مقدمه

سوپراکسیددیسموتاز ، دیسموتاسیون سوپراکسید را به پراکسید هیدروژن و اکسیژن کاتالیز می کند. SOD باعث پایداری غشاء سلول های گیاهان به خشکی می شود (دادنیا، ۱۳۸۵).

SOD یک آنزیم ضد اکسنده می باشد که آنیونهای سوپراکسید بسیار فعال را کاتالیز نموده و تبدیل آن به اکسیژن و انواع کم فعالیت پراکسید هیدروژن را به عهده دارد. SOD باعث پایداری غشاء سلولهای گیاهان در خشکی می شود و در استرس سرما افزایش سطح سوپراکسیددیسموتاز و کاتالاز در گیاهان مقاوم شده به سرما به جلوگیری از آسیب های فتودینامیکی کمک می کند، زیرا ممکن است سطوح سوپراکسید و مواد اکسید شده تک اکسیژنه در بافت سرمازده افزایش یابد (Jose,m et al., 1999).

برخی آزمایشها نشان داد که میزان فعالیت سوپراکسیددیسموتاز با انتقال بوته های برنج از دمای ۵ به ۲۵ درجه سانتی گراد افزایش نشان داده که این پدیده نیز در گیاهانی چون نخود، ذرت، چاودار و گندم مشابه بود (کافی و همکاران ۱۳۷۹).

گلوکاتیون پراکسیداز متعلق به خانواده پروتئین های سلنیوم دار می باشد و نقش مهمی در مکانیسم های دفاعی پستانداران، پرندگان و ماهیها در برابر خسارت ناشی از اکسید شدن مواد سلولی دارد (دادنیا، ۱۳۸۵).

کاشت زود هنگام چغندر قند باعث افزایش شاخص سطح برگ و میزان تشعشع جذب شده می شود که این موضوع به افزایش عملکرد نهایی محصول منجر می گردد (حیبی، ۱۳۹۱) (Fortune et.al 1999).

تأخیر در تاریخ کاشت، پتانسیل عملکرد را کاهش می دهد. عملکرد ریشه گیاهانی که در تاریخ کشت های مختلف کشت شده اند، مستقیماً با مقدار تابش دریافت شده در فاصله کاشت و برداشت مرتبط است. دمای پایه جوانه زنی (۳ درجه سانتی گراد) می تواند عامل محدود کننده زمان کاشت باشد. دومین عامل محدود کننده تولید ساقه گل دهنده است. اگر چغندر قند در معرض دمای پایین و روزهای بلند قرار

نتایج بررسی ها نشان داده حصول به تحمل خشکی با سازگاری سیستم دفاعی آنزیم های آنتی اکسیدانت در ارتباط است. بذور خشک که متحمل به خشکی هستند فعالیت بالای کاتالاز و فعالیت کم سوپراکسیددیسموتاز را نشان می دهند در حالیکه شرایط مخالفی در بذور نارس مشاهده می شود (Bailly C., 2001).

آزمایشات مختلف نشان می دهد که تأثیر منفی انواع تنش های محیطی حداقل تا حدودی به خاطر تولید انواع اکسیژن های فعال و یا عدم اجرای سیستمی است که در برابر آنها مقاومت کند. AOS در طول متابولیسم و به وسیله کنشهای متقابل بین اکسیژن و الکترونهای آزاد شده از زنجیر انتقال الکترون در میتوکندری و کلروپلاست به وجود می آید. رادیکال سوپراکسید در سطح غشایی بیشتر ارگانهای سلول های گیاهی تولید می شوند. عدم فرونشانی یا غیرفعال سازی AOS می تواند منجر به تخریب غشاء سلولها، پروتئین ها، لیپیدها و DNA شود که در نتیجه مرگ سلول را به همراه دارد (Charies S., 1997).

فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدانت (سوپراکسیددیسموتاز و کاتالاز) در شرایط تنش افزایش می یابد (کاظمی، ۱۳۸۵). کاتالاز از سلولها در برابر پراکسید هیدروژن (H_2O_2) محافظت می کند. آنزیمی است آهن دار که دیسموتاسیون پراکسید هیدروژن را به آب و O_2 کاتالیز می کند. کاتالاز برای برخی انواع سلولها تحت شرایط طبیعی الزامی بود و نقش مهمی در کسب مقاومت در برابر تنش اکسایشی در سلولها بازی می کند. در گیاهان روغنی مخصوصاً آفتابگردان تحت تنش های مختلف سطح رادیکال های آزاد سوپراکسید و پراکسید در بافت افزایش می یابد. این رادیکالها سبب اکسیداسیون لیپیدهای گیاه آفتابگردان شده، ضمن تخریب آنها، عملکرد و فرآیند طبیعی آنها را تحت تأثیر قرار می دهد.

نتایج تحقیقات مختلف نشان داده که تحت شرایط خشکی کلیه آنتی اکسیدانت های کاتالاز، سوپراکسیددیسموتاز و گلوکاتیون پراکسیداز افزایش می یابد (محمدیان، ۱۳۸۰).

واکنش آنتی اکسیداتیوی چغندر قند به تاریخ کاشت و رژیم‌های مختلف آبیاری

فرآیند هضم غشاء و دیواره سلول را انجام دهد. در پایان مقدار ۰/۵ میلی لیتر از محلول هموژن برای سنجش پروتئین توسط روش Lowry (۱۹۵۱) برداشته و مقدار پروتئین آن برحسب میلی‌گرم بر میلی لیتر تعیین گردید پس از آن در باقیمانده محلول استخراجی مقدار هریک از آنزیم‌ها به روش‌های مخصوص تعیین شد.

سنجش فعالیت آنزیم کاتالاز:

اندازه‌گیری کاتالاز براساس روش and Paglia Valentine (1987) انجام گرفت در این روش شدت واکنش حذف آب اکسیژنه بعنوان سوبسترا ارزیابی شد. بافر زمینه برای کارحاوی ۰/۱۷ میلی‌مول فسفات‌دی‌سدیک (pH = 7/5) همراه ۰/۱۵ مول EDTA و ۰/۱۱ میلی‌مول کلرید منیزیم بود. یک واحد فعالیت آنزیم کاتالاز معادل نسبت تبدیل آب اکسیژنه در مدت یک دقیقه هنگامی که واکنش درجه اول پیش برود در نظر گرفته شد. **سنجش فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز (SOD)** جهت اندازه‌گیری آنزیم SOD از روش and Misra Fridovich (1979) استفاده شد محلول زمینه بافرتریس (Tris Base) حاوی فسفات‌دی‌سدیک (pH = 7/2) به همراه ۱/۳ میلی‌مول EDTA) به همراه ۰/۱ میلی‌مول کربنات مونوسدیک تهیه و از اپی نفرین با غلظت ۰/۲۵ میلی‌مول بعنوان سوبسترا استفاده شد. سپس مجموعه عصاره به آنها اضافه و تغییرات جذب نوری حاصل از اکسیداسیون اپی نفرین اندازه‌گیری و بعنوان فعالیت آنزیمی ارزیابی شد. از آنزیم استاندارد و خالص برای استاندارد شدن نتایج استفاده گردید که هر واحد آن قادر به اکسیداسیون ۰/۵ میلی‌مول اپی نفرین در یک دقیقه می‌باشد.

سنجش فعالیت آنزیم گلوکاتایون پراکسیداز

(GPX)

این سنجش براساس روش and Fridovich (1987) انجام گرفت در این روش عصاره استخراجی به محلول بافر حاوی فسفات منوپتاسیک ۶۵۶ مول و pH = 7 همراه ۱/۲ میلی‌مول EDTA و یک میلی‌مول NaNO_3

گیرد چغندر قند به حالت زایشی وارد شده و در تولید قند کارآمد نخواهد شد (برادران فیروزآبادی، م ۱۳۸۱).

مواد و روش‌ها

این تحقیق در سال ۱۳۸۵ در موسسه تحقیقات کمال آباد کرج به صورت آزمایش کرت‌های خردشده نواری با دو فاکتور در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار اجراء شد.

فاکتور اول تاریخ‌های مختلف کاشت شامل D1 = ۱۴ اردیبهشت، D2 = ۱۴ خرداد، D3 = ۱۴ تیر و فاکتور دوم میزان آبیاری بر اساس تبخیر از سطح تشتک تبخیر شامل سه سطح ۸۰، ۱۲۰ و ۱۶۰ میلی‌متر بود.

پس از عملیات آماده‌سازی زمین عملیات کاشت بذر به روش خشکه کاری و با دستگاه ایورد سه ردیفه انجام شد. تاریخ کاشت دوم و سوم نیز با فاصله زمانی ۳۰ روز از همدیگر به همین روش انجام شد. پس از هر تاریخ کاشت بلافاصله اولین آبیاری انجام و به فاصله کوتاهی آبیاری دوم نیز تکرار گردید تا سطح سبز مناسبی ایجاد گردد. بعد از ایجاد سطح سبز کامل در هر تاریخ کاشت تیمارهای آبیاری به روش نشتی اعمال گردید. اعمال تیمارهای آبیاری با استفاده از اندازه‌گیری میزان تبخیر از سطح تشتک تبخیر اعمال گردید. میزان آب وارد شده به کرت در هر نوبت آبیاری نیز با استفاده از فلوم اندازه‌گیری گردید. هر کرت آزمایشی به طور مستقل از دیگر کرت‌ها بصورت نشتی و کرت بسته آبیاری می‌شد. هر واحد آزمایشی شامل ۶ خط کاشت با فواصل ردیف ۵۰ سانتی‌متر و طول ۱۲ متر بود.

اندازه‌گیری فعالیت آنزیم‌های آنتی اکسیدانت:

آماده‌سازی نمونه‌ها جهت اندازه‌گیری پروتئین و آنزیم‌ها:

برای اندازه‌گیری آنزیم‌های آنتی اکسیدانت تعداد برگ‌هایی از گیاه را جدا کرده و بعد از شستشو با آب مقطر بلافاصله در بافر فسفات تریس ۰/۱۶ مولار با pH = 7/5 وارد و خرد کرده و هموژن شد و حجم مشابهی از همان بافر حاوی دی‌جی‌تونین و آنزیم هضم کننده دیوار اجاره داده شد تا

بهترین نتیجه را داد (جدول ۲). کمترین عملکرد شکر سفید مربوط به تاریخ کاشت با تأخیر (۱۴ تیر) با ۵/۴۴ تن در هکتار بوده است (جدول ۲). این نتیجه با نتایج ابراهیمیان (۱۳۷۲) مطابقت دارد. اثر میزان آبیاری نیز بر عملکرد شکر سفید معنی دار شد (جدول ۱). به طوری که بیشترین عملکرد شکر سفید مربوط به سطح ۸۰ میلی متر آبیاری بوده است. کمترین عملکرد شکر سفید (۷/۰۹ تن در هکتار) مربوط به تیمار ۱۶۰ میلی متر بود (جدول ۲). بطور کلی تنش خشکی باعث کاهش عملکرد شکر سفید می شود. حبیبی (۱۳۷۲) و میرزایی (۱۳۸۳) نیز نتایج مشابهی گزارش دادند.

عیار قند

اثر میزان آبیاری بر درصد قند ناخالص (عیار قند) در سطح یک درصد معنی دار گردید (جدول ۱). بالاترین میزان عیار قند در تیمار ۱۲۰ میلی متر (۱۴/۰۲ درصد) و کمترین میزان در تیمار ۸۰ میلی متر (۱۳/۰۴ درصد) مشاهده شد (جدول ۲). ولی تاریخ کاشت تأثیر معنی داری بر عیار قند نداشت (جدول ۱). هر چند که بکارگیری تاریخ کاشت ۱۴ خرداد تا حدی عیار قند (۱۳/۶۲ درصد) را افزایش داده است (جدول ۲). اثر متقابل عوامل مورد مطالعه نیز بر عیار قند معنی دار نگردید (جدول ۱).

آنزیم سوپراکسید دیسموتاز

این آنزیم باعث پایداری غشاء سلول های گیاهان در خشکی می شود. نتایج جدول تجزیه واریانس (۳) و مقایسه میانگین (۴) نشان می دهد بین تیمارهای خشکی و تاریخ کاشت و اثرات متقابل از نظر میزان فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز تفاوت معنی داری وجود ندارد.

مقایسات میانگین کاهش را در تیمار ۱۲۰ میلی متر (تنش) نشان می دهد و در تنش شدیدتر ۱۶۰ میلی متر نسبت به تیمار ۱۲۰ افزایش دارد ولی باز هم کمتر از تیمار بدون تنش است.

در تیمار تاریخ کاشت هم با تأخیر در تاریخ کاشت میزان این آنزیم افزایش یافت. فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدانت

۲ میلی مول از NADPH وارد شد سپس به آن ۲ میلی لیتر گلوکاتایون احیاء همراه ۰/۱ میلی مول از آب اکسیژنه اضافه گردید بلافاصله میزان اکسیداسیون NADPH از طریق تعیین مقدار جذب در ۳۴۰ نانومتر در ۳۰ درجه توسط دستگاه اسپکتوفتومتر اندازه گیری گردید همزمان یک محلول بلاک حاوی تمام مواد فوق بدون حضور عصاره استخراجی برای تصحیح و حذف خطاهای احتمالی مورد استفاده قرار گرفت یک واحد از فعالیت آنزیم گلوکاتایون پراکسیداز معادل مقدار آنزیمی که بتواند یک میکرومول از سوپراکسید (NADPH) را در یک دقیقه کاتالیز کند در نظر گرفته شده است برای استاندارد شدن از نمونه آنزیم گلوکاتایون پراکسیداز استاندارد استفاده شد.

نتایج

عملکرد ریشه

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که عملکرد ریشه برای تاریخ های کاشت مختلف تفاوت معنی داری داشته است (جدول ۱). کشت در تاریخ ۱۴ اردیبهشت با متوسط عملکرد ریشه ۹۴/۳۱ تن در هکتار برتری معنی داری نسبت به تاریخ کاشت ۱۴ خرداد و ۱۴ تیر به ترتیب با میزان ۷۸/۳۱ و ۵۵/۴۶ تن در هکتار داشت (جدول ۲). کوک و اسکات در سال ۱۹۹۳ اظهار داشتند تأخیر در تاریخ کاشت باعث کاهش پتانسیل محصول گردیده است.

سطوح مختلف آبیاری بر میانگین عملکرد ریشه تأثیر معنی دار داشت (جدول ۱). به طوری که بالاترین عملکرد ریشه در تیمار ۸۰ میلی متر با میزان ۸۵/۷۹ تن در هکتار بدست آمد (جدول ۲). میرزایی و رضوانی ۱۳۸۳ نیز اظهار داشتند که تنش به طور کلی باعث کاهش عملکرد و کیفیت چغندر قند می شود و کاهش عملکرد ریشه و قند ناشی از تنش در مرحله رشد ریشه و در مرحله ذخیره سازی قند، شدیدتر است.

عملکرد شکر سفید

اثر تاریخ کاشت بر عملکرد شکر سفید معنی دار گردید ($p > 0.1$) (جدول ۱). کشت در تاریخ ۱۴ اردیبهشت (تاریخ کاشت اول) با عملکرد ۹/۶۹ تن در هکتار

واکنش آنتی اکسیداتیوی چغندر قند به تاریخ کاشت و رژیم های مختلف آبیاری

(۱۴ تیر) باعث افزایش آنزیم کاتالاز می شود و همچنین اثر متقابل $i1 \times d3$ نیز بیشترین میزان را نشان می دهد (شکل ۲). نتایج تحقیقات مختلف نشان داده که تحت شرایط خشکی کلیه آنتی اکسیدانت های کاتالاز ، سوپراکسیددیسموتاز و گلوکاتایون پراکسیداز افزایش می یابد ، Rentch et al., (1996).

بحث

از نتایج اینطور به نظر می آید که در شرایط تنش فعالیت آنزیمهای آنتی اکسیدانت به دلیل دفاع از سلول در برابر اکسیده شدن افزایش می یابد. در بین آنزیم ها گلوکاتایون پراکسیداز و کاتالاز تغییر معنی داری را در تاریخ کاشت های مختلف نشان داد. تنش تاریخ کاشت تاثیر بیشتری بر میزان آنزیم های آنتی اکسیدانت در مقایسه با آبیاری داشت. آنزیم های گلوکاتایون پراکسیداز و کاتالاز در تاریخ کشت با تاخیر فعالیت بیشتری داشته که تولید این آنزیم از فعالیت میتوکندری در زمان رشد سلول و گیاه است که در تاریخ کاشت دیر هنگام چون در زمان برداشت هنوز در حال رشد است بنابراین نسبت به تاریخ کاشت زود هنگام میزان این آنزیم بیشتر است.

(سوپراکسیددیسموتاز و کاتالاز) در شرایط تنش افزایش می یابد. کاظمی (۱۳۸۵) نیز نتایج مشابهی گزارش داد.

آنزیم گلوکاتایون پراکسیداز

این آنزیم نقش مهمی در مکانیسم های دفاعی در برابر خسارت ناشی از اکسید شدن مواد سلولی دارد. اثر اصلی تاریخ کاشت در سطح ۵٪ و اثر متقابل در سطح ۱٪ اختلاف اختلاف معنی داری نشان می دهد (جدول ۳). همانطور که جدول مقایسه میانگین نشان می دهد (جدول ۴) بیشترین میزان آنزیم در تاریخ کاشت سوم (۱۴ تیر) با مقدار ۱۱/۵۴ واحد بین الملل بر میلی گرم پروتئین و کمترین میزان در تاریخ کاشت اول با میزان ۸/۲۴ واحد بین الملل بر میلی گرم پروتئین می باشد. مقایسات میانگین بیشترین میزان آنزیم را در اثر $i2 \times d2$ با میزان ۱۷/۱۴ نشان می دهد (شکل ۱).

آنزیم کاتالاز

همانطور که جدول تجزیه واریانس (۳) نشان می دهد تیمار تاریخ کاشت در سطح احتمال ۱٪ و اثر متقابل در سطح احتمال ۵٪ اختلاف معنی دار مشاهده می شود. مقایسات میانگین جدول (۴) نشان می دهد کشت در تاریخ سوم کاشت

جدول ۱ - تجزیه واریانس عیار قند (%SC)، عملکرد ریشه (R.Y)، عملکرد شکر سفید (WSY)

Table.1. Analysis of variance for sugar content, root yield and white sugar yield

منابع	درجه آزادی	میانگین مربعات MS			تغییرات
		عملکرد شکر سفید	عملکرد ریشه	عیار قند	
	white sugar yield	root yield	sugar content	DF	
			s.o.v		
تکرار Replication	2	2/94 *	290/9 *	0/37	
تاریخ کاشت Sowing Time	2	41/08 **	2421/4 **	0/15	
خطای تاریخ کاشت Error	4	1/6	122/7	0/39	
آبیاری Irrigation	2	2/77 **	710/3 **	2/15**	
خطای آبیاری Error	4	0/14	19/8	0/06	
تاریخ کاشت × آبیاری Interaction	4	0/89	83/6	0/15	
خطای اثر متقابل Error	8	1/66	87/36	0/21	
C.V% ضریب تغییرات	8/3	12/2	3/3	3/3	

***، * و ns به ترتیب معنی دار در سطح یک درصد، پنج درصد و غیر معنی دار

***, *, ns : significant at % 1, %5 level and non significant , respectively

واکنش آنتی اکسیداتیوی چغندر قند به تاریخ کاشت و رژیم های مختلف آبیاری

جدول ۲- مقایسه میانگین سطوح اصلی فاکتورهای تاریخ کاشت و آبیاری روی عیار قند (sc%)، عملکرد ریشه (R.Y)، عملکرد شکر سفید (WSY) در محصول چغندر قند

Table.2. Means comparison of studied levels of sowing time and irrigation on sugar beet root yield, sugar content and white sugar yield

عیار قند Sugar content (%)	عملکرد ریشه Root yield (ton/ha)	عملکرد شکر سفید Whit sugar yield (ton/ha)	تیمارهای آزمایشی
			<u>sowing time</u> تاریخ کاشت
13/62 a	94/31 a	9/69 a	May 4 ۱۴ اردیبهشت
13/61 a	78/31 ab	8/00 ab	June 4 ۱۴ خرداد
13/38 a	55/46 b	5/44 b	July 4 ۱۴ تیر
			<u>Irrigation</u> میزان آبیاری
13/04 b	85/79 a	8/17 a	80 mm ۸۰ میلی متر
14/02 a	73/87 b	7/87 ab	120 mm ۱۲۰ میلی متر
13/55 ab	68/42 b	7/09 b	160 mm ۱۶۰ میلی متر

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک می باشند، در سطح احتمال ۱٪ درصد دارای اختلاف معنی دار هستند
Mean followed by different letters in each column have significantly at 1% level of probability.

جدول ۳ - تجزیه واریانس گلوکاتایون پراکسیداز، سوپراکسید دیسموتاز و کاتالاز

Table.3. Analysis of variance for SOD,GPX,CAT

منابع تغییرات s.o.v	درجه آزادی DF	میانگین مربعات MS		
		سوپراکسید دیسموتاز SOD	گلوکاتایون پراکسیداز GPX	کاتالاز CAT
** Replication تکرار	2	1/21 ns	2/75 ns	427/67 ^{ns}
Sowing Time تاریخ کاشت	2	257/92 ns	30/91 *	2631/95
Error خطای تاریخ کاشت	4	112/78 ^{ns}	2/98 ns	145/18 ns
ns Irrigation آبیاری	2	104/18 ns	1/12 ^{ns}	130/42 ns
Error خطای آبیاری	4	97/78 ns	1/94 ^{ns}	134/30
Interaction تاریخ کاشت × آبیاری	4	138/82 ns	17/6 **	1342/43 *
Error خطای اثر متقابل	8	55/17 ns	2/15 ^{ns}	295/09 ns
CV ضریب تغییرات		19/13	14/13	16/29

**، *، ns به ترتیب معنی دار در سطح یک درصد، پنج درصد و غیر معنی دار
**، *، ns : significant at %1, %5 level and non significant , respectively

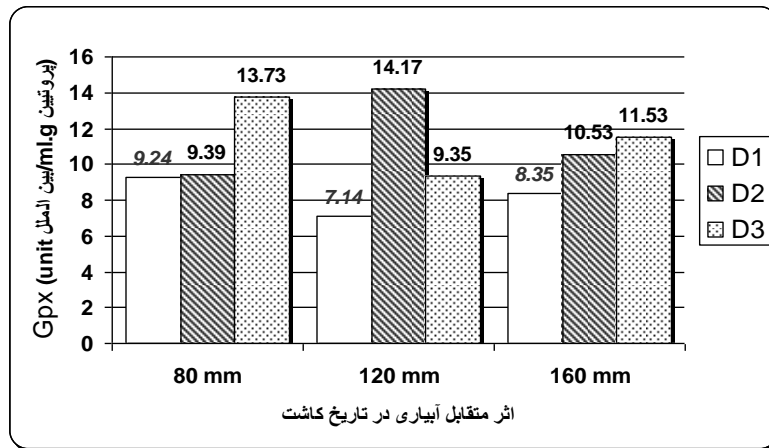
جدول ۴ - مقایسه میانگین گلو تاتیون پراکسیداز ، سوپراکسید دیسموتاز و کاتالاز

Table.4. Analysis of variance for SOD,GPX,CAT

کاتالاز CAT	گلو تاتیون پراکسیداز GPX	سوپراکسید دیسموتاز SOD	تیمارهای آزمایشی
<u>sowing time</u> تاریخ کاشت			
85/94 b	8/24 b	1152/7 a	۱۴ اردیبهشت May 4
112/40 a	11/36 a	1656/9 a	۱۴ خرداد June 4
117/94 a	11/54 a	1997/0 a	۱۴ تیر July 4
<u>Irrigation</u> میزان آبیاری			
105/54 a	10/79 a	1744/6 a	۸۰ میلی متر 80 mm
101/56 a	10/22 a	1340/0 a	۱۲۰ میلی متر 120 mm
109/17 a	10/14 a	1722/0 a	۱۶۰ میلی متر 160 mm

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک می باشند، در سطح احتمال ۱٪ درصد دارای اختلاف معنی دار هستند

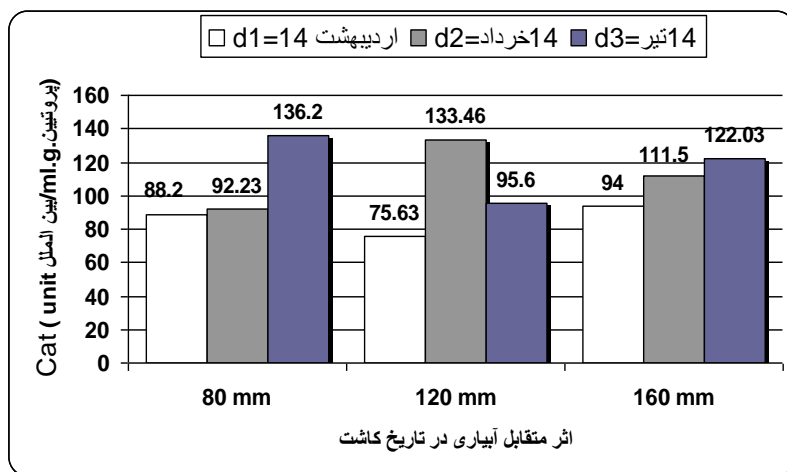
Mean followed by different letters in each column have significantly at 1% level of probability.



شکل ۱- مقایسه گلو تاتیون پراکسیداز در اثرات متقابل تاریخ کشت و آبیاری

Fig.1. Interaction of sowing time and irrigation on GPX

واکنش آنتی‌اکسیداتیوی چغندر قند به تاریخ کاشت و رژیم‌های مختلف آبیاری



شکل ۲- مقایسه کاتالاز در اثرات متقابل آبیاری و تاریخ کشت

Fig.2. Interaction of sowing time and irrigation on CAT

References

منابع

- ابراهیمیان، ح. ر (۱۳۷۲). تأثیر تاریخ کاشت و طول دوره رشد روی چغندر قند. خلاصه مقالات اولین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران-کرج
- برادران فیروزآبادی، م (۱۳۸۱). بررسی رابطه صفات مورفولوژیکی و نیز فیزیولوژیکی ارقام چغندر قند با تنش خشکی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تبریز.
- حبیبی، د (۱۳۷۲). انتخاب پروژنی های مقاوم به خشکی و شوری چغندر قند در مرحله جوانه اولیه. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی کرج.
- حبیبی، د (۱۳۸۱). مطالعه اثر برخی از پارامترهای اقلیمی بر عملکرد ریشه و عیار قند، رساله دکتری (ph.D). دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات.
- دادنیا، م. ر (۱۳۸۵). بررسی اثر کمبود آب بر روی خصوصیات فیزیولوژیکی، بیوشیمیایی و زراعی ارقام آفتابگردان روغنی. پایان نامه دکتری تخصصی (ph.D). دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات.
- کافی، م. مهدوی، ع و دامغانی (۱۳۷۹). ترجمه مکانیسم های گیاهان به تنش های محیطی.
- کاظمی، ف (۱۳۸۵). بررسی تأثیر سلنیوم بر رشد و سطح فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدانت در ارقام مختلف لویا قرمز تحت شرایط تنش خشکی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج.
- میرزایی، م. و س. معین الدین رضوانی (۱۳۸۳). تأثیر تنش خشکی در مراحل مختلف رشد بر کمیت و کیفیت چغندر قند. هشتمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران.
- محمدیان، ر (۱۳۸۰). تعیین شاخص های فیزیولوژیکی مؤثر در گزینش رگه های مقاوم به خشکی در چغندر قند. رساله دکتری (ph.D). دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز.
- Bailly , C (2001)** . Change in oligo saccharide content and antioxidant enzyme activities in developing bean seeds as related to acquisition of drying tolerance and seed quality . J . experimental botany , vol . 52 . 357 . 701-708 .
- Charies , S (1997)** . Localization of hydrogen proxide accumulation during the hypersensitive syringe pv phaseocalia . The plant cell . vol . 9 : 209-221 .
- Cook , D . A . and R . K ., Scott (1993)** . The sugar beet crop . Crop Science . 11 : 482-485 .
- Fortune, R. A. G. A. Burk, T. Kinney. and E., Osullivan(1999)**. Effect of early sowing on the growth, yield and quality of beet. Crops research center,
- Jose , M. Mates eristina perez . Gomez (1999)** . Antioxidant Enzymes and Human Disease chemical biochemistry . Vol : 32 . No . 8 : 595-603 .
- Lowry , O . and R ., Radall (1951)** . Protein measurement with folin phenol reagent . Journal biological chemistry . 193 : 680-685 .
- Mirsa , H . P and I ., Fridorich (1979)** . The generation of superoxide radical during photo taxidation . J. bhol . chem . 247 : 6960-6966 .
- Paglia , D . E and W . N ., Valentine (1987)** . Studies on the qualitative characterization of Glutathion peroxidase . J . Lab . Med . 70 : 158-168 .
- Rentch , D. Hiner , B. Schmelzer , E. B ., Frommer (1996)** . Salt stress-induced Proline transporters and salt stress-repressed broad specifity amino acid permeases identified by suppression of a yeast amino acid permease-targeting mutant . plant cell . 8 : 1437-1446 .
- W ., John D , Pidgeon (2004)** . Field Crops Research . 90 : 213-234 .

برهمکنش نیتروژن و تلقیح بذر با باکتری های آزادزی تثبیت کننده نیتروژن بر عملکرد دانه و خصوصیات کیفی دانه هیبریدهای ذرت در خوزستان

Interaction nitrogen and seed inoculation with free-living nitrogen-fixing bacteria on yield and quality of grain corn hybrids in Khuzestan

فاطمه نورکی^{*}، مجتبی علوی فاضل^۲، احمد نادری^۳، ابراهیم پناه پور^۴، شهرام لک^۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۲/۱۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۹/۱۱

چکیده

به منظور بررسی برهمکنش نیتروژن و تلقیح بذر با باکتری های آزادزی تثبیت کننده نیتروژن بر عملکرد و ترکیبات شیمیایی دانه، آزمایشی در تابستان سال های ۱۳۹۲-۱۳۹۳ در شمال خوزستان به روش کرت های خرد شده در قالب بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار اجراء گردید. تلقیح کود شیمیایی و بیولوژیک به عنوان فاکتور اصلی با چهار سطح ۱۰۰ درصد کود شیمیایی، ۷۵ درصد کود شیمیایی و ۱۰۰ درصد بیولوژیک، ۵۰ درصد کود شیمیایی و ۱۰۰ درصد بیولوژیک، ۲۵ درصد کود شیمیایی و ۱۰۰ درصد بیولوژیک در کرت های اصلی و هیبرید مبین و هیبرید کارون در کرت های فرعی قرار داده شدند. نتایج تحقیق نشان داد که عملکرد دانه در سطح احتمال ۵ درصد و لیپید و پروتئین در سطح احتمال ۱ درصد تحت اثر متقابل قرار گرفتند. در اثر تلقیح کود شیمیایی با کود حاوی باکتری عملکرد دانه افزایش یافت به طوری که با ۵۰ درصد کود شیمیایی و ۱۰۰ درصد کود بیولوژیک هیبرید کارون به مقدار ۱۳۶۱۰ کیلوگرم در هکتار بالاترین عملکرد را داشته است. همچنین با افزایش قابلیت دسترسی به نیتروژن با تلقیح کود شیمیایی با کود بیولوژیک، درصد پروتئین دانه افزایش و درصد لیپید کاهش یافت. در اثر تلقیح کود شیمیایی با کود بیولوژیک مشاهده شد که عناصر دانه همانند مصرف کود شیمیایی به تنهایی افزایش پیدا کرده است.

واژه های کلیدی: ذرت، تلقیح کود شیمیایی و بیولوژیک، هیبرید، عملکرد دانه، ترکیبات دانه

۱- گروه زراعت، پردیس علوم و تحقیقات خوزستان، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

۲- گروه زراعت، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

۳- عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، اهواز، ایران.

۴- گروه خاکشناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

۵- گروه زراعت، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

* مسئول مکاتبات: f.nouraki@yahoo.com

مقدمه

موجب فراهم کردن مواد غذایی مورد نیاز گیاه و افزایش رشد میشوند و در نهایت افزایش عملکرد گیاه را به دنبال دارند. کاهش کیفیت دانه برای تولید کننده‌ها و مصرف کننده‌ها فاکتور مهمی است، این فاکتور ارزش نهایی دانه را مشخص می‌کند به علاوه وضعیت نیتروژن گیاه نیز اثرات قابل توجهی بر کیفیت دانه دارد و ارتباط منفی آشکاری بین درصد نیتروژن گیاه و درصد کربوهیدرات وجود دارد (قربانلی و همکاران، ۱۳۸۵) (Ghorbanli et al., 2006).

از آنجا که نیتروژن پس از جذب و فرآوری در درون گیاه به پروتئین‌ها تبدیل می‌شود بنابراین اندوخته نیتروژن گیاه، روی مقدار پروتئین و پروتوپلاسم تشکیل شده اثرگذار است. رشد رویشی زیاد که در اثر مصرف کود نیتروژن زیاد به وجود می‌آید، با افزایش متابولیسم گیاه معمولاً کاهش درصد روغن دانه را به دنبال دارد (مرادی تلاوت و همکاران، ۱۳۸۶) (Moraditalavat et al., 2007) با توجه به اینکه با استفاده از کودهای شیمیایی در ابتدای فصل زراعی، ممکن است فرم شیمیایی قابل استفاده عناصر برای گیاه به فرم‌های دیگر تبدیل شود و یا از طریق آبخوئی از دسترس گیاه خارج گردند، بنابراین جهت افزایش کارایی مصرف عناصر غذایی، روش‌های مصرف کود باید به گونه‌ای تغییر کند که مواد غذایی مورد نیاز گیاه در طول یک مدت طولانی و بدون تلفات در اختیار گیاه قرار گیرد (کندی و همکاران، ۲۰۰۴) (Kennedy et al., 2004). استفاده از کودهای بیولوژیک حل کننده فسفر و تثبیت کننده نیتروژن از جمله روش‌های عملیات زراعی بهینه است که می‌تواند این نقص را برطرف نماید (ویو و همکاران، ۲۰۰۵) (Wuet al., 2005). از طرف دیگر با توجه به نیاز بالای عناصر غذایی در ذرت و عدم توانایی اکثر خاک‌های زراعی در تأمین این عناصر، میزان مصرف کودهای شیمیایی در این زراعت بسیار بالاست (میرهادی، ۲۰۰۱) (Mirhadi., 2001). به عقیده لطیفی و قاسمی (۱۹۹۸) (Lattifiet al., 1998) مصرف نیتروژن در اوایل فصل عملکرد نهایی غلات را افزایش می‌دهد، ولی بر مقدار پروتئین دانه تأثیری ندارد. صادقی و بحرانی (۱۳۸۱) (Sadeghi et al., 2002) گزارش کردند

نیتروژن یکی از عناصر غذایی مهم برای رشد گیاهان می‌باشد. این عنصر اساس تشکیل پروتئین‌ها و اسیدهای نوکلئیک می‌باشد. با توجه به اهمیت این عنصر، تأمین مقدار مورد نیاز آن برای گیاه بسیار ضروری است. این عنصر معمولاً به صورت کودهای شیمیایی تهیه و مصرف می‌شود و استفاده بیش از حد آن از این طریق یکی از دلایل آلودگی آب‌های زیرزمینی بوده و علاوه بر این تولید آنها نیز گران و پرهزینه می‌باشد، در حالیکه جایگزینی آن - هابا کودهای زیستی نقش مهمی را می‌تواند بازی کند

(چاندراسکار و همکاران، ۲۰۰۵) (Chandrasekaret al., 2005).

بنابراین جهت اجتناب از فشارهای منفی به محیط زیست و بهبود برنامه‌های توسعه‌ای تغییر در مدیریت تأمین نیازهای کودی گیاهان لازم است. کاربرد کودهای زیستی به ویژه باکتری‌های محرک رشد، مهم‌ترین راهبردهای مدیریت تلفیقی تغذیه‌ی گیاهی برای سیستم کشاورزی پایدار می‌باشد (شارما، ۲۰۰۳) (Sharma., 2003).

بنابراین کودهای زیستی از نظر اقتصادی مقرون به صرفه و از دیدگاه زیست محیطی، قابل پذیرش هستند. روئستی و همکاران (۲۰۰۶) (Roesty et al., 2006)، شاها رونا و همکاران (۲۰۰۶) (et al., 2006)

(al., Shaharoon et al., 2007) و ویولنت و پرنگال (۲۰۰۷) (Violent et al., 2007) در نتایج مطالعات خود، بیان کردند که آزوسپریلیوم و ازتوباکتر که از میکروارگانیسم‌های تثبیت کننده نیتروژن مولکولی محسوب میشوند، در همیاری باریشه - ی گیاهان، رشد آنها را تقویت می‌کنند. همچنین بیان کردند که استفاده از باکتری‌های (ازتوباکتر و آزوسپریلیوم) و مایکوریزا، به عنوان کود زیستی منجر به افزایش جذب فسفر، نیتروژن و در نتیجه بهبود رشد چندین گیاه زراعی می‌گردد. پژوهشی که توسط ویو و همکاران (۲۰۰۵) (Wuet al., 2005)

(Wuet al., 2005) و دیو و همکاران (۲۰۰۴) (Dey et al., 2004) انجام شد نیز بیانگر این بود که استفاده از کودهای زیستی حاوی آزوسپریلیوم و ازتوباکتر به جای کودهای شیمیایی

برهمکنش نیتروژن و تلقیح بذر با باکتری‌های آزادی تثبیت کننده نیتروژن بر عملکرد دانه و خصوصیات ...

شامل شش ردیف کاشت هر کدام به طول هشت متر بود. فاصله بین خطوط ۷۵ سانتی متر و فاصله بین بوته‌ها بر روی ردیف‌های کاشت ۱۸ سانتی متر و فاصله هر کرت فرعی از کرت فرعی دیگر به صورت یک ردیف نکاشت و بین هر دو کرت اصلی دو ردیف نکاشت در نظر گرفته شد. تعداد کل کرت‌ها ۴۸ عدد بود که مساحت کل قطعه آزمایشی با احتساب فواصل بین واحدهای آزمایشی و کانال‌های آبیاری حدود ۲۱۷۰ متر مربع بود.

جهت اندازه‌گیری عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیکی از هر کرت آزمایش ۳ خط کاشت انتخاب و بعد از حذف حواشی در بالا و پائین هر خط کاشت تمام بلال‌ها و بوته‌های ذرت به صورت دستی برداشت شدند و پس از شمارش تعداد بلال‌ها در هر کرت و به منظور تعیین اجزای عملکرد نظیر تعداد دانه در هر بلال، تعداد ردیف در بلال، تعداد دانه در هر ردیف و وزن هزار دانه پس از برداشت بلال‌های هر کرت میانگین هر کدام محاسبه و از ضرب اجزای عملکرد طبق فرمول زیر (مظاهری و مجنون حسینی، ۱۳۸۲) عملکرد کل تعیین گردید.

که با افزایش میزان نیتروژن درصد پروتئین دانه افزایش یافت. در سال‌های اخیر سازمان کشاورزی و خواروبار جهانی طرح توسعه نظام‌های تلفیقی کودهای آلی و شیمیایی را برای کشورهای در حال توسعه پیشنهاد نموده است (گریف و همکاران، ۲۰۰۳) (Griffe et al., ۲۰۰۳).

مواد و روش‌ها

این تحقیق به منظور بررسی برهمکنش نیتروژن و تلقیح بذر با باکتری‌های آزادی تثبیت کننده نیتروژن بر عملکرد دانه و خصوصیات کیفی دانه ذرت سینگل کراس ۷۰۱ در سال زراعی ۱۳۹۳-۱۳۹۲ در شمال استان خوزستان در منطقه عقیلی از توابع شهرستان گنوند اجراء گردید. این تحقیق به صورت آزمایش کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک-های کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد. در این تحقیق تلفیق کود شیمیایی نیتروژن با کود زیستی نیتروکسین حاوی باکتری‌های تثبیت کننده نیتروژن به عنوان فاکتور اصلی در چهار سطح (۱۰۰ درصد کود شیمیایی، ۷۵،۵۰ و ۲۵ درصد تلفیق کود شیمیایی با ۱۰۰ درصد کود زیستی) در کرت‌های اصلی، هیبریدهای ذرت دانه‌ای سینگل کراس (۷۰۴، مبین، کارون) در کرت‌های فرعی قرار داده شدند. هر کرت فرعی

فاصله بین بوته و ردیف (مترمربع) $\times 1000 \times 1000 \times 1000 \times 1000 / 10 \times 1000$ تعداد بلال در بوته \times تعداد ردیف در بلال \times تعداد دانه در بلال \times وزن دانه = عملکرد دانه

نتایج و بحث

عملکرد دانه

بر اساس نتایج تجزیه واریانس میانگین مربعات عملکرد دانه جدول (۱) بین تیمارها در اثر ساده اختلاط کود، نوع هیبرید در سطح احتمال ۱ درصد و اثر متقابل اختلاط کود و هیبرید در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف وجود داشت، با توجه به جدول مقایسه میانگین‌ها (۲) بالاترین میزان عملکرد دانه (۱۲۶۶۰ کیلوگرم در هکتار) به تیمار تلفیق ۵۰ درصد کود شیمیایی و بیولوژیک و همچنین بالاترین میزان عملکرد دانه مربوط به هیبرید ۷۰۴ با مقدار ۱۲۵۴۰ کیلوگرم در هکتار بوده است و طبق نتایج مقایسه میانگین مندرج در جدول (۳)

برای تعیین عملکرد بیولوژیکی نیز تمام اندام‌های هوایی بوته-های نمونه از هم جدا شده و به تفکیک در آون ۷۰ درجه به مدت ۴۸ ساعت قرار داده شد و سپس بعد از تصحیح عملکرد بیولوژیکی کل محاسبه گردید. در این آزمایش مقدار عناصر نیتروژن به روش کجلدال، پتاسیم و فسفر دانه از طریق هضم خشک اندازه‌گیری شد همچنین درصد لیپید و پروتئین دانه نیز اندازه‌گیری شد. برای تعیین درصد پروتئین دانه از روش کجلدال استفاده شد. اساس این آزمایش بر مبنای اندازه‌گیری کل ازت موجود در ماده خشک با فرض بر اینکه تمام ازت موجود از نوع پروتئینی بوده و با استفاده از ضرایب تبدیل ازت به پروتئین استوار است.

به دست می‌آید. همچنین در صد پروتئین در تیمار تلقیح شده با کود زیستی نسبت به تیمار شاهد (عدم تلقیح) به میزان ۸/۹ درصد افزایش یافت (مقصودی و همکاران، ۱۳۹۳). این نتایج تأثیر مثبت کود زیستی را در بهبود شرایط تغذیه‌ای گیاه ثابت می‌کند، که در نتیجه پیامد تلقیح باکتریها در این تیمار کارایی تنظیم کنندگی مناسب رشد، فعالیت فیزیولوژیکی و متابولیسمی در گیاه افزایش یافته است (رامروآ و همکاران (۲۰۰۷) (Ram Rao et al., 2007). ناصری-راد و همکاران (۲۰۱۱) (Naserirad et al., 2011) افزایش ۴/۵ درصدی پروتئین دانه ذرت را در اثر کاربرد توأم آزوسپیریلیوم و ازتوباکتر گزارش کردند.

درصد لیپید دانه

بر اساس نتایج تجزیه واریانس در جدول (۱) مشاهده شد که بین تیمارها در اثر نوع هیبرید، اثر متقابل هیبرید و اختلاط کود، در سطح احتمال ۱ درصد بین تیمارها اختلاف معنی‌داری وجود داشت. با توجه به جدول مقایسه میانگین‌ها (۲) بالاترین میزان لیپید دانه (۳/۸۹ درصد) به تیمار ۱۰۰ درصد کود شیمیایی و همچنین بالاترین میزان چربی دانه مربوط به هیبریدهای کارون و مبین با مقدار ۳/۸۵ درصد بوده است. طبق نتایج مقایسه میانگین مندرج در جدول (۳) بالاترین میزان لیپید دانه مربوط به تیمار ۱۰۰ درصد کود شیمیایی در هیبرید مبین (۴/۲۶ درصد) و کمترین مقدار (۳/۵۸ درصد) مربوط به تیمار ۲۵ درصد تلفیق کود شیمیایی و بیولوژیک در هیبرید ۷۰۴ بوده است. لیپید و کربوهیدرات‌های ذخیره شده در چنین واندوسپرمی می‌تواند تحت شرایط محیطی و تنش تغییر کند. (حمزی الوائق و همکاران، ۲۰۰۹) (HamziAlvanagha et al., 2009) که چنین موارد مشابهی نیز در تحقیق حاضر مشاهده گردید. همچنین براساس نتایج به دست آمده تأثیر کود زیستی بر عملکرد دانه نیز معنی‌دار بوده و در تیمار تلقیح شده با باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد درصد روغن نسبت به تیمار شاهد (عدم تلقیح) به میزان ۱۰ درصد افزایش نشان می‌دهد (مقصودی و همکاران، ۱۳۹۳) (Maghsoudi et al., 2014). احتمالاً کودهای زیستی با فراهم آوردن شرایط مناسبتری جهت رشد گیاه مانند تولید هورمون‌های

بالاترین عملکرد دانه مربوط به تیمار ۵۰ درصد کود شیمیایی و ۱۰۰ درصد بیولوژیک در هیبرید کارون (۱۳۶۱۰ کیلوگرم در هکتار) و تیمار ۲۵ درصد شیمیایی و ۱۰۰ درصد بیولوژیک در هیبرید ۷۰۴ (۱۳۵۹۰ کیلوگرم در هکتار) و کمترین مقدار (۱۰۸۱۰ کیلوگرم در هکتار) مربوط به تیمار ۲۵ درصد تلفیق کود شیمیایی و بیولوژیک در هیبرید مبین بوده است. بسیاری از پژوهشگران گزارش کرده‌اند که باکتریهای محرک رشد از طریق فرایندهای مختلفی از قبیل تثبیت نیتروژن مولکولی، تولید هورمون‌های محرک رشد و ترشح آنزیمهای مختلف از قبیل آنزیم فسفاتاز و اسیدهای آلی که موجب محلول سازی فسفات و افزایش فسفات قابل جذب گیاه می‌شوند، موجب افزایش عملکرد اجزاء عملکرد گیاه می‌شوند (توحیدی مقدم و همکاران، ۱۳۸۶) (Tohidmoghadam et al., 2007) لین و همکاران، (۲۰۰۲) (Lin et al., 2002).

درصد پروتئین دانه

بر اساس نتایج تجزیه واریانس در جدول (۱) مشاهده شد که بین تیمارها در اثر اختلاط کود در سطح احتمال ۵ درصد و اثر متقابل هیبرید و اختلاط کود در سطح احتمال ۱ درصد بین تیمارها اختلاف معنی‌داری وجود دارد. با توجه به جدول مقایسه میانگین‌های اثرات ساده (۲) بالاترین میزان پروتئین دانه (۷/۷۱ درصد) به تیمار ۱۰۰ درصد کود شیمیایی و همچنین بالاترین میزان پروتئین دانه مربوط به هیبرید مبین با مقدار ۷/۴۹ درصد بوده است. طبق نتایج مقایسه میانگین مندرج در جدول (۳) بالاترین میزان پروتئین دانه مربوط به تیمار ۱۰۰ درصد کود شیمیایی در هیبرید مبین (۸/۲۳ درصد) و کمترین مقدار (۶/۷۳ درصد) مربوط به تیمار ۲۵ درصد تلفیق کود شیمیایی و بیولوژیک در هیبرید کارون بوده است. در صد پروتئین دانه طبق نتایج حاصله تحت تأثیر همه‌ی عوامل قرار گرفت. در واقع با افزایش قابلیت دسترسی به نیتروژن درصد پروتئین دانه نیز افزایش یافت که با نتایج قانی و همکاران (۲۰۰۰) (Ghaniet al., 2000) منطبق بود. مونیر و همکاران (۲۰۰۷) (et al Munir) نیز گزارش دادند که بالاترین درصد پروتئین از سطح تلفیقی از کود شیمیایی و آلی

پتاسیم

بر اساس نتایج تجزیه واریانس در جدول (۱) مشاهده شد که بین تیمارها در اثر نوع هیبرید در سطح احتمال ۵ درصد بین تیمارها تفاوت معنی دار و در بقیه موارد هیچ اختلاف معنی - داری مشاهده نشد. با توجه به جدول مقایسه میانگین‌های اثرات ساده تیمارها (۲) بالاترین میزان پتاسیم دانه (۲۲۲۶/۰۷ میلی گرم بر کیلوگرم) به تیمار ۵۰ درصد اختلاط کود شیمیایی و بیولوژیک، همچنین بالاترین میزان پتاسیم دانه در بین هیبریدهای مورد آزمایش به هیبرید مین با مقدار ۲۳۲۵/۸۵ میلی گرم بر کیلوگرم بوده است. طبق نتایج مقایسه میانگین مندرج در جدول (۳) همه تیمارها در یک سطح آماری قرار داشتند ولی بالاترین مقدار (۲۶۲۱/۰۱ میلی گرم بر کیلوگرم) به تیمار ۲۵ درصد تلقیح کود شیمیایی و بیولوژیک در هیبرید مین تعلق داشت. در اثر تلقیح کود شیمیایی با کود بیولوژیک مشاهده شد که پتاسیم دانه نیز مانند نیتروژن همانند مصرف کود شیمیایی به تنهایی افزایش پیدا کرده است و از این نظر می توان موفق بودن کودهای بیولوژیک را در دسترس قرار دادن مواد غذایی بیان نمود به گونه ای که نتایج کاهش ۱/۴ کود شیمیایی به همراه کود بیولوژیک توانسته با ۱۰۰ درصد کود شیمیایی برابری کند که با نتایج محققین زیر نیز مطابقت دارد. از بین هیبریدهای مورد مطالعه نیز در شرایط محدودیت هیبرید مین دارای پتاسیم بیشتری بود. همچنین درصد پتاسیم دانه در بذورتلقیح شده نسبت به تیمار شاهد (عدم تلقیح) بیشتر بود و اختلاف ۱۱ درصدی با آن داشت (مقصودی و همکاران، ۱۳۹۳) (Maghsoudi et al., 2014). با توجه به نقش باکتری‌های افزاینده رشد در افزایش میزان فراهمی پتاسیم و همچنین گسترش سیستم ریشه جهت بهبود جذب پتاسیم توسط گیاه از نقاط دورتر این امر قابل توجه می باشد. نتایج به دست آمده با اظهارات بیاری و همکاران (۱۳۸۶) (Biari et al., 2007) مطابقت دارد. افزایش جذب عناصر غذایی (نیتروژن، فسفر، پتاسیم و عناصر کم مصرف) توسط گیاه در اثر تلقیح با آزوسپریلیوم به دلیل افزایش رشد ریشه و گسترش تارهای کشنده در اثر

گیاهی و توسعه سیستم ریشه‌ای و در نتیجه افزایش جذب آب و دیگر عناصر غذایی، زمینه افزایش درصد روغن را در ذرت فراهم آورده‌اند به طوری که گزارش شده است که کاربرد ازتوباکتر به طور معنی داری میزان روغن کلزارا در مقایسه با تیمار شاهد، افزایش می دهد (اصغر و همکاران، ۲۰۰۲) (Asgar et al., 2002).

درصد عناصر دانه

نیتروژن

بر اساس نتایج تجزیه واریانس در جدول (۱) مشاهده شد که بین تیمارها در اثر ساده تیمارهای اختلاط کود و اثر متقابل هیبرید و اختلاط کود، در سطح احتمال ۵ درصد بین تیمارها اختلاف معنی داری وجود داشت. با توجه به جدول مقایسه میانگین‌ها (۲) بالاترین میزان نیتروژن دانه (۴/۷۶ میلی گرم بر کیلوگرم) به تیمار ۲۵ درصد اختلاط کود شیمیایی و بیولوژیک، همچنین بالاترین میزان نیتروژن دانه در بین هیبریدهای مورد آزمایش به هیبرید مین با مقدار ۴/۶۷ میلی - گرم بر کیلوگرم بوده است. طبق نتایج مقایسه میانگین مندرج در جدول (۳) همه تیمارها در یک سطح آماری قرار داشتند ولی بالاترین مقدار (۶/۵۶ میلی گرم بر کیلوگرم) به تیمار ۲۵ درصد تلقیح کود شیمیایی و بیولوژیک در هیبرید مین تعلق داشت. در اثر تلقیح کود شیمیایی با کود بیولوژیک مشاهده شد که نیتروژن دانه همانند مصرف کود شیمیایی به تنهایی افزایش پیدا کرده است. از جمله دلایل برتری تیمار تلقیح شده با باکتری‌های تثبیت کننده نیتروژن نسبت به تیمار شاهد (عدم تلقیح) می توان به افزایش میزان نیتروژن خاک در اثر فعالیت باکتری‌ها و همچنین افزایش توسعه سطح ریشه برای جذب نیتروژن از خاک اشاره نمود که موجب بالارفتن میزان نیتروژن در دانه گیاه شده است. بیاری و همکاران (۱۳۸۶) (Biari et al., 2007) افزایش نیتروژن دانه ذرت را در اثر کاربرد کودهای زیستی باکتریایی گزارش کردند.

بیولوژیک در تلفیق با کودهای شیمیایی می‌تواند باعث افزایش دسترسی به مواد غذایی را فراهم کرده و سبب افزایش مقدار عناصر غذایی دانه شوند. در چنین شرایطی نیز هیبرید مبین نسبت به بقیه‌ی هیبریدها از نظر کیفیت دانه بالاتر بوده است. افزایش درصد فسفر دانه نیز توسط آینی وادیتانجی (۲۰۱۰) (Ayeni et al., 2010) گزارش شده است. همچنین درصد فسفردانه در بذور تلقیح شده نسبت به تیمار شاهد (عدم تلقیح) بیشتر بوده و به ترتیب دارای اختلاف ۲۱ درصدی با آن بود (مقصودی و همکاران، ۱۳۹۳) (Maghsoudi et al., 2014). با توجه به نقش باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد در افزایش حلالیت و میزان فراهمی فسفر و همچنین گسترش سیستم ریشه‌ای و به دنبال آن بهبود جذب فسفر توسط گیاه این امر قابل توجه می‌باشد (امیرآبادی و همکاران، ۱۳۸۸) (Amirabadi et al., 2009). ساندارا و همکاران (۲۰۰۲) (Sandra et al., 2002) نیز میزان کاهش کودهای شیمیایی فسفره در مایه زنی با باکتری‌های حل‌کننده فسفات را ۵۰-۷۰ درصد گزارش کرد.

هورمون‌ها و برخی ماکرومولکول‌های تولید شده توسط باکتری می‌باشد.

فسفر

بر اساس نتایج تجزیه واریانس در جدول (۱) مشاهده شد که بین تیمارها در اثر نوع هیبرید در سطح احتمال ۵ درصد بین تیمارها تفاوت معنی‌دار و در بقیه موارد هیچ اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. با توجه به جدول مقایسه میانگین‌های اثرات ساده تیمارها (۲) بالاترین میزان فسفر دانه (۱۷۲/۱۱ میلی‌گرم بر کیلوگرم) به تیمار ۵۰ درصد اختلاط کود شیمیایی و بیولوژیک، همچنین بالاترین میزان فسفر دانه در بین هیبریدهای مورد آزمایش به هیبرید مبین با مقدار ۱۷۴/۵۴ میلی‌گرم بر کیلوگرم بوده است.

طبق نتایج مقایسه میانگین مندرج در جدول (۳) همه تیمارها در یک سطح آماری قرار داشتند ولی بالاترین مقدار (۱۹۰/۹۱ میلی‌گرم بر کیلوگرم) به تیمار ۲۵ درصد تلفیق کود شیمیایی و بیولوژیک در هیبرید مبین تعلق داشت. با توجه به نتایج حاصله نیز محقق شد که کودهای

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس صفات مربوط به عملکرد دانه، درصد پروتئین، لیپید و عناصر دانه

Table.1. Analysis of Variance for Seed Yield, Protein, Lipid and Seed elements

منابع تغییرات S.O.V	درجه آزادی Df	میانگین مربعات					مغز عملکرد دانه Seed Yield
		لیپید Lipid	پروتئین Protein	نیتروژن N	پتاسیم K	فسفر P	
تکرار Replication	۳	۰/۱۹۰۶۹ ^{NS}	۰/۹۳۹۳ ^{NS}	۶۷۰ ^{NS}	۱۳۹۲۳۲ ^{NS}	۷۶۴ ^{NS}	۱/۸۹۷ ^{NS}
اختلاط کود (N)	۳	۰/۲۱۵۶۳ ^{NS}	۳/۰۶۹۶*	۶۰۷۷*	۵۳۴۶۶۷ ^{NS}	۱۰۷۸ ^{NS}	۸/۵۲۸**
خطای عامل اصلی Main Error	۹	۰/۱۹۱۷۳	۰/۷۲۳۳	۱۵۳۸	۴۶۲۹۶۰	۶۸۳	۰/۸۸۴
هیبرید (H)	۲	۰/۸۶۷۲۳**	۰/۰۲۰۵ ^{NS}	۷۴۶۴ ^{NS}	۲۴۸۶۱۰۹*	۷۵۹۱*	۲۱/۰۲۱**
N×H	۶	۰/۵۵۷۴۸**	۱/۸۴۵۰**	۹۲۶۶ ^{NS}	۷۵۱۹۱۹ ^{NS}	۳۱۲۹ ^{NS}	۷/۴۷۲*
خطای عامل فرعی Sub Error	۲۴	۰/۰۷۰۳۱	۰/۲۴۴۶۳	۲۲۶۱۳/۵۴	۵۷۰۶۴۴	۲۱۰۳/۵۸	۲/۱۸۱۱
ضریب تغییرات (%) CV%	-	۶/۶۱	۷/۸۹	۹/۲	۸۷	۱۰/۶	۱۱/۴۲

* و ** و n.s: به ترتیب وجود اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال خطای ۵ و ۱ درصد و عدم وجود تفاوت معنی‌دار را نشان می‌دهد.

n.s and **: Non significant and significant at 1% level of probability, respectively

برهمکنش نیتروژن و تلقیح بذر با باکتری‌های آزادزی تثبیت کننده نیتروژن بر عملکرد دانه و خصوصیات ...

جدول ۲- مقایسه میانگین اثرات ساده سطوح مقادیر مختلف مصرف کود شیمیایی وزیستی، برگزدايي و هیبریدهای مورد آزمایش بر عملکرد دانه، درصد پروتئین، لیپید و عناصر دانه

Table.2. Comparison of means for different level of chemical, biofertilizers, leaf cutting and hybrids on seed yield, protein, lipid and seed elements

تیمار Treatments	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار) Seed Yield(Kg/ha)	لیپید (درصد) Lipid(%)	پروتئین (درصد) Protein (%)	نیتروژن (میلی گرم بر کیلوگرم) N(mg/kg)	پتاسیم (میلی گرم بر کیلوگرم) K(mg/kg)	فسفر (میلی گرم بر کیلوگرم) P(mg/kg)
تلفیق کود شیمیایی و بیولوژیک	۱۱۹۲۰	۸۹	۷/۸۱	۴/۴۲	۲۲۰۴/۵۲	۱۶۶/۱۹
۱۰۰ درصد کود شیمیایی (شاهد)	۱۱۴۸۰a	۳/	b	۳/۶۶b	۱۹۶۵/۳۲b	۱۶۱/۸۸b
۷۵ درصد کود شیمیایی + ۱۰۰ درصد کود بیولوژیک	۱۲۶۶۰a	۸۲	۷/۵۷	۴/۲۷b	۲۲۲۶/۰۷b	۱۷۲/۱۱b
۵۰ درصد کود شیمیایی + ۱۰۰ درصد کود بیولوژیک	۱۱۹۱۰a	۷۲	۷/۵۶	۴/۷۶b	۲۰۷۲/۳۹b	۱۵۹/۶۹
۲۵ درصد کود شیمیایی + ۱۰۰ درصد کود بیولوژیک	۰/۵	۰/۲۳	۰/۴۵	۲۰/۹	۳۶۲/۷۶	۱۳/۹۳
هیبرید	۱۲۵۴۰	۶۴	۷/۴۷	۳/۸۱	۱۸۷۴/۴۷	۱۵۰/۷۲
سینگل کراس ۷۰۴ (شاهد)	۱۱۲۶۰a	۳/	b	۴/۶۷b	۲۳۲۵/۸۵a	۱۷۴/۵۴
سینگل کراس مبین	۱۲۱۷۰a	۸۵	۷/۴۹	۴/۳۵b	۲۱۵۰/۹۱b	۱۶۹/۶۴
سینگل کراس کارون	۰/۶۲	۰/۱۱	۷/۴۵	۰/۲	۳۱۸/۲۶	۱۹/۳۲
(۵/):LSD						

a: اختلاف معنی دار با شاهد Significant b: بدون اختلاف معنی دار not significant

جدول ۳- مقایسه میانگین اثرات متقابل مقادیر مختلف مصرف کود شیمیایی و زیستی و هیبرید بر عملکرد دانه، درصد پروتئین، لیپید و عناصر دانه

Table.3. Comparison of means (Interactions) for different level of chemical, biofertilizers, leaf cutting and hybrids on seed yield, protein, lipid and seed elements

میانگین مربعات MS						
تیمار Treatments	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار) Seed Yield(kg/ ha)	لیپید (درصد) Lipid(%)	پروتئین (درصد) Protein (%)	نیتروژن (میلی گرم بر کیلوگرم) N(mg/k g)	پتاسیم (میلی گرم بر کیلوگرم) K(mg/kg)	فسفر (میلی گرم بر کیلوگرم) P(mg/kg)
۱۰۰٪ شیمیایی + هیبرید (۷۰۴) (شاهد)	۱۲۶۰۰	۳/۹۶	۷/۲	۴/۲۱	۱۸۹۰/۸۵	۱۵۷/۰۸
۱۰۰٪ شیمیایی + هیبرید (مبین)	۱۱۱۰۰a	۴/۲۶b	۸/۲۳a	۴/۵۱b	۲۴۵۲/۴۸b	۱۷۶/۰۸ b
۱۰۰٪ شیمیایی + هیبرید (کارون)	۱۲۰۴۰a	۳/۷۵b	۷/۶۹b	۴/۵۴b	۲۲۷۰/۲۵b	۱۶۵/۴۱ b
۷۵٪ شیمیایی + ۱۰۰٪ بیولوژیک + هیبرید (۷۰۴)	۱۱۴۳۰a	۳/۶۴b	۷/۶۱b	۳/۵۰b	۲۰۲۳/۴۱b	۱۳۸/۰۸ b
۷۵٪ شیمیایی + ۱۰۰٪ بیولوژیک + هیبرید (مبین)	۱۱۳۱۰a	۳/۶۸b	۷/۴۵b	۲/۹۷b	۱۹۵۰b	۱۶۵/۵ b
۷۵٪ شیمیایی + ۱۰۰٪ بیولوژیک + هیبرید (کارون)	۱۱۷۱۰a	۴/۱۳b	۷/۶۴b	۴/۵۱b	۱۹۶۷/۵۵b	۱۸۲/۰۸ b
۵۰٪ شیمیایی + ۱۰۰٪ بیولوژیک + هیبرید (۷۰۴)	۱۲۵۵۰b	۳/۶۵b	۷/۵۷b	۳/۸b	۱۹۷۹/۶۴b	۱۶۹/۲۵ b
۵۰٪ شیمیایی + ۱۰۰٪ بیولوژیک + هیبرید (مبین)	۱۱۸۰۰a	۳/۷۲b	۷/۳۷b	۴/۶۴b	۲۳۲۴/۹۱b	۱۶۵/۶۶ b
۵۰٪ شیمیایی + ۱۰۰٪ بیولوژیک + هیبرید (کارون)	۱۳۶۱۰a	3/79b	۷/۷۵b	۴/۳۹b	۲۳۷۳/۶۶b	۱۸۱/۴۱ b
۲۵٪ شیمیایی + ۱۰۰٪ بیولوژیک + هیبرید (۷۰۴)	۱۳۵۹۰a	۳/۵۸a	۷/۴۸b	۳/۷۵ b	۱۶۰۴ b	۱۳۸/۵ b
۲۵٪ شیمیایی + ۱۰۰٪ بیولوژیک + هیبرید (مبین)	۱۰۸۱۰a	۳/۷۴b	۶/۹۲b	۶/۵۶ b	۲۶۲۱/۰۱ b	۱۹۰/۹۱ b
۲۵٪ شیمیایی + ۱۰۰٪ بیولوژیک + هیبرید (کارون)	۱۱۳۳۰a	۳/۷۸b	۶/۸۳b	۳/۹۶ b	۱۹۹۲/۱۶ b	۱۴۹/۶۶ b
LSD(۵٪)	۲۱۵	۰/۳۸	۰/۷۲	۲۱۹/۴۷	۱۱۰۲/۴۹	۶۶/۹۳

a: اختلاف معنی دار با شاهد Significant b: بدون اختلاف معنی دار not significant

نتیجه‌گیری

طبق نتایج حاصله و به واسطه نقش مثبت باکتری‌های موجود در کودهای زیستی در تولید و تنظیم هورمون‌های محرک رشد گیاه و اختلاط آن‌ها با کودهای شیمیایی به عنوان مکمل، سطح و عمق ریشه گسترش یافته و جذب آب و عناصر غذایی افزایش می‌یابد که سبب بهبود رشد و افزایش فتوسنتز و تولید مواد پرورده می‌شود که سبب افزایش عملکرد دانه و خصوصیات کیفی دانه گردید. با افزایش قابلیت دسترسی به نیتروژن درصد پروتئین دانه نیز افزایش یافت. کود نیتروژن درصد پروتئین را افزایش داده و از درصد

روغن می‌کاهد. بین میزان دسترسی به نیتروژن و درصد روغن رابطه منفی وجود دارد. در اثر تلقیح کود شیمیایی با کود بیولوژیک مشاهده شد که نیتروژن دانه همانند مصرف کود شیمیایی به تنهایی افزایش پیدا کرده است. در اثر تلقیح کود شیمیایی با کود بیولوژیک مشاهده شد که پتاسیم دانه نیز مانند نیتروژن همانند مصرف کود شیمیایی به تنهایی افزایش پیدا کرده است و از این نظر می‌توان موفق بودن کودهای بیولوژیک را در دسترس قرار دادن مواد غذایی بیان نمود به گونه‌ای که نتایج کاهش ۱/۴ کود شیمیایی به همراه کود بیولوژیک توانسته با ۱۰۰ درصد کود شیمیایی برابری کند.

References

- امیرآبادی، م.، ف. رجالی، م. ر. اردکانی، و م. برجی. ۱۳۸۸. تأثیر کاربرد مایه تلقیح ازتوباکتر و قارچ میکوریزا بر جذب برخی عناصر معدنی توسط ذرت علوفه ای رقم سینگل کراس (۷۰۴) در سطوح مختلف فسفر. مجله پژوهش های خاک (علوم خاک و آب) ۲۳(۱): ۱۰۷-۱۱۵.
- بیاری، آ.، غلامی، و.، اسدی رحمانی. ۱۳۸۶. تولید پایدار و بهبود جذب عناصر غذایی ذرت در عکس العمل به تلقیح بذر توسط باکتری های محرک رشد. مجموعه مقالات دومین همایش ملی کشاورزی بوم شناختی ایران. ۱۴۱-۱۲۷.
- توحیدی مقدم، ح.، م. نصیری، ح. زاهدی، ف. پاکنژاد و ر. رنجبرزاده. ۱۳۸۶. کاربرد کودهای بیولوژیک راهکاری به منظور کاهش مصرف کودهای شیمیایی در زراعت سویا. دومین همایش ملی کشاورزی بوم شناختی ایران. ۲۵-۲۶ مهرماه. گرگان. دانشگاه گرگان. صفحه ۱۴۳۴-۱۴۲۳.
- قربانلی، م. ش. هاشمی مقدم، و. ا. فلاح. ۱۳۸۵. بررسی اثر متقابل آبیاری و نیتروژن بر برخی از صفات مورفولوژیک و فیزیولوژیک گیاه برنج (*Oryza sativa*). مجله علمی- پژوهشی علوم کشاورزی. ۲: ۴۲۸-۴۱۵.
- مظاهری، د. ن.، مجنون حسینی. ۱۳۸۲. مبانی زراعت عمومی. انتشارات دانشگاه تهران. ۳۲۰ صفحه.
- مرادی تلاوت، م. ر. ع. ا. سیادت، ح. نادریان. و ق. فتحی. ۱۳۸۶. واکنش عملکرد، روغن و پروتئین دانه کلزا به سطوح مختلف نیتروژن و بور در منطقه اهواز. مجله علوم زراعی ایران. ۹(۳): ۲۱۳-۲۲۴.
- مقصودی، ع. قلاوند، و م. آقاعلیخانی. ۱۳۹۳. تأثیر راهبردهای مدیریتی نیتروژن و کود زیستی بر صفات مورفولوژیک، عملکرد دانه و صفات کیفی ذرت هیبرید سینگل کراس ۷۰۴. نشریه پژوهشهای زراعی ایران. جلد ۱۲، شماره ۲، ص ۲۸۲-۲۷۳.
- Alnoaim AA and Hamad SH, 2004.** Effect of bio-fertilization along with different levels of nitrogen fertilizer application on the growth and grain yield of hassawi rice (*Oryza sativa* L.). Basic and Applied Sciences 5: 215-225.
- Asghar, H. N., Z. A. Zahir, M. Arshad, and A. Khaliq. 2002.** Relationship between invitro production of auxins by rhizobacteria and their growth-promoting activities in *Brassica Juncea* L. Biology and Fertility of Soil. 35: 231-237.
- Ayeni, L. S. and M. T. Adetunji. 2010.** Integrated application of poultry manure and mineral fertilizer on soil chemical properties, nutrient uptake, yield and growth omponents of maize. Nature and Science. 8(1): 60-67.
- Chandrasekar, B.R, Ambrose, G., and Jayabalan, N. 2005.** Influence of biofertilizers and nitrogen source level on the growth and yield of *Echinochloafrumentacea*(Roxb) Link. J. Agri. Tech. 1(2): 223-234.
- Dey, R., Pal, K.K., Batt, D., and Chauhan, S.M. 2004.** Growth promotion and yield enhancement of peanut (*Arachishypogaea*L.) by application of plant growth promoting rhizobactria. Microbiol Res. 159: 371-394.
- Ghani, A., M. Hussain, and A. Hassan. 2000. Interactive effect of nitrogen and water stress on leaf area of sunflower. Pakistan Journal of Biological Sciences. 3: 989-990.
- Griffe, P., S. Metha and D. Shankar. 2003.** Organic production of medicinal, aromatic and dye yielding plants (MADPs): forward, preface and introduction. Food and Agriculture Organization. 2: 52-63.
- HamziAlvanagha, s. A.M. Modarres-Sanavia, M. Aghaalikhanib, F. Khazaeib, and H. Heidari- Sharifabadb. 2009.** Effect of leaf clipping on yield and quality traits of three corn cultivars. PLANT ECOPHYSIOLOGY. Plant Ecophysiology(3) 129-133.

- Kennedy, I.R., Choudhury A.T. M.A. and Kecskes, M.L. 2004.** Non-symbiotic bacterial diazotrophs in crop-farming systems: can their potential for plant growth promotion be better exploited? *Soil Biol. Biochem.* 36: 1229-1244.
- Lattifi, N. and Ghasemi, M. 1998.** Seeds and their uses. Publisher Gorgan University Science Natural Research. Gu SNR. 234p.
- Lin Q.M., Z.H., Rao, Y.X., Sun, J., Yao and L.J. Xing., 2002.** Identification and practical application of silicatedissolving bacteria. *Agriculture Science in China.* 1: 81-85.
- Mirhadi, M.J. 2001.** Maize. Agricultural Research, Education and Extension Organization press. 214p.
- Munir, M. A., M. A. Malik, and M. F. Saleem. 2007.** Impact of integration of crop manuring and nitrogen application on growth, Malik, yield and quality of spring planted sunflower (*Helianthus annuus L.*). *Pakistan Journal of Botany.* 39(2): 441-449.
- Naserirad, H., Soleymanifard, A & Naseri, R. 2011.** Effect of Integrated Application of Bio-fertilizer on Grain Yield, Yield Components and Associated Traits of Maize Cultivars. *American-Eurasian Journal of Agricultural & Environmental Science,* 10 (2), 271-277.
- Ram Rao, D. M., J. Kodandaramaiah, and M. P. Reddy. 2007.** Effect of VAM fungi and bacterial biofertilizer on mulberry leaf quality and silkworm cocoon characters under semi-aride conditions. *Caspian Journal of Environmental Sciences.* 5(2): 111-117.
- Roesty, D., Gaur, R., and Johri, B.N. 2006.** Plant growth stage, fertilizer management and bioinoculation of arbuscular mycorrhizal fungi and plant growth promoting rhizobacteria affect the rhizobacterial community structure in rain-fed wheat fields. *Soil Biol. Biochem.* 38: 1111-1120.
- Shaharoon, B., Arshad, M., Zahir, Z.A and Khalid, A., 2006.** Performance of pseudomonas spp. containing acc-deaminase for improving growth and yield of maize (*Zea mays L.*) in the presence of nitrogenous fertilizer. *Soil Biol. Biochem.* 38: 2971-2975.
- Sandra B., V., Natarajan, K. Hari. 2002.** Influence of phosphorus solubilizing bacteria on the changes in soil available phosphorus and sugarcane sugar yields. *Field Crops Research.* 77: 43-49.
- Sharma, A.K. 2003.** Biofertilizers for sustainable agriculture. Agrobios, India.
- Violent, H.G.M., and Portugal, V.O. 2007.** Alternation of tomato fruit quality by root inoculation with plant growth-promoting rhizobacteria (PGPR): *Bacillus subtilis* BEB-13bs. *Sci Hort.* 113: 103-106.
- Wu, S.C., Cao, Z.H., Li, Z.G., Cheung, K.C., and Wong, M.H. 2005.** Effect of biofertilizer containing Nfixer, P and K solubilizers and AM fungi on maize growth: a greenhouse trial. *Geoderma.* 125: 155-166.

Effects of different levels of Auxin on protein percentage and parameters of yield in potato in Dashte Azadegan condition

Abdolhamid Jahanbakhshi^۱, Alireza Shokouhfar^۲

Abstract

To evaluate the effects of Auxin hormone at characteristics of quantity and quality of yield potato Sante variety an experiment was conducted in Dashte Azadegan in Khuzestan province weather conditions. The study was used a split-plot experimental design based on randomized complete block design with four replications. The main factors include the stage of plant growth, when planting, 42 days after planting and 70 days after planting. Second factor were include 4 levels of indole-3-acetic acid hormone (auxin derivatives) with concentrations of 0, 5, 15 and 25 ppm. The most number of stems in m², most yield of tuber, most dry matter and protein percentage were observed under the concentration of 25 ppm Auxin hormone in planting stage treatment. Effects of hormone levels and growth stages on investigation determinates were significant at in level of 1%. According to the our research we recommended in crop potato Sante variety, apply indole-3-acetic acid with 25 ppm concentration at planting stage in Dashte Azadegan in Khuzestan province weather conditions.

Keywords: Tuber Yield, Sante Variety, IAA, Tuber Dry Matter%, Protein %

^۱ M.Sc Student, Department of Agronomy, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran.

^۲ Department of Agronomy, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran.

* Corresponding author: alireza_shokouhfar@yahoo.com

Effect of monosilicic acid and drought Stress on Physiological indices of Corn (SC704)H.R.Madanzadeh¹, F.Paknejad¹, D.habibi¹, M.Sadeghshoa¹, K.Rezaei¹**Abstract**

In order to Effect of monosilicic acid and Water Deficit Stress on Physiological indices of Corn Single cross 704 a experiment conducted inform of factorial split plot in based on randomized complete block design in four replication in field research of Islamic Azad University in Karaj branch, in zolo. Experimental factors include of irrigation condition at two levels S1 = %40 and S2 = %70 water available depletion and spraying time of Monosilicic acid at three levels T1 = 6-8 leafy stage, T2 = Tasseling appearance and T3 = 1/2 at 6-8 leafy and 1/2 at tasseling appearance as main plots and spraying rate at tow levels M1 = 0, M2 = 1lit/ ha as sub plots. Measured traits including LAI,CGR,RGR,NAR,one ear yield, grain yield/ha ,harvest index(HI).Total result showed that in traits foliar monosilicic acid in tow time(T3) can important in water deficit that conection physiological indices whit yield grain in water deficit.

Keywords: Corn, Sc704, low irrigation, physiological indices, monosilicic acid spraying.

¹Department of Agronomy and Plant Breeding, Islamic Azad University, Karaj Branch, Iran.

Investigation the Effect of Accelerated Ageing Treatments on Germination and Early Growth of Canola Cultivars (*Brassica napus* L.)

Hamid Mohammadi¹, Ali Faramarzi¹, Pegah Moradi Dezfouli², Farzad Paknejad³, Mohsen Beheshtian⁴, Mohsen Janmohammadi⁵

Abstract

Present experiment was carried out for investigation the effect of different duration of seed accelerated ageing treatments (0, 24, 48, 72 and 96 h) on germination parameters and seedling early growth of four cultivars rape seed (*Brassica napus* L.). Applied cultivars were including of Okapi, Orient, Fornax and SLM046. Accelerated ageing was conducted at 40 °C and 100% relative humidity. After the finishing of ageing treatment some parts of seeds were used for electricity conductivity test. Rest of seeds were located in Petri dish on white man paper then transformed to germinator at 25°C under dark. Result showed that with add to duration of accelerated ageing treatment all of germination parameter decreased; however the drop off rate of cultivars was different. Maximum germination percentage, vigor index also the longest shoot under 96 h was obtained from Fornax cv. Minimum vigor was recorded for Okapi cv. Result of EC test revealed that Orient cv. had the highest electricity conductivity that could be result of membrane lipid peroxidation.

Keywords: Canola, Accelerated Ageing, Germination, vigor

¹ Department of Agronomy, Islamic Azad University, Miane Branch, Iran.

² M.Sc Science and Seed Technology, University of Tehran.

³ M.Sc Science and Seed Technology, University of Tehran.

⁴ Ph.D Student, identification and weed management.

⁵ Ph.D Student, Crop Physiology, University of Tehran, Iran.

Evaluation different methods for increaseing productivity of soil by Organic, Biological and Chemical fertilizers on essential oil of Marigold (*Calendula officinalis* L)

Mohammad Mehdi Mirzaei^۱, Sadegh Ghorbani^۲, Arash Roozbahani^۱, Mehdi Sadeghshoae^۳

Abstract

In order to study Evaluation different methods for increaseing productivity of soil by Organic, Biological and Chemical fertilizers on essential oil of Marigold an experiment was performed in the form of split plot randomized based on complete block design with three replications in 1392 at the Agricultural Research Station of Roudehen Islamic Azad University. Treatments were: Different methods for increasing soil productivity in 8 levels: 1. control, 2. Manure, 3. Compost, 4. Chemical Fertilizer 5. Manure+Compost, 6. Manure+ Chemical Fertilizer, 7. Compost+Chemical Fertilizer, 8. Manure+Compost+Chemical Fertilizer. Second factor was 2-level of biofertilizer: 1. control, 2. Biofertilizer (nitroxin). The results showed different methods of increasing soil productivity did not have significant effects on percentage of essential oil but increased grain yield, biological yield, dry flower yield, number of flower per plant, essential oil. The highest biological and grain yield was obtained in Manure+Compost+Chemical treatment. The interaction of different methods of increasing soil productivity and biofertilizer for grain yield, biological yield, 1000-grains weight, Grain number in tray, dry flower yield and number of flower per plant was significant and Manure+Compost and biofertilizer treatment was highest.

Keywords: Compost, Marigold, Manure, nitroxin.

^۱ Department of Agronomy and Plant Breeding, Islamic Azad University, Roodehen Branch, Roodehen, Iran.

^۲ Young Researcher Club, Islamic Azad University, Karaj, Iran.

^۳ Department of Agronomy and Plant Breeding, Islamic Azad University, Karaj Branch, Karaj, Iran.

Study the effects of Organic and chemical fertilizers on macro elements percentage in the soil after harvest operations in corn planting

M. Sheikhpour¹, D. Kashani ², M.r. Ardakani ²

Abstract

Reduce the use of agricultural inputs such as fertilizers, including measures to prevent damage to the ecological and sustainable agriculture. About the organic fertilizer that direct and indirect effects on the physical and chemical properties and increase usable storage capacity of the plant in the soil, In order to study organic and chemical fertilizer on corn macro elements in the soil after harvest, split plot in randomized complete block design with four replications was performed at research farm of Islamic Azad University of Karaj. The two main plots included the use of four kind of fertilizers, manure, chicken, vermicompost and chemical fertilizers and sub plots included plant density, 120,000 plants per hectare and 85,000 plants per hectare. The results showed a significant effect of planting density of 5% on the amount of nitrogen, phosphorus and potassium in the soil after harvest corn. The effect of manure used significant effect on the macro elements had the 5% level so that the maximum amount of nitrogen and phosphorus in the use of vermicompost with 20% & ppm 80, & potassium was in the use of chicken manure.

Keywords: organic fertilizer, vermicompost, chemical fertilizer, macro elements, sustainable agriculture

¹ Agroecology M.Sc Student, Department of Agronomy, Islamic Azad University, Alborz, Iran.

² Department of Agronomy, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Alborz, Iran

* Corresponding author: milad.sheikhpour@yahoo.com

The effect of biofertilizer on quantity and quality of borage under drought stress

Mohammad Mehdi Mirzaei¹, Sadegh Ghorbani², Arash Roozbahani¹, Afshin Ghaderi¹

Abstract

In order to study the effect of biofertilizers on quantity and quality of borage under drought stress an experiment conducted in the form of split plot randomized based on complete block design with three replications in 1393 at the Agricultural Research Station of Roudehen Islamic Azad University. First factor was drought in four levels (control, stress at Vegetative stage, stress at flowering stage, stress at Vegetative+flowering stage) and the second factor was four levels of fertilizer treatments (100% chemical fertilizer, 50% chemical fertilizer+ biofertilizer, 25% chemical fertilizer+ biofertilizer) respectively. Results showed a significant effect of drought stress on plant height, essence percentage, mucilage percentage, flower yield, Chlorophyll, but the effect of drought stress on essence yield was not significant. Effect of fertilizer treatments on plant height, essence yield, flower yield and Chlorophyll was significant and the percentage of mucilage was not significant. Interactions between drought stress and fertilizer treatments on essence yield, flower yield was significant and 50% chemical fertilizer+ biofertilizer showed best treatment.

Keywords: Biofertilizer, borage, drought stress, medicinal plants

¹ Department of Agronomy and Plant Breeding, Islamic Azad University, Roodehen Branch, Roodehen, Iran.

² Young Researcher Club, Islamic Azad University, Karaj, Iran.

The Meta-Analysis of the result of canola-weed competition

Sahar Khalese Ranjbar,¹Abdolmajid Mahdavi,²Farzad Paknejad³,Davood Habibi⁴

Abstract

Considering weeds are of major constraints to the production of sesame reducing both the quantity and quality of the crop, researchers have conducted many studies in this issue. Having an overall vision of the studies conducted in this category is necessary. It is possible by using specific statistical methods. A meta-analysis of studies conducted on various articles in Iran in the years 1378-1391, about the effect of weed competition in canola we can estimate weeds effects on canola traits. Meta- analysis, in fact, is an analytical technique designed to summarize and review of previous studies quality, and a minimum of 3 articles that were reviewed article. Statistical analysis showed that canola grain yield was reduced with increasing weed density. Many reports show that herbicide alachlor (5lit / h) has had a significant impact on yield performance. Crop -weed competition intensity increase with increasing length of weed interference duration and traits such as grain yield, oil yield, number of pods per plant, 1000-seed weight, and number of seeds per pod reduces. Studies also showed that under trifluralin+haloxyfop-p methyl+isoxaben (1200+100+500) treatment, canola seed yield was higher than weed-free control.

Key words: competiton, weed interference, yield, density, herbicide, Meta-analysis.

¹ M.Sc Student, Department of Agronomy and Plant Breeding, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran.

² Environment Sciences Research Center, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.

³ Department of Agronomy and Plant Breeding, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran

The effect of different medium and hormones on plant tissue culture of lemon beebrush (*Lippia citriodora* L.)

Reyhane sadeghi¹, Amirreza zare karizi², Alireza pazoki^{3*}

Abstract

The increasing uses of medical plant lemon beebrush in recent years and different industries, emphasis the necessity of its cultivation increasing. So it can be used the plant tissue culture as a fast and suitable strategy for high production of this valuable plant beside traditional methods. In this study as factorial based on completely randomized design, the nude parts contain 2 lateral meristems in 2 mediums MS (Murashige & Skoog) and B5 (Gamborg) at BAP (Banzyle Amino porine) different concentrations (0, 0/25, 2/5 and 5 mg) in combination with 0 and 0/25 mg of IBA were cultured. 21 days after culture, the shoots and roots average length and leaves number evaluated. The results showed that the highest number of shoot length (5/16 cm) in MS medium containing 5 mg. l⁻¹ of BAP was observed. The longest shoots (9/86 cm) in MS and hormonal treatment containing both 0/25 mg. l⁻¹ of BAP and IBA were observed. The results indicated that the most frequency (9/46cm) was observed in MS medium without any plant growth regulator. The maximum length of root (1/93 cm) in B5 medium with 0/25 mg. l⁻¹ of IBA BAP was conducted.

Keywords: Lemon beebrush (*Lippia citriodora* L.), Plant growth Regulator, Shoot, Tissue culture.

¹ The Member of Young Researchers and Elite Club, Yadegar-e-Imam Khomeini (RAH) Shahre-rey Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

² Biotechnology Department of Medicinal Plants Research Center, Institute of Medicinal Plants, Karaj, Iran.

³ Department of Agronomy and Plant Breeding, Yadegar-e-Imam Khomeini (RAH) Shahre-rey Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

* Corresponding author:(pazoki_agri@yahoo.com)

Effect of Drought Stress on Parameters of Growth Analysis and Height of Clustering in Sesame (*Sesumum indicum* L.) cultivarsSina Yaghoubi,¹ Alireza Shokouhfar***Abstract**

The aim of this research is study the effect of drought stress on parameters of growth analysis and height of clustering of Sesame in Safi Abad agriculture research center. In this study five cultivars named Darab14, TS-3, Yellow-White, Panama and Varamin 2822 were compared in two randomized complete designs, each design included three replications and five plots, one block for treating the drought stress and second for staying in normal irrigated condition. The result showed, executed drought tension on cultivars was effective in physiological indexes as Yellow-white and Darab14 which had more tolerance to drought tension were improved in amount of physiological indexes like CGR,LAI,LAD and NAR and so that Ts-3 was in the mediate amount of those indexes and more sensitive cultivars like Varamin2822and Panama showed low level of those indexes and high level of SLA in this experience .in addition TS-3 showed less height of clustering related to more yield than the other cultivars in both normal and stress condition.

Keywords: drought stress, Sesame varieties, growth analysis.

¹ M.Sc Student, Department of Agronomy and Plant Breeding, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran.

[‡] Department of Agronomy and Plant Breeding, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran.

* Corresponding author: alireza_shokouhfar@yahoo.com

Investigation of the effect of humic acid irrigation water on yield components and yield of rapeseed

Zoleykha Rahimi¹, Hamid Mozaffari^{1*}, Hossein Hassanpour Darvishi²

Abstract

In order to evaluate the effect of humic acid irrigation water yield components and seed yield of rapeseed an experiment was conducted in 2015 based on randomized complete block design with three replications at research farm of Islamic Azad University of Shahr-e-Qods branch. The treatments were: control 0, 100 mg, 200 mg, 300 mg, 400 mg and 500 mg per liter humic acid in irrigation water. In this experiment were used of 18 lysimeters. Each level is divided into three parts in three stages (establishment of the plant, stem elongation and flowering) along with irrigation water was used. Then lysimeters filled with soil and Were irrigated until the soil reaches field capacity moisture for sowing is early. Planting is done by hand after making lines and irrigation was done immediately. Agricultural irrigation leaks were studied and all necessary care, including narrow and broad-leaved weeds fight for hand weeding was done. The final harvest took place when a full investigation takes place and the moisture in the standard range. Based on test data analysis of all traits was influenced by humic acid. The results of this trial showed that treatment with application of humic acid in yield components, seed yield, Biological yield and Harvest Index, the highest amount obtained. In between levels monitored at 500 mg per liter humic acid, showed the best performance.

Keywords: Canola, humic acid, yield components, seed yield.

¹ Department of Agronomy and Plant Breeding, Islamic Azad University, Shahre ghods Branch, Iran

² Department of Science and Irrigation Engineering , Shahre ghods Branch, Islamic Azad University, Shahre ghods, Iran

* Corresponding author: Mozafarihamid@yahoo.com

Antioxidative response of sugar beet to sowing time and irrigation

Mehrnaz Attari¹, Davood Habibi¹, Farzad Paknejad², Dariush fathollah Taleghani¹, Valiollah Yousefabadi³

Abstract

This experiment was carried out to investigate the effect of sowing date and different irrigation regime on antioxidant enzymes activity and quantitative and qualitative traits of sugar beet . The experiment designed as strip plot under randomized block design with three replication. Factor A was sowing date in three levels(may4,june4,july4) and irrigation in three level based on evaporation from class A(80,120,160 mm). Results showed significant differences for sowing date on catalase , root yield and white sugar yield at 1% and GPX at 5% level respectively. Comparison of means showed higher GPX and catalase for third sowing date. Highest root yield and white sugar yield obtained in first sowing date. Results showed significant differences for root yield,white sugar yield and sugar percent at 1% of probability. Interaction of sowing date and irrigation showed significant differenced for GPX and CAT at 1% and 5% of probability, respectively. Comparison of means for drought stress (120 mm) showed most increase for sugar percent. Maximum root yield and white sugar yield obtained in 80 mm irrigation. Drought stress (160 mm) decreased root yield and white sugar yield. Sugar percent increased under 120 mm irrigation but decreased in 160 mm because of increasing root impurities.

Keywords: Sugar beet, Sowing date, Catalase, Glutathione peroxidase, Irrigation

¹ M.Sc Agronomy graduate, Department of Agronomy and Plant Breeding, Islamic Azad University, Karaj Branch, Iran.

² Department of Agronomy and Plant Breeding, Islamic Azad University, Karaj Branch, Iran.

³ Sugar beet Seed Institute, Alborz, Iran.

* Corresponding Author: mehmazatari@yahoo.com

Interaction nitrogen and seed inoculation with free-living nitrogen-fixing bacteria on yield and quality of grain corn hybrids in Khuzestan

Fatemeh Nouraki*¹, Mojtaba Alavi Fazei², Ahmad Naderi³, Ebrahim Panahpour⁴, Shahram Lak⁵

Abstract

To study the interaction of nitrogen with seed inoculation by free-living nitrogen-fixing bacteria on yield and grain chemical composition, an experiment in the summer of the years 1393-1392 in northern Khuzestan in design split plot in the form of block completely randomized, replicated four times. Integrated fertilizer and biological as the main factor with four levels of 100% chemical fertilizer, 75 percent of fertilizer and 100% bio, 50% chemical fertilizer and 100% bio, 25% chemical fertilizer and 100% biological in main plot and hybrid 704, hybrid mobin and hybrid Karun were sub plot. The results showed that yield level of 5% and lipid and protein 1% level was interaction. The combined effect of chemical fertilizers with manure containing the bacteria so that the grain yield rose by 50% and 100% bio-fertilizer chemical fertilizer, hybrid Karun to the amount of 13610 kg per hectare have the highest performance. Also, by increasing the availability of nitrogen fertilizer combined with bio-fertilizer, seed protein increase and the lipid content was reduced. The combined effect of chemical fertilizer and biological fertilizer was observed that the grain elements such as fertilizer use alone have increased.

Keywords: Corn, combined chemical and biological fertilizers, hybrid, yield, grain compounds

¹ Department of Agronomy, Khuzestan Science and Research Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran.

² Department of Agronomy, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran.

³ Faculty of Agriculture and Natural Resources, Research Center of Khuzestan, Ahvaz, Iran.

⁴ Department of Soil Science, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran.

⁵ Department of Agronomy, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran.

* Email: f.nouraki@yahoo.com



In the name of God
Iranian Journal of Agronomy and Plant breeding
Vol.11, No.4, 2016

Published by :

Islamic Azad University – Karaj Branch

Executive Director : Ardakani, M., Ph.D.

Editor-in-chief: Habibi, D., Ph.D.

Managing director: Mohammadi, A., Ph.D.

Editorial Board: (In alphabetical order)

Ardakani, M., Ph.D., Prof., Islamic Azad University – Karaj Branch.

Habibi, D., Ph.D., Assoc. Prof., Islamic Azad University – Karaj Branch.

Khodabandeh, N., Ph.D., Prof., University of Tehran

Talegani, D.F., Ph.D., Research Assoc. Prof. Ministry of Jihad-e-Keshavarzi.

Bihanta, M.R., Ph.D., Prof., University of Tehran.

Majidi, E., Ph.D., Research Prof., Ministry of Jihad-E-Keshavarzi.

Moez Ardalan, Sh.M., Ph.D., Prof., Tehran University

Vazan, S., Ph.D., Assoc. Prof., Islamic Azad University – Karaj Branch.

Reviewers of this issue: (In alphabetical order)

Habibi, D., Ph.D.

Mostafavi, Kh., Ph.D.

Mohammadi, A., Ph.D.

Tohidloo, Gh., Ph.D.

Ardakani, M.R., Ph.D.

Rezae, M., Ph.D.

Sadeghi-Shoae, M., Ph.D.

Vazan, S., Ph.D.

Aghayari, F., Ph.D.

Fathollah-Talaghani, D., Ph.D.

Address :

Agronomy and Plant breeding Department,

Islamic Azad University – Karaj Branch

P.O.Box : 3187644511

Phone : 0263-3200220

Fax : 0263-3202523



**Journal of Agronomy
and Plant Breeding**

Vol.11, No.4, 2016

“ Abstracts “